

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2015-1611-0022
Številka: 00712-9/2016/13
Datum: 20. 4. 2016

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR	
Prejeto:	20-04-2016
Številka:	434-03/16-3/1
Povezava:	
EPA:	1184-VII
EU:	
Sign. zbir:	
Krajina:	

Vlada Republike Slovenije je na 85. redni seji dne 20. 4. 2016 določila besedilo:

– Predloga zakona o trošarinah – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance,
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Irena Sodin, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Metod Dragonja, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica
- Mitja Brezovnik, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- mag. Brigita Škafar, podsekretarka, Ministrstvo za finance,
- Evelina Smrekar, podsekretarka, Ministrstvo za finance.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloge: 8

PREDLOG
EVA: 2015-1611-0022
PRVA OBRAVNAVA

ZAKON O TROŠARINAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Republiki Sloveniji je obdavčevanje alkohola in alkoholnih pijač, tobaknih izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: trošarinski izdelki) urejeno z zakonom o trošarinah, ki ga je Državni zbor sprejel decembra 1998, uveljavljen pa je bil s 1. julijem 1999. S tem zakonom je Slovenija uredila obdavčevanje izdelkov, proizvedenih na ozemlju Slovenije in pri uvozu izdelkov s tujih davčnih območij na slovensko davčno območje.

Veljavni zakon temelji na splošnem režimu za trošarino, ki je določen z Direktivo Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/118/ES), Direktivi Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčevanje energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/96/ES), Direktivi Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 92/83/EGS), Direktivi Sveta 92/84/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 92/84/EGS) in Direktivi Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobakne izdelke - kodificirano besedilo (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/64/EU).

Zakon o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14) je bil doslej spremenjen štirinajstkrat. Prvič je bil spremenjen že leta 1999, ko se je uvedla oprostitvev plačila trošarine za male proizvajalce žganja; nato spomladi leta 2001, ko so bile uvedene spremembe trošarine za cigarete in druge tobakne izdelke in je bila uvedena možnost uveljavljanja povračila dela trošarine, plačane za pogon strojev in naprav na smučiščih, izenačen je bil znesek trošarine za fermentirane pijače z zneskom trošarine, določenim za vino, uvedena je bila trošarina za metan za pogonski namen ter spremenjena shema obdavčevanja malih proizvajalcev žganja. Tretjič je bil zakon spremenjen jeseni leta 2001 (in uveljavljen 1. januarja 2002), ko se je povečala obdavčitev cigaret in alkoholnih pijač. Četrtoč je bil zakon spremenjen jeseni 2003, ko je bil sistem obdavčevanja izdelkov s trošarinami dopolnjen z določbami o obdavčevanju trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija). Petič je bil zakon spremenjen z namenom uskladitve z Direktivo 2003/96/ES. Ureditev obdavčevanja trošarinskih izdelkov s trošarinami v Sloveniji je usklajena z načeli, ki jih za tovrstne obdavčitve določajo evropski predpisi. Zaradi vstopa Slovenije v Unijo in zagotavljanja prostega pretoka blaga med državami članicami se je Slovenija zavezala, da bo v svoj pravni red prevzela celotno evropsko ureditev

obdavčevanja določenih trošarinskih izdelkov. S spremembo zakona o trošarinah je bila tako dosežena skladnost z evropskimi direktivami s tega področja, ki so bile v Uniji uveljavljene do priprave predloga zakona, t.j. junija 2003. V oktobru 2003 pa je Svet sprejel novo direktivo, s katero je preoblikoval sistem obdavčevanja energentov in med izdelke, ki se obdavčujejo na usklajen način, poleg alkohola in alkoholnih pijač, tobačnih izdelkov ter mineralnih olj dodal še naravni plin, elektriko, premog in koks. Preoblikovan je bil tudi sistem oprostitev in olajšav pri obdavčevanju mineralnih olj in plina ter na novo določen način obdavčevanja elektrike, premoga in koksa. Ta nova ureditev je za obstoječe države članice začela veljati 1. januarja 2004. Pri prenosu direktive so se med trošarinske izdelke uvrstili električna energija, premog in koks, zemeljski plin pa je v naši nacionalni zakonodaji že bil opredeljen kot trošarinski izdelek od uveljavitve zakona leta 1999, vendar je zanj trošarina znašala sprva 0 (nič) tolarjev, od leta 2001 pa 1,50 tolarja za en kubični meter.

Šestič se je zakon spremenil z namenom ureditve obdavčitve za električno energijo, izenačitve pogojev poslovanja vseh zavezancev, ki trgujejo z biogorivi, ter z namenom poenostavitve postopkov za kmete – male pridelovalce vina in zaradi prilagoditve ob uvedbi eura kot denarne valute v Sloveniji. V letu 2009 se je zakon spremenil dvakrat, in sicer sedmič in osmič. S šesto novelo zakona se je spremenila višina trošarine za cigarete. S sedmo in drugo novelo zakona v letu 2009 se je uvedla oprostitve dela trošarine za plinsko olje za komercialni prevoz blaga in potnikov ter uredila uskladitev tarifnih oznak trošarinskih izdelkov. V letu 2010 je bil zakon noveliran devetič, desetič in enajstič. Prva novela v letu je bila namenjena uskladitvi s sprejeto Direktivo 2008/118/ES, ki za gibanje in nadzor trošarinskih izdelkov uvaja računalniško podprti sistem, ter spremembam zneskov trošarine za posamezne trošarinske izdelke. Z drugo novelo v letu 2010 se je zakon spremenil z namenom uskladitve z evropsko zakonodajo in z namenom zagotavljanja dodatnih proračunskih prihodkov iz naslova zvišanja trošarine na električno energijo. S tretjo novelo v letu 2010 se je zaradi ponovne preučitve posledic zadnje novele zakona na finančno poslovanje gospodarstva in vpliva na njegovo mednarodno konkurenčnost, zlasti v posameznih panogah predelovalne industrije v luči proračunskih potreb, znižala trošarina na električno energijo. Dvanajsta novela zakona v letu 2012 je bila namenjena doseganju zdravstvenih in javnofinančnih ciljev, s čimer se je zvišala trošarina za cigarete. Trinajsta novela zakona v letu 2012 je bila namenjena vsebinski prenovi, in sicer prenosu Izvedbenega sklepa Komisije o nadzoru energentov in uskladitev zakona z Uredbo Sveta o upravnem sodelovanju in sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede rokov za uveljavljanje pravic zavezancev za vračilo plačane trošarine, namenjena pa je bila tudi spremembi uporabe tobačnih znamk in opredelitve zavojske cigaret. Štirinajsta in zadnja novela zakona v letu 2014 je bila namenjena zagotovitvi proračunskih prihodkov, in sicer s povišanjem trošarin za tobačne izdelke ter črtanjem vračila trošarine za biogoriva, ki so dodana fosilnim gorivom, poleg tega pa je bila namenjena tudi spremembi ureditve glede nastanka obveznosti za trošarino za zemeljski plin ter prenosu Direktive Sveta 2013/61/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES, kar zadeva najbolj oddaljene francoske regije in zlasti Mayotte.

Po sprejetju Direktive 2008/118/ES je bil zakon noveliran večkrat, s čimer se je glede prilagajanja ureditve na področju splošnega režima za trošarine zagotovil postopen prehod na nova pravila. Zakon se je prenavljal tako, da je sledil praksi na področju obdavčitve in spremljanja gibanja trošarinskih izdelkov v Sloveniji, saj bi neposreden in takojšen prenos te direktive in ostalih direktiv, ki urejajo obdavčitev trošarinskih izdelkov, takoj po njihovem sprejetju lahko pomenil večji obseg administrativnih obremenitev za zavezance in davčni organ.

Določbe zakona so se v nekaterih primerih izkazale kot pomanjkljive pri dejanskem izvajanju, zato so terjale temeljito prenovo zakona. Predvideno je bilo, da se prenovljen zakon pripravi po sprejeti spremembi Direktive 2003/96/ES, ki je bila v razpravo Svetu posredovana aprila 2011. Besedilo

predloga revizije Direktive 2003/96/ES se je v času razprave in usklajevanja v veliki meri že približalo stanju veljavne direktive. Predlog revizije direktive je bil zato konec leta 2014 na predlog držav članic in Komisije umaknjen. Po umiku predloga direktive je bil pripravljen predlog prenove zakona, ki zasleduje zlasti cilje večje jasnosti predpisa, usklajenosti z direktivami na področju trošarin (tudi v luči opozoril Evropske komisije o neustrezni ureditvi področja obdavčitve malih proizvajalcev žganja in posledično sprožitve pilota Unije) ter poenostavitve administrativnih postopkov za zavezance in davčni organ.

Prenova zakona sledi tudi aktivnostim, ki so za zmanjšanje administrativnih bremen na področju trošarin potekale že v letu 2014. Takrat je Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljevanju: FURS) že aktivno pristopila k prenovi davčnega sistema na področju trošarin, in sicer je uvedla elektronsko poslovanje. Elektronsko se že spremlja gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Unije, vsi drugi postopki pri spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov pa potekajo v papirni obliki. FURS z razvojem informacijske podpore omogoča elektronsko vlaganje prijav v evidenco trošarinskih zavezancev in obračunov trošarine, s čimer se omogoča hitrejše in preprostejše izpolnjevanje obrazcev, vpogled v predložene obračune, časovno neomejena možnost vlaganja obračunov in prenos podatkov iz računovodskih sistemov v obračune. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije ni elektronsko podprto, saj število teh gibanj ni v zadostnem obsegu, da bi bila elektronska podpora ekonomsko upravičena. Slednja bi pomenila poenostavitev za večje trošarinske zavezance, za tiste ki imajo občasna gibanja in v manjšem obsegu, pa bi pomenila administrativno breme in dodatne stroške. Naslednji korak v smeri uvedbe elektronskega poslovanja na področju trošarin je predviden v letu 2017, ko naj bi FURS upravičencem za vračilo trošarine omogočal elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine, ki jih upravičenci zdaj vlagajo le v papirni obliki.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so posodobitev ter vsebinska prenova in uskladitev določb z evropskimi direktivami, odprava administrativnih ovir in odprava nejasnosti, ki so se pokazale pri izvajanju predpisa v praksi.

Z več novelami zakona so se v zakon postopoma prenašale direktive Unije in oblikovale rešitve; zakon je zato v nekaterih delih postal nepregleden, zaradi česar je oteženo njegovo izvajanje v praksi.

Določbe zakona so prenovljene z namenom zasledovana cilja preglednega, jasnega, enostavnega davčnega sistema, ki je učinkovitejši z vidika pobiranja davkov in zagotavlja lažjo uporabo predpisa, tako da odpravlja določene administrativne obveznosti in s tem manj obremenjuje gospodarstvo, zato vpliva na konkurenčnost, prispeva k prostovoljnemu plačevanju davkov ter zmanjšuje stroške in administrativne obremenitve za zavezance in davčni organ. Cilji zmanjšanja administrativnih ovir so v skladu s cilji v začetku leta 2015 sprejetega Socialnega sporazuma za obdobje 2015- 2016, ki med cilji in ukrepi na področju financ določa ukrep pregleda veljavne zakonodaje in pospešitev spremembe predpisov in praks na davčnem področju, z namenom poenostavitve postopkov ob upoštevanju, da deregulacija in odpravljanje administrativnih ovir na področju izpolnjevanja davčnih obveznosti ne smeta biti na škodo učinkovitosti nadzora in pregona nedovoljenih ravnanj.

S predlogom zakona se bolj pregledno določajo trošarinski zavezanec, nastanek obveznosti za obračun trošarine, plačilo trošarine, gibanje v režimu odloga, oprostitev in vračila trošarine in gibanja trošarinskih izdelkov s plačano trošarino. Pregledneje so oblikovane določbe za trošarinska

dovoljenja in garancije za zavarovanje plačila trošarine.

Pri vlaganju obračunov trošarine se zasleduje poenostavitev za zavezance tako, da se določa obveznost vlaganja obračunov le za davčno obdobje, ki je koledarski mesec, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine. Z navedeno rešitvijo predlagatelj zasleduje cilj administrativnih poenostavitev za zavezance, ki zdaj vlagajo mesečne obračune ne glede na nastanek trošarinske obveznosti. Z navedeno poenostavitvijo se odpravlja tudi poročanje o uvozu in vnosu trošarinskih izdelkov trošarinskih zavezancev za trošarinske izdelke, za katere ob uvozu ali vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine. Navedene podatke lahko davčni organ pridobi iz informacijskih sistemov, namenjenih spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov.

Pri prijavi trošarinskih zavezancev se poenostavitev za zavezance zasleduje tako, da se trošarinskim zavezancem, ki za poslovanje s trošarinskimi izdelki potrebujejo dovoljenje davčnega organa (trošarinsko skladišče, pooblaščen in začasno pooblaščen prejemnik, pooblaščen uvoznik) ali vlagajo obračune letno (mali proizvajalci žganja) ali opravljajo enkratne posle s trošarinskimi izdelki (vnos trošarinskih izdelkov za komercialne namene), poleg pridobitve dovoljenja ali pri vložitvi obračuna trošarine ali ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov ni treba še posebej prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev. Prijavo v evidenco bo po uradni dolžnosti ob veljavnosti dovoljenja opravil davčni organ, prav tako bo v skladu s spremembami dovoljenja opravil tudi spremembe v evidenci trošarinskih zavezancev ter ob prenehanju veljavnosti dovoljenja ali po plačilu trošarinske obveznosti trošarinskega zavezanca izbrisal iz evidence.

Sodobnejši način poslovanja se vzpostavlja tudi za osebe, ki vlagajo zahteve za vračilo trošarine na predpisanih obrazcih. V predlogu zakona se na področju vračil trošarine sicer ohranja možnost vlaganja zahtevkov v papirni obliki, hkrati pa se omogoča tudi uveljavljanje vračila trošarine v elektronski obliki. Elektronsko vlaganje vračil trošarine bo FURS omogočil v letu 2017.

Prenovljene in usklajene z direktivo so določbe, ki opredelijo nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov ter prodajo trošarinskih izdelkov na daljavo, kar velja za pošiljanje trošarinskih izdelkov iz drugih držav članic, če izdelke nabavijo fizične osebe. S pravom Unije so usklajene določbe, vezane na spremljanje gibanja trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov, ki se uporablja v vseh državah članicah pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Unije.

Na področju prodaje trošarinskih izdelkov brez trošarine potnikom, ki potujejo v tretje države ali na tretja ozemlja, je določena ureditev davka proste prodajalne, ki je urejena tudi na področju davka na dodano vrednost. Z zakonom predlagatelj določa, da se v davka prosti prodajalni lahko prodajajo izdelki s plačano trošarino ali v režimu odloga plačila trošarine. Imetnik prodajalne mora pridobiti dovoljenje, s čimer se zagotavlja nadzor nad prodajo in skladiščenjem trošarinskih izdelkov v davka prosti prodajalni.

Pri energentih in električni energiji se spreminjajo določbe z namenom uskladitve z Direktivo 2003/96/ES, in sicer je jasneje opredeljeno, da se dodatki in ekstenderji dodajajo le pogonskim gorivom in so zato predmet trošarine, ki je predpisana za enakovredno pogonsko gorivo. Pri zemeljskem plinu je kot trošarinski zavezanec dodan proizvajalec zemeljskega plina, ki porabi proizvedeni zemeljski plin za lastno rabo. Pri nastanku obveznosti za obračun trošarine za proizvedeno električno energijo je za proizvajalca električne energije dodan nastanek dogodka za obračun trošarine, ko proizvajalec električno energijo dobavi končnemu porabniku. Zneski predpisane trošarine posameznih trošarinskih izdelkov, razen znižanja zneska trošarine za električno energijo za IV. stopnjo odjema, se ne spreminjajo temveč se usklajujejo z veljavnimi zneski trošarin, ki jih je v času od zadnje objave zneskov v zakonu z uredbo spremenila Vlada

Republike Slovenije. Pri zneskih trošarine za energente se metan združuje z zemeljskim plinom za namen poenostavitve spremljanja in obdavčevanja energenta. Za trda goriva, torej rjavi, črni premog in naftni koks, za katera se trošarina obračuna glede na kalorično vrednost goriva, je dodana določba, da se upošteva zgornja oziroma bruto kalorična vrednost.

Pomembna novost je ureditev glede določitve trošarine za električno energijo in sicer se s predlogom določa trošarina glede na stopnje odjema in oblikujejo količinski razredi odjemalcev. S slednjim se opušta delitev na poslovni in neposlovni odjem električne energije. Veljavna ureditev, ki je prenesena iz Direktive 2003/96/ES, se je izkazala za težavno pri njenem izvajanju. Namen oblikovanja odjemnih razredov je možnost diferenciacije višine za posamezne odjemne skupine. Nadalje je predlagana bolj natančna ureditev oprostitve dela trošarine pri rabi za industrijsko-komercialni namen, in sicer z namenom uskladitve z Direktivo 2003/96/ES. Pri oprostitvi dela trošarine pri rabi za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo so določbe oblikovane na način, da je jasno določeno, da so do vračila upravičeni tudi upravičenci, ki niso nosilci kmetijskega gospodarstva, imajo pa v lasti ali upravljanju gozdne površine. Nadalje so z namenom uskladitve z direktivo spremenjene določbe za oproščeno rabo energentov in električne energije. Za večjo jasnost je dodana določba, da upravičenci lahko uveljavljajo oprostitve plačila trošarine v okviru statusa oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, ki ga pridobijo pri davčnem organu, ali uveljavljajo trošarinsko ugodnost naknadno, tako da za porabljeni energent ali električno energijo zahtevajo vračilo trošarine. S predlogom zakona se ureja tudi vprašanje vrste rabe energenta za kogeneracije in druge tehnologije, katerih končni namen je proizvodnja električne energije in toplote.

Na področju gibanja energentov se zasleduje cilj kontrole nad gibanjem izdelkov, ki se lahko uporabijo za pogon ali ogrevanje, a zanje trošarina ni predpisana oziroma se obdavčijo glede na namen porabe. Uvaja se nadzor nad gibanjem energentov, za katere ne velja obveznost trošarinskega nadzora že po sami direktivi, je pa zanje določena in predpisana trošarina. V tem delu je določena poenostavitev za zavezance, in sicer za izdelke, ki so pod nadzorom gibanja ob prejemu iz druge države članice, a po svojem namenu niso uporabljeni za pogon ali ogrevanje. Ti izdelki niso predmet trošarine in znotraj Slovenije niso pod nadzorom. Navedeno pomeni poenostavitev za osebe, ki trgujejo s temi izdelki, in za osebe, ki te izdelke pridobijo in porabijo za namene, ki niso predmet trošarine.

Pri nadzoru nad trošarinskimi izdelki, obračunavanjem in plačevanjem trošarine se s predlogom zakona določbe spreminjajo z namenom večje preglednosti in določnosti postopkov, ki jih v nadzoru izvaja davčni organ.

Cilj zakona je tudi prenova kazenskih določb, katerih spremembe niso sledile novelam zakona.

Cilj zakona je tudi prenova izdanih dovoljenj za imetnike trošarinskih skladišč, pooblaščenec prejemnike ter oproščene uporabnike trošarinskih izdelkov, ki imetnikom omogoča davčno ugodnejše ravnanje s trošarinskimi izdelki. S prenovo zakona bo davčni organ ugotovil dejansko stanje in v roku devetih mesecev od uveljavitve zakona izdal nova dovoljenja, brez stroška za imetnika dovoljenja.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel obdavčitve trošarinskih izdelkov, na katerih temelji obstoječi zakon, ki je bil uveljavljen v letu 1999, in sicer od načela obdavčenja s trošarino, načela sorazmernosti, načela enake obravnave trošarinskih zavezancev in načela administrativne enostavnosti.

Trošarina na trošarinske izdelke je posredni davek, s katerim je obdavčena poraba trošarinskih

izdelkov. Za gibanje, proizvodnjo in skladiščenje trošarinskih izdelkov ter pobiranje in vračanje trošarine v Uniji velja poseben režim, ki vpliva na pravilno delovanje notranjega trga, zato je treba slediti nediskriminacijskim pravilom.

V predlogu zakona je upoštevano načelo sorazmernosti pri kaznovanju storilcev prekrška. Določen je razpon glob, ki je diferenciran glede na težo prekrška, pa tudi glede na velikost storilca prekrška, saj so posebej določene globe za pravne osebe, pravne osebe, ki se štejejo za srednje in velike družbe in za samostojne podjetnike posameznike ter posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost.

Z namenom enake obravnave trošarinskih zavezancev je v predlogu zakona določeno, da mora vsaka oseba, ki proizvaja in vnaša trošarinske izdelke, v ta namen pridobiti dovoljenje davčnega organa ali se prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev. Pri uvozu trošarinskih izdelkov trošarinski zavezanec nastopa kot carinski dolжник, ki poravnava trošarinski dolg skupaj s carinskimi dajatvami, zato za uvoznika velja izjema glede vlaganja obračunov. Tako uvoznik kot pooblaščen uvoznik, ki po uvozu trošarinskih izdelkov le-te v režimu odloga odpremi osebi, ki lahko prejme trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji ali drugi državi članici, sta izvzeta iz obveznosti vlaganja obračunov trošarine.

Z namenom upoštevanja načela administrativne enostavnosti, se z zakonom podpirajo vsi postopki, ki jih davčni organ izvaja pri spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov in obračunavanju trošarine, tako da so ti enostavni in pregledni. Prav tako pa se s predlogom zakona odpravljajo določene obveznosti za zavezance, za katere je bilo ocenjeno, da niso nujno potrebne za učinkovito izvajanje nadzora.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve, ki se uvajajo s predlogom zakona, so predstavljene v spodnjem besedilu po posameznih sklopih.

1. Odprava administrativnih bremen za zavezance:

- uvedba obveznosti vlaganja obračuna trošarine samo za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, in s tem odprava rednega mesečnega vlaganja obračunov trošarine,
- odprava poročanja o uvozu in vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo, za katere ob uvozu oziroma vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine,
- odprava obveznosti pečatenja tovorkov,
- poenostavitev imenovanja trošarinskega zastopnika, prej davčnega zastopnika, za katerega ni potrebna izdaja dovoljenja,
- odprava obveznosti vložitve obračuna za plačilo razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine za cigarete (in drobno rezani tobak) za zneske do 10 eurov,
- spremenjena ureditev nadzora nad gibanjem energentov v Sloveniji oziroma poenostavitev in odprava nadzora nad gibanjem za energente, ki se po namenu ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje (kot so npr.: transformatorska olja, olja za elektroerozijo, tekoči vosek za sveče, beli špirit, ksileni, olja in tekočine za hidravlične namene, olja za honanje), in uvedba nadzora za energente, za katere ne velja nazor nad gibanjem že po sami direktivi, se pa porabljajo za pogon ali ogrevanje (trda goriva),
- uvedba vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine v elektronski obliki,
- določitev izjeme od nastanka obveznosti za obračun trošarine za alkoholne pijače, ki so pridobljene iz etilnega alkohola, za katerega je bila trošarina plačana,
- določitev izjeme od nastanka obveznosti za obračun trošarine za električno energijo, ki jo za lastno porabo proizvajajo fizične osebe, s pogojem, da je za nabavljen energent trošarina plačana,

- opustitev obveznosti prijave kotla za proizvodnjo žganja za male proizvajalce žganja in prijave v evidenco trošarinskih zavezancev ter opustitev obveznosti pečatenja in odpečatenja kotlov,
- ukinitve obveznosti vodenja evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola za prodajalce te opreme,
- uvedba oprostitve za priložnostne male pošiljke trošarinskih izdelkov, ki niso komercialne narave in jih fizične osebe prejmejo brezplačno iz druge države članice,
- poenostavitev prijave in odjave v evidenco trošarinskih zavezancev tako, da davčni organ vpiše osebo po uradni dolžnosti, in sicer ob izdaji dovoljenja davčnega organa oziroma ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov.

2. Prenos in uskladitev veljavnih določb z evropskimi direktivami:

- širitev uporabe dovoljenja za pooblaščenega uvoznika tudi pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije; v skladu z veljavnim zakonom se uporablja dovoljenje samo za gibanje v drugo državo članico,
- sprememba ureditve za male proizvajalce žganja, ki plačajo 50 % predpisane trošarine za letno proizvodnjo do 150 litrov 100 vol. % etilnega alkohola,
- odprava oprostitve plačila trošarine za energent, ki se porabi za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov, in uvedba oprostitve za električno energijo, ki se porabi za proizvodnjo električne energije,
- natančnejše opredeljeni pogoji glede uveljavljanja vračila dela plačane trošarine za stroje v gradbeništvu, in sicer tako, da se šteje poraba goriva za stroje, ki se uporabljajo pri dejanskem opravljanju dejavnosti »gradbeništvo«.

3. Vsebinski predlogi sprememb zakona:

- nova ureditev za davka prosto prodajalno, s katero se omogočata vnos in hramba trošarinskih izdelkov v režimu odloga,
- določitev rabe energenta v napravah za soproizvodnjo toplote in električne energije in rabe energenta za proizvodnjo električne energije,
- posebna ureditev za proizvajalce vina, ki omogoča odpremo vina v režimu odloga v drugo državo članico,
- določitev novih kategorij tobačnih izdelkov in uvedba obveznosti plačila razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine tudi za drobno rezani tobak,
- nova ureditev načina določitve trošarine za električno energijo po količinskih razredih odjema, ki nadomešča delitev rabe na poslovni in neposlovni odjem,
- nova ureditev za oprostitve oziroma vračilo trošarine, za rabo energentov za energetske intenzivna podjetja,
- priznana količina lastne rabe za pivo, ki ga proizvedejo fizične osebe, za kar je potrebno v skladu z veljavno zakonodajo obračunati in plačati trošarino,
- odprava omejitve uveljavljanja vračila trošarine za komercialni prevoz blaga in potnikov za gorivo, kupljeno z gotovino, zaradi novih načinov plačila goriva (npr. uporaba predplačniških kartic),
- opredelitev možnosti za oproščene uporabnike za nabavo trošarinskih izdelkov s plačano trošarino,
- možnost določitve zavarovanja plačila trošarine za dobavitelje električne energije in zemeljskega plina ter proizvajalce trošarinskih izdelkov izven režima odloga, in sicer v primeru ocene davčnega organa za obstoj visokega tveganja za neplačilo trošarine,
- prenova kazenskih določb,
- uskladitev dovoljenj, izdanih po veljavnem zakonu, z novim zakonom.

4. Prenova določb zakona z namenom zagotovitve jasnosti za zavezance in uskladitev določb z dejanskimi izvajanjem:

- določnejša ureditev prodaje trošarinskih izdelkov na daljavo,
- določnejše definiranje postopkov glede nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga ali s plačano trošarino,
- uskladitev določb zakona z elektronskimi administrativnimi postopki, določnejša opredelitev postopkov gibanja v režimu odloga med državami članicami (uporaba računalniško podprtega sistema za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov oziroma sistema EMCS, opredelitev

možnosti zaključevanja gibanja za prejemnike trošarinskih izdelkov, ki v sistemu EMCS nimajo možnosti potrditve prejema trošarinskih izdelkov; možnost elektronske izmenjave podatkov med pošiljatelji in prejemniki v Sloveniji; uvedba obveščanja davčnega organa o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu).

V prvem poglavju (splošne določbe) zakon določa vsebino zakona, prenos direktiv Unije, pripadnost trošarin, predmet obdavčitve, uvaja obveznost plačevanja trošarine na ozemlju Republike Slovenije in določa ozemeljsko uporabo zakona ter opredeljuje pomen izrazov iz zakona. Veljavni zakon temelji na splošnem režimu za trošarino, ki je določen z Direktivo 2008/118/ES, obdavčitvi energentov, ki je določena z Direktivo 2003/96/ES in Direktivo 95/60/ES, obdavčitvi alkohola in alkoholnih pijač, določeni z Direktivo 92/83/EGS in Direktivo 92/84/EGS, ter obdavčitvi tobačnih izdelkov, ki je določena z Direktivo 2011/64/EU.

Trošarina se obračunava na ozemlju Republike Slovenije od trošarinskih izdelkov. Trošarinski izdelki so energenti in električna energija, alkohol in alkoholne pijače in tobačni izdelki. Prihodki iz naslova trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

Trošarinski zavezanec je opredeljen širše, tako da zajame vse osebe za katere lahko nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine v Sloveniji. Zaradi pomena in z namenom zagotovitve jasne definicije trošarinskega zavezanca je slednji opredeljen v samostojnem členu. Pojem zajema vse osebe, ki ravnaajo s trošarinskimi izdelki in lahko zanje nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine oziroma mora ravnanje s trošarinskimi izdelki nadzirati davčni organ. V členu, v katerem je podana definicija trošarinskega zavezanca, je določena tudi napotitev na določbe, ki določajo obveznost prijave davčnemu organu pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki.

Pri opredelitvi pomena izrazov so opredeljeni pojmi, ki so uporabljeni v zakonu. Izrazi izhajajo iz veljavnega zakona, besedilo obrazložitve pomena izrazov se spreminja zaradi redakcijskih popravkov in vsebinskih sprememb. Imetnik trošarinskega dovoljenja se spreminja v imetnika trošarinskega skladišča, pri čemer ne gre za vsebinsko spremembo. Dodan je izvoznik, ki sicer ni trošarinski zavezanec, vendar pa ob izvozu trošarinskih izdelkov uveljavlja pravice in obveznosti po tem zakonu. Spremenjena je opredelitev pooblaščenega uvoznika, in sicer tako, da je treba navedeno dovoljenje davčnega organa pridobiti tudi za gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije in ne samo za gibanje v režimu odloga v drugo državo Unije, s čimer se zavaruje morebitna trošarinska obveznost za izdelke, ki se po uvozu odpremljajo v režimu odloga. Gre za vsebinsko spremembo, ki pomeni uskladitev z Direktivo 2008/118/ES.

V drugem poglavju (nastanek obveznosti za obračun trošarine) je opredeljen trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki je vsaka sprostitev trošarinskih izdelkov iz režima odloga plačila trošarine v Sloveniji ali vnos trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo in je bila zanje trošarina plačana že v drugi državi članici, v Slovenijo. Sam trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine se z zakonom ne spreminja, se pa poenostavljajo določbe, ki opredeljujejo trenutek nastanka obveznosti za obračun, in sicer na način, da so bolj pregledne in da v enem poglavju združujejo primere nastanka obveznosti za obračun in plačilo trošarine.

V poglavju je oblikovan člen, s katerim se določa izjema od trošarinske obveznosti ob vnosu trošarinskih izdelkov in ki velja za vnos s strani fizičnih oseb. Ureditev in količinske omejitve vnosa izhajajo iz Direktive 2008/118/ES. Za vnos trošarinskih izdelkov, ki presega predpisane količine, je dodana določba, ki napoti na obveznost plačila trošarine.

V poglavju so določeni tudi vsi drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki niso dejavnost s trošarinskimi izdelki, tj. proizvodnja, vnos in uvoz trošarinskih izdelkov. Obveznost za obračun trošarine nastane, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo s prenehanjem veljavnosti dovoljenja za poslovanje v režimu odloga, prenehanja opravljanja dejavnosti zaradi stečaja ali prisilnega prenehanja ter porabe trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Obveznost za obračun

trošarine lahko nastane z zvišanjem drobnoprodajne cene ali trošarine za cigarete in drobno rezan tobak, zaradi prodaje trošarinskih izdelkov itd. Za te primere nastanka obveznosti je v zakonu določen trenutek, v katerem nastanejo obveznost za obračun in plačilo trošarine, rok za predložitev obračuna trošarine ter zavezanec za plačilo trošarine. Glede na veljavno ureditev je v poglavju določena še splošna določba za nastanek obveznosti za obračun trošarine, ki velja v primeru, da davčni organ ugotovi, da trošarina za trošarinski izdelek ni bila plačana. Z določbo se ureja vprašanje nezakonite posesti, vnosa, uvoza, proizvodnje, prevoza in uporabe trošarinskih izdelkov ter daje davčnemu organu pooblastilo, da določi plačilo trošarine v vseh primerih, za katere ugotovi, da trošarina za trošarinski izdelek v Sloveniji ni bila plačana.

Glede na veljavni zakon je z namenom administrativne poenostavitve določena spodnja meja za vložitev obračuna in plačilo razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali dvigu trošarine za cigarete in drobno rezan tobak na znesek 10 eurov ter dodana obveznost popisa in obračuna razlike trošarine tudi za drobno rezan tobak.

Tretje poglavje (obračunavanje in plačevanje trošarine) določa osebo, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine, vsebino obračuna, način predložitve obračuna trošarine, plačilo trošarine ter obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih.

V primerjavi z veljavno zakonsko ureditvijo glede predložitve obračuna trošarine se določa obveznost predložitve obračuna trošarine le, če je za davčno obdobje nastala obveznost za obračun trošarine. Gre za administrativno poenostavitev, saj trošarinskim zavezancem ni treba vlagati obračunov, če v davčnem obdobju ni nastala obveznost za obračun trošarine v skladu z določbami, ki opredelijo nastanek obveznosti za obračun trošarine. Trošarinski zavezanci namreč lahko redno ali občasno opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki, vendar ni nujno, da pri opravljanju dejavnosti nastane obveznost za obračun trošarine. Glede na administrativne poenostavitve se nadalje določa, da uvoznik in pooblaščen uvoznik ne predloži obračuna trošarine, čeprav imata status trošarinskega zavezanca, ker uvažata trošarinske izdelke. Zanju namreč praviloma ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine po obračunu, saj se uvozniku obračuna trošarina po carinski deklaraciji, pooblaščen uvoznik pa trošarinskih izdelkov ne sprošča v porabo, temveč jih v režimu odloga pošilja prejemnikom v Sloveniji (v trošarinsko skladišče, obrat oproščenega uporabnika) ali v drugo državo članico.

Za trošarinske zavezance, ki trošarinske izdelke iz drugih držav članic v režimu odloga plačila trošarine ali izven njega vnašajo občasno, veljajo posebni roki glede obveznosti vlaganja obračunov trošarine, zato so ti postopki v poglavju opredeljeni ločeno.

V četrtem poglavju (oprostitve in odpust plačila trošarine) so določeni primeri, za katere se plačilo trošarine lahko oprosti ali odpusti ali lahko upravičenec zahteva vračilo že plačane trošarine. Trošarine se lahko oprostijo za trošarinske izdelke, ki se vnašajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav, in sicer gre za vnos fizičnih oseb za lastne potrebe. Nadalje velja oprostitve plačila trošarine pri iznosu trošarinskih izdelkov v tretje države ali na tretja ozemlja in se trošarinski izdelki prodajo potnikom na letalih in plovilih med plovbo ali v davka prosti prodajalni, za carinsko izstopno kontrolo. Davka prosta prodajalna je z zakonom določena kot prodajalna, kjer se prodajajo trošarinski izdelki v režimu odloga oziroma se prodajajo izdelki, za katere je bila trošarina že plačana. Po veljavni ureditvi imetniki prodajalne potnikom, ki letijo v tretje države ali na tretja ozemlja, prodajajo trošarinske izdelke brez trošarine in zahtevajo vračilo trošarine. Nova ureditev pomeni možnost bolj organiziranega poslovanja davka proste prodajalne, za katero mora imetnik predhodno pridobiti dovoljenje davčnega organa in za namen nadzora nad prodajo in uveljavljanjem oprostitve izpolnjevati predpisane pogoje.

Nadalje lahko trošarinske izdelke brez plačila trošarine nabavijo diplomatska predstavništva, konzulati in mednarodne organizacije. Taka ureditev je skladna z Direktivo 2008/118/ES in velja za vse države članice.

Trošarina pa se lahko tudi odpusti, in sicer za trošarinske izdelke, ki so v režimu odloga. Za le-te se ob nastanku nekaterih dogodkov, tj. ugotovljeni primanjkljaj, uničenje, denaturacija, uporaba trošarinskih izdelkov za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov, poraba za namene nadzora ali testiranja itd. obveznost za obračun trošarine v upravičenih primerih odpusti, s čimer se lahko za določeno količino in vrsto trošarinskih izdelkov zmanjša zaloga trošarinskih izdelkov.

V petem poglavju (vračilo trošarine) so navedeni pogoji, na podlagi katerih se lahko upravičencu trošarina za trošarinske izdelke vrne. Pogoji za vračilo trošarine izhajajo iz zdaj veljavne ureditve, dopolnjeni pa so z možnostjo vračila trošarine za vnos utekočinjenega zemeljskega plina v omrežje zemeljskega plina. Upravičenec lahko ob izpolnjevanju pogojev za vračilo trošarine zahteva vračilo trošarine kot mesečni ali letni zahtevek, v primeru da uveljavlja vračilo trošarine kot imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče ali pooblaščenega prejemnika, pa lahko uveljavi vračilo trošarine v mesečnem obračunu trošarine z odbitkom od obveznosti za plačilo trošarine. V tem delu se zakon dopolnjuje s kriterijem, po katerem se določa znesek trošarine, ki se uporabi pri izračunu zneska za vračilo trošarine, in sicer znesek ali stopnja, ki velja na dan, ko je bila trošarina obračunana oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov.

Nadalje lahko upravičenci zahtevajo vračilo trošarine za trošarinske izdelke, ki se iz Slovenije odpremijo v drugo državo članico. Postopek je glede na druge primere za vračilo trošarine urejen v ločenem členu, saj že v skladu z Direktivo 2008/118/ES iznos trošarinskih izdelkov iz države članice, v kateri so bili sproščeni v porabo in je bila zanje plačana trošarina, v drugo državo članico določajo posebna pravila. O takem gibanju trošarinskih izdelkov morata pošiljatelj in prejemnik obvestiti davčni oziroma pristojni organ v drugi državi članici o odpremi teh izdelkov in da je bila trošarina plačana, kar je pogoj za uveljavljanje vračila trošarine. Zaradi lažjega izvajanja je drugače določen rok za vložitev zahtevka za vračilo trošarine, in sicer v določenem roku po najavi odpreme trošarinskih izdelkov in ne več pred odpremo, kar v praksi pomeni vlaganje nepopolnih zahtevkov.

V šestem poglavju (režim odloga in gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga) je opredeljen režim odloga plačila trošarine za trošarinske izdelke. Obveznost za plačilo trošarine nastane, ko so trošarinski izdelki sproščeni iz režima odloga. Režim odloga od oseb, ki v njem sodelujejo, zahteva pridobitev dovoljenj, ki jih v skladu z zakonom predpisanimi pogoji izda davčni oziroma pristojni organ druge države članice.

V poglavju je določen način gibanja trošarinskih izdelkov, ki so v režimu odloga plačila trošarine. Gibanje trošarinskih izdelkov lahko poteka v Sloveniji, med Slovenijo in drugimi državami članicami, pri uvozu in z izvozom ter v primeru direktne dobave na kraj, kjer se lahko prejmejo trošarinski izdelki v režimu odloga. Pravila glede gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga so določena z Direktivo 2008/118/ES in so enaka veljavni ureditvi, pri čemer je besedilo določb prenovljeno in bolj pregledno zapisano.

Pri gibanju v režimu odloga je bistvena sprememba podrobnejša opredelitev postopkov glede nepravilnosti, ki lahko nastanejo ob gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami ali v Sloveniji in v skladu z ugotovljeno ali storjeno nepravilnostjo nastane obveznost za obračun trošarine. Z navedeno dopolnitvijo se v vsebino določb bolj dosledno prenaša Direktiva 2008/118/ES, ki zelo podrobno določa postopke za države članice v primeru storjene ali ugotovljene nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Glede na veljavni zakon je ukinjena obveznost pečatenja tovorkov oziroma prevoznih sredstev, ki v veljavni ureditvi predstavlja administrativno breme in lahko povzroča težave pri izvajanju in zamude pri odpremah pošilk v režimu odloga. Gibanja pošilk trošarinskih izdelkov v režimu odloga so zavarovana z instrumentom zavarovanja; za primanjkljaj, ki ni neposredno povezan s postopkom prevoza, pa je treba obračunati in plačati trošarino.

V sedmem poglavju (gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo) je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo in se gibajo med državami članicami. Za te

izdelke je ob sprostitvi v porabo že nastala obveznost za obračun trošarine v eni državi članici, pri tem pa je potrebno ob vnosu plačati trošarino tudi v namembni državi članici, saj se trošarina plača v državi članici, kjer so trošarinski izdelki namenjeni za končno porabo. Pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, veljajo skupna pravila Unije, ki izhajajo iz Direktive 2008/118/ES, z namenom, da se v namembni državi članici trošarina plača in vrne v državi članici, kjer je bila trošarina za trošarinske izdelke že plačana. Ureditev ne odstopa od ureditve v veljavnem zakonu, je pa zapisana bolj jasno in urejeno. V ločenem členu je določena in bolj podrobno ter postopkovno opredeljena prodaja na daljavo, ki vključuje predvsem spletno prodajo. Pri prodaji na daljavo so določene obveznosti, ki morajo biti izpolnjene pri pošiljanju trošarinskih izdelkov osebi, ki nabavi izdelke za lastno rabo. Trošarino v Sloveniji mora plačati pošiljatelj oziroma njegov trošarinski zastopnik oziroma kupec, če prva dva ne izpolnita obveznosti glede napovedi pošiljke davčnemu organu in predložitve instrumenta za zavarovanje plačila trošarine ter plačila trošarine. Enako mora postopke pred pošiljanjem osebi v drugo državo članico izpolniti tudi pošiljatelj iz Slovenije. Pri prodaji na daljavo je opredeljen trošarinski zastopnik, ki je v veljavnem zakonu opredeljen v svojem poglavju. Po veljavni ureditvi je treba za davčnega zastopnika pridobiti dovoljenje davčnega organa, kar se z novim zakonom odpravlja; hkrati se zdaj uporablja izraz »trošarinski zastopnik«, da se loči od davčnega zastopnika za namene DDV, ki je opredeljen z zakonodajo, ki ureja področje davka na dodano vrednost.

Enako kot v prejšnjem poglavju je podrobneje opredeljeno ravnanje pri ugotovljenih ali storjenih nepravilnostih pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. Ugotovljena ali storjena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov s plačano trošarino terja od pošiljatelja, prejemnika in davčnega organa aktivno vlogo pri vložitvi obračuna za trošarinske izdelke ter obveščanju o ugotovljeni ali storjeni nepravilnosti, in sicer z namenom, da je trošarina plačana v državi, kjer je bila nepravilnost storjena oziroma ugotovljena.

V osmem poglavju (trošarinski dokument) je opredeljen trošarinski dokument, ki se uporablja v papirni obliki kot nadzorni spremni dokument pri gibanju pošiljk trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije. Opredeljena je tudi uporaba poenostavljenega trošarinskega dokumenta, ki je nadzorni spremni dokument pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo med državami članicami, ali pri gibanju preko druge države članice ter tudi pri gibanju pošiljk popolnoma denaturiranega alkohola med državami članicami. Za oba dokumenta so določene tudi poenostavitve (uporaba komercialnega dokumenta namesto trošarinskega dokumenta oziroma poenostavljenega trošarinskega dokumenta). V poglavju se, glede na veljavni zakon, posodablja in prilagajajo določbe zakona dejanskemu izvajanju v praksi. Dodana je možnost izmenjave listin, t. j. izvodov trošarinskega dokumenta v elektronski obliki. Slednje omogoča, da je lahko prejem trošarinskih izdelkov na izvodu trošarinskega dokumenta, ki ga prejmeta pošiljatelj trošarinskih izdelkov in davčni organ, potrjen ne samo z dostavo papirnega dokumenta, temveč tudi z dokumentom v elektronski obliki (PDF dokument).

Trošarinski dokument se uporablja le še pri gibanju trošarinskih izdelkov znotraj Slovenije in za izvoz, ko je izstop blaga iz Unije v Sloveniji, in ne več pri gibanju znotraj Unije, za katera se uporablja računalniško podprti sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov.

V devetem poglavju (računalniško podprt sistem) je opredeljen elektronski trošarinski dokument v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov - sistem EMCS. Določene so obveznosti in pravice pošiljateljev, ki želijo iz Slovenije v drugo državo članico ali v izvoz odpremiti trošarinske izdelke v režimu odloga. Ker v elektronskem trošarinskem dokumentu potrjenih podatkov pošiljatelj ne more več popravljati, je v zakonu dodana možnost, da pošiljatelj v elektronskem trošarinskem dokumentu navedene nepravilne podatke »popravi« tako, da davčni organ obvesti o pravilnih podatkih glede odpremljene pošiljke trošarinskih izdelkov. Opredeljena je tudi obveznost prejemnika trošarinskih izdelkov za potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice, hkrati je tudi za prejemnika dana možnost, da morebitne nepravilne podatke, ki jih je vpisal v poročilu o prejemu, popravi tako, da o tem obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke. Ker začasno pooblaščen prejemniki in druge osebe, ki prav tako

lahko prejemajo trošarinske izdelke v režimu odloga iz drugih držav članic (diplomatska predstavništva, konzulati in mednarodne organizacije) v sistemu EMCS nimajo možnosti potrditve prejema, je bilo v zakonu treba urediti dogodke glede zaključka gibanja za navedene prejemnike, zato je določena rešitev, da v njihovem imenu zaključek gibanja v sistemu EMCS potrdi davčni organ.

V desetem poglavju (nadomestni postopek) je določen način objave informacije o tem, da sistem EMCS ni na voljo in se lahko uporabi nadomestni postopek. V tem poglavju je določeno postopanje pošiljatelja oziroma prejemnika trošarinskih izdelkov v primeru, ko sistem EMCS ni na voljo in se trošarinski izdelki v režimu odloga gibajo s papirnim nadzornim dokumentom. Opredeljena je tudi potrditev prejema trošarinskih izdelkov v posebnih, izjemnih primerih, ki jo v sistemu EMCS opravi davčni organ, če mu prejemnik predloži dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če pridobi ustrezno potrditev, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj ali bili izvoženi. Da bi se zmanjšalo število nezaključenih gibanj za trošarinske izdelke, ki so bili iz Slovenije odpremljeni v druge države članice, prejemniki pa niso potrdili prejema pošiljk, so v tem poglavju urejene tudi tovrstne situacije, in sicer na način, da v sistemu EMCS gibanje zaključi davčni organ po tem, ko je bila trošarina plačana.

V enaistem poglavju (trošarinsko skladišče) je opredeljen pojem trošarinskega skladišča in dejavnosti, ki jih lahko izvaja imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče. Gre za bolj jasno poimenovanje dovoljenja, saj se za dovoljenje za trošarinsko skladišče opušča izraz trošarinsko dovoljenje. Za slednjega se je v praksi izkazalo, da ni dovolj določen, zaradi česar se ga je razumevalo kot dovoljenje za ravnanje s trošarinskimi izdelki, ki ga davčni organ izda na podlagi zakona. Glede samih pogojev za izdajo dovoljenja v poglavju ni bistvenih sprememb, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene. Določbe o vsebini vloge za izdajo dovoljenja in o vsebini izdanega dovoljenja bodo urejene v podzakonskem aktu. Določbe glede instrumenta zavarovanja plačila trošarine in prenehanja veljavnosti dovoljenja so prav tako izvzete in so v zakonu obravnavane na enem mestu za vsa dovoljena (v petnajstem poglavju), kar zakonu daje večjo preglednost.

V dvanaistem poglavju (oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov) je opredeljen pojem oproščenega uporabnika ter ugodnosti in obveznosti, ki iz pridobljenega statusa izhajajo, prav tako pa so opredeljeni tudi pogoji za izdajo dovoljenja. Glede samih pogojev za izdajo dovoljenja ni bistvenih sprememb, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene, določbe o vsebini vloge za izdajo dovoljenja bodo predmet podzakonskega akta. Dodana je tudi možnost, da oproščeni uporabnik lahko na podlagi predhodne obvestitve davčnega organa določeno količino trošarinskih izdelkov, za katere mu je bilo izdano dovoljenje, nabavi tudi s plačano trošarino. S to ureditvijo se vzpostavi možnost, da oproščeni uporabnik ni obvezan, da nabavlja trošarinske izdelke izključno samo v režimu odloga, temveč se mu v upravičenih primerih (ko na trgu pridobi ugodnejše pogoje ali nastopi situacija, ko nima možnosti nabave trošarinskih izdelkov v režimu odloga) omogoči nabava trošarinskih izdelkov, za katere sicer ima dovoljenje za oproščenega uporabnika, tudi s plačano trošarino. Za te izdelke ima možnost uveljaviti vračilo trošarine, če jih porabi za namene, za katere se trošarina ne plača.

V trinajstem poglavju (pooblaščen in začasno pooblaščen prejemnik) je opredeljen status pooblaščenega in začasno pooblaščenega prejemnika ter ugodnosti in obveznosti, ki izhajajo iz navedenih statusov. Določbe so bolj jasne in izključujejo različna tolmačenja predvsem v zvezi z dovoljenjem za začasno pooblaščenega prejemnika, ki velja za eno pošiljko trošarinskih izdelkov, točno določeno količino izdelkov, pošiljatelja ter časovno obdobje, v katerem se začne in konča gibanje pošiljke. Pogoji za izdajo dovoljenja se ne spreminjajo, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene, določbe o vsebini vloge za izdajo dovoljenja bodo predmet podzakonskega akta.

V štirinajstem poglavju (pooblaščen uvoznik) so opredeljeni pojem pooblaščenega uvoznika ter ugodnost in obveznosti, ki izhajajo iz tega statusa. Pooblaščen uvoznik trošarinske izdelke, ki jih

je prejel iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinskimi predpisi odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga. V primerjavi z veljavnim zakonom, po katerem pooblaščen uvoznik uvožene trošarinske izdelke po opravljenih uvoznih carinskih formalnostih odpremi v režimu odloga le v drugo državo članico, se status pooblaščenega uvoznika ureja širše, saj je pooblaščen tudi za odpremo trošarinskih izdelkov v režimu odloga prejemniku v Sloveniji. Sprememba ureditve je namenjena zavarovanju gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije po uvozu, kar zdaj ni bilo ustrezno urejeno, ter uskladitvi z Direktivo 118/2008/ES. Pogoji za izdajo dovoljenja se ne spreminjajo, določbe o vsebini vloge za izdajo dovoljenja bodo predmet podzakonskega akta.

V petnajstem poglavju (prenehanje veljavnosti dovoljenja in instrument zavarovanja plačila trošarine) so določeni razlogi, zaradi katerih dovoljenja, izdana v skladu s tem zakonom, prenehajo veljati. Ker so pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenj za vsa dovoljenja v večji meri enaki, so v izogib ponavljanju določb združeni v tem poglavju. Splošni pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenja so namreč enaki, in sicer prenehanje imetnika dovoljenja, prenehanje veljavnosti dovoljenja na zahtevo imetnika dovoljenja in odvzem dovoljenja. Določene so tudi specifične situacije, v katerih davčni organ odvzame dovoljenje. Prav tako je v tem poglavju za dovoljenja, ki se izdajo v skladu s tem zakonom, in za ostale osebe s statusom trošarinskega zavezanca določena obveznost predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Kljub temu, da so določbe v zvezi z zavarovanjem plačila trošarine zdaj za vse osebe, ki so zavezane njihovi predložitvi, zajete v tem poglavju, je z namenom jasnega razumevanja določb za vsako posamezno dovoljenje podrobneje opredeljeno, katero obveznost mora imetnik dovoljenja zavarovati. V namen nedvoumnega razumevanja določb v zvezi z zavarovanjem trošarinske obveznosti za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo, je za imetnika trošarinskega skladišča že v zakonu določeno, da je obvezna predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine za tiste trošarinske izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga. Določena sta tudi način določitve višine zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za vsako posamezno dovoljenje in kriteriji ter način znižanja zneskov zavarovanja plačila trošarine. Postopek določitve in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine so urejeni v podzakonskem predpisu.

Novost je določba, po kateri je davčnemu organu omogočeno, da lahko za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina ter za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, zahteva predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če zavezanec svojih davčnih obveznosti ne plačuje redno. Gre za trošarinske zavezance, ki za opravljanje svoje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ne potrebujejo dovoljenja davčnega organa, saj se v evidenco trošarinskih zavezancev vpišejo zgolj s prijavo in brez obvezne predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine.

V šestnajstem poglavju (knjigovodstvo trošarinskega zavezanca in hramba dokumentacije) so na enem mestu opredeljene obveznosti trošarinskih zavezancev glede izdaje računov oziroma drugih dokumentov oziroma ustreznega evidentiranja v poslovne knjige za primere sprostitve v porabo oziroma odpreme trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Opredeljeni so tudi podatki, ki jih mora trošarinski zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu, ter roki hrambe dokumentacije v zvezi s trošarinskimi izdelki in listin, na podlagi katerih je bila trošarina vrnjena. Trošarinskim zavezancem se omogoči, da dokumente hranijo tudi v elektronski obliki.

V sedemnajstem poglavju (prijava dejavnosti in registracija trošarinskih zavezancev) so za trošarinske zavezance določene obveznosti prijave začetka, spremembe oziroma prenehanja opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Rok za prijavo osebe, ki prvič postane trošarinski zavezanec, je odpravljen, pomembna je prigrasitev pred začetkom opravljanja dejavnosti. Z namenom zmanjšanja administrativnih bremen trošarinske zavezance, ki so to postali na podlagi dovoljenja, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti. Prav tako

davčni organ vpiše v evidenco tudi spremenjene podatke v zvezi z registracijo, in sicer ob izdaji odločbe o spremembi dovoljenja, ter jih ob prenehanju veljavnosti dovoljenja po izdaji odločbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Za imetnike dovoljenj, še posebej za začasno pooblaščen prejemnike, ki imajo več dovoljenj in se v skladu z veljavno zakonodajo za vsako posamezno dovoljenje prijavijo v evidenco trošarinskih zavezancev ter iz nje odjavljajo, nova ureditev pomeni bistveno poenostavitev glede prijavljanja in odjavljanja v evidenco trošarinskih zavezancev ter spreminjanja podatkov v tej evidenci. Nova je tudi določba, v skladu s katero lahko davčni organ po uradni dolžnosti izbriše trošarinskega zavezanca iz evidence, če oseba, ki je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev v roku dveh let od zadnje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ni več aktivna pri opravljanju dejavnosti s trošarinskimi izdelki, zaradi katere je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev. Izbris iz evidence se po uradni dolžnosti torej lahko opravi le v primeru, če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je oseba vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev, in če oseba ni prijavila prenehanja opravljanja dejavnosti.

V osemnajstem poglavju (trošarinski izdelki) je v točki Alkohol in alkoholne pijače predlog zakona v celoti usklajen z Direktivo 92/83/EEC tako pri določanju vrst alkohola in alkoholnih pijač, za katere se plačuje trošarina, kot pri določanju oprostitev plačila ter zneskov trošarine.

Zneski trošarine za alkohol in alkoholne pijače so določeni v 71. členu predloga zakona, z uredbo vlade pa se lahko do 50 % zvišajo ali znižajo, kar določa 110. člen predloga zakona, enako, kot je to urejeno z veljavno ureditvijo. Enaki zneski, kot so veljavni, se ohranjajo v predlogu zakona. Trošarina se določa: za pivo 12,10 eura za 1 vol. % na en hektoliter, za vmesne pijače 132 eura za 1 vol. % na en hektoliter, za etilni alkohol 1.320 eura za 100 vol. % na en hektoliter, za mirno in peneče vino ter fermentirane pijače znaša trošarina 0,00 eura. Direktiva Unije za pivo določa minimalno trošarino v znesku 1,87 eura za 1 vol. % alkohola na hektoliter (in ne dopušča ničelne trošarine). Vmesne pijače so npr. teranov liker, vermut (to so tiste z dodanim alkoholom, dobljenim z destilacijo), za razliko od fermentiranih pijač, kjer je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo, spontanim alkoholnim vrenjem. V primeru etilnega alkohola ločimo alkohol, ki se uporabi v neživilski proizvodnji (npr. industrijski namen) in etilni alkohol za konzumiranje; slednje so pijače, ki se pridobivajo z destilacijo - žgane pijače (npr. konjak, whisky) - ali pa na sintetični način.

Zaradi tveganja, davčnega izmikanja ali zlorabe mora biti alkohol, ki je uporabljen za drug namen, kot je konzumiranje, in je zato oproščen plačila trošarine, denaturiran. Popolno denaturiran etilni alkohol je oproščen plačila trošarine in posledično tudi nadzora nad gibanjem na območju Unije. Uporaba sistema EMCS ni potrebna, spremljati ga mora poenostavljen trošarinski dokument iz 33. člena predloga zakona, skladno s 5. členom Uredbe Komisije (EGS) št. 3649/92 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni v porabo v državi članici odpreme. Poleg popolnega denaturanta (ki je priznan s strani vseh držav članic in oproščen plačila trošarine) je mogoče uveljavljati oprostitev plačila trošarine na podlagi dovoljenja za oproščenega uporabnika tudi za uporabo delno denaturiranega alkohola v proizvodnji neprehrambenih izdelkov (npr. v kozmetični industriji). Denaturant in popolni denaturant predpisuje podzakonski akt tako kot po veljavni ureditvi.

Enako kot po veljavni ureditvi, predlog zakona določa namene, za katere je poraba etilnega alkohola oproščena plačila trošarine, uporabnik pa mora za uveljavitev te pravice pridobiti status oproščenega uporabnika ali oprostitev uveljavljati po sistemu vračila plačane trošarine.

Pri obračunavanju trošarine za etilni alkohol – žgane pijače veljavna zakonodaja loči med dvema statusoma trošarinskih zavezancev, in sicer so to: (i) osebe, ki opravljajo poslovno dejavnost (so registrirane v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah) ali opravljajo dopolnilno dejavnost proizvodnje alkohola in alkoholnih pijač (to so fizične osebe, ki so registrirane v skladu s predpisi o kmetijstvu in morajo imeti pri upravni enoti v skladu z Uredbo o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 61/05) registrirano dopolnilno

dejavnost "predelava kmetijskih pridelkov, medu in čebeljih izdelkov, zelišč, gozdnih sadežev, gob in gozdnih sortimentov; pijač – žgane pijače"); za žganje, ki ga proizvedejo osebe, ki opravljajo poslovno dejavnost proizvodnje žganih pijač, se plača trošarina v višini 1.320 eurov za 100 vol. % na en hektoliter etilnega alkohola; in (ii) fizične osebe, ki ne opravljajo poslovnih dejavnosti in ne proizvajajo v tržne namene –imajo pa v lasti oziroma v uporabi kotel za kuhanje žganja s prostornino 40 litrov ali več– letno ne proizvedejo več kakor 500 litrov žganja, izključno za osebno porabo, plačajo trošarino v višini 12,5 eura oziroma 25 eurov, odvisno od velikosti kotla. Če ta ista fizična oseba s proizvedenim žganjem (tudi če ga proizvede manj kot 500 litrov) pridobi dohodek na trgu, se mora registrirati kot trošarinski zavezanec, s tem izgubi pravico plačila trošarine v pavšalu in mora za vso proizvedeno količino žganja plačati trošarino v višini 1.320 eurov za 100 vol. % alkohola na en hektoliter. Namreč, po veljavni zakonodaji se morajo vse osebe, ki proizvajajo žgane pijače, registrirati pri davčnem organu. Tiste, ki opravljajo poslovno dejavnost po Zakonu o gospodarskih družbah ali dopolnilno dejavnost po Zakonu o kmetijstvu, morajo predložiti mesečni obračun trošarine in plačati trošarino v višini 1.320 eurov za 100 vol. % na en hektoliter etilnega alkohola. Ta ureditev se tako kot druga temeljna načela veljavnega trošarinskega režima ohranja tudi v predlogu zakona.

Edina sprememba v sistemu obdavčitve žganih pijač s trošarinami, ki jo določa predlog zakona, so t. i. mali proizvajalci žganja. Po oceni Evropske komisije veljavna ureditev ni sprejemljiva in odstopa od temeljnih načel trošarinskega režima. V izogib postopku kršitve zakonodaje Unije mora Slovenija v skladu z evropsko zakonodajo odpraviti možnost plačevanja pavšalnega letnega zneska trošarine, ki ne dosega 50 % nacionalne stopnje trošarine. S predlaganim zakonom bo ureditev obdavčitve žganih pijač, ki jih proizvedejo mali proizvajalci žganja, v celoti usklajena z 22. členom Direktive 92/83/ES o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače in ne bo dopuščala razlikovanja med proizvodnjo v tržne namene in za osebno porabo. Status malega proizvajalca žganja bo po novi ureditvi lahko pridobila oseba, ki letno ne proizvede več kakor 150 litrov 100 vol. % etilnega alkohola. Ta oseba plača trošarino v višini 50 % zneska trošarine, predpisane za etilni alkohol; obračuna trošarino za davčno obdobje, ki je poslovno leto in se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta; obračun trošarine predloži do 31. maja tekočega leta za preteklo poslovno leto, plača pa najpozneje do 30. junija tekočega leta; predloži obračun trošarine za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine (če žganja ni kuhala, tudi obračuna z ničelno trošarino ne vlaga), je pa njena obveznost, da o svojem poslovanju vodi natančno evidenco (kar bo natančneje opredeljeno s podzakonskim aktom). Predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja in tudi obveznost pečatenja kotla kot dokazilo, da oprema za kuhanje žganja ni v obratovanju. Ukinja se tudi obveznost prijave lastništva ali posedovanja opreme za kuhanje žganja ter prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, saj bo davčni organ ob prejemu obračuna malega proizvajalca žganja evidentiral v evidenco trošarinskih zavezancev. Predlagana rešitev je pripravljena v luči odprave administrativnih bremen.

Predlog zakona uvaja olajšavo, po kateri za pijače (npr. medica, borovničev, medeno žganje, liker), ki se pridobijo iz žganja z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim načinom ali tehnologijo, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine, če te pijače proizvede mali proizvajalec iz lastno pridelanega žganja ali oseba, ki opravlja dejavnost priprave in prodaje jedi in pijač iz žganja s plačano trošarino. Sicer trošarinski režim navedene postopke šteje za proizvodnjo alkoholnih pijač (ta zajema vse procese, ravnanja, opravila oziroma manipulacije, kot so npr. obdelava, predelava, dodelava, mešanje) in zanje nastalo obveznost za obračun in plačilo trošarine lahko zavezanec za plačilo trošarine poročuna s trošarino za žganje, ki ga uporabi kot vhodno surovino, oziroma uveljavlja vračilo, če je trošarino plačal za oba izdelka. Navedena olajšava je predlagana z namenom odprave administrativnih obremenitev in bo razbremenila male proizvajalce žganja in gostince, ki opravljajo dejavnost v skladu s SKD iz poglavja 55.3 Dejavnost prehrabenih gostinskih obratov.

Ker predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja, je ukinjena tudi obveznost prodajalcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola, da vodijo evidenco kupcev te

opreme.

Po predlagani novi ureditvi status malega proizvajalca vina ni več vezan na (ne)opravljanje dejavnosti. Omejitev sta le velikost vinograda (največ 20 hektarov) in proizvedena količina vina (največ 100.000 litrov).

Poleg tega se za tiste proizvajalce vina, ki niso imetniki dovoljenja za trošarinsko skladišče, omogoči pridobitev dovoljenja za odpremo vina v režimu odloga v drugo državo članico, s spremnim vinarskim dokumentom. Ureditev odstopa od splošne ureditve glede gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga med državami članicami in je uvedena zaradi zaznanih potreb, izraženih s strani pridelovalcev vina, ki ne morejo pošiljati vina v drugo državo članico v režimu odloga, če niso imetniki dovoljenja za trošarinsko skladišče. Ureditev izhaja iz 40. člena Direktive 2008/118/ES.

S predlogom zakona se opredeli obravnava malih proizvajalcev piva. Status malega proizvajalca piva lahko pridobi oseba, ki letno proizvede do največ 20.000 hektolitrov piva. Za proizvedeno pivo bo mali proizvajalec plačeval 50 % nižjo trošarino od splošne. S pridobitvijo statusa malega proizvajalca piva bodo zavezanci pravico do nižje trošarine lahko uveljavljali tudi v drugih državah članicah, ki imajo primerljivo ureditev. Poleg davčne ugodnosti na domačem trgu, bo odpravljen tudi omejujoč dejavnik za njihov prodor na druge trge. Namreč, po veljavni ureditvi ni bilo razlikovanja med proizvajalci glede na proizvodne zmogljivosti in zato tega tudi na notranjem trgu EU ni bilo mogoče uveljavljati (tudi, če je namembna država v svoji zakonodaji priznavala nižjo obdavčitev za male proizvajalce). Glede na temeljno načelo trošarinske politike, da je izdelek obdavčen s trošarino tam, kjer se sprosti v porabo, bo pivo, ki se prodaja v Sloveniji, ne glede na to ali je v Sloveniji tudi proizvedeno ali uvoženo ali vneseno iz druge države članice EU, obdavčeno po pogojih iz našega zakona. Tako bo tudi tisto pivo, ki ga bodo v Slovenijo dobavili mali proizvajalci iz drugih držav članic EU, obravnavano po enaki nižani stopnji.

S predlaganim zakonom bo ureditev obdavčitve piva, ki ga proizvedejo mali proizvajalci, v celoti usklajena s 4. členom Direktive 92/83/ES o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače, ki dopušča razmejitve v obdavčitvi piva glede na proizvodne zmogljivosti. Za razliko od direktive, ki za limit določa 200.000 hektolitrov piva, je s predlogom zakona meja za pridobitev statusa malega proizvajalca prilagojena dosedanjim oziroma pričakovanim proizvodnim zmogljivostim in znaša največ 20.000 hektolitrov piva letno, kar ustreza tehničnim in ekonomskim pogojem za učinkovito poslovanje. Po razpoložljivih podatkih iz obračunov trošarine so le trije proizvajalci, ki so v letu 2015 sprostil v porabo približno 1.000 hektolitrov piva, vsi drugi pa manj. Limit je primerljiv tudi s sosednjimi državami – Avstrija 50.000 hektolitrov, Madžarska 8.000 hektolitrov, Hrvaška pa največ 125.000 hektolitrov piva.

V predlogu zakona je urejena lastna raba vina in piva, in sicer za določene količine, ki jih fizična oseba sama v okviru lastnega gospodinjstva oziroma kmetijskega gospodarstva gospodinjstva, če to narekuje predpis o dohodnini, proizvede in tudi porabi.

V 2. točki Tobačni izdelki so opredeljeni tobačni izdelki in njihova obdavčitev. Določbe so v celoti usklajene z Direktivo Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke. Predlog zakona, tako kot direktiva in veljavni Zakon o trošarinah, opredeljuje tobačne izdelke, ki so obdavčeni s trošarino: cigarete, cigare in cigarilosi, drobno rezani tobak in drug tobak za kajenje (sem sodi tudi tobak za vodne pipe), tobak za žvečenje pa ni opredeljen kot trošarinski izdelek, prav tako ne novi izdelki – tobak za segrevanje in elektronske cigarete. Kajenje e-cigaret na domačem in notranjem trgu ni doseglo takega razmaha, da bi pomenilo konkurenco tobačnim izdelkom, vendar izdelki pridobivajo na priljubljenosti in se vse pogostejše uporabljajo. Možne so različne oblike in različne tehnologije. Uporaba običajnih tobačnih izdelkov za kajenje temelji na procesu izgorevanja in inhalaciji dima, ki nastane pri izgorevanju znanih, uveljavljenih in natančno definiranih oblik tobaka, tobak za segrevanje in e-cigarete pa temeljijo na gretju mešanice tobaka oziroma tekočine, kar proizvede hlape, ki

vsebujejo nikotin, ki ga uporabnik inhalira. Elektronske cigarete imajo tekoča polnila v ampulah, ki so lahko za enkratno uporabo ali pa se ponovno polnijo. Tekoče polnilo lahko vsebuje nikotin ali druge kemične snovi, ki vsebujejo nikotin idr. V primeru tobaka za segrevanje (ponekod ga imenujejo brezdimna cigareta) gre za vložke iz mešanice tobaka. Obdavčitev teh novih kategorij tobačnih izdelkov je primerljiva obdavčitvi drobno rezanega tobaka. S predlogom zakona je dana tudi pravna podlaga za možno uvrstitev morebitnih novih izdelkov med tobačne izdelke in v tem primeru je za obdavčitev dano pooblastilo vladi.

Drobnoprodajne cene tobačnih izdelkov se oblikujejo prosto na trgu; določi jih trošarinski zavezanec (tj. proizvajalec oziroma uvoznik oziroma imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen ali nepooblaščen prejemnik). Ta je cene dolžan priglasiti davčnemu organu v roku 15 dni pred njihovo sprostitvijo v porabo. Navedeno prijavljanje cen za zavezanca pomeni tudi obveznost, da tobačne izdelke prodaja po prijavljenih drobnoprodajnih cenah in od prijavljenih cen obračuna in plača trošarino. S sistemskega vidika je prijavljanje drobnoprodajnih cen potrebno zaradi ugotavljanja tehtane povprečne drobnoprodajne cene in na podlagi tega določanja specifične in proporcionalne trošarine (v primeru cigaret), davčnemu organu pa omogoča izvajanje ustreznega nadzora.

Predlog zakona ohranja obveznost popisa in obračuna razlike trošarine za cigarete na zalogi zunaj trošarinskega skladišča v primeru zvišanja drobnoprodajne cene ali zvišanja trošarine; analize spreminjanja drobnoprodajnih cen vseh tobačnih izdelkov kažejo na primernost uvedbe popisa in obračuna razlike trošarine tudi za drobno rezani tobak, zato se navedena obveznost uvaja tudi za drobno rezani tobak. V primeru obeh gre za specifiko izračunavanja trošarine, tj. kombinacija absolutnega in relativnega zneska, ki je vezan na drobnoprodajno ceno. Ob tem, da drobnoprodajno ceno določa proizvajalec (oziroma oseba, ki opravlja dejavnost s tobačnimi izdelki), hkrati pa zakon določa obveznost prodaje tobačnih izdelkov po prijavljenih drobnoprodajnih cenah, bi neizvajanje popisa in poročila trošarine za izdelke zunaj trošarinskega skladišča pomenilo le dodatni prihodek trgovcu, gostincu. Z namenom administrativne poenostavitve se za zneske razlike trošarine za cigarete in drobno rezani tobak, ki so na zalogi zunaj trošarinskega skladišča in so nižji od 10,00 eura, opušča obveznost predložitve obračuna. Minimalni znesek za obračun in plačilo trošarine je določen zaradi ekonomičnosti in tudi v smislu naknadnih nadzorov, pri katerih se znesek za dolg, ki je nižji od 10,00 eura, ne odmeri – tudi v skladu z ZDavP-2.

V 3. točki Energenti in električna energija so opredeljeni vsi izdelki, ki so kot energenti in električna energija pripoznani kot trošarinski izdelki, opredelitev nastanka obveznosti za obračun trošarine za zemeljski plin in električno energijo, trošarinska osnova in zneski trošarine, vračila trošarine pri rabi energentov za industrijsko-komercialni namen, za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter za komercialni prevoz blaga in potnikov, uporaba energentov in električne energije, za katere se trošarina ne plača oziroma je njihova raba trošarine oproščena, označitev energentov, raba označenih energentov ter omejitve pri prodaji energentov za pogonski namen in posebnost trošarinskega nadzora, ki velja pri gibanju izdelkov, ki so v skladu z Direktivo 2003/96/ES določeni kot energenti.

Ta člen opredeljuje energente in električno energijo, ki so predmet trošarine v skladu z zakonom, če se porabijo za namene pogona ali ogrevanja. Energenti so opredeljeni s tarifnimi oznakami iz kombinirane nomenklature carinske tarife (sklicevanje na tarifne oznake v tem zakonu se nanaša na tiste iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 285 z dne 30. 10. 2015, str. 1) ter velja tudi za vse njihove posodobitve, ki se sprejmejo enkrat na leto v skladu s Kodeksom Komisije za upravljanje kombinirane nomenklature (UL C št. 150 z dne 30. maja 2000), zato so vsi drugi izdelki, ki se porabijo za namene pogona ali ogrevanja, predmet trošarine.

Za energente nastane trošarinska obveznost ob sprostitvi v porabo, tj. ob proizvodnji, odpremi iz režima odloga ali ob vnosu in ob uvozu. Za zemeljski plin in električno energijo, ki se gibata po prenosnem in distribucijskem omrežju, ne nastane trošarinska obveznost kot za druge trošarinske izdelke, temveč v trenutku, ko so iz omrežja odvzeti. Ureditev je skladna z veljavno ureditvijo, je pa dodan zavezanec za obračun trošarine – proizvajalec zemeljskega plina, ki porabi proizvedeni zemeljski plin za lastno rabo, in podrobneje urejen obračun trošarine za dobavitelje električne energije oziroma zemeljskega plina, ki odjemalcem izstavljajo račune na podlagi obračunane količine in dejanski odjem poračunajo naknadno. Za večjo jasnost glede uporabe zneska trošarine je v členu dodano, da se pri poračunu upošteva vrednost trošarine, ki velja na zadnji dan davčnega obdobja, v katerem nastane obveznost za obračun trošarine. Pri nastanku obveznosti trošarine za električno energijo je v člen prenesena oprostitve za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, dodano pa je tudi izvzetje obdavčitve za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvih ali z generatorji. Slednje velja le v primeru, da je proizvajalec plačal trošarino za energent, iz katerega je bila električna energija proizvedena – taka ureditev izhaja iz Direktive 2003/96/ES.

Pri določitvi zneskov za obračun trošarine so zneski v zakonu poenoteni z veljavnimi zneski, ki jih je od zadnjih sprememb zneskov z zakonom, z uredbo spreminjala Vlada Republike Slovenije. Spreminja se znesek trošarine za IV. stopnjo odjema električne energije iz 3,05 na 1,8 eurov za eno megavatno uro električne energije. Zneski trošarine, razen za električno energijo, se tako ne spreminjajo, sta pa zaradi združitve metana v točko za zemeljski plin določeni pozitivna trošarina na metan pri rabi za ogrevanje in nižja trošarina pri rabi za pogon. Količine metana za namen ogrevanja in pogona so iz podatkov FURS zanemarljive. Iz razlikovanja obeh energentov za namen davčne obravnave ni razvidno jasno razlikovanje med metanom in zemeljskim plinom, saj zemeljski plin pretežno sestoji iz metana. Združitev je namenjena predvsem temu, da se v obračunu trošarine poenostavijo postopki za zavezance pri opredelitvi vrste energenta.

Delitev trošarine na poslovno in neposlovno rabo električne energije je nadomeščena s štirimi količinskimi stopnjami porabe, veljavni znesek trošarine za I. do III. stopnjo odjema se ohranja, spreminja pa za IV. stopnjo odjema. Z rešitvijo se nadomešča delitev odjema električne energije na poslovni in neposlovni odjem, ki se je v praksi izkazala za neustrezno.

Glede na veljavni zakon se določba, da se trošarina plačuje glede na namen porabe ne samo od drugih energentov iz 88. člena zakona, temveč tudi za vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo, ter vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, ne spreminja. Je pa dodano pravilo, da se, če se aditivi in ekstenderji, ki se lahko dodajo več vrstam energentov (npr. bencinu in plinskemu olju hkrati), določi trošarina za energent z višjo trošarino. Z navedeno dodano določbo se ureja vprašanje, katero trošarino določiti, če ni znano, kateremu energentu se bo ekstender ali aditiv dodal.

Glede na veljavno ureditev se ohranjajo vračila dela trošarine pri rabi za industrijsko-komercialni namen, kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter za komercialni prevoz blaga in potnikov. Pogoji za uveljavljanje vračila trošarine se spreminjajo le pri vračilu trošarine za gradbeništvo, in sicer tako, da se bolj dosledno prenaša določba Direktive 2003/96/ES, tj. da so do vračila trošarine upravičene osebe, ki so energent porabile za stroje in opremo, uporabljeno pri visokih in nizkih gradnjah. Do vračila trošarine so lahko upravičena podjetja, ki so po standardni klasifikaciji dejavnosti registrirana za gradbeništvo in je bil energent tudi dejansko porabljen pri opravljanju gradbene dejavnosti. Glede na veljavno ureditev je dodan pogoj za upravičence, ki nimajo sedeža v Sloveniji, da davčnemu organu predložijo dokazilo o opravljanju dejavnosti in dokazilo o opravljanju gradbenih del na ozemlju Slovenije. Pri vračilu trošarine za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo je podaljšan rok za vložitev letnih zahtevkov za vračilo trošarine, in sicer z 31. marca na 30. junij. Nadalje je pri vračilu trošarine za komercialni prevoz ukinjen pogoj, da mora biti gorivo kupljeno z gotovino. Ta pogoj je ukinjen zaradi težav pri izvajanju, predvsem pri

uporabi predplačniških kartic, na katere so bila sredstva naložena tako z gotovinskimi vplačili kot s transakcijskih računov.

Pri določitvi rabe energentov in električne energije, ki je trošarine popolnoma oproščena, so določbe spremenjene zaradi redakcijskih popravkov in z namenom uskladitve z Direktivo 2003/96/ES. Oprostitev rabe energenta za proizvodnjo električne energije ter soproizvodnjo toplotne in električne energije je določena v dveh točkah, saj gre za vsebinsko različni oprostitvi. Pri oprostitvi, kjer je določena oprostitev rabe energenta za nadaljnjo predelavo ali proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije, sta kot kriterij rabe črtani proizvodnja netrošarinskih izdelkov, saj veljavna določba ni v skladu z Direktivo 2003/96/ES, in električna energija, saj je oproščena raba energenta za proizvodnjo električne energije opredeljena že v prejšnjih točkah (2. in 3. točka prvega odstavka 97. člena). V členu je dodana opredelitev vrste rabe energenta v napravi za soproizvodnjo toplote in električne energije in v napravi za proizvodnjo električne energije, ki se šteje kot raba za namen ogrevanja. Z opredelitvijo je rešeno vprašanje glede nabave ter dobave energenta, ki se lahko nabavi po trošarini za pogonski namen ali po trošarini za gorivo za ogrevanje. Rešuje se tudi vprašanje uporabe označenega plinskega olja, ki je dovoljeno le v napravah za ogrevanje.

Dodana je ureditev za energetska intenzivna podjetja, s katero se upravičencem omogoča oprostitev ali vračilo trošarine za energente, ki jih v okviru opravljanja dejavnosti porabijo za proizvodnjo toplote za proizvodnjo izdelkov, če je za energente plačan minimalni znesek obdavčitve. Podjetja morajo izpolnjevati kriterij energetske intenzivnosti, ki se ugotavlja kot delež letnega stroška nabave energentov in električne energije v letni proizvodnji vrednosti podjetja. Oprostitev ali vračilo trošarine se prizna za porabljeni energent v koledarskem letu, ob pogoju da je za energent plačan minimalna raven obdavčitve iz Direktive 2003/96/ES, s trošarino ali z okoljsko dajatvijo za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida. Ureditev nadomešča oprostitev trošarine za rabo energenta za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov, saj le-ta ni v skladu z direktivo Unije ter s pravili državnih pomoči. Nova ureditev oprostitve za energetska intenzivna podjetja ne predstavlja dodatnih administrativnih bremen za upravičence, ter ne predvideva dodatne obdavčitve, saj upravičenec izpolni plačilo minimalnega zneska obdavčitve že s plačilom okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida. Oprostitev oziroma vračilo trošarine za energetska intenzivna podjetja predstavlja po Direktivi 2003/96/ES opcijski ukrep za države članice in se zato šteje za državno pomoč. Upravičenci morajo za pridobitev državne pomoči izpolnjevati splošne pogoje iz Uredbe Komisije (ES) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26.6.2014, str. 1). O višini odobrene državne pomoči poroča davčni organ, ministrstvu pristojnem na finance.

Pri opredelitvi nadzora energentov, ki veljajo pri njihovi proizvodnji, predelavi, skladiščenju in gibanju, so redakcijsko posodobljene tarifne oznake izdelkov iz kombinirane nomenklature carinske tarife. Bistvena sprememba v tem delu pa je opredelitev nadzora za energente, ki se uporabljajo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje. Za te energente se šteje, da so sproščeni v porabo v Sloveniji ob prejemu iz druge države članice oziroma ob uvozu oziroma ob odpremi iz trošarinskega skladišča oziroma ob končani proizvodnji, vendar zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine, če se ne porabijo za pogon ali ogrevanje. Če pa končni porabnik te energente uporabi za pogon ali ogrevanje, je zavezan k obračunu in plačilu trošarine. Ureditev pomeni zmanjšanje in odpravo administrativnih bremen pri registraciji oziroma pridobitvi dovoljenja za oproščenega uporabnika oseb, ki uporabljajo te energente, ki se po svojih značilnostih uporabljajo za druge namen kot za pogon ali ogrevanje, in odpravo vseh postopkov za osebe, ki trgujejo s temi izdelki v Sloveniji. Ti energenti (tekoči vosek za sveče, transformatorska olja, beli špirit, ksileni, itd.) imajo praviloma višjo nabavno ceno od drugih izdelkov, ki se uporabljajo za pogon ali ogrevanje. Za trda goriva in naftni koks pa se na novo določa nadzor nad proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem, vnosom ter uvozom, saj gre za energente, ki so predmet trošarine, vendar so po veljavni ureditvi izvzeti iz trošarinskega nadzora. Glede načina vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine za energente, porabljene za industrijsko-

komercialni namen, kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter za komercialni prevoz je uvedena možnost vlaganja zahtevkov v elektronski obliki. Zahtevki torej niso več samo v pisni obliki, temveč bo po vzpostavitvi sistema, ki bo omogočal elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine, tudi na področju vračila trošarine omogočeno sodobnejše elektronsko poslovanje med upravičenci do vračila trošarine in davčnim organom.

V devetnajstem poglavju (nadzor nad obračunavanjem, plačevanjem in vračili trošarine ter posebnosti nadzora nad določenimi izdelki) je opredeljen organ, ki je pristojen za izvajanje nadzora nad določbami zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi. Podrobneje določa kateri postopki in ravnanja so lahko predmet nadzora in katere nadzorne naloge se v okviru nadzora lahko izvajajo. Gre za nadzore ob različnih dogodkih in dejavnostih v zvezi s trošarinskimi izdelki, tako v zvezi z njihovo proizvodnjo, kot gibanjem in porabo.

V poglavju je v ločenem členu opredeljen nadzor nad določenimi izdelki, ki so v skladu z zakonom energenti vendar zanje ne velja nadzor nad proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem ter gibanjem, ki velja za trošarinske izdelke. Nadzor nad določenimi izdelki je že v veljavnem zakonu, nova ureditev širi seznam izdelkov. Dodan je nadzor na tobačnimi listi. V okviru nadzora je določeno, da mora oseba, ki proizvaja, predeluje, skladišči ali prevaža izdelke vsako proizvodnjo, predelavo, skladiščenje in gibanje teh izdelkov prijaviti davčnemu organu, zagotoviti da gibanje spremlja komercialni dokument ter voditi evidenco. Za te izdelke se na ravni Unije ugotavljajo zlorabe in sicer se izdelki, ki se po svojem namenu ne uporabijo za pogon ali ogrevanje ali za kajenje in zanje ni določen trošarinski nadzor, proizvajajo, gibajo in končno tudi uporabijo za te namene, brez plačila trošarine.

V dvajsetem poglavju (kazenske določbe) so trošarinski prekrški razdeljeni glede na težo kršitev na milejše, hujše in posebno hude prekrške. Upoštevano je načelo sorazmernosti pri kaznovanju storilcev prekrška. Določen je razpon glob, ki je diferenciran glede na težo prekrška in tudi glede na velikost storilca prekrška, saj so posebej določene globe za pravne osebe, za pravne osebe, ki se štejejo za srednje in velike družbe in za samostojne podjetnike posameznike ali posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Kazenske določbe so posodobljene in prilagojene obveznostim, ki sledijo iz določb predhodnih poglavij zakona. Opredelitev prekrškov, katerih narava je posebno huda, je usklajena z zakonom, ki ureja prekrške. Tako kot po veljavni ureditvi se ohranja določba, da se v hitrem postopku lahko izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, in da se v primeru ugotovljenega prikrajšanja trošarine sme izreči globa, ki je sorazmerna višini prikrajšane trošarine, in sicer za pravno osebo v višini dvakratnika prikrajšane trošarine, za fizično osebo pa v višini prikrajšane trošarine. Prav tako se ohranja ukrep odvzema predmetov, ki so predmet prekrška, vendar ne samo za pravne osebe, temveč velja tudi za fizične osebe.

V enaindvajsetem poglavju (posebne določbe) je opredeljena uporaba drugih predpisov, ki se uporabljajo pri izvajanju določb zakona. V poglavju je določen način vročanja dokumentov in pooblastilo vladi za spreminjanje zneskov trošarin, navedenih v zakonu.

V dvaindvajsetem poglavju (prehodne in končne določbe) se določa, da prijava v evidenco trošarinskih zavezancev ni potrebna za osebe, ki so vpisane v evidenco v skladu z veljavnim zakonom. Organu, ki je pristojen za izvajanje določb zakona, je naloženo, da izdane dovoljenja pregleda in uskladi s tem zakonom v devetih mesecih po uveljavitvi zakona. Davčni organ je izdajal dovoljenja ter spremembe in popravke dovoljenj vse od začetka uveljavitve zakona (1999). Ker je od tega časa zakon večkrat noveliran, spremenila pa se je tudi vsebina dovoljenj zaradi sprememb v poslovanju imetnikov dovoljenj, je treba dovoljenja posodobiti in prilagoditi zakonskim določbam in dejanskemu stanju. V poglavju je opredeljen popis elektronskih cigaret, ki so na trgu pred uveljavitvijo tega zakona. V poglavju so opredeljeni roki za uporabo nekaterih določb veljavnega in novega zakona pri obračunu trošarine za malega proizvajalca žganja, ker

davčno obdobje novega zakona ni enako davčnemu obdobju veljavnega zakona, spremenjen je način določitve trošarinske obveznosti. Določen je rok za uveljavljanje oprostitve za energetsko intenzivna podjetja in rok za uveljavljanje oprostitve pri rabi energenta za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ter rok za obračun trošarine za električno energijo po stopnjah odjema, ki so določeni glede na letno količino odjema električne energije.

Uporaba zakona je določena s 1. avgustom 2017.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

S predlogom zakona predlagatelj, razen z znižanjem zneska trošarine za IV. stopnjo odjema električne energije iz 3,05 na 1,8 eura za eno megavatno uro električne energije, ne posega v višino oziroma zneske trošarine, ki so za posamezne izdelke določene že z veljavnim zakonom o trošarinah. Prihodki iz naslova trošarin so prihodki državnega proračuna. Letni obseg prihodkov iz tega naslova je približno 1,5 mlrd evrov (realizacija leta 2015 po denarnem toku 1,52 mlrd evrov ali 4,04 % BDP; sprejeti proračun 2016 po denarnem toku – 1,52 mlrd evrov in sprejeti proračun 2017 po denarnem toku 1,53 mlrd evrov). Zaradi znižanja trošarine za električno energijo, za IV. stopnjo odjema, je znižanje davčnih prihodkov ocenjeno v višini 4 mio evrov letno.

Poglavitne predlagane nove rešitve v novem zakonu o trošarinah ne bodo imele neposrednega vpliva na višino pričakovanih prihodkov iz naslova trošarin v državni proračun, saj je namen predloga zakona zmanjšati administrativne ovire pri poslovanju s trošarinskimi izdelki in odpraviti ugotovljena neskladja z evropsko zakonodajo s tega področja.

Predlagane spremembe le v manjšem delu lahko vplivajo na višino prihodkov iz naslova trošarin in sicer:

- sprememba posebnega režima za obračun trošarine za male proizvajalce žganja, lahko pomeni zvišanje obveznosti za plačilo trošarine pri malih proizvajalcih žganja, ki žganje kuhajo za lastno rabo in so do zdaj plačevali trošarino v pavšalnem znesku, in sicer 12,50 evra oziroma 25 evrov letno – odvisno od velikosti kotla, vendar točne ocene ni mogoče podati, saj ni na razpolago ustreznih podatkov o proizvodnji žganja pri malih proizvajalcih žganja v primerjavi z dosedanja pavšalna obdavčitvijo. Z novo ureditvijo pa bodo po nižjem znesku trošarine obračunavali trošarino osebe, ki proizvajajo žganje v komercialne namene (npr. v okviru dopolnilne dejavnosti na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu) in ne presegajo zakonsko določene količine. Ti so do sedaj plačevali polno trošarino, s predlogom zakona pa bodo plačevali le polovično trošarino, kar bo pomenilo določen izpad in naslova trošarine na alkohol in alkoholne pijače. Ocenjujemo, da bosta obe navedeni spremembi skupaj fiskalno nevtralni.
- uvedba posebnega režima za obračun trošarine za male proizvajalce piva lahko pomeni nižjo obremenitev posameznega litra piva, proizvedenega v obratu malega proizvajalca piva, vendar hkrati lahko ta ugodnost spodbudi nadaljnji razvoj malih proizvajalcev piva in s tem višji prihodek iz tega naslova. V letu 2015 je bilo v Sloveniji 51 proizvajalcev piva (podatek ne vključuje pravne osebe ki pivo uvažajo, vnašajo, so trgovci na debelo), ki so skupaj obračunali trošarino od 10.675 hektolitrov piva in so plačali 615 tisoč evrov trošarine. V primeru, da bi mali proizvajalci piva plačali 50 % predpisane trošarine, bi bili finančni učinki pobranih trošarin manjši za dobrih 307 tisoč evrov na leto;
- zaradi opredelitve novih trošarinskih izdelkov – elektronskih in podobnih cigaret vlada ne pričakuje finančnih posledic; nova ureditev pomeni le zmanjšanje verjetnosti, da bodo potrošniki zaradi nižje skupne obremenitve namesto po običajnih cigaretah posegali po alternativnih tobačnih izdelkih;
- zaradi uskladitve pogojev uporabe delnega vračila trošarine na plinsko olje za pogon, uporabljeno za pogon gradbene mehanizacije s pravili evropske direktive, se bo nekoliko

zmanjšal obseg vračil plačane trošarine iz tega naslova; v celoti je bilo v letu 2014 uveljavljenih vračil trošarin za industrijsko komercialni namen v višini 12,5 mio evrov, ocenjujemo da se bo obseg vračila trošarine za plinsko olje za pogon za gradbeno mehanizacijo zmanjšal za okoli 200 tisoč evrov letno;

- nova ureditev na področju plačila trošarine za energente, ki jih porabijo v svoji proizvodnji energetske intenzivna podjetja, v splošnem ne bo vplivala na prihodke državnega proračuna iz naslova trošarin, lahko pa pri posameznem zavezancu, ki ni energetske intenziven in ni registriran v področju Predelovalna dejavnost, pa sedaj uveljavlja vračilo oziroma oprostitev trošarine za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov, pomeni da ne bo upravičen do vračila ali oprostitve trošarine in bo moral za porabljeni energent trošarino plačati; po analizi sedanjih upravičencev so le-ti tudi po predlogu nove ureditve upravičeni do vračila trošarine, pogoj plačila minimalne obdavčitve pa bo za upravičence zagotovljen preko plačila okoljske dajatve;
- učinek odprave obveznosti obračuna trošarine za cigarete in drobno rezan tobak, za znesek nižji od 10 evrov je odvisen od velikosti prihodnje spremembe trošarine oziroma drobnoprodajne cene ter od zalog cigaret in drobnoprodajnega tobaka, ki jih imajo trgovci v trenutku spremembe trošarine oziroma drobnoprodajne cene. Na podlagi preteklih popisov je ocenjeno, da zneski do 10 evrov ne prispevajo znatnega vpliva na prihodke iz plačila razlike trošarine, tj. niti 1,5-odstotnega deleža pobrane trošarine ob navedenih dogodkih. Uvedba popisa razlike v trošarini ob spremembi trošarine ali spremembi drobnoprodajne cene lahko pomeni zvišanje prihodkov iz naslova trošarin, s tem, da je višje finančne učinke pričakovati ob večjih bodočih spremembah trošarin. Spremembe trošarine za drobno rezani tobak ne moremo oceniti, ker sprememba trošarine oziroma drobnoprodajne cene ni znana, bi bil finančni učinek višji ob višji spremembi trošarine oziroma drobnoprodajne cene.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za uvedbo informacijske podpore za elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine so zagotovljena v finančnem načrtu Finančne uprave za leto 2016 in 2017 na postavki 141042 Investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov, ukrep: Vzdrževanje in nadgradnja informacijskega sistema FURS. Ocenjena višina potrebnih sredstev je 1 mio evrov.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU UNIJE

Veljavni zakon v slovenski pravni red prenaša več evropskih direktiv in omogoča izvajanje uredb Evropske komisije. Zakon temelji na splošnem režimu za trošarino, ki je določen z Direktivo 2008/118/ES, obdavčitev energentov in električne energije je določena z Direktivo 2003/96/ES, obdavčitev alkohola in alkoholnih pijač z Direktivo 92/83/EGS in Direktivo 92/84/EGS in obdavčitev tobačnih izdelkov, določena z Direktivo 2011/64/EU.

Označevanje plinskega olja je določeno z Direktivo Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina, oprostitev plačila trošarine za potnike iz tretjih držav z Direktivo Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav in oprostitev trošarine za pošiljke iz tretjih držav ali tretjih ozemelj z Direktivo Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošiljk nekomercialnega značaja iz tretjih držav.

Z zakonom se omogoča, za postopke, vezane na gibanje trošarinskih izdelkov v računalniško

podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov, izvajanje Uredbe Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za porabo v državi članici odpreme in Uredbe Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga v režimu odloga plačila trošarine. Glede postopkovnih pravil za opravljanje formalnosti v zvezi z uvozom in izvozom trošarinskih izdelkov se z zakonom omogoča izvajanje Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije.

Pri oblikovanju nacionalne zakonodaje na področju trošarin je treba upoštevati, da lahko države članice same izberejo najustreznejši davčni sistem, ki pa mora biti v skladu s pravili Unije. Pravila Unije so oblikovana na način, da sledijo cilju Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa uskladitev zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna uskladitev potrebna za vzpostavitev in delovanje notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

Ureditev v drugih državah članicah:

Nizozemska

Na Nizozemskem je pred letom 1992 veljala zakonodaja, v okviru katere je obdavčitev posameznih trošarinskih izdelkov urejal poseben zakon (za pivo, alkohol, tobačne izdelke in energente) in poseben zakon o obdavčitvi brezalkoholnih pijač in sladkorja. V letu 1992, po uveljavitvi Direktive 92/12/EGS, je bila za področje trošarin uveljavljena nova zakonodaja, ki je zajemala vse harmonizirane trošarinske izdelke v enem zakonu, pri čemer se sladkor ni več obravnaval kot poseben obdavčljiv izdelek, medtem ko je obdavčitev sladkih pijač uredil poseben davek na potrošnjo brezalkoholnih pijač. Po uveljavitvi Direktive 2008/118/ES so na njeni podlagi v letu 2010 na Nizozemskem izdali nov zakon o trošarinah (»Wet op de Accijns«), ki določa trošarinski sistem, obdavčitev in pravila za ravnanje s trošarinskimi izdelki, ki so v režimu odloga plačila trošarine, in za gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. Zakon o trošarinah je bil izdan pod okriljem krovnega zakona o državnih davkih, ki ureja splošne določbe v zvezi s prijavi oziroma registracijami zavezancev, pritožbenimi postopki, obrestmi, kazenskimi in ostalimi določbami, ki veljajo za vse davke (dohodnino, davek na dodano vrednost, trošarino, davke v zvezi z opravljanjem gospodarskih dejavnosti itd.). Na Nizozemskem se med trošarinske izdelke uvrščajo: izdelki, ki vsebujejo alkohol (pivo, vino, vmesne pijače, likerji in podobne alkoholne pijače ter vse ostale pijače z vsebnostjo alkohola nad 1,2 %), tobak za kajenje (vključno s tobakom za vodno pipo, cigarete, cigare) in mineralna olja.

Na spletnih straneh nizozemske davčno-carinske uprave je objavljen širok izbor informacij in podatkov o vseh skupinah trošarinskih izdelkov: tobaku, mineralnih oljih in alkoholu. Za vsako skupino trošarinskih izdelkov so izdani priročniki, v katerih so opisani postopki dela za posamezno panogo, opredeljeni so tudi možni riziki in načini njihovega zaznavanja. Kljub temu da so vsi obračuni in pregledi gibanja trošarinskih izdelkov, ki jih morajo vlagati zavezanci, elektronski, pa se zahtevki za izdajo dovoljenj vložijo v pisni obliki na obrazcih, ki so predpisani in objavljeni na spletni strani. Obračuni trošarine se vložijo mesečno, vsi v en trošarinski center, ki je pristojen za nadzor nad obračuni. Podobna delitev pristojnosti velja tudi za druge naloge. Poleg mesečnih obračunov morajo imetniki dovoljenj za trošarinsko skladišče za mineralna olja mesečno vložiti pregled stanja zaloga, spremembe zaloga, količine uvoza in izvoza, sprostitev v notranjo porabo, proizvedene količine, razlike (primanjkljaji, presežki blaga) ter transfer drugim podjetjem z dovoljenji (prejemi, odpreme). Pooblaščen prejemniki so zavezani vlaganju tedenskih obračunov. Neplačilo trošarine se kaznuje s pribitkom kazni v višini od 10 do 100 % dolgovanega zneska.

Na področju biogoriv velja ureditev, ki dovoljuje proizvodnjo biogoriv le v okviru trošarinskega skladišča. Prav tako je dodajanje biogoriv fosilnim gorivom dovoljeno le v trošarinskem skladišču. Vsako mešanje biogoriv s fosilnimi gorivi izven trošarinskega skladišča je sankcionirano, saj gre za

proizvodnjo trošarinskega izdelka, ki pa se na Nizozemskem lahko izvaja le v trošarinskem skladišču. Sama biogoriva nimajo predpisane stopnje trošarine, vse dokler se ne uporabijo za pogon ali ogrevanje – v tem primeru nastane obveznost za plačilo trošarine, ki je predpisana za najbolj podoben izdelek.

V letu 2012 je bila na Nizozemskem uvedena novost glede označevanja tobačnih izdelkov, v skladu s katero se zdaj tobačne znamke naročajo in izdajajo pri pooblaščen tiskarski družbi in ne več pri davčnem organu. Tobačne družbe morajo ob naročilu tobačnih znamk zagotoviti garancijo, saj se trošarina in davek na dodano vrednost obračunata v trenutku sprostitve v porabo (kot ostali trošarinski izdelki) in ne več v trenutku naročila tobačnih znamk.

Od 1. januarja 2013 velja tudi nova ureditev na področju znižane stopnje trošarine za plinsko olje, in sicer je bila ukinjena znižana davčna stopnja za označeno in obarvano plinsko olje, namenjeno porabi za namene ogrevanja, kmetijstva in stacionarne stroje. Zdaj velja samo ena stopnja trošarine za vse namene porabe. Edina izjema, ki je ostala, je označeno in rdeče obarvano plinsko olje z nižjo stopnjo trošarine, ki se lahko uporablja le v plovilih za namene, ki niso zasebni.

Električna energija in zemeljski plin na Nizozemskem nista obdavčena s trošarino, temveč z energetske davkom, ki spada med okoljske davke, medtem ko se utekočinjen naftni plin šteje med trošarinske izdelke. Električna energija in zemeljski plin sta pomembna energenta, saj so na Nizozemskem skoraj vsi prebivalci povezani na omrežje zemeljskega plina in električno omrežje. Na področju obdavčitve električne energije in zemeljskega plina velja sistem diferenciranih davčnih stopenj – glede na porabo so oblikovani štirje razredi, stopnja obdavčitve je nižja za količinsko velike porabnike in najvišja za količinsko male porabnike.

Italija

V Italiji področje trošarin od leta 1995 ureja zakon »Testo unico accise«, objavljen v Enotnem besedilu zakonov v zvezi z davki na proizvodnjo in porabo in s tem povezanimi kazenskimi in upravnimi sankcijami. Velja, da obveznost za plačilo trošarine nastane za uvožene, vnesene ali proizvedene trošarinske izdelke. Trošarino je treba obračunati v trenutku, v katerem so trošarinski izdelki sproščeni v porabo v Italiji, oziroma ko se izdelki uporabijo za ogrevanje ali kot pogonsko gorivo oziroma ko so trošarinski izdelki namenjeni za lastno uporabo. Kot splošno pravilo (z izjemo zemeljskega plina, premoga, koksa in lignita) je za trošarinske izdelke, sproščene v porabo v določenem mesecu, plačilo trošarine treba opraviti v roku do 16. dne v naslednjem mesecu. Predmet trošarine so: energenti (bencin, plinsko olje, zemeljski plin, utekočinjen naftni plin, premog), alkohol in alkoholne pijače, predelani tobak (npr. cigare, cigarete, tobak za kajenje, e-cigarete, heated-tobacco) in električna energija. Uvrstitev določenega izdelka med trošarinske izdelke se določi na podlagi uvrstitve izdelka v tarifne oznake po kombinirani nomenklaturi carinske tarife. Za proizvodnjo, predelavo in ravnanje s trošarinskimi izdelki, razen za zemeljski plin, premog, koks, lignit in električno energijo, velja, da se v režimu odloga plačila trošarine izvaja v trošarinskem skladišču. V Italiji imajo poleg trošarinskih skladišč tudi komercialna skladišča, ki so prav tako pod trošarinskim oziroma davčnim nadzorom in morajo za svoje delovanje pridobiti dovoljenje pristojnega organa. Tu gre za skladišča trgovcev s trošarinskimi izdelki, ki za namene nadaljnje prodaje nabavljajo trošarinske izdelke od domačih trošarinskih skladišč s plačano trošarino in s spremljajočim poenostavljenim trošarinskim dokumentom. Tak način omogoča nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov in sledljivost tudi po plačilu trošarinske obveznosti, vse do končne potrošnje.

Računalniški sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (sistem EMCS) se uporablja tudi za nacionalna gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine, razen za nekatere izjeme, za katere se še uporablja star poenostavljen trošarinski dokument. Te izjeme so gibanja mazalnih olj in gibanje energentov in alkohola oproščenim osebam.

V Italiji imajo na področju utekočinjenega naftnega plina ureditev, s katero se lahko ta energent denaturira, kar poteka pod carinskim nadzorom. Ob denaturaciji je v predpisanih količinah in sestavi primešan denaturant, ki prepreči gorenje plina. Denaturiran utekočinjen naftni plin ni več predmet

trošarine in tudi ni več pod trošarinskim nadzorom. Po denaturaciji se utekočinjen naftni plin uporablja za različne namene v široki potrošnji, kozmetiki, kot pottisni plin v razpršilcih in podobno. Mazalna olja so v Italiji zavezana plačilu davka na potrošnjo (ni tipična trošarina) in so v primeru gibanja v režimu odloga plačila tega davka pod trošarinskim nadzorom. Oprostitev davka na potrošnjo je predpisana le za uporabo v gumarski industriji (proizvodnja pnevmatik) in proizvodnji sredstev proti škodljivcem za kmetijske namene.

Plinsko olje za namene ogrevanja se barva rdeče in označuje v skladu z evropskimi predpisi. Za pogon kmetijske mehanizacije v Italiji uporabljajo plinsko olje, ki je obarvano z zeleno barvo. Pristojni organi imajo pod nadzorom vse trgovce s tovrstnim plinskim oljem, katerim izdajajo licence za poslovanje z »zelenim« plinskim oljem. Za uporabo »zelenega« plinskega olja ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, vsakemu uporabniku natančno določi kvoto (količino) plinskega olja, ki ga lahko za opravljanje svoje kmetijske dejavnosti porabi v koledarskem letu. Ta kvota je določena na podlagi števila strojev, površin zemljišč v uporabi in kultur, ki se gojijo na teh površinah. Uporaba »zelenega« plinskega olja za pogon drugih porabnikov (osebni avtomobili, tovornjaki) ni dovoljena.

Obračunavanje in plačevanje trošarine za električno energijo se izvajata na podlagi napovedi zavezancev o porabi energije v naslednjem letu, trošarina je določena po količinskih razredih odjema. Na podlagi te najave zavezanci plačujejo akontacijo trošarine. Ob koncu leta se ugotovi dejanska obveznost za plačilo trošarine in se glede na vplačane akontacije trošarine razlika doplača oziroma vrne zavezancu.

Avstrija

Tudi v Avstriji je trošarina posredni davek, ki se pobira za trošarinske izdelke. Ureditev izhaja iz Direktive 2008/118/ES, ki obsega splošno ureditev, in Direktive o obdavčitvi energentov, Tobačne direktive in Direktive 92/83/EGS ter Direktive 92/84/EGS. Te direktive so bile prenesene v avstrijsko zakonodajo z več različnimi zakoni, saj posamezne skupine trošarinskih izdelkov urejajo posebni zakoni, in sicer: pivo – Zakon o davku na pivo (»Biersteuergesetz«, 1994), vmesne pijače in peneča vina – Zakon o davku na peneča vina (»Schaumweinsteuergesetz«, 1994), etilni alkohol in žgane pijače – Zakon o davku na alkohol, žgane pijače (»Alkoholsteuergesetz«, 1994), tobak – Zakon o davku na tobak (»Tabaksteuergesetz«, 1994), mineralna olja – Zakon o davku na mineralna olja (»Mineralölsteuergesetz«, 1994), elektrika – Zakon o davku na elektriko (»Elektrizitätsabgabegesetz – Strukturanpassungsgesetz, 1996), zemeljski plin – Zakon o davku na zemeljski plin (»Erdgasabgabegesetz Strukturanpassungsgesetz«, 1996). Obdavčljive dejavnosti z izdelki, ki se uvrščajo v zgoraj navedene skupine izdelkov, so proizvodnja, uvoz in pridobitev znotraj Unije. Pri proizvodnji velja, da se trošarina obračuna, ko se trošarinski izdelki sprostijo iz proizvodnje za namen porabe ali ko so odstranjeni iz režima odloga plačila trošarine. Pri uvozu velja, da se trošarina plača ob vnosu v Unijo, razen če so trošarinski izdelki uvoženi v režimu odloga plačila trošarine. Pri transakcijah znotraj Unije velja, da se trošarina plača v državi članici, v katero je blago dobavljeno z namenom, da se porabi oziroma potroši.

Avstrija ima lastno proizvodnjo biogoriv, tudi bioetanol, ki se proizvaja znotraj trošarinskih skladišč. V skladu s predpisi je treba fosilnemu pogonskemu dizelskemu gorivu, ki se sprošča v promet, dodati tudi biogorivo. Plinskemu olju za pogon za primešanih 6,5 % biogoriva ni treba plačati trošarine.

Vsi trošarinski zavezanci imajo v Avstriji možnost vlaganja obračuna trošarine po elektronski poti kot tudi v pisni obliki. Mali proizvajalci žganja imajo pravico do proizvodnje žganja do 400 litrov 100 odstotnega alkohola letno v napravah za kuhanje žganja. Proizvajalec se mora pri pristojnem carinskem uradu registrirati kot proizvajalec žganih pijač in v prijavi navesti podatke o osebi, ki bo proizvajala žganje, lokaciji naprave in predvideni količini proizvedenega žganja. Proizvajalci lahko za proizvodnjo uporabljajo kupljene surovine, kotli za kuhanje žganja pa morajo biti opremljeni s posebno merilno napravo – števcem – ki meri število šarž, temperaturo in količino proizvedene alkoholne pijače. Vsi pomembni deli naprave za kuhanje žganja so v času neuporabe zapečateni. O žganjekuhi mora zavezanec voditi evidenco s podatki o vhodnih surovinah, datumu in uri začetka in

konca kuhanja ter proizvedeni količini žganja. Proizvajalec mora mesečno vložiti obračun trošarine za proizvedene količine v preteklem mesecu.

Avstrija ima posebno ureditev za stimuliranje malih pivovarjev, saj imajo mali pivovarji, ki proizvedejo do 12.500 hektolitrov piva na leto pravico do vračila 40 % plačane trošarine. Pravico do vračila lahko uveljavljajo v naslednjem letu z zahtevkom.

Madžarska

Madžarska na področju trošarin in ostalih davkov uporablja kakovostno informacijsko podporo. Vsi obračuni se vlagajo v elektronski obliki, kar omogoča učinkovitejše upravljanje s tveganji, saj sistem selekcionira vložene obračune in kot bolj tvegane zazna na primer tiste, na katerih vložnik uveljavlja tudi vračilo, obračune z 0 obveznostjo za plačilo, večje razlike med najvišjimi in najnižjimi obračunanimi vrednostmi. Na Madžarskem imajo v elektronskem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (EMCS) tudi vsa nacionalna gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine in tudi gibanja s plačano trošarino. Pri slednjih gibanjih prejemnikom ni treba kreirati poročila o prejemu, gibanja se zaprejo samodejno. Prav tako je v njihovem sistemu EMCS vključen modul garancij, ki omogoča, da se instrumenti zavarovanja sproti preverjajo, obremenjujejo ter razbremenjujejo. Določen trošarinski dokument, ki ga pošiljatelj v sistemu kreira, ni veljaven, dokler ni na razpolago zadostnega zneska garancije oziroma instrumenta zavarovanja. Na Madžarskem imajo v sistem EMCS vključeno tudi upravljanje s tveganji, torej neke vrste analizo tveganja, in sicer tako, da sistem po določenih indikatorjih spozna tvegane pošiljke in kot take klasificira pošiljke, pri katerih so presežek ali primanjkljaj blaga, sprememba namembnega kraja, nezaključena gibanja, in ostale vrste bolj tveganih pošilk ter taka gibanja posebej označi. Tovrstni trošarinski dokumenti so v posebnem izboru (warning screen).

V zadnjih letih sta bili na Madžarskem uvedeni dve novosti: domača proizvodnja žganja, ki je bila nekoč oproščena plačila trošarine, je zaradi sodbe v primeru C-115/13, ki jo je Sodišče Evropske unije sprejelo aprila 2014, obdavčena s 50-odstotno nacionalno trošarino; občutno so se dvignile trošarine in posledično cene tobačnih izdelkov. Uvedli so tudi posebne prodajalne tobačnih izdelkov (z namenom, da se ustavi prodaja nelegalnih tobačnih izdelkov), ki so pod stalnim nadzorom davčnih oziroma carinskih organov. Na Madžarskem so tudi precej pogoste kontrole bencinskih črpalk, čeprav se tu prodajajo izdelki s plačano trošarino. Posebnost je tudi ureditev pri trošarinskih skladiščih, saj dovolijo vsak postopek posebej – tako imajo na primer trošarinska skladišča za skladiščenje, posebej za prejetje, proizvodnjo.

Zaradi tveganosti nekaterih izdelkov, ki niso pod trošarinskim nadzorom, uporabijo pa se lahko za namene, za katere je treba plačati trošarino (predvsem bazna olja), in odkritih goljufij zaradi njihove uporabe za pogon so bili za tovrstne izdelke uvedeni določeni ukrepi, predvsem obvezno obveščanje carinskih organov o vsakem transportu ali nakupu baznih olj v razsutem stanju, nadzori na cestah, bencinskih servisih in kontrole goriva v rezervoarjih.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Zakon bo imel administrativne posledice na delovanje Finančne uprave Republike Slovenije. Sprememba besedila zakona bo zagotavljala jasnost posameznih določb, kar se bo odrazilo pri njegovem izvajanju. K registraciji oseb, ki opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki, se bo zaradi nove definicije trošarinskega zavezanca postopalo bolj dosledno, kar bo omogočilo večji pregled in nadzor nad poslovanjem s trošarinskimi izdelki.

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Z zakonom se za zavezance spreminjajo oziroma olajšujejo obveznosti do davčnega organa in administrativni postopki pri poslovanju s trošarinskimi izdelki. Zakon spreminja sledeče administrativne postopke:

- uvaja se obveznost vlaganja obračuna trošarine samo za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, oziroma odpravlja se redno mesečno vlaganje obračunov trošarine,
- odpravlja se poročanje o uvozu in vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo, za katere ob uvozu oziroma vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine,
- odpravljajo se obveznosti pečatenja tovorkov,
- poenostavlja se način imenovanja trošarinskega, prej davčnega zastopnika, za katerega ni potrebna izdaja dovoljenja,
- odpravlja se obveznost vlaganja obračuna za plačilo razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine za cigarete (in drobno rezan tobak) za zneske popisa do 10 eurov,
- spreminja se ureditev nadzora nad gibanjem energentov, tj. poenostavitev in odprava nadzora za energente, ki se po namenu ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje, in uvedba nadzora za energente, za katere ne velja nadzor nad gibanjem, se pa uporabljajo za pogon ali ogrevanje,
- uvaja se možnost vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine v elektronski obliki,
- iz nastanka obveznosti za obračun trošarine se izvzema električna energija, ki jo za lastno porabo proizvajajo fizične osebe, ob pogoju, da je trošarina za nabavljen energent plačana,
- opuščajo se obveznosti prijave opreme za proizvodnjo žganja za male proizvajalce žganja in prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, opustitev pečatenja kotlov,
- ukinjajo se obveznosti vodenja evidence kupcev opreme za proizvodnjo žganja za prodajalce te opreme,
- poenostavljata se prijava in odjava v evidenco trošarinskih zavezancev tako, da davčni organ prijavi osebo po uradni dolžnosti, ob izdaji dovoljenja oziroma ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov oziroma ob vložitvi obračuna malega proizvajalca žganja,
- spreminja oziroma širi se uporaba dovoljenja za pooblaščenega uvoznika tudi pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije; v skladu z veljavnim zakonom se uporablja dovoljenje samo za gibanje v drugo državo članico,
- spreminja se ureditev za male proizvajalce žganja,
- uvaja se nova ureditev za davka prosto prodajalno, ki omogoča vnos in hrambo trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine,
- uvaja se ureditev za proizvajalce vina, ki omogoča odpremo v režimu odloga v drugo državo članico,
- določene so nove kategorije tobačnih izdelkov,
- uvajajo se obveznosti plačila razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine za drobno rezani tobak,
- spreminja se način določitve trošarine za električno energijo,
- omogoča se lastna raba za proizvedeno pivo za fizično osebo, s čimer zanje ne velja obveznost obračuna in plačila trošarine,
- odpravlja se omejitev uveljavljanja vračila trošarine za komercialni prevoz blaga in potnikov z nakupom z gotovino.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Temeljni namen predloga zakona je odpraviti administrativne ovire za gospodarske subjekte pri poslovanju s trošarinskimi izdelki. S tem se zmanjšujejo stroški gospodarskih subjektov pri izpolnjevanju obveznosti po tem zakonu, po drugi strani pa se pospeši in poenostavi postopek vračila plačane trošarine. Točnega prihranka gospodarskih subjektov iz tega naslova ni mogoče natančno izmeriti, saj je le-ta odvisen od številnih individualnih okoliščin posameznega subjekta.

Ključne novosti, ki vplivajo na zmanjšanje administrativnih ovir so:

- Za zavezance, pravne osebe ki opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki, se odpravlja

vlaganje obračunov trošarine, če v davčnem obdobju ni nastala obveznost za obračun trošarine, odpravlja se vlaganje obračunov ob uvozu trošarinskih izdelkov, saj se trošarina obračuna v skladu s carinskimi predpisi.

- Zavezancem ne bo več potrebno poročati o vnosu in uvozu trošarinskih izdelkov, ki so prejeti v Slovenijo v režimu odloga, saj lahko davčni organ pridobi podatke o količini in vrsti trošarinskih izdelkov iz informacijskih sistemov, namenjenih za spremljanje gibanja trošarinskih izdelkov.
- Odpravlja se obveznost pečatenja tovorkov.
- Pri prijavi in odjavi oseb v evidenco trošarinskih zavezancev se poenostavljajo postopki tako, da osebi pred poslovanjem s trošarinskimi izdelki ni potrebno posredovati prijave davčnemu organu, pač pa davčni organ vpiše osebo po uradni dolžnosti, in sicer ob izdaji dovoljenja davčnega organa ali ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov ali ob vložitvi obračuna, če gre za malega proizvajalca žganja. Če trošarinski zavezanec ne sporoči, da je prenehal opravljanje dejavnosti, ga lahko davčni organ iz evidence izbriše po uradni dolžnosti.
- Pri vračilih trošarine, kjer v večji meri uveljavljajo vračilo pravne osebe, se uvaja možnost vlaganja elektronskega zahtevka za vračilo trošarine.
- Poenostavlja se poslovanje trošarinskega zastopnika za namen izpolnjevanja obveznosti tuje pravne osebe in sicer tako, da ne potrebuje pridobitev dovoljenja davčnega organa, pač pa ga davčni organ samo potrdi.
- Z zakonom se določa nova ureditev za davka prosto prodajalno, s katero se za imetnika prodajalne v prodajalni dopušča vnos in skladiščenje trošarinskih izdelkov v režimu odloga, ob izdelkih s plačano trošarino.
- Z zakonom se za imetnika dovoljenja za oproščenega uporabnika omogoča nabavo, skladiščenje ter porabo trošarinskih izdelkov, za katere ima dovoljenje za nabavo brez trošarine, tudi s plačano trošarino. Pravni osebi se s tem odpravlja omejevanje pri nabavi trošarinskih izdelkov, ki jih ne more nabaviti v režimu odloga, pa jih lahko na trgu pridobi pod ugodnejšimi pogoji.
- Uvedba statusa malega proizvajalca piva in možnost odpreme v režimu odloga za proizvajalce vina omogoči lažji prodor slovenskih proizvajalcev piva in vina na trge drugih držav članic po konkurenčnih pogojih. Proizvajalec vina lahko v skladu z novo ureditvijo odpremlja v režimu odloga trošarinske izdelke v druge države članice. Sedaj jih lahko odpremlja le, če jih v Sloveniji skladišči v režimu odloga, kar zanj predstavlja dodatne stroške. Mali proizvajalec piva bo lahko po pridobitvi statusa v Sloveniji uveljavljal pravice, ki veljajo za male proizvajalce piva v drugih državah članicah Unije, s čimer se mu omogoča ugodnejše poslovanje znotraj celotne Unije.
- Na področju tobačnih izdelkov se za trgovce, ki imajo na zalogi cigarete in drobno rezani tobak ob zvišanju drobnoprodajnih cen, odpravlja obveznost obračuna za plačilo razlike trošarine, če le-ta znaša manj kot 10 eurov.
- Za pravne osebe, ki opravljajo dejavnost priprave in prodaje jedi in pijač in proizvajajo alkoholne pijače, se odpravlja obveznost obračuna trošarine za proizvedene alkoholne pijače, če so pridobljene iz etilnega alkohola, za katerega je bila trošarina plačana. V skladu z veljavno ureditvijo je potrebno obračunati in plačati trošarino za proizvedeno alkoholno pijačo ter uveljavljati vračilo plačane trošarine za etilni alkohol, ki je bil porabljen za proizvodnjo alkoholne pijače ob tem da ni razlike med zneskom plačane in vrnjene trošarine. Odpravlja se obveznost prijave kotla za proizvodnjo žganja, obveznosti pečatenja in odpečatenja kotlov ter obveznosti vodenja evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola za prodajalce te opreme. Po novi ureditvi obračun trošarine ni vezan na lastništvo kotla za proizvodnjo žganja. Za namen nadzora nad pravilnim vlaganjem obračunov za proizvedeno žganje, davčni organ na podlagi veljavne ureditve, razpolaga s podatki oseb, ki so lastniki kotlov za kuhanje žganja.
- Na področju energentov se za pravne osebe, ki vnašajo in uvažajo ter pravne osebe, ki porabljajo energente, ki se po svojem namenu ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje, so pa v skladu z Direktivo 2003/96/ES predmet trošarinskega nadzora, odpravlja nadzor nad gibanjem in porabo v Sloveniji (kot so npr.: transformatorska olja, olja za elektroerozijo,

tekoči vosek za sveče, beli špirit, ksileni, olja in tekočine za hidravlične namene, olja za honanje). Pravne osebe, ki navedene energente uporabljajo v svojih industrijskih procesih, morajo sedaj pridobiti dovoljenje za oproščenega uporabnika ter izpolnjevati vse pogoje in obveznosti za oproščeno rabo energenta, kar se z novim zakonom odpravlja.

- Z zakonom se določa raba energenta v napravah za sproizvodnjo toplote in električne energije in rabe energenta za proizvodnjo električne energije, tako da se raba šteje kot raba za namen ogrevanja. Naprave uporabljajo različne tehnologije, dobavitelji energenta so sedaj morali obračunavati trošarino za namen pogona ali za namen ogrevanja, glede na vrsto tehnologije, največja težava je bila pri obračunavanju trošarine za zemeljski plin. Slednje je pomenilo natančno evidentiranje porabe v napravi in vplivalo na višino zavarovanja plačila trošarine. Določitev rabe energenta ne vpliva na prihodke iz trošarin, ker gre za rabo energenta, ki je trošarine oproščena.
- Pri električni energiji se z zakonom določa nova ureditev načina določitve trošarine za električno energijo po količinskih razredih letnega odjema, ki nadomešča delitev rabe na poslovni in neposlovni odjem. Za končne odjemalce spremenjena ureditev ne vpliva, bodo pa dobavitelji in distributerji morali zagotoviti način obračunavanja trošarine. Slednje za dobavitelje in distributerje pomeni novo obveznost, hkrati pa odpravlja negotovost pri sedanjem razvrščanju porabnikov v poslovni in neposlovni odjem.
- Pri vračilu trošarine za komercialni prevoz blaga in potnikov se upravičencem omogoča uveljavljanje vračila trošarine, če je gorivo kupljeno z gotovino, zaradi novih načinov plačila goriva (npr. uporaba predplačniških kartic). Ureditev bo omogočala uveljavljanje vračila trošarine širšemu krogu upravičencev.

Zakon pa gospodarske subjekte na področjih, kjer je zaznano višje tveganje za davčno utajo ali neplačilo trošarinske obveznosti določa sledeče obveznosti:

- Pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga po uvozu se obveznosti uvoznika izenačuje z obveznostmi, ki veljajo tudi za druga gibanja v režimu odloga, tako da bo potrebno zavarovati gibanja z instrumentov zavarovanja plačila trošarine. V slednjem primeru gre za novo obveznost za pravne osebe, ki uvažajo trošarinske izdelke. Taka gibanja predstavljajo tveganje za neplačilo davčne obveznosti, predvsem v primeru kraje ali izgube celotne ali dela pošiljke trošarinskih izdelkov, zato je potrebno trošarinski dolg ustrezno zavarovati.
- Za pridobitev statusa davka proste prodajalne velja nova obveznost pridobitve dovoljenja in izpolnjevanje pogojev in obveznosti, kot veljajo za imetnika trošarinskega skladišča, ker gre za skladiščenje trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Davka proste prodajalne so v Sloveniji lahko le v pristanišču in na letališčih, odprtih za mednarodni promet.
- Možnost določitve zavarovanja plačila trošarine za dobavitelje električne energije in zemeljskega plina ter proizvajalce trošarinskih izdelkov izven režima odloga, in sicer v primeru ocene davčnega organa za obstoj visokega tveganja za neplačilo trošarine,
- Novost je uvedba pozitivne trošarine za tobak za segrevanje in elektronske cigarete s čimer velja za pravne osebe, ki te izdelke uvažajo in vnašajo, obveznost obračunavanja trošarine ter izpolnjevanje vseh pogojev in obveznosti, ki v skladu z zakonom veljajo za trošarinske zavezance.
- Za pravne osebe, ki vnašajo in uvažajo trda goriva oziroma premoge, in se uporabijo za ogrevanje, pa v skladu z Direktivo 2003/96/ES niso predmet trošarinskega nadzora, se uvaja nadzor nad gibanjem in porabo v Sloveniji. Pravne osebe, ki trda goriva vnašajo, uvažajo, proizvajajo in uporabljajo, bodo morale zagotoviti, da gibanje trdih goriv spremlja trošarinski dokument in zagotoviti skladiščenje v režimu odloga, če za trda goriva trošarina ni plačana.
- Z zakonom se za osebe, ki mazalna olja in tobačne liste vnašajo, uvažajo, proizvajajo in predeljujejo na ozemlju Slovenije, uvaja obveznost prijave navedenih aktivnosti davčnemu organu. Hkrati je potrebno zagotoviti, da gibanja spremlja komercialni dokument in vodi evidenco gibanja, proizvodnje, predelave in skladiščenja teh izdelkov. Za te izdelke je na območju Unije zaznano visoko tveganje za neplačilo trošarinske obveznosti. Namen nadzora je seznanitev davčnega organa z vsemi aktivnostmi s temi izdelki, tudi za namen medsebojnega obveščanja pristojnih organov drugih držav članic Unije.

Predlog zakona v splošnem ne uvaja novih ali višjih obveznosti za plačilo trošarine glede na veljavni zakon, pri posameznem gospodarskem zavezancu pa lahko zaradi novo uvedenih rešitev pride do povišanja ali znižanja trošarinske obveznosti glede na veljavni zakon v sledečih primerih:

- znižuje se višina trošarine (50% veljavne trošarine za pivo) in trošarinska obveznost za domače in tuje male proizvajalce piva, s čimer se pozitivno vpliva na spodbujanje proizvodnje piva v manjših obratih;
- znižuje se višina trošarine (50% veljavne trošarine za etilni alkohol) in trošarinska obveznost za osebe ki opravljajo dopolnilno dejavnost po predpisih o kmetijstvu in čebelarje, ki po veljavni ureditvi plačujejo trošarino v polni višini;
- bolj določno je opredeljen kriterij za vračilo trošarine za gradbeno mehanizacijo, s čimer se omejuje vračilo trošarine, če podjetje ni registrirano v panogi »gradbeništvo«, nekateri upravičenci, ki sedaj uveljavljajo vračilo trošarine, po novi ureditvi ne bodo izpolnili kriterijev za vračilo;
- uvaja se pozitivna trošarine za tobak za segrevanje in elektronske cigarete, s čimer bodo ponudniki teh izdelkov na trgu ponujali izdelke po višji drobnoprodajni ceni;
- z zakonom se odpravlja oprostitev plačila trošarine za energent, ki se porabi za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov in uvaja oprostitev plačila trošarine za energente, ki jih porabijo energetska intenzivna podjetja. Podjetja, ki sedaj uporabljajo energente brez plačila trošarine ali zanj uveljavljajo vračilo trošarine in so registrirana v panogi »predelovalna dejavnost«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti in so energetska intenzivna, bodo po spremenjeni ureditvi še naprej upravičena do vračila ali oprostitve plačila trošarine. Podjetja, ki navedenih kriterijev ne izpolnjujejo, ne bodo upravičena do vračila trošarine.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo o načinu izvajanja tega zakona tudi poskrbel za pravočasno obveščanje davčnih zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljata Ministrstvo za finance in FURS, skladno s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

- spletni naslov, na katerem je bil objavljen predpis:
http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/
Datum objave: **27. 10. 2015**
- spletna stran E - demokracija.
Datum objave: **27. 10. 2015 in 29. 1. 2016**

V razpravo so bili vključeni predstavniki interesnih združenj in gospodarskih družb. Na predlog zakona smo prejeli okoli 100 pripomb in predlogov 27 predlagateljev, ki so bili v največji možni meri upoštevani. Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev, navedbo o upoštevanju oziroma neupoštevanju pripomb ter razlogih za neupoštevanje v tem predlogu zakona so prikazani v prilogi 4.

V prilogi 5 so prikazani predlogi, mnenja in pripombe ministrstev ter Službe Vlade RS za zakonodajo. Tudi ti predlogi so bili v največji možni meri upoštevani.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica
- Mitja Brezovnik, vodja sektorja
- mag. Brigita Škafar, podsekretarka
- Evelina Smrekar, podsekretarka

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja trošarine od alkohola in alkoholnih pijač, tobačnih izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: trošarinski izdelki), ki se na ozemlju Republike Slovenije sprostijo v porabo, v skladu z:

- Direktivo Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 21),
- Direktivo Sveta 92/84/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 29),
- Direktivo Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina (UL L št. 291 z dne 6. 12. 1995, str. 46),
- Direktivo Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L št. 283 z dne 31. 10. 2003, str. 51), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/75/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 2003/96/ES glede možnosti Cipra za uporabo začasnih izjem ali znižanih stopenj obdavčitve energentov in električne energije (UL L št. 157 z dne 30. 4. 2004, str. 100; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/96/ES),
- Direktivo Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošilk nekomercialnega značaja iz tretjih držav (UL L št. 286 z dne 17. 10. 2006, str. 15),
- Direktivo Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav (UL L št. 346 z dne 29. 12. 2007, str. 6),
- Direktivo Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL L št. 9 z dne 14. 1. 2009, str. 12), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2013/61/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES, kar zadeva najbolj oddaljene francoske regije in zlasti Mayotte (UL L št. 353 z dne 28. 12. 2013, str. 5; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2008/118/ES), in
- Direktivo Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke (UL L št. 176 z dne 5. 7. 2011, str. 24; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/64/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unije):

- Uredbe Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za porabo v državi članici odpreme (UL L št. 369 z dne 18. 12. 1992, str. 17; v nadaljnjem besedilu: Uredba 3649/92/EGS),
- Uredbe Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga v režimu odloga plačila trošarine (UL L št. 197 z dne 29. 7. 2009, str. 24), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 76/2014 z dne 28. januarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 684/2009 v zvezi s podatki, ki jih je treba predložiti v okviru računalniškega postopka za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L št. 26 z dne 29. 1. 2014, str. 4), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 684/2009/ES), in
- Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU).

2. člen **(pomen izrazov)**

(1) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom;

2. »ozemlje države članice«, »država članica« in »Unija« je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako definirano v predpisih Unije;

3. »uvoz trošarinskih izdelkov« je vsak vnos trošarinskih izdelkov v Unijo iz tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj, če ni s tem zakonom določeno drugače;

4. »vnos trošarinskih izdelkov« v Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) je vsak vnos trošarinskih izdelkov z ozemlja druge države članice oziroma Unije, kot je določeno v zakonodaji Unije, razen s tretjih ozemelj;

5. »tretja država« je katera koli država, razen Slovenije in drugih držav članic oziroma Unije;

6. »tretja ozemlja« so:

a) ozemlja, ki so del carinskega območja Unije:

- Kanarski otoki;
- francoska ozemlja iz 349. člena in prvega odstavka 355. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 115 z dne 9. 5. 2008, prečiščena različica, str. 47);
- Alandski otoki;
- Kanalski otoki;

b) ozemlja, ki niso del carinskega območja Unije:

- otok Heligoland;
- območje Büsingen;
- Ceuta;
- Melilla;
- Livigno;
- Campione d'Italia;
- italijanski del Luganskega jezera;

c) gora Atos.

7. »imetnik trošarinskega skladišča« je oseba, ki ima dovoljenje, da lahko v okviru svoje dejavnosti v trošarinskem skladišču proizvaja, predeluje, dodeluje, obdeluje (v nadaljnjem besedilu: proizvaja), skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga;

8. »trošarinsko skladišče« je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto, ki je vidno označena ter fizično ločena od preostalih površin in prostorov, kjer imetnik trošarinskega skladišča proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine;

9. »režim odloga« je ureditev, v skladu s katero je za proizvodnjo, skladiščenje, prejemanje ali odpremljanje trošarinskih izdelkov odložen nastanek obveznosti za obračun in plačilo trošarine;

10. »uvoznik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, oziroma carinski dolžnik, določen v skladu s carinsko zakonodajo;

11. »izvoznik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti pošilja trošarinske izdelke iz Unije v tretje države oziroma na tretja ozemlja, določena v skladu s carinsko zakonodajo;

12. »pooblaščen uvoznik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti trošarinske izdelke, ki jih prejme iz tretje države ali s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo, odpremi v režimu odloga osebi, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji ali drugi državi članici v skladu z zakonodajo namembne države članice;

13. »pooblaščen prejemnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice, v režimu odloga;

14. »začasno pooblaščen prejemnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejme trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice, v režimu odloga;

15. »oproščeni uporabnik« je oseba, ki lahko v okviru svoje dejavnosti za namene iz 72. in 97. člena tega zakona nabavlja, skladišči in porablja trošarinske izdelke brez plačila trošarine;

16. »obrat oproščenega uporabnika« je obrat, v katerem oproščeni uporabnik v režimu odloga prejema, skladišči in porablja trošarinske izdelke;
17. »trošarinski zastopnik« je oseba, ki jo prodajalec trošarinskih izdelkov iz druge države članice ali oseba, ki nima sedeža v Sloveniji, pooblasti, da v njegovem imenu in za njegov račun v Sloveniji izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu;
18. »trgovec« je oseba, ki opravlja trgovinsko oziroma gostinsko dejavnost, dejavnost prevoza ali skladiščenja trošarinskih izdelkov izven režima odloga;
19. »opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki« pomeni vsako proizvodnjo, dobavo iz omrežja, prejem trošarinskih izdelkov iz vnosa oziroma uvoza za namen opravljanja ekonomske dejavnosti ali končno porabo;
20. »carinski odložni postopek« je kateri koli posebni postopek in začasna hramba, določena v Uredbi 952/2013/EU, in se nanaša na carinski nadzor ter se izvaja ob vstopu blaga iz tretjih držav na carinsko območje Unije.

(2) Po tem zakonu se gibanje trošarinskih izdelkov:

- v kneževini Monako ali iz nje obravnava kot gibanje v Republiki Franciji oziroma iz nje;
- v suvereni coni Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njiju obravnava kot gibanje na Ciper ali z njega;
- v Jungholz in Mittelberg (Kleines Walsertal) ali iz njiju obravnava kot gibanje v Zvezno republiko Nemčijo oziroma iz nje;
- v San Marino ali iz njega obravnava kot gibanje v Italijansko republiko oziroma iz nje;
- na otok Man ali z njega obravnava kot gibanje v Združeno kraljestvo oziroma iz njega.

3. člen **(pripadnost trošarin)**

Prihodki od trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

4. člen **(predmet obdavčitve)**

Trošarina se plačuje od trošarinskih izdelkov, proizvedenih na ozemlju Slovenije, vnesenih z ozemlja drugih držav članic v Slovenijo ali uvoženih v Unijo.

5. člen **(trošarinski zavezanec)**

(1) Trošarinski zavezanec ali zavezanka (v nadaljnjem besedilu: trošarinski zavezanec) je oseba, ki trošarinske izdelke proizvaja ali prejema iz druge države članice ali iz tretje države, ali sprosti trošarinske izdelke iz režima odloga v porabo oziroma dobavi ali pridobi iz omrežja.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka se priklasi Finančni upravi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), v skladu s 63. členom tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

II. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN TROŠARINE

6. člen (obveznost za obračun trošarine)

(1) Obveznost za obračun trošarine nastane, ko se trošarinski izdelki v Sloveniji sprostijo v porabo. Za sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo se štejejo:

1. odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga;
2. vnos trošarinskih izdelkov, razen če se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga v skladu s tem zakonom;
3. uvoz trošarinskih izdelkov, razen če se zanje po uvozu začne režim odloga v skladu s tem zakonom;
4. vsak zaključek proizvodnje trošarinskih izdelkov izven režima odloga.

(2) Za odpremo trošarinskih izdelkov iz režima odloga se šteje vsaka odprema, ki ni odprema prejemniku, ki v skladu s tem zakonom ali zakonodajo druge države članice lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga ali, ki ni odprema v izvoz.

(3) Pri vnosu trošarinskih izdelkov se šteje, da so trošarinski izdelki sproščeni v porabo:

1. ko jih prejme pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik,
2. ko so prejeti na kraju neposredne dobave v skladu s 27. členom tega zakona, razen če se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga v skladu s tem zakonom ali
3. ko so prejeti za namene v skladu s prvim odstavkom 17. člena tega zakona.

(4) Za vnos trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji:

1. ko jih prejemnik prejme, če je bil prejem davčnemu organu napovedan;
2. v trenutku vnosa, če prejem davčnemu organu ni bil napovedan.

(5) Za sprostitev v porabo v Sloveniji se štejeta tudi storjena oziroma ugotovljena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu s 26. členom in storjena oziroma ugotovljena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v skladu z 31. členom tega zakona. Za nepravilnost se štejejo okoliščine, ki nastanejo med gibanjem trošarinskih izdelkov in niso popolno uničenje in nepovratna izguba trošarinskih izdelkov, zaradi katerih trošarinski izdelki ne prispejo v namembni kraj.

(6) Za uvoz trošarinskih izdelkov iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje sprostitev trošarinskih izdelkov v prosti promet v skladu s carinsko zakonodajo. Obveznost za plačilo trošarine nastane, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev, razen v primerih, ko je obveznost za obračun trošarine odložena v skladu s tem zakonom.

(7) Če so trošarinski izdelki v režimu odloga prodani v skladu s prvim odstavkom 15. člena oziroma prodani za namene v skladu s prvim odstavkom 17. člena tega zakona, zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine.

(8) Če so bili trošarinski izdelki:

1. v režimu odloga popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni zaradi svoje narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, se ne šteje, da so bili sproščeni v porabo in zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. sproščeni v porabo v drugi državi članici, med prevozom iz druge države članice v Slovenijo popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni zaradi svoje narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(9) Izdelki se štejejo za popolnoma uničene ali nepovratno izgubljene, kadar jih ni več mogoče uporabiti za prvotni namen. Odtujitev ali kraja trošarinskih izdelkov se ne šteje za nepredvidljive okoliščine oziroma višjo silo. V primeru popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskih izdelkov zaradi njihove narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile trošarinski zavezanec oziroma prevoznik o tem takoj obvesti davčni organ in predloži ustrezno dokazilo.

(10) Trošarina se obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska trošarine ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(11) Obveznost za obračun trošarine se lahko prenese od pooblaščenega prejemnika ali pooblaščenega uvoznika na imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika ob pogojih in na način, določen s tem zakonom.

(12) Način dokazovanja uničenja oziroma nepovratne izgube iz osmega in devetega odstavka tega člena predpiše minister ali ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za finance).

7. člen

(vnos trošarinskih izdelkov fizičnih oseb iz druge države članice)

(1) Obveznost za obračun trošarine iz prejšnjega člena ne nastane pri vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo, če jih fizična oseba sama vnese in prevaža za lastno porabo in količine v trenutku vnosa ne presegajo:

- 800 kosov cigaret oziroma 100 mililitrov polnila za elektronske cigarete oziroma 800 zvitkov tobaka za segrevanje;
- 400 kosov cigarilosoov;
- 200 kosov cigar;
- 1,0 kilograma drobno rezanega tobaka oziroma drugega tobaka za kajenje;
- 10 litrov žganja;
- 20 litrov vmesnih pijač;
- 90 litrov vina, ki vključujejo največ 60 litrov penečega vina;
- 110 litrov piva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je vnos cigaret brez obveznosti za obračun trošarine količinsko omejen na 300 kosov, če trošarina v državi članici, v kateri je za te cigarete bila trošarina plačana, ne dosega minimalnega zneska, določenega z Direktivo 2011/64/EU.

(3) Za trošarinske izdelke, ki ne presegajo količin iz prvega in drugega odstavka tega člena, lahko davčni organ presodi, da so vneseni trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti in zanje nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z 2. točko četrtega odstavka prejšnjega člena. Pri presoji davčni organ upošteva predvsem naslednje:

- status osebe, ki razpolaga s trošarinskimi izdelki;
- namembni kraj pošiljke in obliko prevoza;
- dokumente, ki se nanašajo na pošiljko;
- naravo in količino izdelkov;
- pogostost vnašanja izdelkov.

(4) Za vnos energentov v Slovenijo, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine, se šteje prevoz pogonskega goriva v rezervoarjih vozil ali ustreznih prenosnih posodah za rezervno gorivo v količini do 10 litrov.

(5) Za trošarinske izdelke, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka tega člena in niso tobačni izdelki, za katere sprostitev v porabo v Sloveniji v skladu s prvim odstavkom 87. člena ni

dovoljena, nastane v skladu z 2. točko četrtega odstavka prejšnjega člena obveznost za obračun trošarine, ki se obračuna v skladu z desetim odstavkom 8. člena tega zakona.

8. člen

(drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine)

- (1) Ne glede na 6. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine za trošarinske izdelke:
1. sproščene v porabo oziroma odpremljene upniku v postopku stečaja oziroma prisilnega prenehanja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika;
 2. za katere preneha režim odloga zaradi prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali dovoljenja za oproščenega uporabnika;
 3. porabljene v trošarinskem skladišču za namene, ki niso v skladu z izdanim dovoljenjem oziroma za katere je ugotovljen primanjkljaj in zanj ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine;
 4. porabljene v obratu oproščenega uporabnika za drug namen kot za oproščeno rabo, določeno v dovoljenju, oziroma za katere je ugotovljen primanjkljaj pri oproščenem uporabniku in zanj ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine;
 5. ki jih je odpremil pooblaščen uvoznik in je zanje ugotovljen primanjkljaj, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine;
 6. odvzete in prodane s strani davčnega organa;
 7. ki so drobno rezani tobak ali cigarete in so na zalogi izven trošarinskih skladišč ter se zanje zviša trošarina ali drobnoprodajna cena;
 8. za katere se ugotovi, da trošarina zanje ni bila obračunana in plačana v skladu s tem zakonom.
- (2) Pri nastanku obveznosti za obračun trošarine iz prejšnjega odstavka se trošarina obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska trošarine ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.
- (3) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika zaradi stečajnega postopka oziroma postopka prisilnega prenehanja je plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na dan začetka stečajnega postopka oziroma postopka prisilnega prenehanja na zalogi, odloženo do dneva, ko so trošarinski izdelki, ki so skladiščeni v trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, sproščeni v porabo v postopku stečaja ali prisilnega prenehanja, toda največ do dneva, ko so odpremljeni upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja. Za trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo oziroma odpremljeni upniku, za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika oziroma upnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan sprostitve v porabo oziroma na dan odpreme upniku.
- (4) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika, razen za primere iz tretjega odstavka tega člena, nastane za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika obveznost za obračun trošarine na dan prenehanja veljavnosti dovoljenja.
- (5) Za trošarinske izdelke, ki jih je imetnik trošarinskega skladišča porabil za namene, ki niso navedeni v izdanem dovoljenju, ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, ki nastane pri skladiščenju ali prevozu izdelkov, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona, za imetnika trošarinskega skladišča nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.
- (6) Za trošarinske izdelke, ki jih je oproščeni uporabnik porabil za namene, ki niso v skladu z izdanim dovoljenjem, ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani

davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona, za oproščenega uporabnika nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(7) Za trošarinske izdelke, ki jih je pooblaščen uvoznik odpremil in je zanje ugotovljen primanjkljaj, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona, za pooblaščenega uvoznika nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(8) Za trošarinske izdelke, ki so odvzeti ali zarubljeni in prodani s strani davčnega organa, za kupca oziroma prejemnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan prodaje trošarinskih izdelkov.

(9) Za drobno rezani tobak in cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskega skladišča in za katere se zviša trošarina ali se zanje zviša drobnoprodajna cena, nastane obveznost za obračun trošarine na dan, ko se zviša trošarina ali drobnoprodajna cena. Trгоvec, ki ima drobno rezani tobak oziroma cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča, na dan pred zvišanjem trošarine oziroma drobnoprodajne cene drobno rezanega tobaka in cigaret, ki jih ima na zalogi, opravi popis in davčnemu organu predloži zapisnik o popisu ter obračun trošarine najpozneje 15. dan po popisu. Trošarina se plača najpozneje 60. dan po opravljenem popisu. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino zapisnika o popisu drobno rezanega tobaka in cigaret ter način obračuna in plačila trošarine v skladu s tem odstavkom. Obračun trošarine iz tega odstavka se davčnemu organu ne predloži, če je znesek trošarine, ki bi jo bilo treba obračunati, nižji od 10 eurov. V tem primeru se v zapisniku o popisu drobno rezanega tobaka in cigaret navede, da je znesek trošarine nižji od 10 eurov.

(10) Obveznost za obračun trošarine nastane za trošarinske izdelke, za katere se ugotovi, da trošarina zanje ni bila obračunana in plačana v skladu s tem zakonom. Zavezanec za plačilo trošarine je oseba, ki bi v skladu s tem zakonom morala obračunati trošarino, oziroma oseba, ki ima v lasti ali posesti ali uporabi ali je proizvedla trošarinske izdelke, za katere trošarina ni bila obračunana v skladu s tem zakonom, razen če fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti s trošarinskimi izdelki, dokaže, da je trošarinske izdelke pridobila v dobri veri. Za osebo iz tega odstavka nastane obveznost za obračun trošarine na dan pridobitve oziroma proizvodnje trošarinskih izdelkov oziroma na dan, ko je bilo ugotovljeno, da trošarina zanje ni bila obračunana.

(11) Za trošarino, obračunano v skladu s tretjim, četrtnim, šestim, sedmim in osmim odstavkom tega člena, se obračun trošarine predloži davčnemu organu najkasneje v roku 25 dni od dneva nastanka obveznosti za obračun trošarine, trošarino pa plača najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine. Obveznost za obračun trošarine v skladu s petim odstavkom tega člena imetnik trošarinskega skladišča izkaže na obračunu trošarine, ki ga predloži v skladu z 11. členom tega zakona.

III. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

9. člen

(opredelitev osebe, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine)

(1) Trošarino obračuna, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo oziroma ko nastane obveznost za obračun trošarine:

1. trošarinski zavezanec, ko nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s prvim ali četrtnim odstavkom 6. člena ali 73. ali 79. ali 90. ali 91. členom tega zakona;

2. oseba, ko nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z 8., 26. ali 31. členom tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek obračuna in plača trošarino vsaka oseba, ki pridobi ali porabi trošarinski izdelek brez plačane trošarine, za katerega je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine v skladu s tem zakonom, oziroma oseba, za katero je določeno, da v skladu s tem zakonom obračuna in plača trošarino.

(3) Če je v skladu s tem zakonom za plačilo trošarine odgovornih več oseb, za plačilo trošarine odgovarjajo solidarno.

10. člen (vsebina obračuna)

Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, predloži obračun trošarine, ki vsebuje pravilne in popolne podatke za izračun trošarine za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine.

11. člen (predložitev obračuna trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, predloži obračun trošarine za davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, če ni s tem zakonom določeno drugače. Davčno obdobje je koledarski mesec.

(2) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, predloži obračun trošarine do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, če ni s tem zakonom določeno drugače. Obveznost predložitve obračuna velja, tudi če je za trošarinske izdelke predpisan znesek trošarine 0 oziroma znesek in stopnja trošarine 0.

(3) Če ima imetnik trošarinskega skladišča več kot eno trošarinsko skladišče, predloži skupni obračun trošarine za vsa trošarinska skladišča.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena obračuna trošarine za uvožene trošarinske izdelke, za katere je obveznost za plačilo trošarine nastala v skladu s šestim odstavkom 6. člena tega zakona, ne predloži uvoznik.

(5) Obliko in vsebino obračuna trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

12. člen (plačilo trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, obračunano trošarino za davčno obdobje plača v državni proračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Za trošarinske izdelke, za katere nastane v skladu s tem zakonom obveznost za obračun trošarine, je lahko plačnik trošarine v imenu in za račun trošarinskega zavezanca ali druge osebe, ki obračuna in plača trošarino v skladu s tem zakonom, trošarinski zastopnik ali oseba, ki je v skladu s

tem zakonom predložila instrument zavarovanja plačila trošarine, ali katera koli druga oseba.

13. člen **(obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih)**

(1) Za začasno pooblaščenega prejemnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan prejema trošarinskih izdelkov. Obračun predloži najpozneje v roku treh delovnih dni od dneva prejema trošarinskih izdelkov, trošarino pa plača najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

(2) Za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine v skladu z 29. oziroma 30. členom tega zakona, za prejemnika, pošiljatelja oziroma prodajalca trošarinskih izdelkov oziroma drugo osebo iz 29. oziroma 30. člena tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine na dan, ko je prejemnik prejel trošarinske izdelke. Obračun predloži najpozneje v roku treh delovnih dni od dneva prejema trošarinskih izdelkov, trošarino pa plača najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

IV. OPROSTITEV IN ODPUST PLAČILA TROŠARINE

14. člen **(oprostitvev plačila trošarine pri vnosu ali uvozu)**

(1) Obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ob vnosu ali uvozu v Slovenijo ne nastane za trošarinske izdelke:

1. ki jih potnik prinese s seboj v svoji osebni prtljagi iz tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj, če so namenjeni za lastno porabo potnika ali njegove družine;
2. ki jih od fizične osebe iz druge države članice ali tretje države oziroma s tretjega ozemlja prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za lastno porabo prejemnika ali njegove družine;
3. ki jih iz druge države članice vnese v Slovenijo fizična oseba za lastno porabo z lastnim prevozom in v količinah, ki ne presegajo količin iz prvega in drugega odstavka 7. člena tega zakona;
4. ki so energenti in so:
 - v standardnih rezervoarjih motornih vozil, plovil ali letal, ki prihajajo iz drugih držav članic ali tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj ter so namenjeni za uporabo kot pogonsko gorivo v teh vozilih in ne za nadaljnjo prodajo in so oproščeni plačila uvoznih dajatev v skladu s carinsko zakonodajo ali
 - v posebnih zabojnikih, ki prihajajo iz drugih držav članic ali tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj ter so namenjeni specifični porabi za delovanje oskrbnih sistemov teh zabojnikov med prevozom in so oproščeni plačila uvoznih dajatev v skladu s carinsko zakonodajo.

(2) Za namen tega člena imajo izrazi naslednji pomen:

1. standardni rezervoarji so:
 - rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi v vsa motorna vozila istega tipa, kot je zadevno vozilo, in katerih stalna napeljava omogoča neposredno uporabo goriva tako za pogon kakor za, kjer je to ustrezno, delovanje hladilnih ali drugih sistemov med prevozom; plinski rezervoarji, montirani v motornih vozilih za neposredno uporabo plina kot goriva, in rezervoarji, montirani v drugih sistemih, s katerimi je lahko opremljeno vozilo, se prav tako štejejo za standardne rezervoarje;
 - rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi na vse posebne zabojnike istega tipa, kot je zadevni posebni zabojnik, in katerih stalna napeljava omogoča, da se gorivo med prevozom

- porabi neposredno za delovanje hladilnih in drugih sistemov, s katerimi so opremljeni posebni zabojniki;
2. posebni zabojnik je vsak rezervoar z montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.
- (3) Količinske omejitve za izvajanje tega člena in način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

15. člen **(oprostitev plačila trošarine pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja)**

- (1) Trošarina se pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja ne plačuje od trošarinskih izdelkov:
1. ki so v prodaji na letalih in ladjah med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo, pri čemer je odhodni kraj v Sloveniji;
 2. ki se v davka prosti prodajalni prodajo potnikom, ki jih iznesejo v svoji osebni prtljagi pri poletu ali morski plovbi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kar potniki dokazujejo s predložitvijo vozovnice ali vstopnega kupona.
- (2) Oprostitev plačila trošarine lahko imetnik davka proste prodajalne, ki trošarinske izdelke prodaja v skladu s prejšnjim odstavkom, uveljavi kot neposredno oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine.
- (3) Način uveljavljanja oprostitve po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

16. člen **(vnos in prodaja trošarinskih izdelkov v davka prosti prodajalni)**

- (1) Davka prosta prodajalna je prodajalna, ki se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet.
- (2) Davka prosta prodajalna se ustanovi in deluje na podlagi dovoljenja, ki ga izda davčni organ. Dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več prodajaln.
- (3) Imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno sme v okviru svoje dejavnosti v davka prosti prodajalni prejemati, skladiščiti in prodajati izdelke v režimu odloga in izdelke s plačano trošarino, pri tem pa:
- zagotovi, da se izvaja prodaja trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine samo potnikom na poletu ali morski plovbi, ki jih bodo v osebni prtljagi odnesli na tretje ozemlje ali v tretjo državo; potnik uveljavlja pravico do nakupa trošarinskih izdelkov brez obračunane trošarine s predložitvijo vozovnice ali vstopnega kupona;
 - predloži ustrezen instrument zavarovanja plačila trošarine za tiste trošarinske izdelke, ki so dobavljeni v prodajalno v režimu odloga;
 - vodi evidence, s katerimi zagotovi natančno sledljivost trošarinskih izdelkov, ki se prodajajo v prodajalni, in sicer ločeno po dobavah iz trošarinskih skladišč in dobavah s plačano trošarino;
 - vodi ločeno evidenco za vsako prodajalno o vseh izvedenih prodajah izdelkov z oprostitvijo plačila trošarine, vključno s podatkom o namembnem kraju iz potnikove vozovnice ali vstopnega kupona in o vseh izvedenih prodajah izdelkov s plačano trošarino; iz evidence mora biti razvidna povezava med številko računa, s katerim je bilo blago prodano, in vstopnim kuponom oziroma vozovnico;
 - redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
 - obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju, oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;
 - zagotavlja vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora.

(4) Za izdajo dovoljenja in delovanje davka proste prodajalne se smiselno uporabljajo določbe 44. in 45. člena tega zakona.

(5) Podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za davka prosto prodajalno, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in evidence predpiše minister, pristojen za finance.

17. člen **(oprostitev plačila trošarine za diplomatska predstavništva, konzulate in mednarodne organizacije)**

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov, ki so nabavljeni za:

1. službene potrebe diplomatskih predstavništev in konzulatov v Sloveniji, ter za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev, vključno z njihovimi družinskimi člani, razen častnih konzularnih funkcionarjev in njihovih družinskih članov;
2. službene potrebe mednarodnih organizacij oziroma predstavništev mednarodnih organizacij med njihovim delovanjem v Sloveniji in za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če tako določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;
3. službene potrebe agencij ali organov Unije, za katere velja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije (UL C št. 83 z dne 30. 3. 2010, str. 266) s sedežem v Sloveniji, v drugi državi članici ali tretji državi, in sicer v okvirih in pod pogoji iz Protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;
4. službene potrebe diplomatskih predstavništev, konzulatov ter mednarodnih organizacij oziroma predstavništev mednarodnih organizacij s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi ter za osebne potrebe njihovega osebja, vključno z njihovimi družinskimi člani;
5. potrebe oboroženih sil drugih držav članic Severnoatlantske zveze ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.

(2) Oprostitev po tem členu se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Če je mogoče oprostitev uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Oprostitve plačila trošarine po 1. in 2. točki prvega odstavka tega člena ne morejo uveljavljati državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

(5) Oprostitev plačila trošarine po tem členu se lahko uveljavi kot neposredna oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine.

(6) Upravičenci iz prvega odstavka tega člena lahko pridobijo trošarinske izdelke iz druge države članice v režimu odloga, če pošiljko spremljata elektronski trošarinski dokument in potrdilo o oprostitvi plačila trošarine na obrazcu, ki ga določa zakonodaja Unije.

(7) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico osebam, katerih položaj je po zakonodaji te države članice primerljiv s položajem oseb iz prvega odstavka tega člena, jih lahko odpošlje v režimu odloga, če za pošiljko izda elektronski trošarinski dokument v skladu s 34. členom tega zakona, ki mu priloži potrdilo o oprostitvi plačila trošarine, ki ga izda država članica, v katero se trošarinski izdelki pošiljajo.

(8) Način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

18. člen
(odpust plačila trošarine v režimu odloga)

(1) Obveznost za obračun in plačilo trošarine se imetniku trošarinskega skladišča oziroma oproščenemu uporabniku lahko odpusti za trošarinske izdelke v režimu odloga, za katere velja:

1. da je bil zanje ugotovljen primanjkljaj, ki je neposredno povezan s procesom skladiščenja ali prevoza izdelkov;
2. da so bili uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;
3. da so bili uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;
4. da so bili predloženi in uporabljeni za namene kontrole kakovosti;
5. da so alkohol in so v trošarinskem skladišču popolnoma denaturirani v skladu s 72. členom tega zakona;
6. da so tobačni izdelki in so v trošarinskem skladišču denaturirani in uporabljeni za industrijske oziroma hortikulture namene;
7. da so bili uporabljeni kot surovina za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;
8. da so bili popolnoma uničeni pod nadzorom davčnega organa.

(2) Obveznost za obračun in plačilo trošarine se pooblaščenemu uvozniku lahko odpusti za trošarinske izdelke, za katere je bil ugotovljen primanjkljaj, ki je neposredno povezan s procesom prevoza.

(3) Odpust plačila trošarine v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena upravičenec uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži v roku 20 dni po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastal razlog za odpust plačila trošarine.

(4) Način ugotavljanja primanjkljaja, način uveljavljanja in dokazila za odpust plačila trošarine ter možne poenostavitve pri uveljavljanju odpusta, največji dopustni primanjkljaj pri skladiščenju in prevozu trošarinskih izdelkov, ki so v režimu odloga, predpiše minister, pristojen za finance.

V. VRAČILO TROŠARINE

19. člen
(pravica do vračila trošarine)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega skladišča, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;
2. oseba, ki je izvozila trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v Sloveniji;
3. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih je porabila za namene iz 72. člena in 97. člena tega zakona;
4. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;
5. oseba, ki je trošarinske izdelke prodala v skladu s predpisanimi pogoji osebi iz 15. in 17. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sama pa jih je nabavila po ceni z vključeno trošarino;
6. trgovec, ki je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih umaknil s tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in so bili uničeni pod nadzorom davčnega organa;
7. proizvajalec trošarinskih izdelkov izven režima odloga za proizvedene trošarinske izdelke na zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in so bili uničeni pod nadzorom davčnega organa;

8. oseba, ki je utekočinjeni zemeljski plin, ki je že bil sproščen v porabo v Sloveniji, vnesla v omrežje zemeljskega plina.

(2) Če s tem zakonom ni določeno drugače, upravičenec iz prejšnjega odstavka vloži zahtevek za vračilo trošarine kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, v katerem je nastal razlog za vračilo iz prvega odstavka tega člena, ali kot letni zahtevek do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem je nastal razlog za vračilo iz prvega odstavka tega člena. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta.

(3) Oseba iz 4. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji, na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

(4) Pri izračunu zneska za vračilo trošarine se uporabita znesek in stopnja oziroma znesek trošarine, veljaven na dan, ko je bila trošarina obračunana, oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov, navedenem na računu, s katerim upravičenec dokazuje, da je trošarinske izdelke nabavil s plačano trošarino.

(5) Vračilo trošarine lahko imetnik trošarinskega skladišča in pooblaščen prejemnik uveljavita z zahtevkom za vračilo trošarine ali kot neposredno oprostitev, z odbitkom od trošarinske obveznosti v obračunu trošarine vloženim v skladu z določili 11. člena tega zakona. Oba načina uveljavljanja vračila trošarine za isto davčno obdobje se izključujeta.

(6) Vsebino zahtevka za vračilo trošarine, način vračila trošarine in potrebna dokazila ter evidence po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

20. člen

(vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami)

(1) Vračilo trošarine lahko zahteva oseba, ki v okviru opravljanja dejavnosti trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, odpremi v drugo državo članico.

(2) Pošiljatelj oziroma prodajalec iz prejšnjega odstavka lahko zahteva vračilo trošarine, tako da:

- pred začetkom odpreme napove odpremo trošarinskih izdelkov pri davčnem organu v skladu z drugim odstavkom 29. člena oziroma petim odstavkom 30. člena tega zakona;
- najkasneje v 30 dneh od dneva napovedi odpreme trošarinskih izdelkov pri davčnem organu vloži zahtevek za vračilo trošarine, ki mu priloži izvod poenostavljenega trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov, v primerih, ko je predpisano, da poenostavljeni trošarinski dokument spremlja pošiljko. Zahtevku predloži dokazilo, da je v namembni državi članici trošarina plačana ali da je predloženo zavarovanje plačila trošarine ali uveden predpisan postopek za plačilo trošarine oziroma odpust plačila trošarine. Dokazilo vsebuje najmanj naslednje podatke: naslov pristojnega organa v namembni državi članici, datum in sklicno ali evidenčno številko obračuna trošarine;
- predloži vsa druga dokazila, ki jih davčni organ v Sloveniji glede na okoliščine konkretnega primera, zahteva z namenom, da bi ugotovil dejansko upravičenost do vračila plačane trošarine.

(3) Vsebino zahtevka za vračilo trošarine, način vračila trošarine in potrebna dokazila po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

VI. REŽIM ODLOGA IN GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV V REŽIMU ODLOGA

21. člen (režim odloga)

- (1) Obveznost za obračun trošarine je odložena, ko za trošarinske izdelke velja režim odloga, in sicer v primeru:
1. proizvodnje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;
 2. skladiščenja trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču, v obratu oproščenega uporabnika ali v davka prosti prodajalni;
 3. gibanja trošarinskih izdelkov, vključno s prejemanjem in odpremljanjem trošarinskih izdelkov, pod pogoji, določenimi s tem zakonom.
- (2) Režim odloga preneha, vendar ne nastane obveznost za obračun trošarine, ko je imetniku trošarinskega skladišča ali oproščenemu uporabniku ali imetniku davka proste prodajalne ali prejemniku iz prvega odstavka 17. člena tega zakona, ob izpolnitvi pogojev v skladu s tem zakonom, plačilo trošarine odpuščeno ali oproščeno.
- (3) Pri vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo iz druge države članice preneha režim odloga:
- ko jih prejme pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik ali
 - ko so trošarinski izdelki prejeti na kraju neposredne dobave v skladu s 27. členom tega zakona, razen če je kraj neposredne dobave trošarinsko skladišče ali obrat oproščenega uporabnika in se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga.
- (4) Pri uvozu trošarinskih izdelkov velja režim odloga, če so trošarinski izdelki takoj po uvozu v Unijo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj dani v carinski odložni postopek.
- (5) Ko so trošarinski izdelki iz prejšnjega odstavka sproščeni v prosti promet v skladu s carinsko zakonodajo, velja zanje režim odloga, če so neposredno po sprostitvi v prost promet, vneseni v trošarinsko skladišče ali obrat oproščenega uporabnika ali odposlani osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice sme prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga.
- (6) Za gibanje trošarinskih izdelkov v skladu s 3. točko prvega odstavka tega člena se šteje tudi gibanje za trošarinske izdelke, za katere je s tem zakonom predpisan znesek trošarine 0 oziroma stopnja trošarine 0.

22. člen (gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji)

- (1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga – in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča – iz trošarinskega skladišča:
1. v drugo trošarinsko skladišče,
 2. v obrat oproščenega uporabnika ali
 3. v davka prosto prodajalno.
- (2) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga – in je pošiljatelj oproščeni uporabnik:
1. med obrati istega oproščenega uporabnika;
 2. izjemoma v trošarinsko skladišče.
- (3) Pred začetkom gibanja iz 2. točke prejšnjega odstavka vloži oproščeni uporabnik pri davčnem

organu vlogo za odobritev gibanja.

23. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med Slovenijo in drugimi državami članicami)

(1) Trošarinski izdelki se gibajo v režimu odloga v drugo državo članico – in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča v Sloveniji – od trošarinskega skladišča do osebe, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v skladu z zakonodajo namembne države članice.

(2) Trošarinski izdelki se gibajo v režimu odloga iz druge države članice v Slovenijo – in je pošiljatelj oseba, ki lahko v skladu z zakonodajo te države pošilja trošarinske izdelke v režimu odloga od pošiljatelja:

1. v trošarinsko skladišče,
2. pooblaščenemu prejemniku,
3. začasno pooblaščenemu prejemniku ali
4. osebam iz 17. člena tega zakona.

24. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga pri uvozu in izvozu)

(1) Trošarinski izdelki se pri uvozu in izvozu gibajo v režimu odloga:

1. iz trošarinskega skladišča v Sloveniji v izvoz do iznosa z ozemlja Unije;
2. če je pošiljatelj pooblaščen uvoznik, po uvozu od kraja uvoza v Sloveniji:

- v trošarinsko skladišče v Sloveniji,
- v obrat oproščenega uporabnika v Sloveniji ali
- do osebe, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v skladu z zakonodajo namembne države članice.

(2) Če je za trošarinske izdelke takoj po uvozu na ozemlje Unije dovoljen carinski odložni postopek, se lahko gibajo v režimu odloga, ne da bi bil zanje izdan trošarinski dokument v skladu s tem zakonom, vendar mora biti zanje zagotovljen ustrezen carinski nadzor.

25. člen

(začetek in konec gibanja v režimu odloga)

(1) Gibanje v režimu odloga se začne, ko trošarinski izdelki zapustijo trošarinsko skladišče odpreme ali kadar jih takoj po sprostitvi v prosti promet v skladu s carinsko zakonodajo odpremlja pooblaščen uvoznik.

(2) Gibanje v režimu odloga se konča, ko prejemnik prejme pošiljko ali ko trošarinski izdelki zapustijo Unijo.

26. člen

(nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga)

(1) Če je v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu z 22. do 24. členom tega zakona med državami članicami prišlo do nepravilnosti, nastane obveznost za obračun trošarine

v Sloveniji, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije in je blago sproščeno v porabo v Sloveniji ali
- če je bila nepravilnost ugotovljena v Sloveniji in ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila nepravilnost dejansko storjena.

(2) Če v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz Slovenije v drugo državo članico ali v izvoz trošarinski izdelki ne prispejo v namembni kraj in med gibanjem ni bila odkrita nobena nepravilnost, se šteje, da je bila nepravilnost storjena v Sloveniji in nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji v trenutku odpreme trošarinskih izdelkov. Obveznost za obračun trošarine se odloži do največ štiri mesece po odpremi, v katerih lahko pošiljatelj ali prejemnik davčnemu organu v Sloveniji predloži dokazilo o prejemu pošiljke ali o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena. Ne glede na prejšnji stavek osebi, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine in ni pošiljatelj ali prejemnik trošarinskih izdelkov ter ni vedela, da trošarinski izdelki niso prispeli v namembni kraj, davčni organ omogoči, da v roku enega meseca od seznanitve predloži dokazilo o končnem prejemu trošarinskih izdelkov oziroma dokazilo o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena.

(3) V skladu s prvim odstavkom ter drugim in devetim odstavkom tega člena je zavezanec za plačilo trošarine pošiljatelj trošarinskih izdelkov oziroma oseba, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni organ določi, da je zavezanec za plačilo trošarine tudi oseba, ki je sodelovala pri nepravilnosti.

(5) Trošarina se osebi iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki je dan, ko je bila storjena oziroma ugotovljena nepravilnost, oziroma dan odpreme trošarinskih izdelkov.

(6) Trošarina se osebi iz drugega oziroma devetega odstavka tega člena obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, v skladu z drugim oziroma devetim odstavkom tega člena.

(7) Če pristojni organ druge države članice ugotovi, da je bila nepravilnost, ki je bila ugotovljena v Sloveniji, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena in drugim odstavkom tega člena storjena na ozemlju druge države članice in je bila v tej državi članici trošarina plačana, lahko davčni organ v Sloveniji v roku treh let od dneva odpreme odobri vračilo ali odpust plačila trošarine osebi iz prejšnjega odstavka tega člena. Davčni organ odobri vračilo ali odpust plačila trošarine na podlagi dokazila pristojnega organa druge države članice, kjer je bila nepravilnost dejansko storjena in trošarina plačana.

(8) Davčni organ o nastanku obveznosti za plačilo trošarine iz prvega odstavka tega člena obvesti pristojni organ države članice odpreme.

(9) Če je v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji bila storjena ali ugotovljena nepravilnost oziroma v roku 16 dni od dneva odpreme ni bil potrjen prejem pošiljke v namembnem kraju, nastane obveznost za obračun trošarine v trenutku odpreme trošarinskih izdelkov.

(10) Če je v skladu s tem členom odgovornih za obračun trošarine več oseb, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

27. člen
(neposredna dobava trošarinskih izdelkov)

(1) Davčni organ lahko na podlagi vloge imetnika trošarinskega skladišča oziroma pooblaščenega prejemnika odobri gibanje v režimu odloga iz države članice do drugega kraja v Sloveniji, ki ni lokacija trošarinskega skladišča imetnika trošarinskega skladišča oziroma sedež pooblaščenega prejemnika.

(2) Za namen odobritve neposredne dobave imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen prejemnik davčnemu organu v vlogi predloži seznam lokacij neposredne dobave in njihove identifikacijske oznake.

VII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV, SPROŠČENIH V PORABO

28. člen
(gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, med državami članicami)

Za gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, se šteje vsako gibanje med Slovenijo in drugimi državami članicami za trošarinske izdelke, ki so bili v Sloveniji oziroma drugi državi članici sproščeni v porabo in zanje nastane obveznost za obračun trošarine tudi v drugi državi članici oziroma Sloveniji.

29. člen
(prejem in odprema trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v komercialne namene)

(1) Če se v Slovenijo dobavljajo trošarinski izdelki, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, in nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, pošiljko spremlja spremni dokument, ki ga pošiljatelj izda v skladu z zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki odpremljeni. Prejemnik trošarinskih izdelkov oziroma oseba, ki je plačnik trošarine v Sloveniji, izpolni naslednje zahteve:

- davčnemu organu pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice napove prejem pošiljke trošarinskih izdelkov in predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona,
- plača trošarino v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona in
- omogoči, da davčni organ preveri prejem trošarinskih izdelkov in plačilo trošarine.

(2) Če se v drugo državo članico pošiljajo trošarinski izdelki, ki so bili sproščeni v porabo v Sloveniji, in nastane obveznost za obračun trošarine v namembni državi članici, pošiljatelj davčnemu organu napove odpremo pošiljke pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov in za pošiljko izda poenostavljeni trošarinski dokument v skladu s 33. členom tega zakona.

(3) Če se trošarinski izdelki, ki so že sproščeni v porabo v Sloveniji, pošiljajo iz enega v drug kraj v Sloveniji preko ozemlja druge države članice, pošiljatelj pred odpremo davčnemu organu napove gibanje pošiljke po vnaprej določeni poti ter izda poenostavljeni trošarinski dokument, ki bo spremljal pošiljko trošarinskih izdelkov. Prejemnik trošarinskih izdelkov potrdi prejem pošiljke na poenostavljenem trošarinskem dokumentu in davčni organ obvesti o prejemu pošiljke. Pošiljatelj in prejemnik omogočita davčnemu organu, da preveri odpremo in prejem trošarinskih izdelkov.

(4) Minister, pristojen za finance, določi način prijave in poenostavitve postopkov za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu.

30. člen **(prodaja na daljavo)**

(1) Če trošarinske izdelke, ki so v drugi državi članici sproščeni v porabo, nabavi oseba v Sloveniji, ki ni imetnik trošarinskega skladišča ali pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti, ter jih prodajalec sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v Slovenijo, nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji.

(2) Prodajalec oziroma trošarinski zastopnik davčnemu organu pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov napove pošiljko davčnemu organu v Sloveniji in predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona ter ob prejemu trošarinskih izdelkov obračuna in plača trošarino v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona.

(3) Prodajalec iz druge države članice lahko imenuje trošarinskega zastopnika, ki v njegovem imenu in za njegov račun izvršuje pravice in obveznosti.

(4) Če obveznosti iz drugega odstavka ne izpolni prodajalec oziroma trošarinski zastopnik, obveznosti izpolni prejemnik.

(5) Če trošarinske izdelke, ki so v Sloveniji sproščeni v porabo, nabavi oseba iz druge države članice, ki ni registrirana za prejem trošarinskih izdelkov in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti, ter jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v drugo državo članico, tako da obveznost plačila trošarine nastane v tej namembni državi članici, prodajalec:

- davčnemu organu napove odpremo pošiljke pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov,
- predloži dokazila, iz katerih je razvidno, da je v namembni državi članici predložil instrument zavarovanja plačila trošarine,
- v namembni državi članici izpelje vse predpisane postopke za plačilo trošarine in
- vodi evidenco tovrstnih dobav.

(6) Trošarinski zastopnik iz tega člena je oseba s stalnim prebivališčem oziroma sedežem v Sloveniji. Trošarinski zastopnik izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz naslova trošarin na podlagi pisnega pooblastila osebe, ki ga je imenovala. Trošarinskega zastopnika potrdi davčni organ.

(7) Če davčni organ ugotovi, da trošarinski zastopnik ne izpolnjuje obveznosti iz naslova trošarin, mu lahko prepove nadaljnje zastopanje.

(8) Minister, pristojen za finance, določi način prijave in poenostavitve postopkov za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu.

31. člen **(nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo)**

(1) Če je zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v skladu z 29. in 30. členom tega zakona, za katere gibanje ni bilo začeto v Sloveniji ali v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo med državami članicami, prišlo do nepravilnosti, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije ali
- če je bila nepravilnost ugotovljena v Sloveniji, pa ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila nepravilnost dejansko storjena.

(2) V skladu s prejšnjim odstavkom trošarino obračuna oseba, ki je prejemnik trošarinskih izdelkov, oziroma oseba, ki je za trošarinske izdelke predložila instrument zavarovanja plačila trošarine, oziroma oseba, ki je sodelovala pri nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov.

(3) Obveznost za obračun trošarine nastane na dan, ko je bila nepravilnost storjena oziroma ugotovljena. Trošarina se obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(4) V primeru da pristojni organ druge države članice v roku treh let od dneva odpreme trošarinskih izdelkov ugotovi, da je bila nepravilnost, ki je bila ugotovljena v Slovenji, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena storjena na ozemlju druge države članice in je bila v tej državi članici trošarina plačana, lahko davčni organ v Sloveniji osebi iz drugega odstavka tega člena odobri vračilo ali odpust plačila trošarine. Vračilo ali odpust plačila trošarine odobri davčni organ na podlagi dokazila pristojnega organa druge države članice, da je bila nepravilnost v tej državi članici storjena in da je bila trošarina v tej državi članici plačana.

(5) V primeru da pristojni organ druge države članice obvesti davčni organ, da je bila zaradi storjene oziroma ugotovljene nepravilnosti trošarina za trošarinske izdelke, za katere je bil v Sloveniji predložen instrument zavarovanja plačila trošarine, v drugi državi članici plačana, davčni organ na zahtevo sprosti zavarovanje plačila trošarine.

(6) Če je v skladu s tem členom odgovornih za obračun trošarine več oseb, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

VIII. TROŠARINSKI DOKUMENT

32. člen (trošarinski dokument)

(1) Trošarinski dokument je listina, ki jo izda pošiljatelj trošarinskih izdelkov in ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov pri gibanju v režimu odloga znotraj Slovenije.

(2) Za gibanja trošarinskih izdelkov med trošarinskimi skladišči oziroma obrati oproščenega uporabnika istega imetnika dovoljenja ali iz trošarinskega skladišča v davka prosto prodajalno istega imetnika dovoljenj ali kadar gre za večkratno pošiljanje istemu prejemniku, lahko davčni organ odobri uporabo komercialnega dokumenta. Kot komercialni dokument se lahko šteje listina, ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov, kot je račun, dobavnica, prevozni dokument in podobno, in vsebuje zadostne podatke o vrsti in količini trošarinskih izdelkov, ki omogočajo njihovo identifikacijo.

(3) Trošarinski dokument se izda v štirih izvodih, če s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, ni določeno drugače, in sicer:

1. en izvod obdrži pošiljatelj;
2. en izvod spremlja blago in je namenjen prejemniku;
3. en izvod spremlja blago in ga prejemnik potrjenega vrne pošiljatelju;
4. en izvod spremlja blago in je namenjen davčnemu organu.

(4) Prejemnik trošarinskih izdelkov, ki prejme trošarinske izdelke skupaj s pravilno izpolnjenim trošarinskim dokumentom, potrdi njihov prejem tako, da na trošarinskem dokumentu navede datum in kraj prejema ter podpiše izvod trošarinskega dokumenta, ki ga vrne pošiljatelju. Pred potrditvijo prejema trošarinskih izdelkov na trošarinskem dokumentu označi, da je preveril vsebino pošiljke in da je ta skladna z navedbami v trošarinskem dokumentu. Prejemnik trošarinskih izdelkov potrjeni izvod trošarinskega dokumenta iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka pošiljatelju vrne in davčnemu organu dostavi najpozneje v 15 dneh po odpremi pošiljke.

(5) Pošiljatelj, ki ne prejme potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta v roku iz prejšnjega odstavka, takoj ali najkasneje v desetih delovnih dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka o tem obvesti davčni organ, da davčni organ ugotovi razloge, zaradi katerih trošarinski dokument ni bil vrnjen pošiljatelju oziroma da ugotovi, ali je v skladu s tem zakonom nastala obveznost za obračun trošarine.

(6) Izvoz trošarinskih izdelkov potrdi carinski organ na trošarinskem dokumentu, ko se izdelki dejansko iznesejo iz Unije na ozemlju Slovenije.

(7) Za izmenjavo listin med pošiljateljem in prejemnikom iz četrtega odstavka tega člena lahko davčni organ odobri uporabo elektronske izmenjave podatkov.

(8) Za večkratno pošiljanje trošarinskih izdelkov istemu prejemniku se šteje postopno dobavljanje trošarinskih izdelkov na podlagi pogodbe, v kateri se navede količina in vrsta trošarinskih izdelkov, ki se dobavljajo v režimu odloga.

(9) Vsebino in obliko trošarinskega dokumenta ter vsebino komercialnega dokumenta iz drugega odstavka tega člena, in poenostavitve ter postopke v zvezi z izdajanjem trošarinskih dokumentov v skladu s tem členom, določi minister, pristojen za finance.

33. člen **(poenostavljeni trošarinski dokument)**

(1) Poenostavljeni trošarinski dokument je listina, ki jo v treh izvodih izda pošiljatelj trošarinskih izdelkov in ki spremlja:

- pošiljke trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, ki se gibajo med Slovenijo in drugimi državami članicami ali prek druge države članice v skladu z 29. členom tega zakona in
- pošiljke popolnoma denaturiranega alkohola, ki se gibajo med Slovenijo in drugimi državami članicami.

(2) Kot poenostavljeni trošarinski dokument se lahko uporabi komercialni dokument pod pogojem, da vsebuje iste podatke kot obrazec poenostavljenega trošarinskega dokumenta in da so posamezni podatki označeni s številko, ki ustreza številki polja v tem obrazcu. Komercialni dokument, ki se uporablja kot poenostavljeni trošarinski dokument v skladu s tem odstavkom, mora biti vidno označen z izjavo »Poenostavljeni trošarinski dokument – gibanje izdelkov, sproščenih v porabo, znotraj Skupnosti« v skladu z Uredbo 3649/92/EGS.

(3) Minister, pristojen za finance, določi vsebino in obliko poenostavljenega trošarinskega dokumenta ter način potrditve prejema pošiljke trošarinskih izdelkov.

IX. RAČUNALNIŠKO PODPRTI SISTEM

34. člen **(elektronski trošarinski dokument)**

(1) Elektronski trošarinski dokument je dokument v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (v nadaljevanju: računalniško podprti sistem), ki omogoča spremljanje in nadzor gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga med državami članicami. Šteje se, da se trošarinski izdelki gibajo v režimu odloga iz ene države članice v drugo državo članico oziroma v izvoz, če jih spremlja elektronski trošarinski dokument.

(2) Vsebina in oblika osnutka elektronskega trošarinskega dokumenta in elektronskega trošarinskega dokumenta, vključno s sporočili, ki se izmenjujejo prek računalniško podprtega sistema, so določene v Prilogi I Uredbe 684/2009/ES.

35. člen **(pošiljanje trošarinskih izdelkov v drugo državo članico oziroma v izvoz)**

(1) Pošiljatelj, v skladu z drugim odstavkom 3. člena Uredbe 684/2009/ES, pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov, vendar ne prej kot sedem dni pred začetkom gibanja, predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta, ki vsebuje pravilne podatke, davčnem organu, ki elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v predloženem elektronskem trošarinskem dokumentu. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako in jo sporoči pošiljatelju. Če podatki niso pravilni, davčni organ o tem takoj obvesti pošiljatelja.

(2) Davčni organ pošlje elektronski trošarinski dokument pristojnemu organu namembne države članice, ta pa ga predloži prejemniku. Če davčni organ prejme elektronski trošarinski dokument od pristojnega organa druge države članice pošiljateljice, ker so trošarinski izdelki namenjeni prejemniku v Sloveniji, ga predloži prejemniku.

(3) Pošiljatelj prekliče elektronski trošarinski dokument, če obstaja razlog za preklic iz 4. člena Uredbe 684/2009/ES in se gibanje trošarinskih izdelkov v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona še ni začelo.

(4) Pri izvozu trošarinskih izdelkov carinski organ, pri katerem je vložena izvozna deklaracija, sporoči enotno trošarinsko referenčno oznako carinskemu organu, pri katerem bodo trošarinski izdelki zapustili Unijo. Če je izvozna deklaracija vložena pri carinskem organu druge države članice, mu pristojni organ odpreme države članice pošlje elektronski trošarinski dokument.

(5) Tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta spremlja trošarinske izdelke med celotnim gibanjem v režimu odloga.

(6) Tiskano različico elektronskega trošarinskega dokumenta iz prejšnjega odstavka lahko nadomesti komercialni dokument ali upravni dokument, v katerem je navedena enotna trošarinska referenčna oznaka.

(7) Pošiljatelj lahko med gibanjem trošarinskih izdelkov v elektronskem trošarinskem dokumentu v skladu z zahtevami iz tabele 3 v Prilogi I k Uredbi 684/2009/ES spremeni namembni kraj in navede novega, ki je dejanski namembni kraj in ki je:

- trošarinsko skladišče,
- lokacija, kjer pooblaščen in začasno pooblaščen prejemnik lahko prejmeta trošarinske izdelke,
- kraj, kjer trošarinski izdelki zapustijo Unijo pri izvozu ali
- kraj neposredne dobave v skladu s 27. členom tega zakona.

Pošiljatelj spremembo namembnega kraja vnese takoj, ko ugotovi, da dejanski namembni kraj prejema ne ustreza podatku, navedenemu v elektronskem trošarinskem dokumentu. Podatek o spremembi se posreduje pristojnemu organu države članice prejema in prejemniku, navedenemu v prvotnem elektronskem trošarinskem dokumentu, ter pristojnemu organu države članice prejema in novemu prejemniku.

(8) Če je pošiljatelj po začetku gibanja ugotovil, da je v elektronskem trošarinskem dokumentu navedel nepravilne podatke, o tem takoj obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o odpremljeni pošiljki.

(9) Če pošiljatelj ne prejme poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu po izteku časa, določenega za gibanje in predpisanega za potrditev prejema trošarinskih izdelkov, takoj ali najkasneje v 10 delovnih dneh po izteku tega časa obvesti davčni organ o razlogih in okoliščinah, zaradi katerih gibanje ni bilo zaključeno.

36. člen **(potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice)**

(1) Prejemnik trošarinskih izdelkov z uporabo računalniško podprtega sistema predloži poročilo o prejemu trošarinskih izdelkov takoj oziroma najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke. Prejemnik lahko predloži poročilo o prejemu tudi po roku iz prejšnjega stavka, če to davčnemu organu ustrezno obrazloži. Prejemnik v poročilo o prejemu, ki izpolnjuje zahteve iz tabele 6 v Prilogi I k Uredbi 684/2009/ES, vpiše pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(2) Davčni organ elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v poročilu o prejemu trošarinskih izdelkov in če so podatki ustrezni, prejemniku potrdi prejem poročila. Če podatki niso ustrezni, davčni organ o tem takoj obvesti prejemnika.

(3) Če je prejemnik trošarinskih izdelkov v poročilu o prejemu navedel nepravilne podatke, o tem takoj obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(4) Za začasno pooblaščenega prejemnika in osebe iz 17. člena tega zakona prejem trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu potrdi davčni organ. V ta namen začasno pooblaščen prejemnik in osebe iz 17. člena tega zakona najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke trošarinskih izdelkov davčnemu organu predložijo pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(5) Način potrjevanja prejema trošarinskih izdelkov iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

37. člen **(potrditev izvoza)**

(1) Carinski organ, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, izda poročilo o izvozu na podlagi potrditve carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki zapustili Unijo, in ga pošlje pošiljatelju. Poročilo o izvozu izpolnjuje zahteve iz tabele 6 v Prilogi I k Uredbi 684/2009/ES.

(2) Če je kraj odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, pošlje carinski organ, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, poročilo o izvozu pristojnemu organu odpreme države članice, ta pa ga predloži pošiljatelju.

X. NADOMESTNI POSTOPEK

38. člen **(nedelovanje računalniško podprtega sistema)**

Če računalniško podprti sistem ni na voljo, davčni organ informacijo o nedelovanju računalniško podprtega sistema objavi na svoji uradni spletni strani, in s tem odobri uporabo

nadomestnega postopka.

39. člen **(nadomestni postopek za pošiljatelja)**

(1) Pošiljatelj začne gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga z uporabo nadomestnega postopka tako, da:

- trošarinske izdelke spremlja papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kakor osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta iz 34. člena tega zakona;
- pred začetkom gibanja obvesti davčni organ o odpremi;
- davčnemu organu pošlje kopijo dokumenta iz prve alineje, ki bo pošiljko spremljal.

Papirni dokument je sestavljen v skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe 684/2009/ES.

(2) Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, pošiljatelj predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako, s čimer elektronski trošarinski dokument nadomesti papirni dokument. Do potrditve podatkov iz elektronskega trošarinskega dokumenta poteka gibanje v režimu odloga na podlagi papirnega dokumenta.

(3) Pošiljatelj hrani izvod papirnega dokumenta v skladu z 62. členom tega zakona.

(4) Če ob morebitni spremembi namembnega kraja računalniško podprti sistem ni na voljo, pošiljatelj ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena.

40. člen **(nadomestni postopek za prejemnika)**

(1) Če računalniško podprti sistem ni na voljo v času oziroma na kraju prejema ali ni bil na voljo v času oziroma v kraju pošiljanja, lahko prejemnik ob koncu gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga predloži davčnemu organu papirni dokument, ki je sestavljen v skladu s tretjim odstavkom 8. člena Uredbe 684/2009/ES, in vsebuje iste podatke kakor poročilo o prejemu, in tako potrdi konec gibanja.

(2) Če je pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, davčni organ pošlje izvod papirnega dokumenta pristojnim organom odpreme države članice, ta pa ga predloži pošiljatelju.

(3) Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, prejemnik potrdi prejem v skladu s 36. členom tega zakona.

41. člen **(nadomestni postopek za izvoznika)**

(1) Če ob zaključku izvoza računalniško podprti sistem ni na voljo in zato ni mogoče pripraviti poročila o izvozu v skladu s 37. členom tega zakona, pošlje carinski organ, pri katerem so bile opravljene izvozne formalnosti, pošiljatelju papirni dokument, ki je sestavljen v skladu s tretjim odstavkom 8. člena Uredbe 684/2009/ES, in vsebuje enake podatke kakor poročilo o izvozu in tako potrdi, da se je končalo gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

(2) Če je kraj odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, pošlje carinski organ,

pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, pristojnemu organu odpreme države članice papirni dokument iz prejšnjega odstavka.

(3) Če davčni organ v kraju odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov prejme papirni dokument iz prvega odstavka tega člena od carinskega organa druge države članice, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, ga predloži pošiljatelju.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena ni treba sestaviti papirnega dokumenta, če se poročilo o izvozu v skladu s 37. členom tega zakona lahko izpolni najpozneje naslednji dan po dejanskem izvozu trošarinskih izdelkov iz Unije.

(5) Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, carinski organ pošlje poročilo o izvozu v skladu s 37. členom tega zakona.

42. člen **(potrditev prejema oziroma izvoza v posebnih primerih)**

(1) Davčni organ lahko za trošarinske izdelke, ki so bili odpremljeni iz Slovenije, v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu, če od prejemnika prejme dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če:

- prejme potrdilo pristojnega organa namembne države članice, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali
- če pri izvozu prejme potrditev pristojnega carinskega organa države članice, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Unijo.

(2) Če je bila v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu s 26. členom tega zakona trošarina plačana, lahko davčni organ v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu.

XI. TROŠARINSKO SKLADIŠČE

43. člen **(trošarinsko skladišče)**

(1) Proizvodnja, skladiščenje, prejem in odprema trošarinskih izdelkov v režimu odloga se lahko opravljajo le v trošarinskem skladišču, za katerega je davčni organ izdal dovoljenje imetniku trošarinskega skladišča.

(2) Pogoje delovanja trošarinskih skladišč predpiše minister, pristojen za finance.

44. člen **(dovoljenje za trošarinsko skladišče)**

(1) Dovoljenje za trošarinsko skladišče izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika in po predložitvi instrumenta zavarovanja plačila trošarine na zahtevo davčnega organa.

(2) Dovoljenje za trošarinsko skladišče se izda za nedoločen čas. Dovoljenja za trošarinsko skladišče ni mogoče izdati za opravljanje dejavnosti trgovine s trošarinskimi izdelki na drobno.

- (3) Dovoljenje za trošarinsko skladišče se izda za eno ali več skladišč.
- (4) Za dovoljenje za trošarinsko skladišče lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:
1. neodvisno, v skladu s predpisanimi pogoji, opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki,
 2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva,
 3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti,
 4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja,
 5. predloži izjavo o instrumentu zavarovanja plačila trošarine,
 6. ima v lasti ali najemu proizvodni prostor oziroma skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje ali proizvodnjo trošarinskih izdelkov, ki je v skladu s tem zakonom določen kot trošarinsko skladišče, organiziran in opremljen tako, da omogoča varno proizvodnjo, skladiščenje, prejetje in odpremo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin teh izdelkov,
 7. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov in
 8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.
- (5) Pred izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče davčni organ na kraju samem ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče.
- (6) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

45. člen **(obveznosti imetnika trošarinskega skladišča)**

- (1) Imetnik trošarinskega skladišča:
1. zagotovi ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču; nadzira vse postopke, vključno z odpremljanjem in prejemanjem trošarinskih izdelkov; ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje; raziše kakršno koli nepravilnost v poslovanju trošarinskega skladišča;
 2. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
 3. sprotno vodi evidenco zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini in evidenco gibanja trošarinskih izdelkov za vsako trošarinsko skladišče ter davčnemu organu predloži mesečni popis zalog trošarinskih izdelkov v posameznem trošarinskem skladišču;
 4. ugotavlja količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, za katere je bil izveden postopek ugotavljanja skladnosti oziroma overitve v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja področje meroslovja;
 5. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
 6. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
 7. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih trošarinskih skladišč pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja;
 8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.
- (2) Če davčni organ ugotovi, da imetnik trošarinskega skladišča ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.
- (3) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc iz 3. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

46. člen
(izdaja dokumentov pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča)

Trošarinski izdelki se iz trošarinskega skladišča:

1. odpremijo v režimu odloga, če pošiljko spremlja trošarinski dokument;
2. sprostijo v porabo, če pošiljko spremlja račun oziroma drug dokument, ki dokazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

XII. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

47. člen
(oproščeni uporabnik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, sme v okviru svoje dejavnosti nabavljati, skladiščiti in porabljati trošarinske izdelke za namene iz 72. ali 97. člena tega zakona, in sicer brez plačila trošarine.

48. člen
(dovoljenje za oproščenega uporabnika)

(1) Dovoljenje za oproščenega uporabnika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika in po predložitvi instrumenta zavarovanja plačila trošarine na zahtevo davčnega organa.

(2) Dovoljenje za oproščenega uporabnika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za oproščenega uporabnika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno opravlja dejavnost v skladu s predpisanimi pogoji in porablja trošarinske izdelke za namene iz 72. ali 97. člena tega zakona,
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva,
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti,
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja,
5. pred izdajo dovoljenja predloži instrument zavarovanja plačila trošarine,
6. ima v lasti ali najemu proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov, ki je v skladu s tem zakonom določen kot obrat oproščenega uporabnika, organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in porabo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin zalog teh izdelkov in
7. knjigovodsko spremlja izdelke in zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(4) V dovoljenju davčni organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v obdobju, ki ne sme biti daljše od 12 mesecev, kraj obrata oproščenega uporabnika, kjer bodo trošarinski izdelki skladiščeni in porabljeni, namen porabe, normativ porabe trošarinskih izdelkov in merilne naprave za merjenje količin trošarinskih izdelkov oziroma način ugotavljanja porabe trošarinskih izdelkov. Količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine, se določijo glede na proizvodne kapacitete oziroma pričakovano porabo za letala oziroma plovila in obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.

(5) Spremembo količin iz prejšnjega odstavka v obdobju, na katerega se nanaša dovoljenje, in

odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje oproščeni uporabnik uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži pri davčnem organu. Če imetnik dovoljenja do zadnjega dne tekočega obdobja ne zaprosi za odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje, dovoljenje preneha veljati.

(6) Pred izdajo dovoljenja davčni organ na kraju samem ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja in ali namen porabe trošarinskih izdelkov dejansko ustreza navedbam v vlogi za izdajo dovoljenja, ter preveri in odobri normativ porabe trošarinskih izdelkov za proizvodnjo drugih izdelkov.

(7) Podrobnejše pogoje iz tretjega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino vloge za izdajo dovoljenja, vsebino dovoljenja in vsebino zahtevka iz petega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

49. člen **(obveznosti oproščenega uporabnika)**

(1) Oproščeni uporabnik:

1. nabavlja trošarinske izdelke brez plačila trošarine za predpisane namene do količin, ki se v skladu z dovoljenjem lahko nabavljajo brez plačila trošarine;
2. zagotovi ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v obratu oproščenega uporabnika; nadzira vse postopke, vključno s prejetjem in porabo trošarinskih izdelkov; ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje; razišče kakršno koli nepravilnost v poslovanju s trošarinskimi izdelki v obratu oproščenega uporabnika;
3. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
4. ugotavlja količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami in na način, naveden v dovoljenju;
5. sprotno vodi evidenco o nabavi, gibanju, porabi in zalogah trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti;
6. davčnemu organu predloži letno poročilo o nabavi in porabi trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine;
7. knjigovodsko spremlja izdelke in zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni;
8. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
9. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
10. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih obratov pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja;
11. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da oproščeni uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Oproščeni uporabnik pred nabavo trošarinskih izdelkov s plačano trošarino, za katere mu je bilo izdano dovoljenje za oproščenega uporabnika, o nabavi obvesti davčni organ. Za tako nabavljene trošarinske izdelke vodi ločeno evidenco nabave in porabe trošarinskih izdelkov.

(4) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc iz 5. točke prvega odstavka tega člena ter vsebino poročila iz 6. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XIII. POOBLAŠČENI IN ZAČASNO POOBLAŠČENI PREJEMNIK

50. člen (pooblaščen prejemnik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za pooblaščenega prejemnika, lahko v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke v režimu odloga iz druge države članice. Pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

51. člen (dovoljenje za pooblaščenega prejemnika)

- (1) Dovoljenje za pooblaščenega prejemnika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika in po predložitvi instrumenta zavarovanja plačila trošarine na zahtevo davčnega organa.
- (2) Dovoljenje za pooblaščenega prejemnika se izda za nedoločen čas.
- (3) Za dovoljenje za pooblaščenega prejemnika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:
 1. neodvisno, v skladu s predpisanimi pogoji, opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki,
 2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva,
 3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti,
 4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja,
 5. predloži izjavo o instrumentu zavarovanja plačila trošarine,
 6. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov in
 7. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.
- (4) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

52. člen (obveznosti pooblaščenega prejemnika)

- (1) Pooblaščen prejemnik:
 1. nadzira vse postopke v zvezi s prejetjem trošarinskih izdelkov; ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje oziroma razišče kakršno koli nepravilnost pri prejemu trošarinskih izdelkov;
 2. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
 3. ugotavlja prejete količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, navedenimi v dovoljenju;
 4. sprotno vodi evidenco prejetih trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in številki elektronskega trošarinskega dokumenta;
 5. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
 6. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
 7. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja;
 8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.
- (2) Če davčni organ ugotovi, da pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc iz 4. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

53. člen **(začasno pooblaščen prejemnik)**

(1) Oseba, ki pridobi dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika, lahko v okviru svoje dejavnosti prejme trošarinske izdelke v režimu odloga iz druge države članice. Začasno pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

(2) Za dovoljenje lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji, in:

1. najmanj tri delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice pri davčnem organu vloži vlogo za izdajo dovoljenja na predpisanem obrazcu,
2. predloži instrument zavarovanje plačila trošarine v višini trošarinskega dolga za trošarinske izdelke, ki jih bo prejela v režimu odloga, še preden jih dobavitelj odpremi,
3. davčnemu organu omogoči nemoteno opravljanje nadzora glede vrste in količine prejetih trošarinskih izdelkov in zneska plačane trošarine,
4. plača trošarino v skladu s tem zakonom in
5. vodi poslovne knjige tako, da lahko davčni organ preverja prejetje trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju.

(3) Davčni organ izda dovoljenje za posamezno pošiljko in odobreno količino trošarinskih izdelkov, vezano na pošiljatelja in časovno obdobje, v katerem se lahko začne in konča gibanje pošiljke.

(4) Podrobnejše pogoje iz drugega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino in obliko obrazca za izdajo dovoljenja ter vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

XIV. POOBLAŠČENI UVOZNIK

54. člen **(pooblaščen uvoznik)**

Oseba, ki pridobi dovoljenje za pooblaščenega uvoznika, v okviru svoje dejavnosti trošarinske izdelke, ki jih je prejela iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prosti promet v skladu s carinsko zakonodajo odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga.

55. člen **(dovoljenje za pooblaščenega uvoznika)**

(1) Dovoljenje za pooblaščenega uvoznika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika in po predložitvi instrumenta zavarovanja plačila trošarine na zahtevo davčnega organa.

(2) Dovoljenje za pooblaščenega uvoznika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za pooblaščenega uvoznika lahko zaprosi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva,
2. predloži ustrezeni instrument zavarovanja plačila trošarine,
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti,
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja,
5. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov in
6. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(4) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

56. člen **(obveznosti pooblaščenega uvoznika)**

(1) Pooblaščen uvoznik:

1. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
2. sprotno vodi evidenco odprem trošarinskih izdelkov;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
5. v primeru statusne spremembe, širitve ali omejitve oziroma opustitve dejavnosti pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja.

(2) Če davčni organ ugotovi, da pooblaščen uvoznik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobno vsebino in način vodenja evidenc iz 2. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XV. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA IN INSTRUMENT ZAVAROVANJA PLAČILA TROŠARINE

57. člen **(prenehanje veljavnosti dovoljenja)**

(1) Če ni s tem zakonom določeno drugače, dovoljenje, izdano v skladu s tem zakonom, preneha veljati:

1. s prenehanjem imetnika dovoljenja;
2. na zahtevo imetnika dovoljenja;
3. z odvzemom dovoljenja.

(2) Če imetnik dovoljenja namerava opustiti dejavnost s trošarinskimi izdelki, za katere mu je bilo dovoljenje izdano, ali če dovoljenja ne uporablja, pri davčnem organu vloži vlogo za prenehanje veljavnosti dovoljenja. Davčni organ izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja.

(3) Imetniku dovoljenja se dovoljenje odvzame, če davčni organ ugotovi, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni z dovoljenjem, ali če:

1. ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog, prejetimi, porabljenimi in odpremljenimi količinami trošarinskih izdelkov ali ne opravlja popisov v rokih, določenih v dovoljenju,
2. ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali ga ne predloži v znesku, ki

lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga,

3. ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ,

4. prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano ali

5. je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov.

(4) O odvzemu dovoljenja davčni organ odloči z odločbo. Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(5) Pritožba zoper odločbo o odvzemu dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(6) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti dovoljenj iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

58. člen

(instrument zavarovanja plačila trošarine)

(1) Za zavarovanje izpolnitve obveznosti plačila trošarine in za plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument zavarovanja predložen, predloži davčnemu organu instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem zakonom:

1. imetnik trošarinskega skladišča za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga, in za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo neposredno;

2. oproščeni uporabnik za trošarinske izdelke, ki jih prejema in skladišči v režimu odloga;

3. pooblaščen prejemnik za trošarinske izdelke, ki jih prejema v režimu odloga, in za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo neposredno;

4. trošarinski zastopnik za pošiljko trošarinskih izdelkov v skladu s 30. členom tega zakona oziroma v višini, določeni v skladu s tem zakonom;

5. pooblaščen uvoznik za trošarinske izdelke, ki jih odpremlja v režimu odloga;

6. imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo v režimu odloga v davka prosto prodajalno.

(2) Če ima imetnik trošarinskega skladišča več trošarinskih skladišč, velja instrument zavarovanja za vsa trošarinska skladišča.

(3) Instrument zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, se predloži na zahtevo davčnega organa največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se za imetnika trošarinskega skladišča določi na podlagi predložene ocene količin trošarinskih izdelkov, ki se bodo v koledarskem letu proizvajali, skladiščili in prejemali, ali na podlagi proizvedenih, skladiščenih oziroma prejetih količin trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(4) Za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina, in za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, lahko davčni organ zahteva predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če zavezanec ne plačuje redno svojih obveznosti. Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina, in za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo izven režima odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o predvideni količini dobavljenih oziroma proizvedenih trošarinskih izdelkov ali glede na povprečne količine dobavljenih oziroma proizvedenih trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(5) Namesto imetnika trošarinskega skladišča, ki odpremlja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico, lahko instrument zavarovanja plačila trošarine predloži prevoznik ali lastnik ali

prejemnik trošarinskih izdelkov ali katera koli druga oseba.

(6) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se iz trošarinskega skladišča odpremljajo v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v posameznem davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi predložene ocene pričakovane količinske odpreme po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto ali na podlagi odpremljenih količin trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(7) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se v obratu oproščenega uporabnika prejemajo in skladiščijo v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v posameznem davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o odobrenih količinah iz četrtega in petega odstavka 48. člena tega zakona.

(8) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen prejemnik prejema, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v treh davčnih obdobjih. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o povprečni količini trošarinskih izdelkov, prejeti v preteklem koledarskem letu, oziroma na podlagi pričakovane ocene dobave.

(9) Trošarinski zastopnik za zavarovanje izpolnitve obveznosti za plačilo trošarine predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v višini zneska trošarine za najavljeno pošiljko trošarinskih izdelkov oziroma v višini, določeni v skladu s tem zakonom.

(10) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen uvoznik odpremlja v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi predložene ocene pričakovane količinske odpreme po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto.

(11) Če ni s tem zakonom določeno drugače, se plačilo trošarine zavaruje na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(12) Pri določitvi višine zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine davčni organ upošteva predvsem naslednje kriterije:

- vrsta oziroma občutljivost trošarinskih izdelkov;
- dosedanje poslovanje, ugled, zanesljivost in finančna stabilnost osebe, ki je dolžna predložiti instrument zavarovanja;
- obseg poslovanja s trošarinskimi izdelki;
- čas trajanja proizvodnje oziroma skladiščenja;
- vrsta, vsebina in način vodenja evidenc in knjigovodske dokumentacije.

(13) Davčni organ lahko kadar koli zahteva, da se spremeni višina zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če ugotovi, da višina zneska ne ustreza podatkom, na podlagi katerih je bil znesek določen.

(14) Če je kot instrument zavarovanja predložen gotovinski polog, se ta ne obrestuje.

(15) Kadar carinski organ v zvezi s carinskim postopkom zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga v skladu s carinsko zakonodajo, se predloženi instrument zavarovanja uporablja tudi za zavarovanje plačila trošarine.

(16) Instrument zavarovanja plačila trošarine se ne predloži za trošarinske izdelke, za katere trošarina v skladu s tem zakonom znaša 0 eurov.

(17) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma izbrisa trošarinskega zavezanca iz evidence trošarinskih zavezancev se instrument zavarovanja plačila trošarine sprosti šele po tem, ko je bila trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma prejete trošarinske izdelke plačana oziroma

ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(18) Če so bili trošarinski izdelki v skladu z osmim in devetim odstavkom 6. člena tega zakona popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni, in je bilo predloženo ustrezno dokazilo, lahko davčni organ zanje sprosti instrument zavarovanja.

(19) Postopek določitve višine zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

59. člen

(zavarovanje plačila trošarine v posebnih primerih)

Vložnik zahtevka za začasno pooblaščenega prejemnika v skladu z 2. točko drugega odstavka 53. člena tega zakona oziroma oseba, ki je v skladu z 29. oziroma 30. členom tega zakona dolžna predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine, predložita davčnemu organu instrument zavarovanja plačila trošarine v višini pričakovane trošarinske obveznosti za posamezno pošiljko trošarinskih izdelkov. Instrument zavarovanja plačila trošarine lahko predloži tudi druga oseba, če davčni organ tako zavarovanje šteje za ustrezno. Instrument zavarovanja plačila trošarine iz tega člena se sprosti šele potem, ko je bila trošarina za prejete trošarinske izdelke plačana oziroma ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

XVI. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

60. člen

(izdajanje računov oziroma drugih dokumentov)

(1) Trošarinski zavezanec, ki opravlja ekonomsko dejavnost, mora za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo izdati račun oziroma drug dokument oziroma sprostitev v porabo evidentirati v svoje poslovne knjige. Če imetnik trošarinskega skladišča ni lastnik blaga mora vsako sprostitev trošarinskih izdelkov evidentirati v evidenco zalog ter gibanja trošarinskih izdelkov.

(2) Pri trošarinskih izdelkih, ki so iz trošarinskega skladišča v režimu odloga odpremljeni v drugo trošarinsko skladišče oziroma oproščenemu uporabniku ali jih pooblaščen prejemnik oziroma imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen uvoznik v režimu odloga neposredno dobavi oproščenemu uporabniku, mora biti na računu oziroma drugem dokumentu navedeno, da gre za odpremo brez plačila trošarine na podlagi dovoljenja za trošarinsko skladišče oziroma dovoljenja za oproščenega uporabnika z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja.

61. člen

(knjigovodstvo trošarinskega zavezanca)

(1) Trošarinski zavezanec, razen če s tem zakonom ni določeno drugače, v svojem knjigovodstvu oziroma evidenci zagotovi vse podatke, potrebne za obračunavanje in plačevanje trošarine glede na vrsto trošarinskih izdelkov, še posebej pa o:

1. proizvedenih količinah trošarinskih izdelkov;
2. prejetih količinah trošarinskih izdelkov;
3. količinah trošarinskih izdelkov na zalogi, v proizvodnji, skladiščih ali drugih poslovnih prostorih;

4. prodanih količinah trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, za katere je bila trošarina obračunana po predpisanih zneskih in stopnjah;
5. prodanih količinah trošarinskih izdelkov, odpremljenih v režimu odloga ali prodanih z oprostitvijo plačila trošarine;
6. količinah trošarinskih izdelkov za lastno rabo;
7. količinah trošarinskih izdelkov, za katere je bilo plačilo trošarine odpuščeno;
8. zneskih obračunane in plačane trošarine.

(2) Za osebo iz prvega in drugega odstavka 73. člena tega zakona se za namene nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem trošarine kot evidenca o pridelavi, predelavi, lastni porabi in prometu z vinom štejejo podatki, ki se za njeno kmetijsko gospodarstvo evidentirajo v registru pridelovalcev grozdja in vina v skladu s predpisi o vinu.

62. člen **(hramba dokumentacije)**

(1) Trošarinski zavezanec za trošarinske izdelke hrani izdane in prejete račune, trošarinske dokumente, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, iznosu, vnosu, nakupu, prodaji, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitev ali odpust plačila trošarine, obračune trošarine in vse knjigovodske listine, ki se kakor koli nanašajo na proizvodnjo, skladiščenje, odpošiljanje, prejemanje, nakup, prodajo, prevoz, izvoz oziroma uvoz, iznos oziroma vnos trošarinskih izdelkov in so pomembni za obračunavanje in plačevanje trošarine, deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Upravičenec do vračila trošarine iz 19. in 20. člena ter iz 93. do 95. člena tega zakona hrani listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, deset let po poteku leta, na katero se listine nanašajo.

(3) Trošarinski zavezanci in upravičenci do vračila trošarine lahko dokumente iz tega člena hranijo tudi v elektronski obliki, če je davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,
- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,
- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in
- uporabljena tehnologija in postopki onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma obstaja zanesljivo jamstvo za nespremenljivost podatkov oziroma sporočil.

XVII. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

63. člen **(prijava trošarinskih zavezancev in vpis v evidenco trošarinskih zavezancev)**

(1) Pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki oseba iz 5. člena tega zakona davčnemu organu prijavi, kdaj se njena dejavnost s trošarinskimi izdelki začne ali spremeni, tako da pred opravljanjem dejavnosti pridobi dovoljenje davčnega organa v skladu s tem zakonom ali se prijavi kot trošarinski zavezanec.

(2) Za opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki v režimu odloga je treba pridobiti dovoljenje. Če namerava oseba:

1. proizvajati, skladiščiti, prejemati ali odpremljati trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji oziroma Uniji, pridobi dovoljenje za trošarinsko skladišče;
2. vnašati trošarinske izdelke v režimu odloga iz drugih držav članic v Slovenijo, pridobi dovoljenje za pooblaščenega prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika;
3. uvažati trošarinske izdelke v Unijo in jih odpremljati v režimu odloga, pridobi dovoljenje za pooblaščenega uvoznika;
4. prodajati trošarinske izdelke v davka prosti prodajalni, pridobi dovoljenje za davka prosto prodajalno.

Osebo iz tega odstavka, ki ji je bilo izdano dovoljenje v skladu s tem zakonom, v evidenco trošarinskih zavezancev na dan vročitve dovoljenja vpiše davčni organ po uradni dolžnosti. Ob vročitvi odločbe o spremembi dovoljenja davčni organ v evidenci trošarinskih zavezancev po uradni dolžnosti spremeni podatke, kot izhajajo iz izdane odločbe.

(3) Za opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki izven režima odloga je obvezna prijava v evidenco trošarinskih zavezancev. Če namerava oseba:

1. proizvajati trošarinske izdelke izven režima odloga, se prijavi kot trošarinski zavezanec – proizvajalec trošarinskih izdelkov;
2. dobavljati električno energijo oziroma zemeljski plin končnemu odjemalcu, se prijavi kot trošarinski zavezanec – dobavitelj električne energije oziroma zemeljskega plina;
3. pridobiti električno energijo oziroma zemeljski plin za svojo končno rabo iz drugih držav članic Unije ali uvoziti iz tretjih držav oziroma če ji električno energijo oziroma zemeljski plin dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji, se prijavi kot trošarinski zavezanec – končni odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina;
4. proizvajati električno energijo oziroma zemeljski plin za lastne potrebe ali za dobavo končnemu porabniku, se prijavi kot trošarinski zavezanec – proizvajalec električne energije oziroma zemeljskega plina.

Oseba iz tega odstavka pri davčnem organu vloži prijavo za vpis v evidenco trošarinskih zavezancev pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Davčni organ s potrditvijo prijave v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše osebo, ki je vložila prijavo.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se oseba, ki uvažata trošarinske izdelke v Unijo in je trošarinski zavezanec, ne prijavi davčnemu organu.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena osebo, ki vnaša trošarinske izdelke iz Unije, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, in je prejemnik trošarinskih izdelkov v komercialne namene, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ ob prejemu obračuna trošarine vpiše malega proizvajalca žganja in malega proizvajalca vina v evidenco trošarinskih zavezancev po uradni dolžnosti.

(7) Trošarinski zavezanec iz tretjega odstavka tega člena davčni organ obvesti, kdaj se njegova dejavnost s trošarinskimi izdelki spremeni ali preneha.

(8) Davčni organ poleg evidence trošarinskih zavezancev iz tega člena vzpostavi in vodi evidenco oproščenih uporabnikov, trošarinskih zastopnikov, oseb iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona in drugih plačnikov trošarine.

(9) Minister, pristojen za finance, določi vsebino in obliko obrazca iz tega člena.

64. člen

(prijava prenehanja opravljanja dejavnosti in izbris iz evidence trošarinskih zavezancev)

(1) Trošarinski zavezanec pred predvidenim prenehanjem opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki davčnemu organu prijavi predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Prekinitev oziroma prenehanje opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki zaradi nepredvidenih razlogov trošarinski zavezanec nemudoma prijavi davčnemu organu. Davčni organ po prejemu prijave prenehanja opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki trošarinskega zavezanca izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Pri prenehanju veljavnosti dovoljenja, izdanega v skladu s tem zakonom, davčni organ v odločbi o prenehanju veljavnosti dovoljenja odloči tudi o izbrisu trošarinskega zavezanca iz evidence trošarinskih zavezancev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ iz evidence trošarinskih zavezancev po uradni dolžnosti izbriše začasno pooblaščenega prejemnika s potekom časovnega obdobja, za katerega je bilo dovoljenje izdano, in prejemnika trošarinskih izdelkov v komercialne namene po prejemu obračuna trošarine za pošiljko trošarinskih izdelkov.

(3) Če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je oseba vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev, in oseba ne prijavi prenehanja opravljanja dejavnosti v skladu s tem členom, lahko osebo iz evidence trošarinskih zavezancev izbriše davčni organ po uradni dolžnosti v roku dveh let od zadnje dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Davčni organ osebi iz tega odstavka izda odločbo o izbrisu iz evidence trošarinskih zavezancev.

XVIII. TROŠARINSKI IZDELKI

1. Alkohol in alkoholne pijače

65. člen

(opredelitev alkohola in alkoholnih pijač)

(1) Trošarina se plačuje od piva, vina, drugih fermentiranih pijač, vmesnih pijač in etilnega alkohola (v nadaljnjem besedilu: alkohol in alkoholne pijače).

(2) Vrsta alkohola oziroma alkoholne pijače se določijo glede na uvrstitev izdelka v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 285 z dne 30. 10. 2015, str. 1), v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka) in v odvisnosti od vsebnosti alkohola.

(3) Vsebnost alkohola je volumenski odstotek alkohola pri temperaturi 20 stopinj Celzija. Vsebnost alkohola se označi z oznako "vol. %".

66. člen (pivo)

Pivo je:

1. vsak izdelek iz tarifne oznake 2203 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol. %;
2. vsak izdelek, ki je mešanica piva in brezalkoholnih pijač, ki se uvršča v tarifno oznako 2206 00, z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol. %.

67. člen (mirno in peneče vino)

- (1) Mirno vino je vsak izdelek iz tarifne oznake 2204 in 2205, razen penečega vina, in sicer:
1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo;
 2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 15 vol. %, ne presega pa 18 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo in da ni oplemeniten.
- (2) Peneče vino je vsak izdelek iz tarifnih oznak 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 in 2205, in sicer:
1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami, ali povišanim tlakom zaradi ogljikovega dioksida v raztopini treh ali več barov in
 2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

68. člen (druge fermentirane pijače, razen vina in piva)

- (1) Med druge mirne fermentirane pijače se uvrščajo vsi drugi izdelki iz tarifnih oznak 2204 in 2205, ki se ne uvrščajo med mirno vino po prejšnjem členu, in izdelki iz tarifne oznake 2206 00, ki se ne uvrščajo med pivo iz 66. člena tega zakona, in izdelki, ki se ne uvrščajo med druge peneče fermentirane pijače po tem členu, in sicer:
1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 10 vol. %;
 2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 10 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v izdelku dobljen samo s fermentacijo.
- (2) Med druge peneče fermentirane pijače se uvrščajo izdelki iz tarifnih oznak 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 in 2205, ki se ne uvrščajo med vino in peneče vino, in sicer:
1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami, ali povišanim tlakom zaradi ogljikovega dioksida v raztopini treh ali več barov in
 2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 13 vol. %;
 3. z vsebnostjo alkohola, ki presega 13 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v izdelku dobljen samo s fermentacijo.

69. člen
(vmesne pijače)

(1) Vmesne pijače so vsi izdelki z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 22 vol. %, iz tarifnih oznak: 2204, 2205 in 2206 00, ki niso zajeti v 66., 67. in 68. členu tega zakona.

(2) Ne glede na 68. člen tega zakona so vmesne pijače vse mirne fermentirane pijače iz prvega odstavka 68. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 5,5 vol. % in ni dobljen samo s fermentacijo, ter vse peneče fermentirane pijače iz drugega odstavka 68. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 8,5 vol. % in ni dobljen samo s fermentacijo.

70. člen
(etilni alkohol)

Med etilni alkohol se uvrščajo:

1. vsi izdelki iz tarifnih oznak 2207 ali 2208 z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne glede na to, ali so sestavni del izdelka, ki se uvršča v drugo poglavje kombinirane nomenklature;
2. izdelki iz tarifnih oznak 2204, 2205 in 2206 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 22 vol. %;
3. druge alkoholne pijače, ki niso zajete v prejšnjih členih.

71. člen
(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za vino, druge fermentirane in vmesne pijače je količina trošarinskih izdelkov, merjena v hektolitrih, za pivo in etilni alkohol pa prostorninska vsebnost alkohola za en hektoliter.

(2) Trošarina se plačuje v višini:

1. 12,10 eura za 1 % prostorninske vsebnosti alkohola za en hektoliter piva;
2. 0 eurov za en hektoliter mirnega vina;
3. 0 eurov za en hektoliter penečega vina;
4. 0 eurov za en hektoliter drugih fermentiranih pijač;
5. 132,00 eura za en hektoliter vmesnih pijač;
6. 1320,00 eura za 100 % prostorninske vsebnosti alkohola za en hektoliter etilnega alkohola.

72. člen
(uporaba alkohola in alkoholnih pijač za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač je oproščena plačila trošarine, če se uporablja za proizvodnjo:

1. zdravil, opredeljenih z zakonom, ki ureja področje zdravil, razen za vodno-alkoholne mešanice;
2. kisa iz tarifne oznake 2209 00;
3. živil, neposredno ali kot sestavina polizdelkov, kot polnilo ali drugače, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladi v nobenem primeru ne presega 8,5 litra čistega alkohola na 100 kilogramov izdelka in pri drugih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kilogramov izdelka;
4. neprehrambnih izdelkov;
5. arom, namenjenih za pripravo prehrabnih izdelkov in brezalkoholnih pijač z vsebnostjo, ki ne presega 1,2 vol. % alkohola.

- (2) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač v zdravstvene namene je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne.
- (3) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač za znanstvenoraziskovalno delo je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo javni zavodi ali druge osebe in ga porabijo pri opravljanju znanstveno raziskovalne in razvojne dejavnosti.
- (4) Oprostitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko uveljavlja na podlagi pridobljenega dovoljenja za oproščenega uporabnika v skladu s 47. členom tega zakona ali kot vračilo pod pogoji in na način iz 19. člena tega zakona. Če osebe iz drugega ali tretjega odstavka tega člena pridobijo dovoljenje za oproščenega uporabnika, ne glede na 2. točko prvega odstavka 58. člena, ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.
- (5) Etilni alkohol se lahko odpremi oproščenemu uporabniku iz trošarinskega skladišča ali uvozi ali vnese v Slovenijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambnih izdelkov iz 4. točke prvega odstavka tega člena samo, če je denaturiran.
- (6) Davčni organ lahko v skladu s predhodno vloženim utemeljenim zahtevkom odstopi od zahteve za denaturiranje, če uporaba predpisanega denaturanta dokazljivo onemogoča uporabo etilnega alkohola v proizvodnem procesu ali če ima denaturiran alkohol v končnem izdelku škodljiv vpliv na zdravje.
- (7) Postopek denaturacije etilnega alkohola se lahko opravi le v trošarinskem skladišču z uporabo predpisanega denaturanta.
- (8) Etilni alkohol, popolnoma denaturiran v skladu z zahtevami iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 162/2013 z dne 21. februarja 2013 o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 3199/93 o vzajemnem priznavanju postopkov za popolno denaturacijo alkohola za namene oprostitve plačila trošarine (UL L št. 49 z dne 22. februarja 2013), je ob uvozu in vnosu v Slovenijo oproščen plačila trošarine.
- (9) Denaturant iz petega odstavka tega člena in popolni denaturant iz osmega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

73. člen **(mali proizvajalec vina)**

- (1) Mali proizvajalec vina je oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi največ 20 hektarov vinograda in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru proizvodnje vina v okviru kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, kot mali proizvajalec vina šteje kmetija, če ima v lasti oziroma v uporabi vsaj 0,1 hektarja vinograda, vendar največ 20 hektarov vinograda in opremo za proizvodnjo vina, s katero predeluje vino iz lastnega pridelka grozdja in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.
- (3) Mali proizvajalec vina plača trošarino za proizvedene količine vina v koledarskem letu, in sicer v znesku iz 2. in 3. točke drugega odstavka 71. člena tega zakona, ki velja na dan 30. novembra leta, za katero se obračunava trošarina.
- (4) Mali proizvajalec vina vloži obračun trošarine za vino do 25. februarja tekočega leta za preteklo leto.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek mali proizvajalec vina ne vplaga obračuna trošarine za vino, če trošarina za leto, na katero se obračun nanaša, znaša 0 eurov.

74. člen **(dovoljenje malemu proizvajalcu vina za odpremo v režimu odloga)**

(1) Ne glede na 23. člen tega zakona, lahko mali proizvajalec vina, če ni imetnik trošarinskega skladišča, pridobi dovoljenje davčnega organa, da odpremlja vino v režimu odloga osebi v drugi državi članici, ki v skladu zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga, s spremnim vinarskim dokumentom iz Uredbe komisije (ES) št. 436/2009 z dne 26. maja 2009 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 glede registra vinogradov, obveznih prijav ter zbiranja informacij za spremljanje trga, dokumentov, ki spremljajo prevoz proizvodov, in evidenc, ki se vodijo v vinskem sektorju (UL L št. 128 z dne 27. 5. 2009, str. 15).

(2) Dovoljenje za odpremo vina v režimu odloga s spremnim vinarskim dokumentom (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo, in se ne sme prenašati na drugo osebo. Dovoljenje se ne izda osebi, ki ne izpolnjuje davčnih in carinskih obveznosti.

(3) Imetnik dovoljenja:

1. vodi evidenco odprem vina po vrsti, količini, kraju in datumu odpreme ter prejemniku,
2. obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki so navedeni v dovoljenju, oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja,
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti in
4. zagotavlja vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora.

(4) Imetnik dovoljenja obvesti davčni organ o pošiljki vina najpozneje pred predvideno odpremo.

(5) Dovoljenje preneha veljati, če imetnik preneha izpolnjevati pogoje za malega proizvajalca vina iz prejšnjega člena, če ni več izpolnjen pogoj iz drugega odstavka tega člena ali če davčni organ odvzame dovoljenje.

(6) Davčni organ odvzame dovoljenje, če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, zlasti pa, če:

1. dve leti od izdaje dovoljenja ne opravi odpreme vina v skladu z izdanim dovoljenjem,
2. ne zagotavlja ustreznega izvajanja nadzora,
3. prenehajo obstajati pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano,
4. je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov,
5. ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ.

(7) Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(8) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(9) Podrobnejšo vsebino vloge za izdajo dovoljenja ter način obveščanja davčnega organa predpiše minister, pristojen za finance.

75. člen **(prejemanje vina od malega proizvajalca vina v režimu odloga iz druge države članice)**

Oseba v Sloveniji, ki lahko v skladu s tem zakonom prejme vino v režimu odloga od malega

proizvajalca vina iz druge države članice, obvesti pristojni organ pred nameranim prejemom pošiljke vina, ki jo bo spremljal vinarski dokument.

76. člen (priznana lastna raba vina)

- (1) Šteje se, da je vino proizvedeno za lastno rabo, če ga proizvede in porabi fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva oziroma kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, in če člani gospodinjstva oziroma kmetije:
- imajo v lasti oziroma uporabi največ 0,1 hektara vinograda in opremo za proizvodnjo vina ter vino proizvedejo iz grozdja, ki ga sami pridelajo, in
 - v koledarskem letu proizvedejo največ 600 litrov vina na gospodinjstvo oziroma kmetijo.
- (2) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje vina za lastno rabo skupno stalno ali začasno prebivališče.
- (3) Za vino, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine.
- (4) V primeru preseganja količinske omejitve iz druge alineje prvega odstavka, oseba prijavi davčnemu organu opravljanje dejavnosti proizvodnje vina v skladu s 63. členom tega zakona, predloži obračun trošarine in plača trošarino v skladu z 11. in 12. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino vina.

77. člen (mali proizvajalec piva)

- (1) Mali proizvajalec piva je oseba, ki letno proizvede največ 20.000 hektolitrov piva.
- (2) Mali proizvajalec piva plača trošarino v višini 50 % zneska, določenega s 1. točko drugega odstavka 71. člena tega zakona.
- (3) V primeru preseganja količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena oseba ne izpolnjuje več pogojev za uveljavljanje statusa malega proizvajalca piva. Davčnemu organu prijavi spremembo statusa oziroma pogojev poslovanja iz tega naslova ter predloži obračun trošarine in plača trošarino za celotno proizvedeno količino piva v znesku, določenem s 1. točko drugega odstavka 71. člena tega zakona.
- (4) Če opravljajo proizvodnjo piva povezane osebe, se za namene tega člena skupna količina proizvedenega piva povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot količina, ki jo vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.
- (5) Mali proizvajalec piva vodi evidence o:
1. vrsti in količini porabljenih surovin;
 2. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenem pivu po datumu varjenja.
- (6) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

78. člen
(priznana lastna raba piva)

- (1) Šteje se, da je pivo proizvedeno za lastno rabo, če ga proizvede in porabi fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva, in količina, ki jo proizvede v koledarskem letu, ne presega 500 litrov.
- (2) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje piva za lastno rabo skupno stalno ali začasno prebivališče.
- (3) Za pivo, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine.
- (4) Preseganje količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena se šteje za opravljanje dejavnosti proizvodnje piva in se prijavi davčnemu organu v skladu s 63. členom tega zakona, predloži se obračun trošarine in plača trošarina v skladu z 11. in 12. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino piva.

79. člen
(mali proizvajalec žganja)

- (1) Mali proizvajalec žganja je oseba, ki letno proizvede največ 150 litrov 100 vol. % etilnega alkohola.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru proizvodnje žganja v okviru gospodinjstva ali v okviru kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, kot mali proizvajalec žganja štejejo vsi člani gospodinjstva oziroma kmetije.
- (3) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje žganja skupno stalno ali začasno prebivališče.
- (4) Mali proizvajalec žganja plača trošarino v višini 50 % zneska, določenega s 6. točko drugega odstavka 71. člena tega zakona.
- (5) Malemu proizvajalcu žganja obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je proizvedel žganje.
- (6) Ne glede na 11. člen tega zakona mali proizvajalec žganja obračuna trošarino za davčno obdobje, ki je poslovno leto, in se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta. Obračun trošarine predloži do 31. maja tekočega leta za preteklo poslovno leto, plača pa jo najpozneje do 30. junija tekočega leta. Mali proizvajalec žganja predloži obračun trošarine za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine.
- (7) V primeru preseganja količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena oseba ne izpolnjuje več pogojev za malega proizvajalca žganja. Davčnemu organu se prijavi v skladu s 63. členom tega zakona, predloži obračun trošarine in plača trošarino v skladu z 11. in 12. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino žganja.
- (8) Za žganje iz tega člena se šteje naravno žganje iz tarifne oznake 2208, dobljeno z destilacijo alkoholno prevretega soka, drozge, tropin ali pikeja iz sadja, grozdja, gozdnih plodov ali alkoholno prevrete melase iz sladkorne pese, žita, krompirja in drugih kmetijskih rastlin, ter brez dodanega sladkorja, medu, škrobnega sirupa ali surovin na bazi škroba, surovega in rafiniranega etilnega alkohola ter brez umetnih barvil in arome.

(9) Za alkoholne pijače, ki jih z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim postopkom ali tehnologijo proizvede mali proizvajalec iz lastno proizvedenega žganja iz prejšnjega odstavka, in se uvrščajo v 69. ali 70. člen tega zakona, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine.

(10) Mali proizvajalec žganja vodi evidence o:

1. vrsti in količini porabljenih surovin;
2. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenem žganju po datumu proizvodnje;
3. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenih alkoholnih pijačah iz osmega odstavka tega člena po datumu proizvodnje.

(11) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

80. člen **(mešanje pijač v gostinski dejavnosti)**

(1) Za alkoholne pijače, proizvedene z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim postopkom ali tehnologijo ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine:

- če jih proizvede oseba, ki opravlja dejavnost priprave in prodaje jedi in pijač v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti, in
- če je uporabljeno žganje s plačano trošarino in
- če količina iz žganja proizvedenih alkoholnih pijač ne presega 120 litrov letno.

(2) Oseba iz prvega odstavka tega člena vodi evidence o:

1. vrsti in količini porabljenih surovin,
2. normativu porabe surovin za posamezno vrsto postopka (»receptura«),
3. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v porabljenem žganju,
4. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenih alkoholnih pijačah, po datumu proizvodnje, in jih skupaj z listinami in dokazili o plačilu trošarine za žganje hrani do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(3) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

2. Tobačni izdelki

81. člen **(opredelitev tobačnih izdelkov)**

(1) Trošarina se plačuje od cigaret, cigar, cigariloso in tobaka za kajenje.

(2) Za potrebe tega zakona se za tobačne izdelke štejejo tudi izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja, ki se uporabljajo kot nadomestek za tobačne izdelke in primerljivo zadovoljujejo potrebe in pričakovanja kadilcev, ne glede na vsebnost oziroma odsotnost tobaka.

82. člen (cigarete)

(1) Cigarete so:

1. zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, in se ne uvrščajo med cigare in cigarilose po tem zakonu;
2. zvitki tobaka, ki se na preprost, neindustrijski način vstavijo v tulce iz cigaretnega papirja oziroma zavijejo v papir za zvijanje cigaret.

(2) Cigarete so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Če je zvitek tobaka brez filtra ali ustnika daljši od osem centimetrov, vendar ne presega enajst centimetrov, se v tem zakonu šteje kot dve cigareti, kot tri cigarete pa, če je ta zvitek daljši od enajst centimetrov, vendar ne presega štirinajst centimetrov.

(4) Sprostitev v porabo oziroma prodaja cigaret v zavojčkih, ki vsebujejo manj kot dvajset cigaret, ni dovoljena.

83. člen (cigare in cigarilosi)

(1) Cigare in cigarilosi so zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo in so glede na svoje lastnosti in običajna pričakovanja potrošnika namenjeni izključno za kajenje takšni, kakršni so, če:

1. imajo zunanji ovoj iz naravnega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno s filtrom (vendar brez dodatne plasti, ki bi delno ovijala zunanji ovoj), kjer je to primerno, toda brez ustnika v primeru cigar z ustnikom ali
2. so polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in zunanjim ovojem običajne barve cigare iz rekonstituiranega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno s filtrom, kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, katerih teža na enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 2,3 grama in ni večja od 10 gramov, obseg pa na najmanj eni tretjini dolžine ni manjši od 34 milimetrov.

(2) Cigare in cigarilosi so tudi izdelki, ki so deloma narejeni iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

84. člen (tobak za kajenje)

(1) Tobak za kajenje je:

1. tobak, ki je rezan ali kako drugače razkosan, zvit ali stisnjen v kose in ga je mogoče kaditi brez nadaljnje industrijske obdelave;
2. tobačni odpadki, ki se lahko kadijo in se ne uvrščajo med cigarete, cigare in cigarilose po tem zakonu. Tobačni odpadki so ostanki tobačnih listov in stranski proizvodi, pridobljeni pri predelavi tobaka ali proizvodnji tobačnih izdelkov.

(2) Tobak za kajenje so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

- (3) Tobak za kajenje, v katerem je glede na težo tobaka več kot 25 % tobačnih delcev krajših ali ožjih od 1,5 milimetra, se šteje za drobno rezani tobak za zvijanje cigaret.

85. člen
(izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja)

- (1) Izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja se uporabljajo za vdihovanje hlapov skozi ustnik ali drugi sestavni del in vsebujejo:
- predelan tobak, namenjen segrevanju (v nadaljnjem besedilu: tobak za segrevanje) ali
 - tekočino, ki vsebuje nikotin (v nadaljnjem besedilu: elektronska cigareta).
- (2) Obdavčljivi del izdelka je polnilo, ki vsebuje tobak ali tekočino z nikotinom.
- (3) Za izdelke iz prvega odstavka tega člena se glede obračunavanja in plačevanja trošarine uporabljajo določbe III. poglavja tega zakona, glede nadzora proizvodnje, predelave, skladiščenja in gibanja na ozemlju Slovenije pa določbe 101. člena tega zakona.

86. člen
(trošarinska osnova, stopnja in znesek trošarine)

- (1) Trošarinska osnova za tobačne izdelke je 1.000 kosov in drobnoprodajna cena oziroma kilogram izdelka.
- (2) Trošarina za cigarete se plačuje kot specifična trošarina, ki je določena v znesku za 1.000 kosov in kot proporcionalna trošarina, ki je določena v odstotku od drobnoprodajne cene cigaret.
- (3) Trošarina za cigarete se določi v odstotku od tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret, specifična trošarina pa v odstotku od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene, ki vključuje trošarino in davek na dodano vrednost od teh cigaret in znaša 50 % od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene.
- (4) Tehtana povprečna drobnoprodajna cena se izračuna na podlagi podatkov o skupni količini in drobnoprodajni ceni cigaret, sproščenih v porabo v dvanajstmesečnem obdobju, deljeno s skupno količino cigaret, sproščenih v porabo v tem obdobju.
- (5) Znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine za cigarete po tretjem in četrtem odstavku ter 1. točki sedmega odstavka tega člena določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na osnovi tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret, ki velja na dan 1. januarja za tekoče leto. Če se ugotovljena tehtana povprečna drobnoprodajna cena cigaret razlikuje od tiste, po kateri sta izračunana veljavni znesek specifične trošarine in veljavna stopnja proporcionalne trošarine, za manj kot 20 odstotkov, vladi ni treba prilagoditi zneska specifične in stopnje proporcionalne trošarine.
- (6) Če se med letom spremeni drobnoprodajna cena cigaret, lahko vlada ne glede na določbo prejšnjega odstavka sproti ugotavlja tehtano povprečno drobnoprodajno ceno cigaret ter ustrezno spremeni znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine.
- (7) Trošarina se plačuje za:
1. cigarete: najmanj 60 % tehtane povprečne drobnoprodajne cene enega zavojčka cigaret,

sproščenih v porabo, vendar najmanj 106 eurov za 1000 kosov cigaret iz razreda tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret;

2. cigare in cigarilose: 6 % od drobnoprodajne cene, vendar najmanj 40 eurov za 1000 kosov;

3. drobno rezani tobak: 35 % od drobnoprodajne cene in 40 eurov za en kilogram, vendar najmanj 88 eurov za en kilogram;

4. drug tobak za kajenje: 40 eurov za en kilogram;

5. tobak za segrevanje: 88 eurov za en kilogram tobaka v polnilu;

6. elektronske cigarete: 0,18 eura za en mililiter tekočine v polnilu.

(8) Trošarino za izdelke iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, ki se ne morejo uvrstiti v 85. člen tega zakona in so sproščeni v porabo po uveljavitvi tega zakona, določi vlada, in sicer najmanj v višini trošarine za drobno rezani tobak.

(9) Drobnoprodajna cena iz prvega odstavka tega člena je cena, ki jo določi proizvajalec oziroma imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik oziroma uvoznik, v primeru izdelkov iz 85. člena tega zakona pa oseba, ki te izdelke sprosti v porabo. Drobnoprodajna cena vključuje trošarino in davek na dodano vrednost.

(10) Oseba iz prejšnjega odstavka prijavi drobnoprodajne cene davčnemu organu 15 dni pred sprostitvijo tobačnih izdelkov v porabo, razen za izdelke iz osmega odstavka, ki jih prijavi štiri mesece pred prvo sprostitvijo v porabo.

(11) Tobačni izdelki se smejo prodajati le po prijavljenih drobnoprodajnih cenah.

87. člen (tobačna znamka)

(1) Tobačni izdelki, razen elektronske cigarete, se sprostijo v porabo, prodajo na drobno ali sprostijo v prost promet, razen če jih uvoznik prevaža v trošarinsko skladišče, le, če so označeni s tobačno znamko.

(2) Tobačno znamko lahko pridobi trošarinski zavezanec, ki je imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik oziroma uvoznik.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka vodi evidenco nabavljenih, vrnjenih, porabljenih in uničenih tobačnih znamk. Evidenco in dokumente, na podlagi katerih so bili opravljeni zapisi v evidenco, hrani deset let od konca koledarskega leta, v katerem so bili izdani.

(4) Tobačna znamka je nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je vidna in je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža, razen pri originalni embalaži za cigare, cigarilose, drobno rezani tobak in drug tobak za kajenje, ki ne vsebuje celofanskega ali drugega papirja, kjer je tobačna znamka lahko nalepljena neposredno na embalažo.

(5) Podrobnejši način naročanja, prodaje, distribucije, plačila, vračanja in uničevanja tobačnih znamk, predpiše minister, pristojen za finance.

3. Energenti in električna energija

88. člen (opredelitev energentov in električne energije)

(1) Trošarina se plačuje od energentov in električne energije, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje.

(2) Vrsta energentov in električne energije se določi glede na uvrstitev v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife ali glede na značilnosti posameznega izdelka.

(3) Po tem zakonu se za energente štejejo:

1. izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
2. izdelki iz tarifnih oznak 2701 in 2702;
3. izdelki iz tarifnih oznak od 2704 do 2715;
4. izdelki iz tarifnih oznak 2901 in 2902;
5. izdelki iz tarifne oznake 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
6. izdelki iz tarifne oznake 3403;
7. izdelki iz tarifne oznake 3811;
8. izdelki iz tarifne oznake 3817;
9. izdelki iz tarifne oznake 3824 90 87 do 3824 90 96, 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(4) Za energente po tem zakonu se štejejo tudi:

1. vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo;
2. vsak izdelek, ki je aditiv oziroma ekstender za pogonska goriva;
3. vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, razen šote in biomase.

(5) Za biomaso iz prejšnjega odstavka se štejejo biološko razgradljive frakcije izdelkov, odpadkov in ostankov iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in povezanih panog, kot tudi biološko razgradljive frakcije industrijskih in komunalnih odpadkov.

(6) Za biogoriva po tem zakonu se štejejo:

1. bioetanol (etilni alkohol – C_2H_5OH) iz tarifne oznake 2207 10 00 – nedenaturiran, koncentracije 80 vol. % ali več, in iz tarifne oznake 2207 20 00 – denaturiran, kakršnekoli koncentracije;
2. biodizel (mono alkil (običajno metil) ester maščobnih kislin, imenovan tudi FAME) iz tarifne oznake 3826 00 10;
3. etil terc – butil – eter, proizveden na osnovi bioetanola (imenovan tudi bio ETBE) iz tarifne oznake 2909 19 10;
4. bioplin (mešanica plinov: metana- CH_4 (več kot 45 vol. %), ogljikovega dioksida- CO_2 in v sledovih dušika – N_2 , vodika – H_2 in vodikovega sulfida – H_2S) iz tarifne oznake 2705 00 00;
5. biodimetileter (CH_3-O-CH_3) iz tarifne oznake 2909 19 90;
6. biometanol iz tarifne oznake 2905 11 00.

(7) Biogoriva iz prejšnjega odstavka se štejejo za pogonsko gorivo, ko glede fizikalno-kemijskih lastnosti izpolnjujejo pogoje iz veljavnih standardov in so primerna za direktno uporabo za pogon ali kot dodatek fosilnim gorivom.

(8) Za električno energijo po tem zakonu se šteje energija iz tarifne oznake 2716.

89. člen

(posebnosti nadzora energentov)

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali skladiščenja ter gibanja trošarinskih izdelkov se uporabljajo le za:

1. izdelke iz tarifnih oznak 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
2. izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;
3. izdelke iz tarifnih oznak 2710 12 do 2710 19 68 in od 2710 20 11 do 2710 20 39, razen za izdelke iz tarifnih oznak 2710 12 21, 2710 12 25 in 2710 19 29, za katere velja nadzor samo za obsežna tržna gibanja;
4. izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen 2711 11, 2711 21 in 2711 29);
5. izdelke iz tarifne oznake 2901 10;
6. izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;
7. izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
8. izdelke iz tarifnih oznak 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 in 3811 90 00;
9. izdelke iz tarifnih oznak 3824 90 87 do 3824 90 96, 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave, skladiščenja ter gibanja na ozemlju Slovenije se uporabljajo za izdelke iz tarifnih oznak 2701, 2702, 2704 in 2713.

(3) Za obsežna tržna gibanja iz tega člena se štejejo nepakirani izdelki, ki se prevažajo v zabojnikih, ki so sestavni del prevoznih sredstev, ali so v ISO-zabojnikih ali drugih posodah, ki presegajo 210 litrov.

(4) Če davčni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačilu trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki, ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance, in Evropsko komisijo.

(5) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

90. člen

(električna energija)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za električno energijo:

1. dobavitelj električne energije s sedežem v Sloveniji, končnim odjemalcem v Sloveniji;
2. končni odjemalec, ki v okviru opravljanja dejavnosti, električno energijo za svojo končno rabo pridobi v drugi državi članici oziroma jo uvozi iz tretjih držav ali mu jo dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. proizvajalec, ki električno energijo proizvede za pokrivanje lastnih potreb ali jo dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(2) Obveznost za obračun trošarine za proizvajalca iz tretje 3. točke prejšnjega odstavka tega člena ne nastane:

1. za električno energijo, proizvedeno v mali hidroelektrarni ali iz druge vrste obnovljive energije, ki ni fosilnega ali jedrskega izvora, z močjo do vključno 2 MW, in jo proizvajalec porabi za lastno porabo;
2. za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvu oziroma na napravah, ki se uporabljajo za

lastno porabo oziroma za začasno oskrbo z električno energijo v primeru izpada ali motenj običajne oskrbe z električno energijo, pod pogojem, da je trošarina za energent, porabljen v gospodinjstvu oziroma v napravah, ki se uporabljajo za začasno oskrbo z električno energijo, plačana.

Proizvajalec iz tega odstavka se ne glede na 5. člen in 4. točko tretjega odstavka 63. člena tega zakona ne priglasí kot trošarinski zavezanec.

(3) Končni odjemalec električne energije je oseba, ki ima na odjemnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe električne energije, skladno z zakonom, ki ureja energetiko, in kupuje električno energijo za lastno končno rabo.

(4) Ne glede na 6. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je električna energija iz električnega prenosnega oziroma distribucijskega omrežja dobavljena s strani dobavitelja končnemu odjemalcu na odjemno mesto,
- končni odjemalec iz prvega odstavka tega člena vnese oziroma uvozi električno energijo v Slovenijo oziroma mu jo na odjemno mesto dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji ali
- proizvajalec proizvedeno električno energijo porabi za pokrivanje lastnih potreb ali dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(5) Za dobave električne energije iz prve alineje prejšnjega odstavka, za katere dobavitelj končnemu odjemalcu izdaja zaporedne obračune, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(6) Ne glede na prvo alinejo četrtega odstavka tega člena, nastane obveznost za obračun trošarine za imetnika naprave za samooskrbo z električno energijo, ki je določen s predpisom, ki ureja samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije, za količino električne energije, določeno v višini razlike med dobavljeno električno energijo s strani dobavitelja in oddano električno energijo iz naprave za samooskrbo z električno energijo, odčitano na istem merilnem mestu.

(7) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil električno energijo v Slovenijo takrat, ko jo je odvzel iz električnega omrežja.

(8) V primerih iz tretje alineje četrtega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizvedeno električno energijo porabil za pokrivanje lastnih potreb ali dobavljal drugi osebi za njeno končno rabo.

(9) Dobavitelj električne energije obračuna trošarino za dobavljeno količino električne energije končnim odjemalcem v davčnem obdobju. Dobavitelj električne energije lahko za tiste odjemalce, ki jim merilne naprave dobave ne odčitavajo v davčnem obdobju, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave. Za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine električne energije, ki se nanašajo na pretekla davčna obdobja, dobavitelj električne energije opravi poračun trošarine v mesečnem obračunu trošarine za mesec, v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine električne energije.

91. člen **(zemeljski plin)**

(1) Ne glede na določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za zemeljski plin:

1. dobavitelj zemeljskega plina s sedežem v Sloveniji iz omrežja končnim odjemalcem v Sloveniji;
2. končni odjemalec, ki v okviru opravljanja dejavnosti zemeljski plin iz omrežja za svojo končno rabo pridobi v drugi državi članici oziroma ga uvozi iz tretjih držav ali mu ga dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. proizvajalec, ki proizvedeni zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb ali ga dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(2) Končni odjemalec je oseba, ki ima na odjemnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe zemeljskega plina, skladno z zakonom, ki ureja energetiko in kupuje zemeljski plin za lastno končno rabo.

(3) Ne glede na 6. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je zemeljski plin iz prenosnega oziroma distribucijskega omrežja zemeljskega plina dobavljen končnemu odjemalcu na odjemno mesto;
- končni odjemalec vnese oziroma uvozi zemeljski plin v Slovenijo oziroma mu ga na odjemno mesto dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji;
- proizvajalec proizveden zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb ali ga dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(4) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil zemeljski plin v Slovenijo takrat, ko ga je na odjemnem mestu odvzel iz omrežja zemeljskega plina.

(5) V primerih iz tretje alineje tretjega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizveden zemeljski plin porabil za pokrivanje lastnih potreb ali prodal osebi za njeno končno rabo.

(6) Pri gibanju utekočinjenega ali stisnjenega zemeljskega plina iz druge države članice v Slovenijo ali iz Slovenije v drugo državo članico se smiselno uporabljajo določbe 29. člena tega zakona.

(7) Dobavitelj zemeljskega plina obračuna trošarino za dobavljeno količino zemeljskega plina končnim odjemalcem v davčnem obdobju. Dobavitelj zemeljskega plina lahko za tiste odjemalce, ki jim merilne naprave dobave ne odčitavajo v davčnem obdobju, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave. Za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine zemeljskega plina, ki se nanašajo na pretekla davčna obdobja, dobavitelj zemeljskega plina opravi poračun trošarine v mesečnem obračunu trošarine za mesec, v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine zemeljskega plina.

92. člen

(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova je količina električne energije v megavatnih urah oziroma količina energentov v kilogramih, kubičnih metrih, litrih ali gigajoulih kalorične vrednosti, kot je določeno pri posamezni trošarini po tem členu.

(2) Če je količinska enota za trošarino določena v litrih oziroma kubičnih metrih, se liter oziroma kubični meter merita pri temperaturi +15 stopinj Celzija.

(3) Trošarina se plačuje v višini:

	eurov
1. od motornega bencina iz tarifnih oznak 2710 12 31, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51 in 2710 12 59 (za 1000 litrov), in sicer:	
1.1 letalski bencin	421,61
1.2 osvinčeni bencin z vsebnostjo svineca nad 0,013 g/l	421,61
1.3 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svineca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kakor 98	507,80
1.4 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svineca do 0,013 g/l in z oktanskim številom	507,80

(RON) 98 ali več	
2. od plinskega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 43 do 2710 19 48 in od 2710 20 11 do 2710 20 19 (za 1000 litrov), in sicer:	
2.1 za pogonski namen	426,05
2.2 za gorivo za ogrevanje	157,50
3. od utekočinjenega naftnega plina iz tarifnih oznak od 2711 12 11 do 2711 19 00 (za 1000 kilogramov), in sicer:	
3.1 za pogonski namen	127,50
3.2 za gorivo za ogrevanje	0
4. od zemeljskega plina iz tarifnih oznak 2711 11 00, 2711 21 00 in 2711 29 00 (za en kubični meter)	
4.1 za pogonski namen	0,0920
4.2 za gorivo za ogrevanje	0,0184
5. od kerozina iz tarifnih oznak 2710 19 21 in 2710 19 25 (za 1.000 litrov), in sicer:	
5.1 za pogonski namen	330,00
5.2 za gorivo za ogrevanje	21,00
6. od kurilnega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 62 do 2710 19 68 in od 2710 20 31 do 2710 20 39 (za 1000 kilogramov)	15,02
7. od električne energije iz tarifne oznake 2716 (v megavatnih urah)	
7.1 I. stopnja od 0 do 20 MWh/leto	3,05
7.2 II. stopnja od 20 MWh do 160 MWh/leto	3,05
7.3 III. stopnja od 160 MWh do 10.000 MWh/leto	3,05
7.4 IV. stopnja nad 10.000 MWh/leto	1,80
8. od trdih goriv iz tarifnih oznak 2701, 2702 in 2704 (v gigajoulih kalorične vrednosti) za 1 GJ kalorične vrednosti	0,29
9. od biogoriv iz petega odstavka 88. člena tega zakona	0

(4) Od energentov iz tretjega odstavka 88. člena tega zakona in od izdelkov iz 1. in 3. točke četrtega odstavka 88. člena tega zakona, za katere v skladu s prejšnjim odstavkom znesek trošarine ni določen, se trošarina plačuje glede na namen uporabe po znesku, ki je predpisan za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.

(5) Trošarina za aditive in ekstenderje, za goriva za pogonski namen je enaka trošarini za pogonsko gorivo, ki se mu lahko dodajo. Za aditive, ki se lahko dodajo različnim vrstam energentov, se uporabi znesek trošarine za energent z višjim zneskom trošarine.

(6) Če je za trda goriva iz 8. točke tretjega odstavka tega člena kalorična vrednost določena v spodnji in zgornji oziroma v neto in bruto vrednosti, se za obračun trošarine upošteva zgornja oziroma bruto kalorična vrednost.

(7) Od izdelkov, ki so navedeni v prvem odstavku 89. člena tega zakona, ki niso naprodaj in se ne uporabljajo za pogonski namen ali kot gorivo za ogrevanje oziroma glede na namen uporabe niso pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, ob sprostitvi v porabo v Sloveniji ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine ter se zanje določbe tega zakona o nadzoru, razen za gibanja med državami članicami, ne uporabljajo.

(8) Ne glede na 110. člen tega zakona trošarina za energente iz tretjega odstavka tega člena, razen za biogoriva iz 9. točke tretjega odstavka tega člena, ne sme biti nižja od minimalne trošarine, določene z Direktivo 2003/96/ES.

(9) Način izračuna in določitev letne porabe električne energije in pretvorbo zneska trošarine v eno megavatno uro, za zemeljski plin iz 4. točke tretjega odstavka tega člena, določi minister, pristojen za finance.

93. člen
(vračilo trošarine za industrijsko-komercialni namen)

- (1) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon statičnih delovnih strojev, strojev v gradbeništvu, motornih tirnih vozil v železniškem prometu ter žičnic in strojev ter naprav na smučiščih (poraba za industrijsko-komercialni namen), imajo kupci – osebe, ki opravljajo dejavnost – pravico do vračila trošarine v višini 50 % povprečnega zneska trošarine, ki je predpisana za plinsko olje za pogonski namen v obdobju, za katerega se zahteva vračilo trošarine. Za stroje v gradbeništvu se štejejo stroji, ki se uporabljajo pri dejanskem opravljanju dejavnosti, ki se uvršča v področje »gradbeništvo«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.
- (2) Upravičenec iz prejšnjega odstavka je dolžan voditi evidence o nabavi in porabi goriva. Vračilo trošarine uveljavlja na podlagi zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu, računov o nabavljenem gorivu ter evidence o nabavi in porabi goriva, davčni organ pa lahko zahteva predložitev še drugih dokazil. Upravičenec, ki nima sedeža v Sloveniji, mora davčnemu organu predložiti tudi dokazilo o opravljanju dejavnosti in pogodbo oziroma drugo dokazilo o opravljanju gradbenih del na ozemlju Slovenije.
- (3) Zahtevek za vračilo trošarine iz prejšnjega odstavka se vloži kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, in sicer v pisni ali elektronski obliki. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.
- (4) Način vračila trošarine, vsebino zahtevka za vračilo in vsebino evidence, ki jo mora voditi upravičenec iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

94. člen
(vračilo trošarine za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo)

- (1) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (vključno s traktorji), imajo kupci pravico do vračila trošarine v višini 70 % povprečnega zneska trošarine, ki je predpisana za plinsko olje za pogonski namen v obdobju, za katerega se zahteva vračilo trošarine.
- (2) Vračilo trošarine se priznava za dejansko porabljene količine goriva, vendar največ do višine normativne porabe goriva. Normativna poraba goriva se določi za koledarsko leto glede na površino in dejansko rabo kmetijskih in gozdnih zemljišč v Sloveniji v uporabi upravičenca, kakor ju izkazujejo grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva oziroma zemljiški kataster. Do vračila trošarine so upravičene osebe iz prejšnjega odstavka, ki so v registru kmetijskih gospodarstev pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, evidentirane kot nosilci kmetijskega gospodarstva ali kot člani agrarne skupnosti in imajo na dan 30. junija leta, za katero se uveljavlja vračilo, v uporabi toliko kmetijskih in gozdnih zemljišč, da njihova normativna poraba goriva dosega količino goriva, ki je določena s predpisom iz šestega odstavka tega člena.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek, so do vračila trošarine upravičene osebe, ki niso nosilci kmetijskega gospodarstva in so fizična oseba, pravna oseba, člani agrarne skupnosti ali samostojni podjetnik posameznik ter imajo na dan 30. junija leta, za katero se vračilo uveljavlja, v uporabi toliko gozdnih zemljišč, da njihova normativna poraba za gozd dosega količino goriva, ki je določena s predpisom iz šestega odstavka tega člena.
- (4) Fizične osebe vložijo zahtevek za vračilo trošarine pri davčnem organu kot letni zahtevek do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, in sicer v papirni ali elektronski obliki. Upravičenec listine, na

podlagi katerih je uveljavljal vračilo trošarine, predloži na zahtevo davčnega organa. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(5) Pravne osebe, člani agrarne skupnosti in samostojni podjetniki posamezniki vložijo zahtevek za vračilo trošarine z računi za nabavljeno gorivo pri davčnem organu kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar, februar, marec; april, maj, junij; julij, avgust, september; oktober, november, december) v šestdesetih dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo. Zahtevek za vračilo trošarine se vloži v papirni ali elektronski obliki. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(6) Način vračila trošarine, kriterije za določitev normativne porabe goriva in količino goriva iz drugega odstavka tega člena, vsebino zahtevka za vračilo in potrebna dokazila predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo.

95. člen **(vračilo trošarine za komercialni prevoz)**

(1) Za plinsko olje, ki se dokazljivo porabi kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz, imajo kupci – osebe, ki opravljajo registrirano dejavnost in imajo sedež v Uniji ali državah članicah Efte – pravico do vračila dela plačane trošarine. Vračilo se določi v višini razlike med zneskom povprečne trošarine, ki jo za posamezen koledarski mesec ugotovi minister, pristojen za finance, in najnižjim dovoljenim zneskom, ki ga določa 7. člen Direktive 2003/96/ES.

(2) Za potrebe prejšnjega odstavka se šteje, da je plinsko olje porabljeno kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz, če je porabljeno za:

- prevoz blaga za plačilo ali za lasten račun z lastnimi ali najetimi registriranimi motornimi vozili ali tovornjaki s prikolico, ki so namenjeni izključno cestnemu prevozu blaga in z največjo dovoljeno maso, ki ni manjša od 7,5 tone, ali
- prevoz potnikov – linijski ali izredni, z motornimi vozili kategorije M2 ali M3, kakor jih določajo predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil.

(3) Upravičenec vračilo plačane trošarine uveljavlja na podlagi zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu, in računov o nakupu plinskega olja, ki vključujejo registrsko oznako za zadevno vozilo, davčni organ pa lahko zahteva predložitev še drugih dokazil. Upravičenec iz druge države članice Unije ali države članice EFTA, ki zahteva vračilo trošarine, davčnemu organu predloži tudi dokazilo o opravljanju dejavnosti in dokazilo o registraciji vozila. Upravičenec vodi evidence o nakupu in porabi plinskega olja ter o vrsti in številu vozil, s katerimi razpolaga.

(4) Zahtevek za vračilo trošarine iz prvega odstavka tega člena in dokazila iz tretjega odstavka tega člena se pri davčnem organu vložijo kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar, februar, marec; april, maj, junij; julij, avgust, september; oktober, november, december) v šestdesetih dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo. Zahtevek za vračilo trošarine se vloži v papirni ali elektronski obliki. Listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, je dolžan hraniti do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(5) Način vračila trošarine, vsebino zahtevka za vračilo in potrebna dokazila ter evidence, ki jih mora voditi upravičenec iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

96. člen

(oprostitev trošarine za energetske intenzivna podjetja)

(1) Plačilo trošarine se oprosti oziroma se trošarina lahko vrne za energente, za katere je plačan minimalni znesek obdavčitve iz priloge I, preglednice C, Direktive 2003/96/ES, ki se v okviru opravljanja dejavnosti dokazljivo porabijo za proizvodnje toplote za proizvodnjo izdelkov in je podjetje energetske intenzivno ter se dejavnost proizvodnje izdelkov uvršča v področje »Predelovalne dejavnosti«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(2) Podjetje je energetske intenzivno, če letni strošek nabave energentov in električne energije, nabavljeni ali proizvedeni v okviru dejavnosti, znaša najmanj 3 % letne proizvodne vrednosti. Strošek nabave energentov in električne energije vključuje vse davke, razen odbitnega DDV. Proizvodna vrednost pomeni prihodke, vključno s subvencijami, povezanimi s ceno izdelka, povečano ali zmanjšano za spremembo zalog končnih in nedokončanih izdelkov ter blaga in storitev, nabavljenih za nadaljnjo prodajo, zmanjšano za nabave blaga ali storitev za nadaljnjo prodajo.

(3) Oprostitev iz prvega odstavka tega člena se lahko uveljavi s pridobitvijo dovoljenja za oproščenega uporabnika v skladu z 47. členom tega zakona. Za pridobitev dovoljenja za oproščenega uporabnika, mora oseba, poleg pogojev iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona, razen uporabe trošarinskih izdelkov za namene iz 72. ali 97. člena tega zakona, izpolniti pogoj, da je v preteklem koledarskem letu energetske intenzivno. Vračilo plačane trošarine se lahko uveljavi na podlagi letnega zahtevka za vračilo trošarine.

(4) Upravičenec na podlagi evidenc o vrsti in porabi energenta za koledarsko leto predloži letni obračun ali zahtevek za vračilo trošarine, iz katerega je razvidna porabljena količina energenta in znesek plačila trošarine in okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida, v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida ter podatke iz letnega poročila, ki dokazujejo, da je upravičenec za koledarsko leto energetske intenziven. Oprostitev ali vračilo trošarine se prizna za dejansko porabljene količine energenta, ob pogoju, da znesek plačane trošarine ali okoljske dajatve presega minimalni znesek obdavčitve. Če upravičenec do vračila trošarine oziroma oproščeni uporabnik ne izpolni pogoja minimalnega zneska obdavčitve, je upravičen do vračila trošarine v višini, ki presega minimalni znesek obdavčitve, oziroma nastane obveznost za obračun trošarine, v višini minimalnega zneska obdavčitve, če je energente prejemal kot oproščeni uporabnik.

(5) Obračun ali zahtevek za vračilo trošarine se vloži pri davčnem organu do 30. junija za preteklo koledarsko leto, v papirni ali elektronski obliki. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena oziroma oproščena trošarina, do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona. Oproščeni uporabnik mora plačati obračunano trošarino najpozneje 30. dan po izteku roka za predložitev obračuna trošarine.

(6) Oprostitev oziroma vračilo trošarine iz tega člena se šteje za državno pomoč in se dodeli, če so izpolnjeni pogoji iz 44. člena Uredbe Komisije (ES) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26.6.2014, str. 1). Davčni organ višino državne pomoči sporoči ministrstvu, pristojnemu za finance, vsako leto najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(7) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše pogoje in postopke za uveljavitev oprostitve oziroma vračila trošarine iz tega člena.

97. člen

(uporaba energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Obveznost za obračun trošarine ne nastane oziroma se trošarina lahko vrne za energente, ki se v okviru opravljanja dejavnosti:

1. porabijo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu ter za pogon ribiških plovil, razen v primeru uporabe letala oziroma plovila za zasebne namene;
2. porabijo za proizvodnjo električne energije;
3. porabijo za skupno proizvodnjo toplotne in električne energije (kogeneracijo);
4. porabijo v prostorih proizvajalca energentov za proizvodnjo energentov, razen če so bili porabljeni kot pogonsko gorivo za transportna sredstva;
5. porabijo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje;
6. porabijo za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov;
7. porabijo za dvojno rabo, na primer kot gorivo za ogrevanje in hkrati za namen, ki ni pogon ali ogrevanje (poraba energentov za kemijsko redukcijo, poraba v elektrolitskih in metalurških procesih).

(2) Obveznost za obračun trošarine ne nastane oziroma se trošarina lahko vrne za električno energijo:

1. ki se porabi za kemijsko redukcijo in elektrolitske ali metalurške procese;
2. ki jo proizvajalec v svojih prostorih porabi za proizvodnjo električne energije;
3. če predstavlja več kakor 50 % stroška izdelka;
4. ki se porabi za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov.

(3) Za uporabo letala oziroma plovila za zasebne namene iz 1. točke prvega odstavka tega člena se šteje lastnikova uporaba letala oziroma plovila ali uporaba na podlagi najema oziroma drugega naslova, ki se ne more opredeliti kot pridobitna dejavnost oziroma v primerih, ko se ne uporablja za prevoz potnikov ali blaga oziroma, ko ne gre za opravljanje prevoznih storitev oziroma v primeru, ko letala oziroma plovila uporabljajo državni organi.

(4) Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov pomeni dejavnost, ki se uvršča v oddelek »proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov« v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(5) Strošek izdelka iz 3. točke drugega odstavka tega člena pomeni seštevek skupne nabave blaga in storitev, povečan za stroške dela in amortizacije na ravni podjetja. Ta strošek se obračunava na enoto povprečja. Strošek električne energije pomeni dejansko plačano ceno električne energije ali strošek proizvodnje električne energije, če jo proizvaja podjetje.

(6) Poraba energenta za ogrevanje se nanaša na vse primere, kadar energenti izgorevajo in se sprošča toplotna energija ne glede na namen porabe sproščene toplotne energije.

(7) Dobava in poraba energenta za namene iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se, ne glede na vrsto tehnologije in način izgorevanja energenta, šteje kot poraba goriva za ogrevanje.

(8) Upravičenec iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena lahko uveljavi oprostitev s pridobitvijo dovoljenja za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov v skladu z 47. členom tega zakona ali kot vračilo plačane trošarine pod pogoji in na način, ki ga določa ta zakon.

(9) Letalski in pomorski prevozniki s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki kupujejo energente – pogonsko gorivo v Sloveniji, uveljavljajo oprostitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena s predložitvijo listin o vpisu v ustrezen register v državi, v kateri so registrirani, in prevoznih listin, s katerih je razvidno, da gre za opravljanje pridobitne dejavnosti.

(10) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše pogoje za uveljavitev oprostitve iz prvega

in drugega odstavka tega člena.

98. člen (označitev energentov)

- (1) Plinska olja iz tarifnih oznak 2710 19 43 do 2710 19 48 in od 2710 20 11 do 2710 20 19 ter kerozini iz tarifne oznake 2710 19 25, ki se uporabljajo kot gorivo za ogrevanje, morajo biti označeni s predpisanim sredstvom za označevanje. Označevanje energentov se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje davčnega organa za označevanje.
- (2) Energenti, vneseni iz druge države članice ali uvoženi iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, se štejejo za označene, če jih spremlja potrdilo tujega pristojnega organa, proizvajalca oziroma tujega označevalca, da so bili označeni v drugi državi članici ali tretji državi oziroma na tretjem ozemlju in da, glede na vrsto in količino, vsebujejo tiste snovi za označevanje, ki so predpisane na podlagi tega zakona. Če oseba, ki vnaša energente, oziroma uvoznik ne razpolaga s potrdilom ali ne more drugače dokazati, da so energenti označeni, se energenti štejejo za neoznačene.
- (3) Skladiščenje posameznih energentov mora biti organizirano na način, ki zagotavlja, da drugi izdelki ne vplivajo na nevtraliziranje sredstva za označevanje.
- (4) Vrsto in količino sredstva za označevanje ter postopek označevanja energentov na podlagi tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

99. člen (uporaba označenih energentov)

- (1) Označeni energenti se uporabljajo za ogrevanje in se ne smejo uporabljati za noben drug namen ter se ne smejo točiti za pogon motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev oziroma se ne smejo točiti v rezervoar motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljena uporaba označenega energenta v hladilno-grelnih napravah vozil, če sta rezervoarja za pogon motorja in grelno-hladilne naprave ločena.
- (3) Energent v rezervoarju motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev se šteje za označeni energent, če vsebuje sredstvo za označevanje v kateri koli koncentraciji. Metodo, s katero se ugotavlja prisotnost sredstva za označevanje, predpiše minister, pristojen za finance.
- (4) Iz energenta, označenega v skladu s 98. členom tega zakona, ni dovoljeno odstraniti sredstva za označevanje oziroma zmanjševati njegove koncentracije.
- (5) Energentu, označenemu v skladu s 98. členom tega zakona, ni dovoljeno dodajati substanc, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti.
- (6) Če davčni organ z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav ugotovi, da se označeni energent uporablja v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, izda odredbo za izčrpanje energenta in čiščenje rezervoarja. Črpanje in čiščenje rezervoarja se lahko opravita na katerem koli pooblaščenem servisu. Voznik oziroma lastnik motornega vozila oziroma plovila ali drugega motorja v roku dveh delovnih dni davčnemu organu predloži dokaz, da je odredbo izvršil. Stroške črpanja označenega energenta in čiščenja rezervoarja nosi voznik vozila, v katerem je bil odkrit označeni energent, oziroma lastnik vozila.

100. člen
(prodaja energentov za pogonski namen)

Vsaka oseba, ki opravlja dejavnost prodaje energentov, pri prodaji teh energentov zagotovi, da energenti, ki se uporabljajo in prodajajo za pogon, niso označeni energenti in se točijo v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena.

XIX. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM, PLAČEVANJEM IN VRAČILI
TROŠARINE TER POSEBNOSTI NADZORA NAD DOLOČENIMI IZDELKI

101. člen
(posebnosti nadzora)

- (1) Poseben nadzor proizvodnje, predelave, skladiščenja in gibanja na ozemlju Slovenije velja za:
1. izdelke iz tarifnih oznak 2710 19 91, 2710 19 99, 2710 20 90 in 3826 00 90, za obsežna tržna gibanja in
 2. izdelke iz tarifnih oznak 2401 10 in 2401 20.
- (2) Gibanje izdelkov iz prvega odstavka spremlja komercialni dokument.
- (3) Oseba ki proizvaja, predeljuje, skladišči ali prevaža izdelke, vsako proizvodnjo, predelavo, skladiščenje in gibanje izdelkov iz prvega odstavka:
1. prijavi davčnemu organu najmanj tri delovne dni pred njenim začetkom,
 2. zagotovi, da gibanje izdelkov spremlja komercialni dokument in
 3. vodi evidenco proizvodnje, predelave, skladiščenja in gibanja izdelkov iz prejšnjega odstavka.
- (4) Podrobnejši način in obliko prijave ter vsebino in vodenje evidenc iz prejšnjega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

102. člen
(nadzor)

- (1) Izvajanje določb tega zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi, nadzoruje davčni organ v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja finančno upravo, pri uvozu pa tudi v skladu s carinsko zakonodajo, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev.
- (2) Nadzor po tem zakonu praviloma obsega nadzor nad:
- proizvodnjo trošarinskih izdelkov;
 - prijavami trošarinskih zavezancev in najjavami posameznih gibanj trošarinskih izdelkov;
 - obračunavanjem in plačevanjem trošarine;
 - izpolnjevanjem pogojev za pridobitev dovoljenja iz tega zakona;
 - poslovanjem imetnikov dovoljenj;
 - označevanjem trošarinskih izdelkov;
 - namensko porabo trošarinskih izdelkov;
 - gibanjem, odpremo in prejemom trošarinskih izdelkov;
 - vodenjem predpisanih evidenc;
 - popisi trošarinskih izdelkov na zalogi;
 - uničevanjem trošarinskih izdelkov;
 - upravičenostjo do vračila trošarine, odpusta plačila trošarine in oprostitvijo plačila trošarine;
 - ostale nadzore z namenom, da se zagotovi pravilno izvajanje določb tega zakona.

(3) Zaradi zagotovitve spoštovanja izvajanja določb tega zakona lahko davčni organ kot ukrep nadzora določi predvsem:

1. obveznost obveščanja o prejemu ali odpremi trošarinskih izdelkov, času in načinu prevoza ter kraju in času dobave trošarinskih izdelkov;
2. fizično prisotnost v času, ko je trošarinsko skladišče odprto oziroma ko se trošarinski izdelki, ki so bili nabavljeni brez plačila trošarine, prenašajo v proizvodnjo;
3. druge ukrepe, ki zagotavljajo nadzor nad gibanjem, prejetjem, proizvodnjo, skladiščenjem in odpošiljanjem trošarinskih izdelkov;
4. namestitev dodatnih merilnih naprav, plombiranje meril oziroma drugih mest, iz katerih bi se lahko trošarinski izdelki nenadzorovano iznašali.

XX. KAZENSKE DOLOČBE

103. člen (trošarinski prekrški)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov pri davčnem organu ne vloži vloge za odobritev gibanja (tretji odstavek 22. člena);
2. kot pošiljatelj ali prodajalec trošarinskih izdelkov v drugo državo članico ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice ne izpolni predpisanih obveznosti (29. člen; 30. člen);
3. ne izda trošarinskega dokumenta oziroma poenostavljenega trošarinskega dokumenta ali ga ne izda v predpisanem številu izvodov ali ne zagotovi, da gibanje trošarinskih izdelkov spremlja pravilno izpolnjen trošarinski dokument oziroma poenostavljeni trošarinski dokument (prvi in tretji odstavek 32. člena; prvi odstavek 33. člena; prvi odstavek 35. člena);
4. ne potrdi prejema trošarinskih izdelkov na predpisan način ali pošiljatelju oziroma davčnemu organu v predpisanem roku ne dostavi potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta (četrti odstavek 32. člena);
5. ne obvesti davčnega organa, da ni prejel potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta (peti odstavek 32. člena) oziroma da ni prejel poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu (deveti odstavek 35. člena);
6. ne upošteva določb glede uporabe komercialnega dokumenta (drugi odstavek 33. člena);
7. ne prekliče elektronskega trošarinskega dokumenta, čeprav obstaja razlog za preklic in se gibanje še ni začelo (tretji odstavek 35. člena);
8. ne zagotovi, da pošiljko spremlja tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma komercialni ali upravni dokument, v katerem je navedena enotna trošarinska referenčna oznaka (peti in šesti odstavek 35. člena);
9. kot pošiljatelj trošarinskih izdelkov davčnega organa ne obvesti o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu oziroma mu ne posreduje pravih podatkov (osmi odstavek 35. člena);
10. ne predloži poročila o prejemu pošiljke v predpisanem roku (prvi odstavek 36. člena);
11. kot prejemnik trošarinskih izdelkov davčnega organa ne obvesti o nepravilnih podatkih v poročilu o prejemu oziroma mu ne posreduje pravih podatkov (tretji odstavek 36. člena);
12. uporabi nadomestni postopek v času, za katerega davčni organ ni objavil informacije, da računalniško podprti sistem ni na voljo (38. člen);
13. uporabi nadomestni postopek in pri tem ne upošteva predpisanih določb (39. člen);
14. ne predloži instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali ga ne predloži v ustreznem znesku (58. člen; 59. člen);
15. ne razvrsti trošarinskih izdelkov na način, kot je določen v 65., 66., 67., 68., 69., 70., 82., 83., 84., 85. in 88. členu tega zakona;
16. postopka denaturacije ne izvrši v trošarinskem skladišču ali ga ne izvrši po predpisanem postopku in z uporabo predpisanega denaturanta (sedmi odstavek 72. člena v povezavi z devetim odstavkom 72. člena);

17. o predvideni odpremi oziroma dobavi vina ne obvesti davčnega organa (četrti odstavek 74. člena; 75. člen).

(2) Z globo od 3.200 do 30.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov. Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

104. člen **(hujši trošarinski prekrški)**

(1) Z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. sprosti trošarinske izdelke v porabo in zanje ne obračuna trošarine (prvi odstavek 6. člena v povezavi z drugim in petim odstavkom 6. člena ter prvim in drugim odstavkom 9. člena) ali trošarine ne obračuna takrat, ko nastane obveznost za obračun trošarine (prvi in četrti odstavek 6. člena; 8. člen; 13. člen; četrti in šesti odstavek 90. člena; tretji odstavek 91. člena);
2. trošarine ne obračuna od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine (deseti odstavek 6. člena; drugi odstavek 8. člena; tretji odstavek 73. člena; peti odstavek 79. člena);
3. vnese, uvozi, proizvede, skladišči, prevaža, nabavi ali kako drugače pridobi oziroma ima v lasti ali posesti trošarinske izdelke, za katere niso bili izvedeni predpisani postopki za obračun trošarine (deseti odstavek 8. člena; drugi odstavek 9. člena, v povezavi s 63. členom), ali kot fizična oseba iz druge države članice vnese trošarinske izdelke v količinah, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka 7. člena, ter zanje ne obračuna in plača trošarine v Sloveniji oziroma vnese tobačne izdelke, ki niso opremljeni s tobačno znamko iz 87. člena tega zakona, v količinah, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka 7. člena tega zakona;
4. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna trošarine ali v obračunu ne izkaže pravih in popolnih podatkov (deveti in enajsti odstavek 8. člena; 10. člen; 11. člen; 13. člen; četrti odstavek 73. člena; šesti odstavek 79. člena);
5. ne plača trošarine oziroma je ne plača v predpisanem roku (deveti in enajsti odstavek 8. člena; prvi odstavek 12. člena; 13. člen; šesti odstavek 79. člena);
6. kot imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti, določenih v tem zakonu (tretji odstavek 16. člena; prvi odstavek 45. člena; prvi odstavek 49. člena; prvi odstavek 52. člena; prvi odstavek 56. člena; tretji odstavek 74. člena), ali ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (drugi odstavek 45. člena; drugi odstavek 49. člena; drugi odstavek 52. člena; drugi odstavek 56. člena);
7. zahteva odpust plačila trošarine na podlagi neresničnih podatkov (18. člen);
8. zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (19. člen; 20. člen; 93. člen; 94. člen; 95. člen; 96. člen; 97. člen);
9. kot začasno pooblaščen prejemnik ne izpolni obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 36. člena in drugi odstavek 53. člena);
10. ne izda računa ali drugega dokumenta oziroma sprostitev v porabo ne evidentira v svoje poslovne knjige oziroma v evidenco zalog (60. člen);

11. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov oziroma ne vodi predpisanih evidenc ali v evidenci ne zagotovi pravih in resničnih podatkov (tretji odstavek 49. člena; 61. člen; 1. točka tretjega odstavka 74. člena; deseti odstavek 79. člena; tretji odstavek 87. člena; drugi odstavek 93. člena; tretji odstavek 95. člena; tretji odstavek 101. člena);
12. ne hrani dokumentacije oziroma je ne hrani do poteka predpisanih rokov (62. člen; tretji odstavek 87. člena; tretji odstavek 93. člena; četrty in peti odstavek 94. člena; četrty odstavek 95. člena; peti odstavek 96. člena);
13. davčnemu organu ne prijavi začetka, spremembe ali prenehanja opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki (63. člen; prvi odstavek 64. člena v povezavi z drugim odstavkom 64. člena; četrty odstavek 76. člena; četrty odstavek 78. člena; sedmi odstavek 79. člena);
14. odpremi ali omogoči, da se etilni alkohol odpremi iz trošarinskega skladišča ali vnese iz druge države članice ali uvozi brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambnih izdelkov, ne da bi bil denaturiran v skladu s tem zakonom (peti odstavek 72. člena v povezavi s šestim odstavkom 72. člena);
15. prodaja trošarinske izdelke, ki so priznani kot lastna raba (prvi odstavek 76. člena; prvi odstavek 77. člena);
16. sprostí v porabo oziroma prodaja cigarete v zavojčkih, ki vsebujejo manj kot dvajset cigaret v posameznem zavojčku (četrty odstavek 82. člena);
17. ne prijavi drobnoprodajne cene davčnemu organu v predpisanem roku (deseti odstavek 86. člena); prodaja tobačne izdelke po drobnoprodajnih cenah, ki niso enake prijavljenim (enajsti odstavek 86. člena), ali ne zagotovi, da je tobačna znamka nalepljena v skladu s četrtyim odstavkom 87. člena;
18. sprostí v porabo ali proda tobačne izdelke, ki niso označeni s tobačno znamko (prvi odstavek 87. člena);
19. porablja energent ali kateri koli drug izdelek kot pogonsko gorivo oziroma porablja energent kot gorivo za ogrevanje in zanj ni bila obračunana ter plačana trošarina (prvi in četrty odstavek 88. člena; četrty odstavek 92. člena);
20. ne označi plinskega olja ali kerozina s predpisanim sredstvom za označevanje ali postopka označevanja energentov ne opravi v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje za označevanje, oziroma skladiščenja ne organizira na predpisan način (prvi in tretji odstavek 98. člena);
21. označeni energent, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje, uporabi za drug namen oziroma ga toči za pogon motornih vozil ter plovil ali drugih motorjev oziroma ga toči v rezervoar motornih vozil, plovil ali drugih motorjev oziroma odstrani iz energenta sredstvo za označevanje ali zmanjša njegovo koncentracijo ali energentu dodaja substance, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti (od prvega do petega odstavka 99. člena);
22. ne zagotovi, da se energenti dajejo v promet v skladu s 100. členom tega zakona;
23. ne zagotovi, da gibanje izdelkov, za katere velja poseben nadzor, spremlja komercialni dokument (drugi odstavek 101. člena);
24. ne prijavi proizvodnje, predelave, skladiščenja ali gibanja izdelkov, za katere velja poseben nadzor (tretji odstavek 101. člena).

(2) Z globo od 10.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov. Z globo v višini od 800 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravljajo dejavnost.

(5) Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

105. člen
(globa v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih ko je narava prekrška iz tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme za prekršek kaznovati:

- pravna oseba z globo od 4.500 do 100.000 eurov;
- pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba, z globo od 10.500 do 150.000 eurov;
- samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo do 3.500 do 75.000 eurov;
- posameznik z globo od 2.500 do 15.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov. Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom povzroči neplačilo trošarine v znesku, ki presega štiri povprečne mesečne neto plače v Sloveniji na zaposleno osebo v času storitve prekrška, če prekršek stori posameznik, oziroma v znesku, ki presega osem povprečnih mesečnih neto plač v Sloveniji na zaposleno osebo v času storitve prekrška, če prekršek stori pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

106. člen
(pooblastilo za izrek globe v razponu)

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom. Če prekrškovni organ ugotovi prikrajšanje trošarine, lahko v hitrem postopku izreče globo v odstotku od prikrajšane trošarine, in sicer:

1. pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v višini dvakratnika zneska prikrajšane trošarine;
2. odgovorni osebi pravne osebe ali odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorni osebi posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ter posamezniku v višini zneska prikrajšane trošarine.

(2) Globa, določena v skladu s tem členom, ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe za posamezno vrsto storilcev za posamezni prekršek, določen v skladu s tem zakonom.

107. člen
(zastaranje prekrškov, katerih narava je posebno huda)

Postopek o prekrških iz tega zakona, katerih narava je, zaradi okoliščin iz 105. člena tega zakona posebno huda, se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

108. člen
(odvzem predmetov)

- (1) Predmeti prekrškov iz 3. in 18. točke prvega odstavka 104. člena tega zakona se odvzamejo.
- (2) Predmeti prekrškov iz prejšnjega odstavka se odvzamejo tudi, če niso last storilca prekrška.

XXI. POSEBNE DOLOČBE

109. člen
(uporaba drugih predpisov in vročanje)

- (1) Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljata zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja Finančno upravo, glede vseh vprašanj pri uvozu in izvozu trošarinskih izdelkov pa carinska zakonodaja.
- (2) V dvomu ali kadarkoli je mogoče izdelke iz kakršnegakoli razloga uvrstiti v dve ali več tarifnih oznak, o razvrstitvi odloči davčni organ v skladu s predpisi in temeljnimi pravili, ki veljajo za uvrščanje blaga po carinski tarifi.
- (3) Dokumenti se vročajo elektronsko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.
- (4) Osebam, ki jim dokumentov ni mogoče vročati v skladu s prejšnjim odstavkom, se dokumenti vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, razen dovoljenj in odločb o spremembah ali prenehanju veljavnosti dovoljenj, ki se vročajo z osebno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, opravljena 15. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na dokumentu označi.
- (5) Če oseba iz prejšnjega odstavka, ki ji je bil vročen dokument v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, ne izpolni obveznosti, mu davčni organ vroči dokument z osebno vročitvijo.
- (6) Ne glede na ostale določbe tega člena se dokumenti, ki se vročajo v tujino in se za njih ne uporablja elektronski sistem iz tretjega odstavka tega člena, vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na dokumentu označi.
- (7) V enostavnih zadevah, v katerih davčni organ ugotovi strankini zahtevi, se dokumenti vročajo po elektronski pošti, če je elektronski naslov davčnemu organu sporočen.

110. člen
(pooblastila vladi in ministru, pristojnemu za finance)

- (1) V skladu z ekonomsko politiko Slovenije, lahko vlada:
 - zmanjša ali poveča trošarino za energente in električno energijo do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom, ali določi trošarino za izdelke s stopnjo 0;
 - zmanjša ali poveča trošarino za alkohol in alkoholne pijače do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom;
 - spreminja razmerje med specifično in proporcionalno trošarino pri cigaretah, če se pomembneje spremenijo razmere na trgu cigaret, vendar le v okvirih trošarine, določene v 86. členu tega zakona, in določi minimalno trošarino, ki ne sme preseči 100 % trošarine za cigarete iz razreda tehtane

povprečne drobnoprodajne cene;

- zmanjša ali poveča trošarino za tobačne izdelke do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom;
- do 20 % zmanjša ali do 40 % poveča odstotek vračila plačane trošarine ali oprostitve plačila trošarine, določene s tem zakonom, za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen, za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije in do 20 % poveča znesek trošarine, nad katerim se vrača trošarina za plinsko olje, porabljeno kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz.

(2) Zaradi poenostavitve obračuna trošarin pri uvozu v potniškem prometu lahko minister, pristojen za finance, določi zneske trošarin za tiste količine trošarinskih izdelkov, ki se še lahko štejejo za uvoz v nekomercialne namene.

XXII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

111. člen (prijava trošarinskih zavezancev)

Za osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisane v evidenco trošarinskih zavezancev, v skladu z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14; v nadaljnjem besedilu: ZTro) ne velja obveznost prijave v evidenco v skladu s 63. členom tega zakona.

112. člen (začetek uporabe posameznih določb)

(1) Ne glede na šesti odstavek 79. člena tega zakona, po uveljavitvi tega zakona mali proizvajalec žganja prvič vloži obračun trošarine za obdobje od 1. 1. 2017 do 30. 4. 2017. Malemu proizvajalcu žganja, ki ima v letu 2016 v lasti ali uporabi kotel za kuhanje žganja, davčni organ odmeri trošarinsko obveznost v skladu s 45. členom ZTro z odločbo do 30. 4. 2017 za obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016.

(2) Določba 96. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2017.

(3) Ne glede na prvi odstavek 115. člena zakona, se 3. točka prvega odstavka 55. člena ZTro uporablja do 31. decembra 2016.

(4) Določba prvega odstavka 114. člena zakona se začne uporabljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Dobavitelji električne energije obračunajo trošarino v skladu s 7. točko tretjega odstavka 92. člena od 1. oktobra 2016. Do 30. septembra 2016 obračunavajo trošarino v skladu s 54. členom ZTro.

113. člen (uskladitev dovoljenj)

Dovoljenja, ki so bila izdana v skladu z ZTro, davčni organ pregleda in uskladi s tem zakonom. Davčni organ obstoječa dovoljenja razveljavi in po uradni dolžnosti izda nova dovoljenja najkasneje v roku devet mesecev po uveljavitvi tega zakona.

114. člen
(popis tobačnih izdelkov)

(1) Osebe, ki prodajajo elektronske cigarete končnim potrošnikom ter uvozniki in trgovci na debelo, na dan 31. julija 2016 popišejo zaloge elektronskih cigaret oziroma polnil, ki vsebujejo nikotin in o tem sestavijo zapisnik po vrstah in količinah, obračunajo trošarino na ugotovljene zaloge in jo plačajo do 10. septembra 2016. Zapisnik o zalogah elektronskih cigaret oziroma polnil, ki vključuje tudi ugotovljen znesek trošarine, predložijo davčnemu organu do 5. avgusta 2016.

(2) Ne glede na 83. člen tega zakona, se za opredelitev cigar in cigarilosov največ tri mesece po uveljavitvi tega zakona uporablja določba 49. člena ZTro. Za izdelke, ki imajo dodatni zunanji ovoj in so na zalogi izven trošarinskega skladišča, dan po poteku trimesečnega obdobja nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z devetim odstavkom 8. člena tega zakona,

115. člen
(prenehanje veljavnosti in uporaba zakona in podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZTro, ki pa se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o izvajanju zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr., 26/10, 109/12 – ZTro-M, 9/13, 15/14 in 43/14),
 - Pravilnik o vračilu trošarine za komercialni prevoz (Uradni list RS, št. 16/13),
 - Pravilnik o vračilu trošarine za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 16/13),
 - Pravilnik o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 21/13 in 54/14),
 - Pravilnik o največjem dopustnem primanjkljaju trošarinskih izdelkov (Uradni list RS, št. 44/13),
 - Odredba o izvajanju 45. člena zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 19/02) in
 - Odredba o zgornji meji količine vina za lastno rabo (Uradni list RS, št. 19/02)
- uporabljajo pa se, če niso s tem zakonom v nasprotju, do uveljavitve podzakonskih aktov, izdanih na podlagi tega zakona.

116. člen
(znesek trošarine za električno energijo za IV. stopnjo)

Ne glede na znesek iz 7.4 točke tretjega odstavka 92. člena tega zakona, znaša do 1. oktobra 2016 trošarina za električno energijo za IV. stopnjo 3,05 eura za eno megavatno uro.

117. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. avgusta 2016.

Št. 007-431/2015/
Ljubljana, dne
EVA 2015-1611-0022

III. OBRAZLOŽITEV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

K 1. členu:

Člen določa vsebino zakona, ki ureja sistem in uvaja plačevanje trošarine za trošarinske izdelke na ozemlju Republike Slovenije. Člen je enak prvemu odstavku 1. člena veljavnega zakona. Ta člen določa, da je obveznost plačevanja trošarine na ozemlju Republike Slovenije v skladu z direktivami Skupnosti in podaja temeljne definicije, ki omogočajo določitev območij oziroma ozemelj, za katera veljajo posamezna pravila o obdavčevanju blaga in storitev s trošarino. Opredelitev, za katera območja veljajo ta pravila, je pomembna predvsem zaradi posebnih pravil o trošarini pri uvozu blaga iz tretjih držav oziroma pri pridobitvi blaga iz drugih držav članic.

Z zakonom se prenašajo v nacionalni pravni red Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 92/83/EGS); Direktiva Sveta 92/84/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 92/84/EGS); Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 95/60/ES); Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/96/ES); Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/118/ES); Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobakne izdelke – kodificirano besedilo (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/64/EU), Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/74/ES) in Direktivo Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošilk nekomercialnega značaja iz tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/74/ES). V členu so navedene vse direktive, ki se z Zakonom o trošarinah prenašajo v pravni red Republike Slovenije.

V drugem odstavku so navedene vse uredbe Evropske unije (v nadaljevanju: Unija), katerih izvajanje se podrobneje ureja s tem zakonom in sicer za gibanje trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov, določenih z Uredbo Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za porabo v državi članici odpreme (UL L št. 369 z dne 18. 12. 1992, str. 17) in Uredbo Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga v režimu odloga plačila trošarine (UL L št. 197 z dne 29. 7. 2009, str. 24), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 76/2014 z dne 28. januarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 684/2009 v zvezi s podatki, ki jih je treba predložiti v okviru računalniškega postopka za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L št. 26 z dne 29. 1. 2014, str. 4).

Glede postopkovnih pravil za opravljanje formalnosti v zvezi z uvozom in izvozom trošarinskih izdelkov se omogoča izvajanje Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1).

Določbe povzemajo 1.a člen veljavnega zakona.

K 2. členu:

V tem členu je podan pomen izrazov, ki so uporabljeni v zakonu. Obrazloženi so vsi statusi oseb, ki so določeni za ravnanje s trošarinskimi izdelki, iz katerih izhajajo pravice in obveznosti imetnikov teh statusov in so potrebni pri skladiščenju, gibanju in proizvodnji trošarinskih izdelkov. Pojmi izhajajo iz 2 in 4. člena veljavnega zakona oziroma že iz Direktive 2008/118/ES. Glede na veljavni zakon je iz definicij izvzet pojem trošarinskega zavezanca, ki je opredeljen v samostojnem, petem členu tega predloga. Do zdaj veljavni status imetnika trošarinskega dovoljenja je preimenovan v imetnika

trošarinskega skladišča, saj so njegove pravice in obveznosti vezane na ravnanje v trošarinskem skladišču. V členu so na novo opredeljeni trgovec trošarinskih izdelkov, izvoznik in uvoznik. Že veljavni zakon v besedilu členov za navedene osebe v okviru določb zakona določa njihove obveznosti in pravice, manjka pa njihova osnovna opredelitev. Uvoznik in trgovec na debelo se tudi štejeta za trošarinskega zavezanca, kar izhaja iz veljavnega zakona, na podlagi katerega sta oba zavezana k vpisu v evidenco trošarinskih zavezancev. Pojem pooblaščenega uvoznika je v primerjavi z veljavnim zakonom širši in poleg odpreme uvoženih trošarinskih izdelkov v režimu odloga v drugo državo članico velja tudi za odpremo uvoženih trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije do prejemnikov, ki lahko prejemajo trošarinske izdelke v režimu odloga (trošarinsko skladišče in oproščeni uporabnik). Razlog za spremembo je usklajitev z Direktivo 2008/118/ES, v skladu s katero je pooblaščen uvoznik oseba, ki ji pristojni organi države članice uvoza izdajo dovoljenje, da odpremlja trošarinsko blago v režimu odloga plačila trošarine ob sprostitvi v prost promet. Pri tem ni omejitve glede namembne lokacije, ki je lahko v državi, v kateri je bil opravljen uvoz trošarinskih izdelkov, ali v drugi državi članici. Nova definicija pooblaščenega uvoznika pomeni, da uvoznik tudi za gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije pridobi dovoljenje davčnega organa. Zdaj tako gibanje trošarinskih izdelkov ni bilo zavarovano, kar je nesorazmerno glede obveznosti drugih pošiljateljev trošarinskih izdelkov, ki se gibajo v režimu odloga v Sloveniji.

Člen vsebuje več redakcijskih popravkov besedila, ki pa niso vsebinske narave. Pri posameznih statusih so tako črtane podrobnejše navedbe, ki so vsebovane v besedilu členov zakona, pri začasno pooblaščenem prejemniku je navedeno, da izdelke prejme in ne prejema v režimu odloga (glagol v nedovršni obliki je zamenjan z glagolom v dovršni obliki, s čimer je nakazana omejenost dogajanja v trajanju). Veljavni termin režima odloga plačila trošarine je v členu opredeljen kot »režim odloga« in se kot tak uporablja v nadaljnjem besedilu zakona. Veljavni pojem »pod režimom odloga plačila trošarine« je nadomeščen s pojmom »v režimu odloga« in se uporablja v celotnem besedilu predloga novega zakona.

Med pojme je dodan pojem »opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki«, in sicer z namenom večje jasnosti, da ne gre samo za opravljanje ekonomske dejavnosti, temveč za aktivnost, v skladu s katero se trošarinski izdelki proizvajajo, vnašajo ali uvažajo za namen opravljanja ekonomske dejavnosti ali lastno porabo.

V pomenu izrazov je dodana definicija ozemlja Republike Slovenije, ozemlja držav članic, Skupnosti, tretjih držav in tretjega ozemlja ter definicija vnosa in uvoza trošarinskih izdelkov. Dodana je definicija držav članic in Unije, ki je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, kot je določeno v predpisih Unije.

K 3. členu:

Ta člen določa pripadnost prihodkov iz naslova trošarin. Trošarine so prihodek proračuna Republike Slovenije. Enaka določba je v 3. členu veljavnega zakona.

K 4. členu:

V 4. členu je določen predmet obdavčitve. Določba je enaka prvemu odstavku 2. člena veljavnega zakona.

K 5. členu:

V tem členu je opredeljen pojem trošarinskega zavezanca. Zaradi pomena in z namenom zagotovitve jasne definicije trošarinskega zavezanca se le-ta opredeli v samostojnem členu, zato je izvzet iz definicij v 4. členu veljavnega zakona. Pojem zajema vse osebe, ki ravna s trošarinskimi izdelki in zanje lahko nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine oziroma mora ravnanje s trošarinskimi izdelki nadzirati davčni organ. Trošarinski zavezanec je na podlagi določb tega zakona zavezan k priglasitvi dejavnosti, obračunavanju in plačevanju trošarine, priglasitvi poslovanja s trošarinskimi izdelki, če le-ti niso redni, predhodni pridobitvi dovoljenja za poslovanje v režimu odloga plačila trošarine, predlaganju instrumenta zavarovanja plačila trošarine, izdajanju dokumentov, ki spremljajo gibanja trošarinskih izdelkov, vodenju evidenc itd. Osebe, ki nastopijo v specifičnih dogodkih – s trošarinskimi izdelki, ki po nastanku niso redni – so opredeljene v 8. členu tega predloga in se obravnavajo kot

plačniki trošarine, zato zanje priglasitev poslov davčnemu organu ni potrebna.

V prvem odstavku so tako opredeljene osebe, ki se štejejo za trošarinskega zavezanca, kar izhaja iz dejavnosti, ki se opravlja s trošarinskimi izdelki: proizvodnja, prejetje iz druge države članice ali iz tretje države, sproščanje trošarinskih izdelkov iz režima odloga plačila trošarine v porabo oziroma dobavljanje iz omrežja. Nastanek obveznosti za obračun trošarine za zemeljski plin in električno energijo, ki je ob dobavi iz omrežja, je opredeljena v Direktivi 2003/96/ES in je zaradi narave dobave izdelka izjema od nastanka obveznosti iz Direktive 2001/118/ES.

V drugem odstavku je napotitev na 63. člen predloga zakona, v skladu s katerim se je treba pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki priglasiti davčnemu organu, ta pa na podlagi priglasitve osebo vpiše v evidenco trošarinskih zavezancev.

II. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN TROŠARINE

K 6. členu:

Člen določa trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine za trošarinske izdelke na ozemlju Republike Slovenije. Obveznost za obračun nastane, ko se trošarinski izdelki sprostijo v porabo, za kar se šteje odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga, njihov vnos iz druge države članice ali uvoz v Unijo – oba v režimu odloga – ter zaključek proizvodnje izven režima odloga.

Če so izdelki sproščeni v porabo že v drugi državi članici Unije in vneseni v Slovenijo, nastane obveznost za obračun trošarine tudi v Sloveniji. Obdavčitev trošarinskih izdelkov po vnosu ali uvozu na ozemlje Republike Slovenije pomeni, da je kraj obdavčitve oziroma kraj porabe trošarinskega izdelka na ozemlju Republike Slovenije. Kraj obdavčitve izdelkov s trošarino izhaja iz Direktive 2008/118/ES, ki določa, da obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi.

Opredelitev izhaja iz prvega odstavka 13. in 13.a ter 14. člena veljavnega zakona. Vsebina 13. člena je umeščena v člene novega zakona, ki opredeljujejo druge nastanke obveznosti za obračun trošarine ter nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov. Vsebina 13.a člena, ki določa količine, za katere pri vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine, je v novem zakonu opredeljena v ločenem členu, in sicer kot vnos trošarinskih izdelkov fizičnih oseb.

V prvem odstavku so navedeni dogodki, za katere se šteje, da je nastala obveznost za obračun trošarine v Sloveniji in da izhajajo iz Direktive 2008/118/ES.

Zaradi splošne definicije odpreme iz režima odloga je v drugem odstavku dodana opredelitev, da je odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga vsaka odprema, ki ni odprema prejemniku, ki lahko prejme trošarinske izdelke v režimu odloga ali ki ni odprema v izvoz. Z definicijo se zajemajo vsa gibanja, ki jih ne spremlja ustrezen dokument, ki izkazuje gibanje v režimu odloga. Za te trošarinske izdelke velja, da so sproščeni v porabo in zanje nastane obveznost za plačilo trošarine.

V tretjem odstavku je za trošarinske izdelke, vnesene iz drugih držav članic in odpremljene v režimu odloga iz druge države članice v Slovenijo, podrobno opredeljen trenutek sprostitve v porabo, kar pomeni trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine v Sloveniji, in sicer je to prejem izdelkov pri prejemniku (pooblaščenem prejemniku, začasno pooblaščenem prejemniku ali ko so trošarinski izdelki prejeti na kraju neposredne dobave, razen če se za trošarinske izdelke po prejemu nadaljuje režim odloga). Režim odloga se nadaljuje, ko je lokacija neposredne dobave pri oproščenem uporabniku ali v trošarinskem skladišču, kjer s prejemom izdelkov režim odloga ne preneha. Izdelki so sproščeni v porabo, obveznost za plačilo trošarine pa ne nastane, ko trošarinske izdelke prejme oseba iz prvega odstavka 17. člena tega predloga, ki je oproščena plačila trošarine (diplomatska predstavništva, konzulati in mednarodne organizacije).

Četrty odstavek izhaja iz tretjega odstavka 13.a člena veljavnega zakona, ob tem da je določba

zapisana tako, da zajema vse primere nastanka obveznosti za plačilo trošarine za izdelke, ki se vnesejo v Slovenijo in so bili v drugi državi članici že sproščeni v porabo.

Peti odstavek je dodan z namenom jasnejše opredelitve sprostitev v porabo in nastanka obveznosti za obračun v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režim odloga ali izven njega. Sama vsebina izhaja iz 13. in 16. člena veljavnega zakona.

V šestem odstavku je opredeljeno, kaj se šteje za uvoz trošarinskih izdelkov in kdaj nastane obveznosti za uvožene trošarinske izdelke, kar zdaj določata prvi odstavek 14. člena in 36. člena veljavnega zakona.

Sedmi odstavek opredeljuje oprostitve plačila trošarine pri vnos in iznosu trošarinskih izdelkov v tretje države ali na tretja ozemlja ter oprostitve plačila trošarine za diplomatska predstavništva, konzulate in mednarodne organizacije.

Osmi odstavek opredeljuje primere popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v drugi državi članici ali v režimu odloga, zaradi njihove narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ali se ne šteje, da so trošarinski izdelki sproščeni v porabo. Določba je dodana z namenom prenosa 7. in 37. člena Direktive 2008/118/ES v naš pravni red in je smiselno enaka desetemu odstavku 13. člena veljavnega zakona.

Deveti odstavek v povezavi z osmim podrobneje določa, kaj se šteje za uničenje in nepovratno izgubo ter da se kraja ali odtujitev trošarinskih izdelkov ne štejeta za nepredvidljive okoliščine. Dvanajsti odstavek določa, da podrobnejše pogoje glede načina dokazovanja uničenja in nepovratne izgube določa podzakonski predpis.

Deseti odstavek določa uporabo zneska trošarine in zneska ter stopnje, če gre za tobačne izdelke, pri izračunu trošarinske obveznosti. Ureditev je enaka določbam 13., 13.a in 14. člena veljavnega zakona, spremenjena je v delu, ki določa, da se znesek trošarine izračuna na dan obveznosti za plačilo. V novem zakonu se plačilo trošarine v delu, ko gre dejansko za obračun trošarine, nadomešča z obveznostjo za obračun trošarine. Poslovni dogodki s trošarinskimi izdelki pomenijo nastanek obveznosti za obračun davka, ki mu sledi obračun davka, le-temu pa sledi obveznost plačila davka. Ureditev je tako v materialnem predpisu skladna s procesnim predpisom, tj. Zakonom o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15) (v nadaljevanju: ZDavP-2). Nastanek davčne obveznosti terja izračun davka, ki mu sledi plačilo davka.

Enajsti odstavek izhaja iz drugega odstavka 5. člena veljavnega zakona, ob tem da je prenos obveznosti s proizvajalca na druge trošarinske zavezanke črtana, saj v praksi ni poslovnega dogodka, v katerem bi lahko nastal prenos obveznosti za obračun trošarine s proizvajalca na imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika. Glede na veljavni zakon je črtana opredelitev, da se trošarinski izdelki odpremljajo iz režima odloga tudi iz obrata oproščenega uporabnika. Oproščeni uporabnik lahko skladišči trošarinske izdelke v režimu odloga, vendar za predpisane namene. Gibanje od oproščenega uporabnika v režimu odloga v trošarinsko skladišče je izjemen poslovni dogodek, zato ga mora davčni organ predhodno odobriti. Uvoznika iz veljavnega zakona v odstavku nadomešča pooblaščen uvoznik, ki lahko v skladu s predlogom zakona dobavlja trošarinske izdelke v režimu odloga iz uvoza do prejemnika v Sloveniji, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga.

K 7. členu:

V členu so določene količinske omejitve za trošarinske izdelke, ki jih iz drugih držav članic vnašajo fizične osebe in zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine. Izjema od splošne ureditve nastanka obveznosti iz 6. člena je z namenom podrobnejše opredelitve, kdaj za vnesene trošarinske izdelke ne nastane obveznost za obračun trošarine, kakšne so količine, ki se štejejo za osebno rabo

oziroma opravljanje dejavnosti, ter kriteriji, po katerih se šteje, da so vneseni trošarinski izdelki namenjeni opravljanju dejavnosti. V tretjem odstavku je dodana napotitev na plačilo trošarine za vnesene trošarinske izdelke, ki ne presegajo količin za osebno rabo, za katere lahko davčni organ presodi, da gre zaradi drugih značilnosti vnosa (pogostost, status osebe, namembni kraj in oblika prevoza trošarinskih izdelkov, naravo in količino izdelkov) za vnos za namen opravljanja dejavnosti. Izjema pri vnosu za opravljanje dejavnosti velja za tobačne izdelke, ki niso označeni s slovensko tobačno znamko in zato zanje sprostitev v porabo v komercialne namene v Sloveniji ni dovoljena. Omejitev velja že v skladu s 87. členom tega zakona, zato prepoved sprostitve tobačnih izdelkov brez tobačne znamke v tem členu ni izrecno določena.

V členu je določeno tudi kaj se šteje za vnos energentov v Slovenijo, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine in sicer je to prevoz pogonskega goriva v rezervoarjih vozil ali v ustreznih prenosnih posodah za rezervno gorivo v količini do 10 litrov. Za ostale energente ob vnosu ni te ugodnosti in zanje nastane obveznost za obračun trošarine.

Vsebina člena je, poleg manjših popravkov, skladna z vsebino od petega do devetega odstavka 13.a člena veljavnega zakona.

K 8. členu:

V členu so določeni vsi drugi primeri, v katerih nastane obveznost za obračun trošarine, in sicer v primeru poslovnih dogodkov, ki sami po sebi ne zahtevajo registracije oseb kot trošarinskega zavezanca ali vložitev obračuna, temveč povzročijo, da se trošarinski izdelki sprostijo v porabo oziroma da je sprostitev le-teh v porabo potrebna, s čimer pa nastanejo drugi primeri za obračun trošarine.

Primeri združujejo druge nastanke obveznosti za obračun trošarine, ki so povzeti iz vseh določb, ki so v veljavnem zakonu na več mestih, in sicer v 6. členu, 13. členu, 15. členu, z nekaj redakcijskimi in tudi vsebinskimi popravki. Med druge primere nastanka obveznosti za obračun trošarine je uvrščen tudi 16. člen veljavnega zakona, ki določa nastanek obveznosti pri nezakonitem vnosu in uvozu. V predlogu zakona take vrste dogodek pomeni odkritje gibanja ali rabe izdelka, za katerega trošarina ni bila obračunana in plačana, zato v trenutku odkritja nastane obveznost za obračun trošarine oziroma se osebi, ki je sodelovala pri porabi ali gibanju, naloži plačilo trošarine. Sama nezakonitost pri gibanju izdelkov izhaja iz carinske terminologije in ne iz Direktive 2008/118/ES, zato se v zakonu opušča.

V členu je poleg opisa nastanka dogodka za obračun trošarine v prvem odstavku v nadaljnjih odstavkih opredeljen posamezen dogodek z navedbo roka za obračun oziroma plačilo trošarine oziroma morebitni odlog roka za obračun trošarine in z navedbo osebe, ki je zavezana k vložitvi obračuna oziroma k plačilu trošarine, če mora trošarinsko obveznost izpolniti trošarinski zavezanec ali plačnik trošarine.

Glede na veljavni zakon so v predlaganem besedilu opuščeni vsi primeri, v katerih nastane obveznost za obračun trošarine, a je le-ta odpuščena zaradi narave transakcije. Primer je gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz trošarinskega skladišča k oproščenemu uporabniku. Če se trošarinski izdelki gibajo in skladiščijo v režimu odloga, nastane obveznost za trošarino, ko so trošarinski izdelki sproščeni iz režima odloga v porabo ali porabljeni v režimu odloga. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga, če po koncu gibanja niso sproščeni v porabo, pa pomeni le zmanjšanje potencialne obveznosti za obračun trošarine pri pošiljatelju trošarinskih izdelkov in povečanje potencialne obveznosti za obračun trošarine pri prejemniku trošarinskih izdelkov. Navedena gibanja ne povzročajo odpusta obveznosti za obračun trošarine pri pošiljatelju in nastanek obveznosti pri prejemniku, gre le za zmanjšanje ali povečanje potencialne obveznosti za davek, in sicer pri prvem oziroma drugem trošarinskem zavezancu. Glede na veljavni zakon se v predlog zakona ne prenaša nastanek obveznosti za obračun trošarine v primeru združitve pravnih oseb, saj lahko pravne osebe pred združitvijo opravijo vse postopke, da se lahko za trošarinske izdelke na zalogi nadaljuje režim odloga, oziroma se izdelki iz režima odloga sprostijo v porabo na način, ki ne odstopa od splošne ureditve v veljavnem zakonu oziroma predlogu zakona.

V drugem odstavku je dodano, da se trošarina obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine. Drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine so specifični dogodki, v katerih se specifično določa, kdaj je nastala obveznost za obračun trošarine. Na primer pri ugotovljenem primanjkljaju pri skladiščenju v režimu odloga, za katerega upravičenec ne uveljavlja odpusta plačila trošarine, nastane obveznost za obračun trošarine zadnjega dne v mesecu, ne glede na dan v mesecu, ko je bil primanjkljaj dejansko ugotovljen.

Glede na določbo šestega odstavka 6. člena veljavnega zakona je zdaj v tretjem odstavku tega člena bolj jasno opredeljena situacija, ko dovoljenje imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika preneha veljati zaradi postopka stečaja oziroma prisilnega prenehanja. V teh primerih se dovoljenje odvzame po uradni dolžnosti, saj niso več izpolnjeni pogoji, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano, plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na dan začetka postopka stečaja ali prisilnega prenehanja na zalogi, pa je odloženo do dneva, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo v postopku prisilnega prenehanja ali stečaja oziroma največ do dneva, ko so odpredani upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja. Izraz »prisilno prenehanje« je zaradi uskladitve z zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, nadomestil izraz »likvidacija«, ki se uporablja v veljavnem zakonu. V odstavku je določena oseba, za katero nastane obveznost za obračun trošarine (imetnik trošarinskega skladišča, oproščeni uporabnik, upnik) ter na tem mestu tudi dan nastanka obveznosti za obračun trošarine (dan sprostitve v porabo oziroma odpredaje upniku).

Glede na veljavno ureditev se s četrtrim odstavkom spreminja možnost skladiščenja in odpredaje trošarinskih izdelkov za imetnike dovoljenja, ki jim je bilo dovoljenje odvzeto ali je prenehalo veljati. Prenehanje veljavnosti dovoljenja, ki je posledica odvzema dovoljenja, nastane zaradi neizpolnjevanja obveznosti imetnika dovoljenja, zato se izdelki, ki so na zalogi, sprostijo v porabo z dnem prenehanja veljavnosti dovoljenja. Dovoljenje preneha veljati tudi na zahtevek imetnika dovoljenja (preklic dovoljenja s strani imetnika dovoljenja) ali s prenehanjem imetnika dovoljenja. Sedanja ureditev omogoča poslovanje v režimu odloga največ 30 dni po prenehanju veljavnosti dovoljenja. Ker je imetnik dovoljenja že pred samim odvzemom ali prenehanjem dovoljenja (inšpekcijski nadzor, ugotovitev nepravilnosti, preklic dovoljenja) seznanjen, da bo dovoljenje prenehalo veljati, je dodatna ugodnost v obliki odloga plačila trošarine po odvzemu ali prenehanju veljavnosti dovoljenja neustrezna. S predlagano določbo se imetnika dovoljenja, ki mu je dovoljenje prenehalo veljati z dnevom prenehanja veljavnosti izenači z ostalimi osebami, ki pri gibanju ali skladiščenju trošarinskih izdelkov nastopajo brez statusa, tj. izven režima odloga.

V petem in šestem odstavku je določen nastanek obveznosti za imetnika trošarinskega skladišča in oproščenega uporabnika, in sicer v primeru ugotovitve primanjkljaja trošarinskih izdelkov ali porabe znotraj obrata v katerem se trošarinski izdelki hranijo ali proizvajajo, za katero je ob porabi nastala obveznost za obračun trošarine. Določba je skladna nastanku trošarinske obveznosti, ki izhaja iz petega in šestega odstavka 13. člena veljavnega zakona. V primeru porabe trošarinskega izdelka nastopata imetnik trošarinskega skladišča in oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov kot plačnika trošarine. Za primanjkljaj trošarinskih izdelkov, ki so skladiščeni v režimu odloga, ali za primanjkljaj trošarinskih izdelkov, ki nastane pri prevozu trošarinskih izdelkov, lahko imetnik dovoljenja uveljavlja odpust plačila trošarine. Za primanjkljaj, za katerega odpusta ne more uveljaviti, pa mora obračunati in plačati trošarino. Slednji primanjkljaj lahko imetnik trošarinskega skladišča obračuna že v okviru rednega mesečnega obračuna trošarine.

V sedmem odstavku je določen nastanek obveznosti za obračun trošarine za pooblaščenega uvoznika in sicer za trošarinske izdelke, za katere je nastal primanjkljaj pri prevozu trošarinskih izdelkov. Primanjkljaj v navedenem primeru so lahko izgube trošarinskih izdelkov, nastale pri prevozu, in kraje. V veljavnem zakonu tovrstni primanjkljaj in nastanek obveznosti za obračun trošarine nista določena.

V petem, šestem in sedmem odstavku je določeno, da nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem je primanjkljaj nastal oziroma je bil ugotovljen. Če je primanjkljaj trošarinskih

izdelkov nastal pri skladiščenju ali prevozu teh izdelkov oziroma pri skladiščenju oziroma pri prevozu, lahko imetnik trošarinskega skladišča oziroma oproščeni uporabnik oziroma pooblaščen uvoznik uveljavlja odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega predloga. Rok za vložitev zahtevka za odpust plačila trošarine je določen tako, da je treba odpust plačila trošarine za primanjkljaj zahtevati v roku 20 dni po poteku meseca, v katerem je nastal primanjkljaj, kar je pred potekom roka, ki je določen za vložitev obračuna. Če do 20. dne v mesecu ni bil vložen zahtevek za odpust plačila trošarine, mora imetnik trošarinskega skladišča oziroma oproščeni uporabnik oziroma pooblaščen uvoznik za količine in vrste trošarinskih izdelkov, ki jih je ugotovil kot primanjkljaj, obračunati trošarino in obračunano trošarino prikazati na obračunu trošarine, ki ga je treba vložiti do 25. dne v mesecu po poteku meseca, v katerem je primanjkljaj nastal ali bil ugotovljen. Ker o zahtevku za odpust plačila trošarine zaradi primanjkljaja, nastalega pri prevozu oziroma skladiščenju trošarinskih izdelkov, davčni organ do poteka roka za vložitev obračuna v večini primerov ne bo odločil, je določba širša, in sicer zajema primere nastanka trošarinske obveznosti, ko odpust plačila trošarine ni bil uveljavljen ali če s strani davčnega organa ni bil odobren. V slednjem primeru o obveznosti plačila trošarine zaradi primanjkljaja trošarinskih izdelkov odloči davčni organ z odmero odločbo.

V osmem odstavku je določen nastanek obveznosti za obračun trošarine za trošarinske izdelke, ki jih je davčni organ odvezel in prodal. Dogodek je opredeljen v 1. točki 15. člena veljavnega zakona, plačnik trošarine pa v drugem odstavku 17. člena veljavnega zakona. Odstavek je glede na veljavni zakon dopolnjen tako, da nastane obveznost za obračun trošarine tudi ko davčni organ proda, v postopku davčne izvršbe zarubljene trošarinske izdelke. V skladu s 179. členom ZDavP-2 se davčna izvršba na premočninah opravi z rubežem, cenitvijo in s prodajo premočnin oziroma v skladu z 183. členom, če nastane davčna obveznost zaradi kršitev predpisov o obdavčenju in se za poplačilo tega davka zarubi blago, ki je predmet kršitve. Pri odvzemu ali rubežu trošarinskih izdelkov gre za trošarinske izdelke, ki so bili skladiščeni v režimu odloga in zanje trošarina ni bila obračunana in plačana.

Deveti odstavek določa obveznost obračuna trošarine za drobno rezani tobak in cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča ob zvišanju trošarine ali drobnoprodajne cene. Dogodek je za cigarete opredeljen v 1. točki 15. člena veljavnega zakona, plačnik trošarine pa v drugem odstavku 17. člena veljavnega zakona. S predlogom zakona se obveznost obračuna trošarine širi tudi na drobno rezani tobak. Določijo se tudi plačnik trošarine, ki je oseba, ki ima drobno rezani tobak oziroma cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča, in obveznost predložitve popisa in obračuna davčnemu organu ter roki za posamezne obveznosti.

V okviru obveznosti popisa je na novo določena spodnja meja zneska obračunane trošarine, do katere ni treba predložiti obračuna, in sicer je določeno, da se obračun trošarine davčnemu organu ne predloži, če je znesek obračunane trošarine nižji od 10 eurov. Zadevna določba je predlagana z namenom administrativne razbremenitve za tiste trgovce, ki imajo na zalogi manjše količine cigaret oziroma drobno rezanega tobaka, katerih znesek trošarine zaradi zvišanja trošarine ali drobnoprodajnih cen ne dosega zneska trošarine 10 eurov. S tem se obveznost predložitve za veliko število obračunov z nizkimi zneski, ki ne prispevajo znatnega zneska (niti 1,5-odstotnega) pobrane trošarine ob navedenih dogodkih, odpravlja. Za osebe, za katere znaša znesek popisa manj kot 10 eurov, se obveznost popisa in predložitev zapisnika popisa davčnemu organu ohranja.

Z desetim odstavkom se za vse primere, v katerih nastane obveznost za obračun trošarine, a jih ne moremo opredeliti z drugimi primeri, določajo nastanek obveznosti in trenutek nastanka obveznosti, ki je dan ugotovitve dejanja, ter zavezanec za plačilo trošarine. Določba predmetnega odstavka ureja tudi vprašanja, ki so bila določena za posamezni primer, kot so doplačilo trošarine pri ugotovitvi rabe označenega plinskega olja za ogrevanje, nezakonit vnos, uvoz ali proizvodnja, premalo obračunana trošarina. V predlogu zakona je določen nastanek obveznosti za obračun trošarine, ki je dan pridobitve trošarinskega izdelka, na dan proizvodnje trošarinskega izdelka ali na dan, ko je bilo ugotovljeno, da trošarina za trošarinski izdelek ni bila obračunana in plačana. Navedena določba uvaja ureditev, ki omogoča, da davčni organ naloži plačilo trošarine, če se ugotovi, da trošarina ni bila plačana. V skladu

z veljavnim zakonom se pridobitev, proizvodnja oziroma poraba trošarinskega izdelka, za katerega trošarina ni bila plačana, šteje, da so trošarinski izdelki nezakonito proizvedeni, pridobljeni, v posesti, prevažani, uporabljeni ali porabljeni oziroma sproščeni v porabo. Po sami značilnosti trošarinskega režima taki dogodki pomenijo nepravilnost ali neustrezno ravnanje oseb, ki so trošarinski izdelek pridobile, proizvedle ali porabile.

V enajstem odstavku sta določena rok za predložitev obračuna trošarine za različne primere nastanka obveznosti iz prejšnjih odstavkov in rok za plačilo obračunane trošarine. Način določitve trošarinske obveznosti za posamezen primer nastanka obveznosti za obračun trošarine, tj. ali je potrebna vložitev obračuna trošarine ali se trošarina obračuna z ugotovitvijo trošarinske obveznosti davčnega organa z odločbo o odmeri trošarine, ni določen. Gre namreč za ureditev, ki izhaja iz 49. člena ZDavP-2, in sicer davčni zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati, na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in stopenj. Obveznost za izračun davka se sme v skladu s predmetnim zakonom prenesti na davčni organ ali plačnika davka. Iz same narave nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki so opredeljene v 8. členu zakona, ki pogosto zahteva aktivno vlogo davčnega organa pri odmeri trošarine za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine, se trošarina pogosto ugotovi z odločbo o odmeri davka.

III. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

K 9. členu:

V tem členu je določena oseba, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine, kar je urejeno v 17. členu veljavnega zakona, in sicer: trošarinski zavezanec, ki je opredeljen v 5., 73 in 79 členu in trošarinski zavezanec, opredeljen v 90. in 91. členu kot dobavitelj električne energije in zemeljskega plina. Nadalje sta k obračunu trošarine zavezani oseba iz 8. člena predloga zakona za druge primere nastanka obveznosti za obračun trošarine in oseba, za katero je določeno, da mora obračunati in plačati trošarino – ob ugotovljenih nepravilnostih pri gibanju trošarinskih izdelkov – v skladu s 26. in 31. členom predloga zakona.

V drugem odstavku je določeno, da mora trošarino obračunati in plačati vsaka oseba, ki pridobi ali uporabi trošarinski izdelek, za katerega trošarina ni bila obračuna oziroma plačana. Določba sledi dogodkom, ki so v veljavnem zakonu opredeljeni kot nezakonit vnos in uvoz, ter s tem pokriva vse dogodke, v katerih se ugotovi, da trošarina ni bila plačana, čeprav bi v skladu z zakonom morala biti. Določba je glede na veljavni zakon nova in sledi desetemu odstavku 8. člena ter zajema tako prostovoljne plačnike trošarine kot tudi tiste neplačnike, ki jih je odkril davčni organ.

V tretjem odstavku se ohranja splošna določba iz veljavnega zakona, ki določa solidarnost pri plačilu trošarine.

K 10. členu:

V členu je določeno, da mora obračun trošarine vsebovati pravilne in popolne podatke. Veljavni zakon te določbe ne vsebuje, dodana pa je zaradi pomembnega načela dolžnosti dajanja podatkov, ki jih mora v obračunu navesti oseba, zavezana k obračunu trošarine. V veljavnem zakonu je način vlaganja obračuna določen v 33. členu.

K 11. členu:

V členu je določen rok za vložitev obračuna za davčno obdobje, ki je koledarski mesec, obračun pa je treba vložiti do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja. V prvem odstavku je dopuščena tudi drugačna ureditev, saj za vse trošarinske zavezance ne veljajo enaka pravila glede vlaganja obračunov (izjeme, kot so mali proizvajalci žganja, vina, osebe iz 29. in 30. člena tega predloga, uvozniki, pooblaščenimi uvozniki, imajo v zakonu določeno drugačno ureditev) oziroma je obveznost za plačilo trošarine urejena na drugačen način. Vsebina člena povzema vsebino 34. člena veljavnega zakona, s tem da so primeri, ki odstopajo od pravil glede rednega mesečnega vlaganja obračunov, določeni v drugih členih predloga zakona (8. in 13. člen ter 73. in 79. člen).

V primerjavi z veljavnim zakonom se v prvem in drugem odstavku dopolnjujejo veljavne določbe tako, da mora trošarinski zavezanec predložiti obračun trošarine le, če je za davčno obdobje nastala obveznost za obračun trošarine. Gre za administrativno poenostavitev, saj tako trošarinskim zavezancem ni treba vlagati obračunov trošarine z ničelnim zneskom davčne obveznosti. Trošarinski zavezanci namreč lahko redno ali občasno opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki, vendar ni obvezno, da pri opravljanju dejavnosti nastane obveznost za obračun trošarine.

V tretjem odstavku je določeno, da lahko imetniki več trošarinskih skladišč obračunajo trošarino na enem obrazcu. Ureditev je enaka v veljavnem zakonu.

V četrtem odstavku se določa, da obračuna trošarine ne predloži uvoznik, čeprav ima status trošarinskega zavezanca, ker uvaža trošarinske izdelke. Zanj namreč praviloma ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine za uvožene trošarinske izdelke po obračunu trošarine, saj se uvozniku trošarina obračuna po carinski deklaraciji.

V novi zakon niso prenesene določbe, ki določajo, da obračun trošarine vloži oproščeni uporabnik, ker tak dogodek nastaja le izjemoma in je v novem 8. členu opredeljen kot drugi nastanki za obveznost obračuna trošarine. Prenesene tudi niso določbe glede roka za vložitev obračuna v primeru prenehanja dovoljenja po tem zakonu ali stečaja ali prisilnega prenehanja. Tudi v teh primerih gre za posebne dogodke in so zato določeni v 8. členu predloga zakona.

K 12. členu:

V členu sta določena zapadlost in rok za plačilo trošarine, obračunane za davčno obdobje. Zdaj velja enaka določba v prvem odstavku 35. člena veljavnega zakona. V predlogu zakona se ne uporablja več termin »zapade v plačilo«, kot je to določeno v veljavnem zakonu. Z nastankom obveznosti, ko sta znana davčna osnova in končni znesek za plačilo, lahko zavezanec davek poravnava do roka, ki je zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja. Določba glede načina plačila trošarine sledi ureditvi drugih materialnih davčnih predpisov, na primer zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost.

Enako, kot velja za prenos določb 34. člena, se določbe 35. člena veljavnega zakona, ki urejajo roke plačila v primeru obračuna trošarine pri stečaju, v primeru prisilnega prenehanja, pri združitvi, prenehanju dovoljenja, kot posebni dogodki nastanka obveznosti za obračun trošarine urejajo v novem 8. členu predloga zakona.

K 13. členu:

V členu so določeni nastanek obveznosti in roki za plačilo trošarine v posebnih primerih, tj. pri prejemu trošarinskih izdelkov iz druge države članice za začasno pooblaščenega prejemnika ter osebo, ki je dolžna plačati trošarino pri prejemu trošarinskih izdelkov v komercialne namene ali pri prodaji na daljavo. V členu so določeni rok za predložitev obračuna, zapadlost trošarine in rok za plačilo. Vsebina člena je povzeta iz veljavnega 35.a člena zakona, s tem da je vsebina četrtega odstavka, ki določa obveznosti plačila trošarine za tobačne izdelke, ki so na zalogi izven trošarinskih skladišč, že v devetem odstavku 8. člena tega predloga, zato se na tem mestu ne navaja.

IV. OPROSTITEV IN ODPUST PLAČILA TROŠARINE

K 14. členu:

V členu so določeni primeri, v katerih se plačilo trošarine za vnesene oziroma uvožene trošarinske izdelke oprosti. Določbe so prenesene iz 32. člena veljavnega zakona. Oprostitev za uvoz trošarinskih izdelkov, ki jih potnik prinese seboj v osebni prtljagi, za lastno porabo iz 1. točke prvega odstavka je prenesena iz Direktive 2007/74/ES. Oprostitev za prejem pošiljke od fizičnih oseb iz tretjih držav ali tretjih ozemljih iz 2. točke prvega odstavka je prenesena iz Direktive 2007/74/ES. Oprostitev v 2. točki je glede na veljavno ureditev razširjena še za pošiljke fizičnih oseb iz drugih držav članic, na podlagi smernice Evropske komisije, s katero se omogoča, da se izenačuje oprostitev za pošiljke, prejete iz drugih držav članic, s pošiljkami iz tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj.

Nadalje je podrobnejša opredelitev oprostitve za diplomatska predstavništva in konzulate ter mednarodne organizacije v predlogu zakona opredeljena v 17. členu, druge oprostitve, ki so vezane na iznos v tretje države oziroma na tretja ozemlja, pa v 15. členu predloga zakona.

K 15. členu:

V člen so prenesene določbe 32. člena veljavnega zakona, s tem da so podrobneje opredeljeni pogoji glede uveljavljanja oprostitve pri iznosu trošarinskih izdelkov v tretje države ali na tretja ozemlja. Do oprostitve nakupa izdelka brez trošarine je upravičen kupec, oprostitvev pa izvaja trgovec trošarinskih izdelkov. Glede na veljavno ureditev, po kateri se lahko oprostitvev uveljavlja za trošarinske izdelke, ki so v prodaji na letalih in ladjah med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo in je odhodni kraj oziroma namembni kraj v Sloveniji, se s predlogom določba zakona usklajuje z Direktivo 2008/118/ES, zato sta črtani besedi »oziroma namembni«, kar pomeni, da se lahko oprostitvev uveljavlja le za trošarinske izdelke, prodane na odhodnih letih oziroma plovbi iz Slovenije v tretjo državo ali na tretja ozemlja. Za trošarinske izdelke, ki se prodajajo potnikom v prodajalni na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet, in jih ti iznesejo v svoji osebni prtljagi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kar potniki dokazujejo s predložitvijo vozovnice, se predlaga uvedba davka proste prodajalne (16. člen predloga zakona). V davka prosti prodajalni se skladiščijo in prodajajo trošarinski izdelki brez plačane trošarine in trošarinski izdelki s plačano trošarino, in sicer se prodajajo potnikom, ki so upravičeni do oprostitve plačila trošarine. Pri uveljavljanju nakupa z oprostitvijo je kot dokazilo, ki ga predloži potnik, tj. vozovnica, dodan še vstopni kupon. Navedena dopolnitev se usklajuje z ureditvijo, ki velja pri nakupu blaga v mejnih prodajalnah, in sicer v skladu z zakonom, ki ureja izvajanje carinske zakonodaje Unije.

V drugem odstavku je določen način uveljavljanja oprostitve za imetnika davka proste prodajalne, ki trošarinske izdelke prodaja potnikom, upravičenim do oprostitve, in sicer jo uveljavi kot neposredno oprostitvev ali kot vračilo plačane trošarine. Slednje pomeni poenostavitev za imetnika davka proste prodajalne, ki lahko trošarinske izdelke, ki jih je prodal potnikom, ki so upravičeni do oprostitve plačila trošarine, proda neposredno iz režima odloga, s čimer trošarine za te izdelke ne obračuna ali pa proda izdelke s plačano trošarino in zanje uveljavlja vračilo plačane trošarine.

K 16. členu

V členu je opredeljen pojem davka prosta prodajalna, ki je prodajalna za prodajo blaga na drobno in se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet. V drugem odstavku je določeno, da se davka prosta prodajalna ustanovi in deluje na podlagi dovoljenja, ki ga izda davčni organ, ter da se dovoljenje lahko nanaša na eno ali več prodajaln. V tretjem odstavku so podrobneje določene ugodnosti in obveznosti imetnika dovoljenja za davka prosto prodajalno. Četrti odstavek določa, da se za izdajo dovoljenja in delovanje davka proste prodajalne smiselno uporabljajo določbe zakona, ki določajo pogoje za pridobitev dovoljenja in pogoji delovanja trošarinskega skladišča. Podrobnejši pogoji za izdajo dovoljenja za davka prosto prodajalno, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in evidence se predpišejo v podzakonskem aktu.

Ureditev davka proste prodajalne je nova, in sicer omogoča, da imetnik davka proste prodajalne vnaša, skladišči in prodaja trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine. Hkrati lahko v prodajalni skladišči in prodaja tudi izdelke s plačano trošarino. Prodaja se v davka prosti prodajalni vrši tako osebam, ki potujejo v tretje države ali na tretja ozemlja in so upravičene do nakupa izdelka brez trošarine, kot tudi osebam, ki do oprostitve niso upravičene in lahko kupijo izdelek s trošarino. Imetnik davka proste prodajalne mora za delovanje prodajalne pridobiti dovoljenje davčnega organa in prejemati ter skladiščiti trošarinske izdelke po postopkih, ki veljajo za trošarinsko skladišče. Davka prosta prodajalna je urejena tudi na področju davka na dodano vrednost in zakona, ki ureja carinsko zakonodajo Unije. V obeh zakonih so določbe glede davka proste prodajalne manj omejevalne. Na področju gibanja in skladiščenja trošarinskih izdelkov gre za bolj omejevalen režim, ki izhaja iz narave trošarinskih izdelkov in specifičnega nastanka obveznosti za obračun trošarine. Temu sledi tudi institut davka proste prodajalne, ki določa, da je treba dobavo trošarinskih izdelkov v davka prosto prodajalno in prodajo trošarinskih izdelkov spremljati z evidencami, gibanja in skladiščenja blaga zavarovati ter

davčnemu organu redno in natančno poročati o vseh prodajah trošarinskih izdelkov, za katere je bila uveljavljena oprostitvev trošarine.

K 17. členu

Člen povzema vsebino 31. člena veljavnega zakona s popravki, ki predstavljajo posodobitev in uskladitev s podzakonskim aktom, ki ureja pogoje in način oprostitve davkov za diplomatska predstavništva, konzulate, agencije in organe Unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo. V členu so dodane oprostitve za službene potrebe agencij ali organov Unije, in sicer brez omejitve sedeža, zato veljajo za tiste s sedežem v Sloveniji kot tudi v drugih državah članicah in tretjih državah.

K 18. členu

V členu so določeni primeri, v katerih se trošarina za trošarinske izdelke v režimu odloga odpusti. Vsebina določbe povzema 12. člen veljavnega zakona. V 12. členu veljavnega zakona so sicer določeni tudi primeri, v katerih se pri gibanju trošarinskih izdelkov trošarina odpusti. Zaradi same narave trošarinskega režima so določbe v zvezi z odpustom trošarine pri gibanju črtane, saj ne gre za odpust trošarine, temveč za prenos obveznosti za obračun trošarine od pošiljatelja k prejemniku oziroma do osebe, ki sprostí trošarinske izdelke v porabo. V 18. členu se odpust trošarine omeji na samo tiste dogodke v režimu odloga, ko trošarinska obveznost dejansko nastane in se zmanjša ali odpiše zaradi specifičnega dogodka, ki vpliva na količino trošarinskih izdelkov, za katere obveznost za obračun trošarine ne bo nikoli nastala. Odpust trošarine v režimu odloga dejansko zmanjša količino trošarinskih izdelkov v obtoku, tj. skladiščenih ali v gibanju.

V predlogu zakona glede na veljavni zakon ni več možno uveljavljati odpusta plačila trošarine za primanjkljaj pri proizvodnji. Odpust se lahko uveljavlja v obliki proizvodnega normativa, ki je določen za specifičen proizvodni proces in je naveden v skladu s specifikó proizvodnega procesa trošarinskega izdelka v dovoljenju za imetnika trošarinskega skladišča oziroma v dovoljenju za oproščenega uporabnika. Proizvodni normativ se ne uveljavlja z zahtevkom za odpust in zanj tudi ne nastane obveznost za obračun trošarine.

V drugem odstavku je glede na veljavni zakon za pooblaščenega uvoznika dodana možnost uveljavljanja odpusta za primanjkljaj, neposredno povezan s prevozom trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

Glede na veljavni zakon je v tretjem odstavku zdaj opredeljen tudi način uveljavljanja odpusta plačila trošarine za imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika pri uveljavljanju odpusta pri skladiščenju in gibanju trošarinskih izdelkov. Upravičenci lahko uveljavijo odpust z zahtevkom v roku 20 dni po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastal razlog za odpust trošarine.

Način uveljavljanja in dokazila za odpust plačila trošarine ter možne poenostavitve pri vlaganju zahtevkov po tem členu se urejajo s podzakonskim aktom.

V. VRAČILO TROŠARINE

K 19. členu:

V členu so opredeljene vse vrste dogodkov, pri katerih nastane pravica do vračila plačane trošarine. Gre za primere, ko so trošarinski izdelki že sproščeni v porabo, a so zaradi več vzrokov vrnjeni v režim odloga, s čimer se po sprostitvi v porabo zagotovi reverzibilnost v režim odloga. Pravica do vračila trošarine nastane tudi v primeru, ko so trošarinski izdelki porabljeni za namene, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine ali izdelki ne morejo biti porabljeni na način, da nastane obveznost za obračun trošarine. V členu so določeni roki za vračilo trošarine in način uveljavljanja pravice do vračila trošarine. Gre za ureditev, ki izhaja iz veljavnega zakona. Vsebina člena povzema vsebino 30. člena veljavnega zakona. Zaradi novonastalih primerov je dodana določba v 8. točki prvega odstavka, po kateri se možnost vračila trošarine določi za utekočinjen zemeljski plin. Če je bil utekočinjen zemeljski plin sproščen v porabo v Sloveniji oziroma je bila zanj trošarina obračunana in plačana ter se ga vnese

v omrežje zemeljskega plina, se lahko zanj zahteva vračilo trošarine.

Drugi in tretji odstavek določata način uveljavljanja vračila trošarine.

Na novo je dodana določba v četrtem odstavku, ki določa način izračuna zneska za vračilo, pri čemer se uporabi stopnja oziroma znesek trošarine, veljaven na dan, ko je bila trošarina dejansko obračunana in plačana v državni proračun oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov, za katere upravičenec uveljavlja vračilo trošarine. Slednje lahko dokazuje z računom za nabavo trošarinskih izdelkov.

Peti odstavek dopušča možnost, da imetnik trošarinskega skladišča in pooblaščen prejemnik vračilo plačane trošarine uveljavita z odbitkom od obveznosti za plačilo trošarine, izkazane v mesečnem obračunu, kar je preneseno iz petega odstavka 35. člena veljavnega zakona.

Vsebina zahtevka za vračilo trošarine in potrebna dokazila in evidence za dokazovanje upravičenosti do vračila trošarine so določeni s podzakonskim aktom.

K 20. členu:

V členu je opredelitev načina vračila trošarine za izdelke, ki so sproščeni v porabo v Sloveniji in so po sprostitvi vneseni v drugo državo članico, kjer nastane obveznost za obračun trošarine. V drugem odstavku so opredeljeni postopki pred gibanjem trošarinskih izdelkov in po njem ter dokazila in dokument, ki spremljajo gibanje in omogočajo upravičencu za vračilo trošarine, ki je pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugo državo članico, da lahko uveljavi vračilo trošarine v Sloveniji.

Vsebina člena je opredeljena v 30.a členu veljavnega zakona, s tem da je v predlogu člena drugače določen rok za vložitev zahtevka za vračilo trošarine, in sicer najkasneje v 30 dneh od dneva najave odpreme trošarinskih izdelkov. Zdaj veljavna določba namreč določa, da je treba zahtevek za vračilo vložiti pred odpremo, kar pomeni vlaganje nepopolnih zahtevkov, ker pred odpremo vložnik še nima vseh dokazil, ki jih mora predložiti zahtevku za vračilo (potrjen izvod poenostavljenega trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov).

VI. REŽIM ODLOGA IN GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV V REŽIMU ODLOGA

K 21. členu:

V členu je določen režim odloga plačila trošarine, za katerega velja, da je obveznost za obračun trošarine odložena. Vsebina izhaja iz 6. člena veljavnega zakona z dodanimi dopolnitvami za davka prosto prodajalno, v kateri so trošarinski izdelki prav tako v režimu odloga.

Glede na veljavni zakon je dodana določba v tretjem odstavku, in sicer za gibanje v režimu odloga iz druge države članice v Sloveniji, za katerega nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ob prejemu trošarinskih izdelkov pooblaščenega ali začasno pooblaščenega prejemnika. Direktiva 2008/118/ES določa možnost, da se po prejemu blaga, vnesenega v režimu odloga, prenese obveznost za obračun s pooblaščenega prejemnika na imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika, s čimer se ob vnosu izdelki ne sprostijo v porabo, temveč se zanje nadaljuje režim odloga. Glede na veljavni zakon je iz pojmovnika določba, da se v režimu odloga lahko trošarinski izdelki skladiščijo le v trošarinskem skladišču in obratu oproščenega uporabnika, proizvajajo pa le v trošarinskem skladišču, oblikovana kot ločen odstavek v členu, dodana pa je tudi prodaja trošarinskih izdelkov v režimu odloga v davka prosti prodajalni.

K 22. členu:

V členu je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov, ki pa se glede na 7. člen veljavnega zakona, kjer so gibanja določena združeno, v predlogu zakona deli na gibanje v režimu odloga v Sloveniji, nadalje v 23. členu na gibanje v režimu odloga med Slovenijo in drugimi državami članicami ter v 24. členu na gibanja iz Unije v izvoz ali uvoz. Besedilo je tudi redakcijsko popravljeno. Zaradi predloga ureditve za davka prosto prodajalno se trošarinski izdelki v Sloveniji lahko gibajo v režimu odloga iz trošarinskega

skladišča tudi v davka prosto prodajalno, kar je novost glede na veljavno ureditev.

V 7. členu veljavnega zakona je določeno, da je gibanje v režimu odloga dovoljeno, če pošiljko spremlja trošarinski dokument. Navedeno je urejeno v predlogu zakona v delu, ki opredeljuje trošarinski dokument, zato v predlog zakona pri določbah, ki urejajo gibanje izdelkov v režimu odloga, ta vsebina ni prenesena.

V 7. členu veljavnega zakona je določeno tudi pečatenje tovorka ali prevoznega sredstva pri odpremi trošarinskih izdelkov v režimu odloga v drugo državo članico, če le-tega pristojni carinski organ v skladu z veljavno zakonodajo pripozna kot primerne za zapečatenje. Iz vsebine drugih določb in samega izvajanja pečatenja tovorkov v praksi ni razvidno, da bi bilo pečatenje tovorka ali prevoznega sredstva potrebno, saj že narava pošiljanja in prejema nalaga prejemniku ali pošiljatelju skrbno ravnanje pri gibanju trošarinskih izdelkov. Če prejem trošarinskih izdelkov ni ustrezen, nastane obveznost za obračun trošarine v višini odpremljene količine trošarinskih izdelkov. Obveznost pečatenja tovorka ali prevoznega sredstva je zato v predlogu zakona z namenom zmanjšanja administrativnih bremen opuščena.

K 23. členu:

V členu je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med Slovenijo in državami članicami, kar je opredeljeno v 7. členu veljavnega zakona. Glede na veljavni zakon je določba poenostavljena tako, da določi gibanje od pošiljatelja iz Slovenije do prejemnika v Uniji do osebe, ki lahko prejema izdelke v režimu odloga, kar zajema imetnika trošarinskega skladišča, pooblaščenega prejemnika, začasno pooblaščenega prejemnika oziroma katero koli drugo osebo, ki bi lahko blago prejela v režimu odloga. Izdelki se lahko iznašajo tudi do trošarine oproščenih uporabnikov v drugi državi članici, tj. diplomatskim in konzularnim predstavništvom in mednarodnim organizacijam.

Glede na veljavni zakon je črtana opredelitev gibanja od pošiljatelja k prejemniku iz druge države članice v drugo državo članico preko Slovenije. Slednje ne gre za gibanje trošarinskih izdelkov med Slovenijo in drugimi državami članicami, temveč za gibanje, ki je v pristojnosti države pošiljateljice in države prejemnice, ki ni Slovenija. Slovenija z gibanjem ni seznanjena oziroma o tem gibanju davčni organ v Sloveniji ni obveščen, če gre za gibanje trošarinskih izdelkov, ki je v sistemu EMCS, ali gre za nadomestni postopek in pošiljko spremlja nadomestni papirni trošarinski dokument.

Glede na veljavni zakon je črtana tudi opredelitev gibanja med Slovenijo in državami članicami do kraja, kjer trošarinski izdelki zapustijo Unijo. V tem primeru ne gre za razmerje med Slovenijo in drugimi državami članicami, temveč med Unijo in tretjimi državami, zato je to gibanje opredeljeno v 24. členu predloga zakona. Črtana je tudi opredelitev gibanja v režimu odloga carinskemu organu izstopa s carinskega območja Unije. Carinski organ namreč ne igra aktivne vloge pri prejemanju in odpremi trošarinskih izdelkov pri izstopu iz Unije.

K 24. členu:

V členu je opredelitev gibanja v režimu odloga pri izvozu in uvozu trošarinskih izdelkov iz Unije ali vanjo. Vsebina je prenesena iz 7. člena veljavnega zakona, dodana je opredelitev, da po uvozu prejemniku, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga, odpremi izdelke pooblaščenemu uvozniku. Slednji odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga prejemniku v Slovenijo ali drugo državo članico.

K 25. členu:

Vsebina člena je skladna določbi 7.a člena veljavnega zakona in izhaja iz Direktive 2008/118/ES.

K 26. členu:

V členu je opredeljena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga. V skladu z Direktivo 2008/118/ES je nepravilnost lahko storjena ali ugotovljena v državi članici oziroma Sloveniji. Slovenija pri nepravilnosti gibanja nastopa kot država, v kateri nastane obveznost za obračun trošarine in je k njej zavezan pošiljatelj ali oseba, ki je predložila instrument zavarovanja plačila

trošarine. Ali pa je bila nepravilnost ugotovljena in trošarina plačana v Sloveniji in je naknadno ugotovljeno, da je bila storjena v drugi državi članici. V tem primeru davčni organ upravičencu vrne trošarino, ki je bila obračunana v Sloveniji po tem, ko je bila trošarina obračunana in plačana v državi članici, v kateri je bila nepravilnost dejansko storjena. Pojem »nepravilnost« v tem členu pomeni okoliščine med gibanjem trošarinskega blaga v režimu odloga, zaradi katerih se gibanje oziroma del gibanja trošarinskih izdelkov ni končalo v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega predloga. V skladu z navedenim se določbe tega člena uporablja ne le kadar skupna količina blaga, ki se giba pod režimom odloga, ne prispe v namembni kraj, ampak tudi, kadar samo del pošiljke trošarinskih izdelkov ne prispe v namembni kraj. Glede na navedeno se tudi primanjkljaje trošarinskih izdelkov, ugotovljene pri prejemu, obravnava kot nepravilnost in se šteje, da so bili manjkajoči trošarinski izdelki sproščeni v porabo ter zanje nastane obveznost za plačilo v državi prejema, saj se je v tu ugotovila nepravilnost.

V veljavnem zakonu je vsebina urejena v več členih in manj podrobno. Člen tako združuje vse postopke, vezane na nepravilnost pri gibanju, določbe so bolj skladne z vsebino, ki izhaja iz Direktive 2008/118/ES. V osmem odstavku 9. člena veljavnega zakona je določeno, da mora pošiljatelj obvestiti organ, da pošiljka ni bila prejeta. Vse nadaljnje aktivnosti pri prijavi in ugotavljanju nepravilnosti gibanja v režimu odloga pa niso urejene. V členu so določeni roki in osebe, ki so zavezane k obračunu in plačilu trošarine, če je bila storjena ali ugotovljena nepravilnost.

K 27. členu:

V členu je določena neposredna dobava trošarinskih izdelkov, ki jo odobri davčni organ za prejem izdelkov v režimu odloga imetniku trošarinskega skladišča oziroma pooblaščenemu prejemniku, kar je urejeno v 7.b členu veljavnega zakona. Gibanje v režimu odloga iz države članice se lahko odobri do drugega kraja v Sloveniji, ki ni lokacija trošarinskega skladišča imetnika trošarinskega skladišča oziroma sedež pooblaščenega prejemnika. Glede na veljavni zakon je črtana določba, da neposredne dobave ne izvaja začasno pooblaščen prejemnik, kar že izhaja iz prvega odstavka tega člena in drugih določb zakona.

VII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV, SPROŠČENIH V PORABO

K 28. členu:

V členu je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji ali drugi državi članici, kar pomeni, da je bila zanje trošarina že obračunana in plačana, obveznost za obračun in plačilo pa nastane tudi v namembni državi članici. Določba je dodana v zakon z namenom jasnejše opredelitve, kaj zajema gibanje trošarinskih izdelkov, sproščeni v porabo. Gibanje trošarinskih izdelkov, sproščeni v porabo, je lahko tudi gibanje znotraj države članice, a zanje ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Obveznost nastane v trenutku, ko trošarinski izdelki zapustijo državo članico, s čimer se spremeni namembna država članica Unije, kjer bodo trošarinski izdelki porabljeni. V skladu z Direktivo 2008/118/ES se namreč trošarina pobere v državi članici, kjer se trošarinski izdelki porabijo.

K 29. členu:

Vsebina člena določa prejem in odpremo trošarinskih izdelkov, ki so že bili sproščeni v porabo. Gre za vnos trošarinskih izdelkov v Slovenijo ali pošiljanje v drugo državo članico trošarinskih izdelkov s ceno, ki vsebuje tudi trošarino. Pošiljko trošarinskih izdelkov je treba prigrasiti davčnemu organu ali pristojnemu organu namembne države članice in gibanje ustrezno zavarovati. Po prejemu trošarinskih izdelkov v Sloveniji je treba obračunati in plačati trošarino. Na podlagi drugih določb zakona lahko prejemnik trošarinskih izdelkov v komercialne namene zahteva vračilo plačane trošarine pri pristojnem organu v drugi državi članici.

V veljavnem zakonu je vnos trošarinskih izdelkov s plačano trošarino opredeljen v 10.č členu in 63. členu. Določbe so v predlog zakona prenesene smiselno in so združene v en člen. Črtana je vsebina, ki podrobneje ureja obveznosti tujega pošiljatelja, ki veljajo v njegovi državi članici, na primer predlaganje instrumenta zavarovanja plačila trošarine, omogočanje nadzora pošiljke, organa v drugi državi članici. Ohranjajo pa se določbe, vezane na obveznosti pošiljatelja v Sloveniji. Črtana je tudi

podrobnejša vsebina poenostavljenega trošarinskega dokumenta, saj je le-ta opredeljen v drugih členih predloga zakona.

K 30. členu:

S členom se opredeljuje prodaja trošarinskih izdelkov na daljavo, ki velja pri pošiljanju trošarinskih izdelkov pošiljatelja iz ene države članice kupcu v drugo državo članico. V praksi gre za primer internetne prodaje ali pošiljanje blaga po pošti. Pri prodaji na daljavo je k obračunu in plačilu trošarine zavezan pošiljatelj oziroma njegov trošarinski zastopnik oziroma prejemnik, če pošiljatelj oziroma njegov trošarinski zastopnik ne izpolni predpisanih postopkov in davčnih obveznosti. Pri pošiljanju je treba izpolniti vse obveznosti v državi članici prejemnici blaga, in sicer napovedati pošiljko in predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine. Enako je treba narediti, če se pošiljajo izdelki iz Slovenije v drugo državo članico. V obeh primerih gre za ureditev vzajemnega sodelovanja organov, da lahko spremljajo gibanje izdelkov s plačano trošarino, za katere v namembni državi nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Vsebina člena je opredeljena v 10.č členu in 63. členu veljavnega zakona.

Pri prodaji na daljavo je določen tudi trošarinski zastopnik, ki v Sloveniji izpolnjuje obveznosti v imenu in za račun pošiljatelja. Za razliko od veljavne ureditve, po kateri je za davčnega zastopnika predvideno dovoljenje davčnega organa, se ureditev z odpravo obveznosti pridobitve dovoljenja davčnega organa poenostavlja. Trošarinski zastopnik izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz naslova trošarin na podlagi pisnega pooblastila osebe, v imenu in za račun katere izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice. Trošarinski zastopnik mora izpolnjevati pogoj, da ima stalno prebivališče oziroma sedež v Sloveniji. Določeno je tudi, da lahko davčni organ prepove nadaljnje zastopanje v primeru, da ugotovi, da trošarinski zastopnik ne izpolnjuje predpisanih obveznosti, za katere ima pooblastilo.

K 31. členu:

V členu je urejena nepravilnost gibanja trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. V veljavnem zakonu je to urejeno v drugem odstavku 16. člena, in sicer v kontekstu nezakonite proizvodnje iz uvoza. Z 31. členom se nepravilnost gibanja ureja podrobneje, prav tako je podrobneje opisan nastanek dogodka za obračun trošarine. Ureditev izhaja iz Direktive 2008/118/ES. S prenosom direktive se zagotavlja ustrezno izvajanje postopkov davčnega organa, ki mora biti enotno v vseh državah članicah Unije.

VIII. TROŠARINSKI DOKUMENT

K 32. členu:

S tem členom se opredeli trošarinski dokument, ki se uporablja v papirni obliki pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije. Vsebina tega člena je posodobitev 8. člena veljavnega zakona, pri čemer se trošarinski dokument uporablja le še pri gibanju znotraj Slovenije in za izvoz, ko je izstop blaga iz Unije v Sloveniji, in ne več pri gibanju znotraj Unije, za kar se uporablja računalniško podprti sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov oziroma sistem EMCS (Excise Movement and Control System).

V drugem odstavku so določeni primeri, v katerih se lahko namesto trošarinskega dokumenta uporabi komercialni dokument, kar je zdaj opredeljeno v prvem in tretjem odstavku 7. člena pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah. Ker komercialni dokument, ki zajema več vrst knjigovodskih listin, ni splošno uporabljen pojem, je v odstavku tudi opredeljen. Za komercialni dokument se šteje listina, ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov in je lahko račun, dobavnica, prevozni dokument in podobno, če vsebuje podatke o vrsti in količini trošarinskih izdelkov.

V tretjem odstavku se glede na veljavno ureditev spreminja število izvodov trošarinskega dokumenta. Izvod trošarinskega dokumenta, ki ga prejme organ v drugi državi članici pri gibanju znotraj Slovenije, ni potreben.

V četrtem, petem in šestem odstavku so opredeljeni postopki potrjevanja prejema ali gibanja trošarinskih izdelkov in izhajajo iz veljavne ureditve.

V sedmem odstavku je na novo dodana možnost izmenjave listin, izvodov trošarinskega dokumenta v elektronski obliki. Slednje omogoča, da je lahko prejem trošarinskih izdelkov na izvodu trošarinskega dokumenta, ki ga prejmeta pošiljatelj trošarinskih izdelkov in davčni organ, potrjen ne samo z dostavo papirnega dokumenta, temveč tudi z dokumentom v elektronski obliki (npr. PDF-dokument).

V osmem odstavku je prenesena določa iz veljavnega pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah, ki določa večkratno pošiljanje trošarinskih izdelkov istemu prejemniku.

K 33. členu:

V tem členu je določena uporaba poenostavljenega trošarinskega dokumenta. Slednji se lahko uporabi pri gibanju trošarinskih izdelkov s plačano trošarino v drugo državo članico ali prek druge države članice ali pri dobavah popolnoma denaturiranega alkohola v drugo državo članico. Vsebina prvega odstavka člena povzema deseti odstavek 8. člena veljavnega zakona. V drugem odstavku je določeno, da se lahko namesto obrazca poenostavljenega trošarinskega dokumenta uporabi komercialni dokument, ki se uporablja kot poenostavljeni trošarinski dokument, kar je zdaj določeno v petem odstavku 7. člena veljavnega zakona.

IX. RAČUNALNIŠKO PODPRTI SISTEM

K 34. členu:

V tem členu je opredeljen elektronski trošarinski dokument v sistemu EMCS. Pojasnjeno je, da vsebino in obliko elektronskega trošarinskega dokumenta, vključno s sporočili, ki se izmenjujejo prek računalniško podprtega sistema, določa Uredba Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga v režimu odloga plačila trošarine (UL L št. 197 z dne 29. 7. 2009, str. 24), ki je bila zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 76/2014 z dne 28. januarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 684/2009 v zvezi s podatki, ki jih je treba predložiti v okviru računalniškega postopka za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L št. 26 z dne 29. 1. 2014, str. 4). Z členom se omogoča izvajanje Odločbe št. 1152/2003/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o informatizaciji gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov (UL L št. 162 z dne 1. 7. 2003 str. 5), ki je bila sprejeta za vzpostavitev računalniško podprtega sistema za gibanje in nadzor trošarinskih izdelkov na ozemlju Unije.

V drugem odstavku člena je povzeta vsebina drugega odstavka veljavnega 8.a člena zakona z redakcijskimi popravki.

K 35. členu:

V tem členu so določene obveznosti pošiljatelja, ki želi v drugo državo članico ali izvoz odpremiti trošarinske izdelke v režimu odloga. Člen smiselno povzema vsebino veljavnega 8.a člena zakona.

Glede na veljavni zakon je dodana obveznost pošiljatelja, da je treba gibanje preklicati, če se le-to še ni začelo. Po novi ureditvi je navedeni postopek za pošiljatelja opcijski.

Določena je tudi obveznost, da tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma drug dokument z navedeno enotno trošarinsko referenčno oznako spremlja trošarinske izdelke med celotnim gibanjem v režimu odloga. Določena je tudi možnost spremembe namembnega kraja, kar lahko v sistemu EMCS med gibanjem trošarinskih izdelkov opravi pošiljatelj. V osmem odstavku je dodana določba, po kateri pošiljatelj v elektronskem trošarinskem dokumentu navedene nepravilne podatke »popravi« tako, da davčni organ obvesti o pravih podatkih glede odpremljene pošiljke trošarinskih izdelkov.

K 36. členu:

Ta člen določa način in rok za potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice, kar je opredeljeno v 9. členu veljavnega zakona.

Glede na veljavni zakon je za prejemnika dodana obveznost, da v poročilo o prejemu vpiše pravilne podatke. V tretjem odstavku je dodana rešitev za primer, če je prejemnik trošarinskih izdelkov v poročilu o prejemu v sistemu EMCS navedel nepravilne podatke – o tem obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o prejemu pošiljke. V četrtem odstavku je dodana določba za zaključek gibanja oziroma potrditev prejema pošiljke trošarinskih izdelkov za začasno pooblaščenega prejemnika in osebe iz 17. člena tega predloga, ki v sistemu EMCS nimajo možnosti potrditve prejema, zato potrditev prejema pošiljke v njihovem imenu opravi davčni organ.

K 37. členu:

V tem členu je opisan postopek pridobitve poročila o izvozu v sistem EMCS, kar poteka avtomatizirano prek carinskega sistema za izvoz, in sicer ob potrditvi izstopa blaga iz Unije. Vsebinsko enaka določba je v 9.a členu veljavnega zakona.

X. NADOMESTNI POSTOPEK

K 38. členu:

V tem členu je določen način objave informacije o tem, da sistem EMCS ni na voljo, s čimer se odobri uporaba nadomestnega postopka. Gre za posodobitev določbe 9.b člena veljavnega zakona.

K 39. členu:

V členu je določeno postopanje pošiljatelja trošarinskih izdelkov v primeru, ko sistem EMCS ni na voljo in pošiljatelj začne gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga z uporabo nadomestnega postopka. Za tovrstne primere so določeni uporaba papirnega dokumenta, ki vsebuje enake podatke kakor elektronski trošarinski dokument, obveznost obvestila davčnemu organu o odpremi in posredovanje kopije dokumenta, ki bo spremljal pošiljko. Enaka ureditev velja za pošiljatelja, ki želi med gibanjem pošiljke spremeniti namembni kraj in sistem EMCS ni na voljo. Določba je enaka 10. členu veljavnega zakona.

K 40. členu:

V tem členu je določeno postopanje prejemnika trošarinskih izdelkov v primerih, ko prejemnik v sistemu EMCS iz kakršnih koli razlogov ne more zaključiti gibanja. Določeno je, da lahko prejemnik ob koncu gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga davčnemu organu predloži papirni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in tako potrdi konec gibanja. Potrditev prejema mora prejemnik opraviti tudi v sistemu EMCS, ko je sistem spet na voljo. Enaka ureditev je v 10.a členu veljavnega zakona.

K 41. členu:

V tem členu je določeno postopanje carinskega organa, pri katerem so bile opravljene izvozne formalnosti v primeru, ko ob zaključku izvoza sistem EMCS ni na voljo in zato ni mogoče predložiti poročila o izvozu. V teh primerih se pošiljatelju pošlje papirni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o izvozu, in tako potrdi, da se je končalo gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Če se poročilo o izvozu lahko izpolni najpozneje naslednji dan po dejanskem izvozu trošarinskih izdelkov iz Unije, papirnega dokumenta ni treba sestaviti. Enaka ureditev je v 10.b členu veljavnega zakona.

K 42. členu:

V tem členu je določena potrditev prejema trošarinskih izdelkov v posebnih, izjemnih primerih, ki niso povezani z nedelovanjem sistema EMCS. V teh posebnih primerih, ko prejemnik ne potrdi prejema, lahko davčni organ, ki je pristojen za nadzor nad pošiljateljem trošarinskih izdelkov, v sistemu EMCS potrdi konec gibanja trošarinskih izdelkov, če mu prejemnik predloži dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če prejme potrdilo pristojnega organa, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali za izvožene izdelke prejme potrditev pristojnega carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Unijo. Enaka ureditev je v 10.c členu veljavnega zakona. Novost je v drugem odstavku, ki določa, da lahko davčni organ v sistemu EMCS potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu, če je bila v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga trošarina plačana. S tem se

omogoči zapiranje odprtih gibanj trošarinskih izdelkov v sistemu EMCS.

XI. TROŠARINSKO SKLADIŠČE

K 43. členu:

V tem členu je določen pojem trošarinskega skladišča in dejavnosti, ki jih lahko izvaja imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče v režimu odloga. Smiselno gre za povzetek vsebine 18. člena veljavnega zakona. Za dovoljenje za trošarinsko skladišče se s predlogom zakona opušča izraz »trošarinsko dovoljenje«, za katerega se je v praksi izkazalo, da ni dovolj določen.

K 44. členu:

V členu se določa, katere pogoje mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja in da se eno dovoljenje lahko izda tudi za več trošarinskih skladišč istega imetnika dovoljenja. Člen združuje določbe členov 18 do 21 veljavnega zakona, določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebina izdanega dovoljenja so iz predmetnih členov črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

K 45. členu:

V tem členu so določene obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče po pridobitvi dovoljenja. Določa tudi, da davčni organ imetniku dovoljenja za trošarinsko skladišče, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti. Vsebina člena je smiselno enaka 22. členu veljavnega zakona. Določba v veljavnem zakonu, da mora imetnik dovoljenja sprotno obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja, je spremenjena tako, da je imetnik dovoljenja zavezan k obveščanju davčnega organa o spremembah tistih podatkov, ki so navedeni v dovoljenju.

K 46. členu:

V tem členu so določene vrste dokumentov, ki jih izda imetnik dovoljenja pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča. Vsebina člena je enaka 25. členu veljavnega zakona.

XII. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

K 47. členu:

V tem členu sta določena pojem oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov in ugodnost, ki izhaja iz tega statusa. Vsebina je povzeta iz 26. člena veljavnega zakona.

K 48. členu:

V členu so opredeljeni vsi pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja. Člen združuje nekatere določbe sedanjih 26. in 27. člena zakona, pri čemer so določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja iz predmetnih členov črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

V tretjem odstavku je med pogoji za izdajo dovoljenja določen tudi pogoj, da ima oseba, ki zaprosi za dovoljenje, v lasti ali najemu proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov, ki je organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in porabo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin zaloga teh izdelkov. Tak prostor se določi kot obrat oproščenega uporabnika. Ureditev izhaja iz veljavnega zakona.

Glede odobrenih količin, ki jih lahko oproščeni uporabnik nabavi v režimu odloga, in spremembe odobrenih količin ostaja ureditev enaka ureditvi veljavnega zakona. Obdobje odobrenih količin ne sme biti daljše od 12 mesecev, sprememba količin in odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje pa sta mogoči na podlagi vložitve zahtevka – obrazec zahtevka je predpisan v podzakonskem aktu. Glede na veljavni zakon je dodana navedba glede načina določitve odobrenih količin za trošarinske izdelke, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu. V teh primerih se poraba energenta ne oblikuje na podlagi proizvodnih kapacitet. Določijo se glede na pričakovano porabo pogonskega goriva v obdobju, za katerega se dovoli oproščena nabava določene količine pogonskega goriva.

K 49. členu:

V tem členu so določene obveznosti, ki jih mora izpolnjevati oproščeni uporabnik po pridobitvi dovoljenja. Med obveznostmi je določena tudi predložitev letnega poročila o nabavi in porabi trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine, kar je zdaj opredeljeno v drugem odstavku 30. člena pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah. Določba v 27. členu veljavnega zakona, ki določa, da mora imetnik dovoljenja obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja, je spremenjena tako, da je imetnik dovoljenja zavezan k obveščanju davčnega organa o spremembah tistih podatkov, ki so navedeni v dovoljenju.

Drugi odstavek določa, da davčni organ oproščenemu uporabniku, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti.

Dodana je določba, da lahko oproščeni uporabnik na podlagi predhodne najave davčnemu organu določeno količino trošarinskih izdelkov, za katere mu je bilo izdano dovoljenje, nabavi tudi s plačano trošarino, vendar mora oproščeni uporabnik tako nabavljene trošarinske izdelke ločeno evidentirati in skladiščiti. S to ureditvijo se vzpostavi možnost, da oproščeni uporabnik ni obvezan, da nabavlja trošarinske izdelke izključno samo v režimu odloga plačila trošarine. Z navedeno določbo se ureja vprašanje glede omejitev pri nabavi trošarinskih izdelkov s plačano trošarino oproščenega uporabnika, saj take nabave oproščeni uporabnik v skladu z veljavnim zakonom ni mogel opraviti. V upravičenih primerih, ko na primer na trgu pridobi ugodnejše pogoje ali če nastopi situacija, ko nima možnosti nabave trošarinskih izdelkov v režimu odloga, se mu na podlagi obvestila davčnemu organu omogoči nabava trošarinskih izdelkov, za katere sicer ima dovoljenje za oproščeno rabo, tudi s plačano trošarino.

XIII. POOBLAŠČENI IN ZAČASNO POOBLAŠČENI PREJEMNIK**K 50. členu:**

V členu so določeni pojem pooblaščenega prejemnika in ugodnost, ki izhaja iz tega statusa, ter omejitve. Vsebina člena izhaja iz 29.a člena veljavnega zakona.

K 51. členu:

V členu so opredeljeni vsi pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja. Člen združuje nekatere določbe 29.a člena veljavnega zakona, pri čemer so določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja iz zakona črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

K 52. člen:

V členu so določene obveznosti, ki jih mora pooblaščen prejemnik izpolnjevati po pridobitvi dovoljenja. Gre za obveznosti, ki zadevajo nadzor nad postopki pri prejetanju trošarinskih izdelkov, zagotavljanje nemotenega opravljanja nadzora, vodenje evidenc, redno izpolnjevanje davčnih obveznosti, sprotno obveščanje davčnega organa o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju, ter uveljavljanje sprememb dovoljenja v primeru statusnih sprememb. Določeno je tudi, da davčni organ pooblaščenemu prejemniku, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti. Člen povzema vsebino četrtega odstavka 29.a člena veljavnega zakona.

K 53. členu:

V členu je kot poseben status opredeljen začasno pooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov, pa tudi ugodnosti in omejitve, ki izhajajo iz tega statusa, in pogoji za izdajo dovoljenja. Dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika velja za prejem ene pošiljke trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz druge države članice. V dovoljenju je zato treba navesti količino trošarinskih izdelkov in pošiljatelja, dovoljenje pa je veljavno določeno časovno obdobje, v katerem se začne in konča gibanje pošiljke. V dovoljenju davčni organ določi trošarinsko številko, navedeni pa so tudi višina trošarine, čas veljavnosti dovoljenja in nadzorni ukrepi. Vsebina člena je smiselno enaka 29.b členu s povzeto vsebino prvega odstavka 63. člena veljavnega zakona.

XIV. POOBLAŠČENI UVOZNIK

K 54. členu:

V členu so določeni pojem pooblaščenega uvoznika in ugodnosti, ki izhajajo iz tega statusa, kar je zdaj urejeno v prvem odstavku 29.č člena veljavnega zakona. Z namenom uskladitve z Direktivo 2008/118/ES je status pooblaščenega uvoznika v primerjavi z veljavnim zakonom razširjen, in sicer tako, da pooblaščen uvoznik trošarinske izdelke, ki jih je prejel iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinskimi predpisi odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga. V skladu z veljavnim zakonom pooblaščen uvoznik uvožene trošarinske izdelke po opravljenih uvoznih carinskih formalnostih odpremi v režimu odloga le v drugo državo članico. Odpremo v režimu odloga prejemniku v Sloveniji opravlja uvoznik. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz uvoza do prejemnika v skladu z veljavno ureditvijo ni ustrezno zavarovano. S spremembo ureditve se v okviru dovoljenja za pooblaščenega uvoznika ureja tudi zavarovanje gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji.

K 55. členu:

V členu je opredeljeno, katere pogoje mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja. Člen združuje nekatere določbe 29.č člena veljavnega zakona, pri čemer so določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja iz zakona črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

K 56. členu:

V členu so določene obveznosti, ki jih mora pooblaščen uvoznik izpolnjevati po pridobitvi dovoljenja. Obveznosti pooblaščenega uvoznika, kot jih zdaj določa četrti odstavek 29.č člena veljavnega zakona, so razdeljene na tiste, ki jih mora oseba izpolnjevati za izdajo dovoljenja (v prejšnjem členu tega predloga), in na tiste, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen uvoznik, določene v tem členu. Določa tudi, da davčni organ pooblaščenemu uvozniku, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti.

XV. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA IN INSTRUMENT ZAVAROVANJA PLAČILA TROŠARINE

K 57. členu:

V členu so določeni razlogi, zaradi katerih dovoljenja, izdana v skladu s tem zakonom, prenehajo veljati. Ker so pogoji za prenehanje veljavnosti za vsa dovoljenja v večji meri isti, so v izogib ponavljanju združeni v tem členu. Splošni pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenja so namreč enaki, in sicer prenehanje imetnika dovoljenja, razveljavitev dovoljenja na zahtevo imetnika dovoljenja in odvzem dovoljenja. V drugem odstavku je za imetnika dovoljenja, ki namerava opustiti dejavnost s trošarinskimi izdelki oziroma ki dovoljenja ne uporablja, določena obveznost vložitve zahtevka za prenehanje veljavnosti dovoljenja, o čemer davčni organ izda odločbo, s katero dovoljenje razveljavi. V tretjem odstavku so določene specifične situacije, v katerih davčni organ odvzame dovoljenje. Tako kot v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 28. člena veljavnega zakona je tudi v tem predlogu določeno, da odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje, pritožba zoper njo pa ne zadrži njene izvršitve.

K 58. členu:

V členu je za dovoljenja, ki se izdajo v skladu s tem zakonom, določena obveznost predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine in obresti. Gre za določbe glede obveznosti predložitve instrumenta zavarovanja, ki so v veljavnih predpisih navedene na različnih mestih (23. člen zakona ter 24., 27., 28.b, 28.c, 28.č., 28.d in 32. člen pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah). V prvem odstavku je za posamezno dovoljenje opredeljeno, za katero obveznost mora imetnik dovoljenja predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine. Za razliko od sedanje ureditve je določeno, da je za imetnika trošarinskega skladišča obvezna predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga; za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, pa je določeno, da se zavarovanje plačila trošarine

predloži na zahtevo davčnega organa.

Novost je določba četrtega odstavka, po kateri je davčnemu organu omogočeno, da za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina, in za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, zahteva predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če trošarinski zavezanec svojih davčnih obveznosti ne plačuje redno. Gre za trošarinske zavezance, ki za opravljanje svoje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ne potrebujejo dovoljenja davčnega organa, saj se v evidenco trošarinskih zavezancev vpišejo zgolj s prijavo in brez obvezne predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Ker je pri izvajanju zakona že prišlo do primerov, ko trošarinski zavezanec – proizvajalec trošarinskih izdelkov izven režima odloga – ni plačeval svojih obveznosti za proizvedene trošarinske izdelke, izterjave zapadlih terjatev pa davčni organ ni mogel opraviti, se v predlogu zakona opredeli možnost predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine.

Za vse vrste zavarovanj plačila trošarine je glede na posamezen status zavezanca v členu določen tudi način določitve višine zneska zavarovanja.

Določbe odstavkov od 11 do 18 so splošne in večinoma veljajo za vse predložene instrumente zavarovanja. Določbi enajstega in dvanajstega odstavka, glede ostalih vprašanja zavarovanja plačila trošarine ter kriterije, ki opredeljujejo način določitve višine zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine, sta preneseni iz pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah. V osemnajstem odstavku je dodana določba glede sprostitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če so izdelki popolnoma uničeni in nepovratno izgubljeni, ki se lahko sprostijo na podlagi predložitve ustreznega dokazila o uničenju in nepovratni izgubi. Ureditev izhaja iz Direktive 2008/118/ES.

K 59. členu:

V členu je posebej določena višina zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine, za trošarinske izdelke, ki jih želi iz druge države članice prejeti začasno pooblaščen prejemnik oziroma prejemnik trošarinskih izdelkov v komercialne namene ali pri prodaji na daljavo. Višina instrumenta zavarovanja je enaka višini pričakovane trošarinske obveznosti za posamezno pošiljko trošarinskih izdelkov. Vsebina člena izhaja iz 35.b člena veljavnega zakona.

XVI. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

K 60. členu:

V členu so opredeljene obveznosti trošarinskih zavezancev glede izdaje računov oziroma drugih dokumentov oziroma ustreznega evidentiranja v poslovne knjige za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo. Vsebina izhaja iz prvega in drugega odstavka 58. člena veljavnega zakona, ob tem da je v prvem odstavku kot način evidentiranja sprostitev dodano evidentiranje v evidenci zalog in gibanja trošarinskih izdelkov, če imetnik trošarinskega skladišča ni lastnik blaga in skladišči trošarinske izdelke za drugo osebo. V drugem odstavku člena je dodana določba glede obveznosti navedbe na računu oziroma drugem dokumentu tudi za odpremo trošarinskih izdelkov v režimu odloga v drugo trošarinsko skladišče oziroma oproščenemu uporabniku.

K 61. členu:

V členu so opredeljeni podatki, ki jih mora trošarinski zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu. Vsebina člena je povzeta po 59. členu veljavnega zakona, z redakcijskimi popravki.

K 62. členu:

V členu so opredeljene obveznosti glede hrambe dokumentacije v zvezi s trošarinskimi izdelki in dokumentacije v zvezi z vrnjeno trošarino, določen pa je tudi rok hrambe. Vsebina člena je smiselno enaka 60. členu veljavnega zakona, z redakcijskimi popravki.

XVII. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

K 63. členu:

V tem členu se za trošarinske zavezanke določa obveznost prijave opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Z namenom, da se jasno in nedvoumno določijo vse osebe, ki se morajo pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki prijaviti davčnemu organu, je v prvem odstavku za vse vrste dejavnosti s trošarinskimi izdelki določeno, ali je za posamezno dejavnost s trošarinskimi izdelki treba pridobiti dovoljenje in kako se je treba prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev. Rok za prijavo osebe, ki prvič postane trošarinski zavezanec in mora pri davčnem organu vložiti prijavo, je z zdaj veljavnih 15 dni skrajšan tako, da določa, da mora biti dejavnost prijavljena pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki, kar je ugodnejše za zavezanke in predstavlja zmanjšanje administrativnih bremen za začetek poslovanja trošarinskega zavezanca. V drugem odstavku so navedene vrste opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki v režimu odloga, za katere je treba pridobiti dovoljenje davčnega organa. V tretjem odstavku pa so navedene vrste opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki izven režima odloga, ki od trošarinskega zavezanca ne terja predhodne pridobitve dovoljenja davčnega organa. Kot izjemo glede prijave dejavnosti trošarinske zavezanke, ki proizvajajo žganje in so mali proizvajalci žganja, v evidenco trošarinskih zavezancev vnese davčni organ, in sicer v skladu z 79. členom predloga zakona. Slednje za male proizvajalce žganja pomeni administrativno poenostavitev, saj davčnemu organu tako ni treba priglasiti opravljanja dejavnosti.

V členu so povzete določbe 62. člena veljavnega zakona, pri čemer so podrobnejše določbe v zvezi s prenehanjem opravljanja dejavnosti prenesene v 64. člen tega zakona. Način prijave se razlikuje od dosedanjega načina prijave oseb, ki opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki. V evidenco trošarinskih zavezancev se prijavijo osebe, ki so v skladu s 5., 90. in 91. členom tega zakona določene kot trošarinski zavezanec.

V primerjavi z veljavnim zakonom, v skladu s katerim se mora vsak zavezanec sam prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev in se iz evidence odjaviti, se v predlogu zakona uvaja novost, in sicer se ne glede na ostale določbe glede obveznosti prijave trošarinskega zavezanca določa, da trošarinskega zavezanca, ki mu je bilo izdano dovoljenje, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti. Prav tako davčni organ po uradni dolžnosti ob spremembah dovoljenja v evidenci trošarinskih zavezancev spremeni podatke, kot izhajajo iz izdane odločbe. Za imetnike dovoljenj, še posebej za začasno pooblaščenke prejemnike, ki imajo več dovoljenj in se v skladu z veljavno zakonodajo za vsako posamezno dovoljenje prijavijo v evidenco trošarinskih zavezancev ter iz nje odjavljajo, nova ureditev pomeni bistveno poenostavitev glede prijavljanja v evidenco trošarinskih zavezancev in spreminjanja podatkov v tej evidenci. S tem se zasleduje cilj odprave administrativnih bremen za zavezanke.

V osmem odstavku je določeno, da davčni organ poleg evidence trošarinskih zavezancev vzpostavi in vodi evidenco oproščenih uporabnikov, trošarinskih zastopnikov in drugih plačnikov trošarine.

K 64. členu:

V členu se za trošarinske zavezanke določata obveznost za prijavo prenehanja opravljanja dejavnosti in prekinitve oziroma prenehanje opravljanje dejavnosti zaradi nepredvidenih razlogov. Določba povzema tretji odstavek 62. člena veljavnega zakona, s tem da je dodano, da davčni organ po prejemu prijave prenehanja opravljanja dejavnosti trošarinskega zavezanca izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Z namenom zmanjšanja administrativnih obremenitev za zavezanke je tudi določeno, da davčni organ ob prenehanju veljavnosti dovoljenja trošarinskega zavezanca sam izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Navedena novost pomeni, da imetnik dovoljenja ob prenehanju njegove veljavnosti ni več zavezan k vložitvi prijave za izbris iz evidence trošarinskih zavezancev. 15-dnevni rok, ki ga določa 62. člen veljavnega zakona, je ukinjen, saj za učinkovito izvajanje zakona zadošča, da zavezanec predvideno prenehanje predhodno prijavi davčnemu organu.

Novost je tudi drugi odstavek, v skladu s katerim davčni organ po uradni dolžnosti iz evidence trošarinskih zavezancev izbriše začasno pooblaščenke prejemnike, in sicer po poteku časa veljavnosti

dovoljenja, in prejemnike trošarinskih izdelkov v komercialne namene – po prejemu obračuna trošarine. Nova je tudi določba tretjega odstavka, v skladu s katero lahko davčni organ po uradni dolžnosti izbriše trošarinskega zavezanca iz evidence, če oseba, ki je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev v roku dveh let od zadnje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ni več aktivna pri opravljanju dejavnosti s trošarinskimi izdelki, zaradi katere je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev. Izbris iz evidence se po uradni dolžnosti torej lahko opravi le v primeru, če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je oseba vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev, in če oseba ni prijavila prenehanja opravljanja dejavnosti. V večini primerov gre za zavezance, ki obračunov ne vlagajo redno in za opravljanje dejavnosti, zaradi katere so vpisani v evidenco trošarinskih zavezancev, nimajo stalnega dovoljenja. Ker obračune vlagajo le občasno, ob nastanku obveznosti za obračun trošarine lahko pride do situacije, ko opustijo dejavnost s trošarinskimi izdelki, tega pa ne prijavijo davčnemu organu. Organ jih še vedno pred izbrisom lahko pozove, da se sami izbrišejo iz evidence. Če pa tega ne storijo, se z dodano določbo davčnemu organu omogoči izbris po uradni dolžnosti. O izbrisu po uradni dolžnosti mora davčni organ izdati odločbo o izbrisu iz evidence trošarinskih zavezancev. Pred izbrisom odloči tudi o morebitni trošarinski obveznosti, kar velja za primere, ko ne obstajajo vsi obračuni trošarine, torej ko ni vseh izvršilnih naslovov in se obveznost naloži z odločbo.

XVIII. TROŠARINSKI IZDELKI

1. Alkohol in alkoholne pijače

K 65. členu:

Opredelitev alkohola in alkoholnih pijač izhaja iz veljavne ureditve in je v celoti usklajena z Direktivo 92/83 o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače in s tarifnimi oznakami kombinirane nomenklature za alkohol in alkoholne izdelke iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 285 z dne 30. 10. 2015, str. 1); (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2658/87/EGS).

K 66. členu:

Opredelitev piva je povzeta po veljavni ureditvi.

K 67. členu:

Opredelitev mirnega in penečega vina je povzeta po veljavni ureditvi.

K 68. členu:

Opredelitev drugih fermentiranih pijač, razen vina in piva, je povzeta po veljavni ureditvi.

K 69. členu:

Opredelitev vmesnih pijač je povzeta po veljavni ureditvi.

K 70. členu:

Opredelitev etilnega alkohola je povzeta po veljavni ureditvi. Ta vključuje tako alkohol, ki se uporablja v industrijske, neprehrabne namene, kot žgane pijače (npr. konjak, whisky), ki se pridobivajo z destilacijo ali pa na sintetični način, in so namenjene konzumiranju.

K 71. členu:

Obdavčitev alkohola in alkoholnih pijač izhaja iz veljavne ureditve in je v celoti usklajena z Direktivo 92/84, ki določa obvezne minimalne zneske trošarine. Zneski trošarine so določeni s 43. členom veljavnega zakona, z uredbo vlade pa se lahko do 50 % zvišajo ali znižajo. Del tega pooblastila sta vladi iz prejšnjih mandatov izkoristili aprila 2012 in aprila 2014, ko sta zvišali trošarino, tako da znaša: za pivo 12,10 eura za 1 vol. % na en hektoliter, za vmesne pijače 132 eurov za 1 vol. % na en hektoliter, za etilni alkohol 1.320 eurov za 100 vol. % na en hektoliter. Za mirno in peneče vino ter fermentirane pijače znaša trošarina 0,00 eura. Enaki zneski se ohranjajo v predlogu

zakona.

K 72. členu:

Enako kot po veljavni ureditvi je uveljavljanje oprostitve plačila trošarine za etilni alkohol iz prvega odstavka 72. člena predloga zakona možno s pridobitvijo statusa oproščenega uporabnika, ki omogoča, da so za etilni alkohol, ki je v režimu odloga, oproščeni uporabniki oproščeni plačila trošarine; če pa je oseba nabavila trošarinske izdelke s plačano trošarino, lahko oprostitve uveljavlja po sistemu vračila trošarine. Nova je določba šestega odstavka, ki omogoča, da davčni organ lahko odstopi od zahteve za denaturiranje, če uporaba predpisanega denaturanta dokazljivo onemogoča uporabo etilnega alkohola v proizvodnem procesu ali če ima denaturiran alkohol v končnem izdelku škodljiv vpliv na zdravje. V tem primeru se za proizvodnjo neprehrambnih izdelkov izjemoma lahko uporabi tudi nedenaturiran etilni alkohol.

K 73. členu:

Za razliko od veljavne ureditve organizacijska oblika poslovanja (v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi o gospodarskih družbah (ZGD) ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu ali kot fizična oseba/»čisti« kmet) ne vpliva na pridobitev statusa malega proizvajalca vina. Status malega proizvajalca vina (mirnega in penečega) ni vezan na (ne)opravljanje dejavnosti. Omejitev je le velikost vinograda (največ 20 hektarov) in proizvedena količina vina (največ 100.000 litrov).

K 74. členu:

S tem členom se malim proizvajalcem vina omogoči pridobitev dovoljenja, na podlagi katerega bodo lahko sodelovali v režimu odloga plačila trošarine, ne da bi imeli status imetnika trošarinskega skladišča ali pooblaščenega uvoznika. Tako bodo v režimu odloga nastopali kot izjema od splošnega pravila, ki določa, da lahko izdelke v režimu odloga plačila trošarine odpremlja v drugo državo članico le imetnik trošarinskega skladišča ali pooblaščen uvoznik. Tovrstna izjema (dovoljenje za odpremo vina kot specialna ureditev, mimo sistema EMCS) temelji na 40. členu Direktive Sveta 2008/118/ES in smernici v zvezi z izvajanjem te direktive (v nadaljnjem besedilu: Smernica).

Mali proizvajalci vina bodo dobavljali svoje vino v drugo državo članico v režimu odloga plačila trošarine pod okriljem spremnega vinarskega dokumenta. To pomeni, da pošiljke ne bodo evidentirane v EMCS, spremljal jih bo le vinarski spremni dokument. Pri teh postopkih se elektronski trošarinski dokument ne bo izdajal, država članica, kjer je prejemnik vina (ki ima pravico prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine, torej ima status imetnika trošarinskega skladišča ali pooblaščenega prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika), bo, glede na Smernico, morala te pošiljke obravnavati enako, kot da so vnesene v skladu z določbami, ki opredeljujejo zahteve glede gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov. Te oprostitve ne bodo mogli koristiti proizvajalci vina, ki so imetniki trošarinskega skladišča ali pooblaščen uvozniki.

K 75. členu:

S tem členom se osebi, ki ima pravico prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine (ima status imetnika trošarinskega skladišča ali pooblaščenega prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika), omogoči prejetje vina v režimu odloga plačila trošarine mimo sistema EMCS od malega proizvajalca vina iz druge države članice. V skladu s Smernico/priporočilom EK o izvajanju 40. člena Direktive Sveta 2008/118/ES se šteje, da je vino, ki ga pošilja mali proizvajalec vina iz druge države članice, v režimu odloga plačila trošarine, če je pošiljki priložen spremni vinarski dokument.

Zaradi pomanjkljivosti v nadzoru se bodo s podzakonskim aktom opredelila potrebna dokazila – pošiljatelj mora dokazati, da ima v domači državi članici status proizvajalca vina za odpremo v režimu odloga, da ne bi prihajalo do zlorab, torej da ne bi pošiljali vina na opisan način tudi tisti, ki niso mali proizvajalci vina.

K 76. členu:

Lastno rabo vina lahko uveljavlja le fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva oziroma kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, ki ima v lasti oziroma uporabi največ 0,1 hektara vinograda in vino proizvede iz lastnega grozdja (do največ 600 litrov).

V primeru preseganja proizvedene količine vina, ki je določena kot lastna raba, je treba opravljanje dejavnosti proizvodnje vina davčnemu organu prijaviti s prijavo v register trošarinskih zavezancev ter predložiti obračun trošarine in plačati trošarino v skladu z določili, ki veljajo za vse ostale trošarinske zavezanke.

K 77. členu:

S tem členom se določa uvedba novega trošarinskega subjekta t.j. malega proizvajalca piva, ki bo za proizvedeno pivo do največ 20.000 hektolitrov letno plačeval 50 % nižjo trošarino od splošne, določene z 71. členom tega zakona. S pridobitvijo statusa malega proizvajalca piva bodo zavezanec pravico do nižje trošarine lahko uveljavljali tudi v drugih državah članicah, ki imajo primerljivo ureditev. Pivo, ki ga bodo v Slovenijo dobavili mali proizvajalci piva iz drugih držav članic EU, bo obravnavano po pogojih iz našega zakona, torej bo obdavčeno po znižani stopnji.

K 78. členu:

V členu je opredeljena lastna raba piva, ki jo lahko uveljavlja fizična oseba, ki proizvedeno pivo tudi sama oziroma skupaj s člani gospodinjstva porabi. Za lastno rabo se šteje količina piva, ki v koledarskem letu ne preseže 200 litrov.

Prav tako kot pri opredelitvi lastne rabe vina je tudi tu določeno, da se kot člani gospodinjstva štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje piva za lastno rabo skupno stalno ali začasno prebivališče, in da za pivo, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine. Priznanje lastne rabe piva je novost, saj v veljavnem zakonu ni opredeljena, kar pomeni, da bi se – zaradi nove definicije trošarinskega zavezanca – morala kot trošarinski zavezanec prijaviti vsaka oseba, ki doma proizvaja pivo in ga porabi za lastne potrebe. Po veljavni ureditvi se osebe, ki doma proizvajajo pivo za lastno porabo, ne prijavijo v evidenco trošarinskih zavezancev in tudi ne plačujejo trošarine za proizvedeno pivo. Da bi se to področje uredilo, kar omogoča tudi Direktiva 92/83/ES, je v predlogu zakona opredeljena lastna raba piva. S tem se iz obdavčitve in obveznosti prijave kot trošarinski zavezanec izvamejo fizične osebe, ki doma proizvajajo pivo in ga porabijo same oziroma v okviru lastnega gospodinjstva.

Preseganje proizvedene količine piva, ki je v prvem odstavku tega člena določena kot lastna raba, se šteje za opravljanje dejavnosti proizvodnje piva in jo je treba prijaviti davčnemu organu s prijavo v register trošarinskih zavezancev, predložiti pa je treba tudi obračun trošarine in plačati trošarino za celotno proizvedeno količino v skladu z določili, ki veljajo za vse ostale trošarinske zavezanke.

K 79. členu:

Veljavna ureditev malih proizvajalcev žganja po oceni Evropske komisije ni sprejemljiva in odstopa od temeljnih načel trošarinskega režima. V izogib »infringementu« mora Slovenija v skladu z evropsko zakonodajo ukiniti možnost plačevanja pavšalnega letnega zneska trošarine, ki ne dosega 50 % nacionalne stopnje trošarine. Nova ureditev obdavčitve žganih pijač, ki jih proizvedejo mali proizvajalci žganja, bo v celoti usklajena z 22. členom Direktive 92/83/ES o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače in ne bo dopuščala razlikovanja med proizvodnjo v tržne namene in za osebno porabo.

Za razliko od veljavne ureditve s predlogom zakona žganje ni več obdavčeno pavšalno, glede na lastništvo opreme, temveč dejansko proizvedeno žganje. Vse količine žganja, ki jih bodo proizvedli mali proizvajalci, bodo obdavčene s trošarino, in sicer po znižani stopnji, ki bo znašala 50 % standardne nacionalne trošarine. Tako znižana trošarina bo količinsko omejena na največ 150 litrov 100 vol. % etilnega alkohola letno. V primeru preseganja navedene količinske omejitve oseba ne izpolnjuje več pogojev za malega proizvajalca žganja in mora spremeniti način obračunavanja in

plačevanja trošarine na način, kot velja za vse proizvajalce žganja, ter mora polno trošarino plačati za vse proizvedene količine žganja.

Uveljavljanje statusa malega proizvajalca žganja in s tem znižane stopnje trošarine (50 %) v novi ureditvi ni več vezano na restriktivne pogoje (npr. neopravljanje dejavnosti, prepoved prodaje, posedovanje kotla in njegova velikost). Mali proizvajalec žganja je lahko vsaka oseba, ki proizvede žganje v količini do 150 litrov 100 vol. % etilnega alkohola letno, kar vključuje tudi osebe, ki proizvajajo žganje v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu, in zelo razširjene čebelarje. Oboji po veljavni ureditvi plačujejo polno trošarino. Bistveno bolj pa bodo po novi ureditvi obdavčeni tisti mali proizvajalci, ki žganje kuhajo za lastno rabo in so do zdaj plačevali trošarino v pavšalnem znesku, in sicer 12,50 eura oziroma 25 eurov letno – odvisno od velikosti kotla.

Predlog zakona uvaja tudi administrativno olajšavo, in sicer za alkoholne pijače, ki jih iz lastno proizvedenega žganja mali proizvajalec proizvede z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim načinom ali tehnologijo, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Namreč, po veljavni ureditvi navedeni postopki štejejo za proizvodnjo alkoholnih pijač (ta zajema vse procese, ravnanja, opravila oziroma manipulacije, kot so npr. obdelava, predelava, dodelava, mešanje) in za tako pridobljeno novo alkoholno pijačo (npr. liker, medeno žganje, borovničevce) nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Zavezanec za plačilo trošarine obveznost za novo pijačo lahko poračuna s trošarino za žganje, ki ga uporabi kot vhodno surovino, oziroma uveljavlja vračilo, če je trošarino plačal za oba izdelka. Predlagana rešitev je za malega proizvajalca žganja administrativna olajšava.

Davčno obdobje za malega proizvajalca žganja je poslovno leto, ki se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta, trošarina se obračuna in plača letno, do 30. junija. Predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja in tudi obveznost pečatenja kot dokazilo, da oprema ni v obratovanju. Ukinja se tudi obveznost prijave lastništva ali posedovanja opreme za kuhanje žganja ter prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, saj bo davčni organ ob prejemu obračuna malega proizvajalca žganja evidentiral v evidenco trošarinskih zavezancev. Po novi rešitvi mali proizvajalec žganja prijavlja obračun za plačilo trošarine le v primeru, ko je obveznost nastala, če pa žganja ni kuhal, tudi obračuna z ničelno trošarino ne vlaga. Predlagana rešitev je pripravljena v luči odprave administrativnih bremen. Je pa njegova obveznost, da o svojem poslovanju vodi natančno evidenco o vrsti in količini porabljenih surovin, vrsti in količini proizvedenega žganja, trajanju kuhanja žganja po dnevih in drugo, kar bo natančneje opredeljeno s podzakonskim aktom.

Ker predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja, je ukinjena tudi obveznost prodajalcev opreme za kuhanje žganja, da vodijo evidenco kupcev te opreme, ki jo določa 46. člen veljavnega zakona.

K 80. členu:

Predlog zakona uvaja tudi administrativno olajšavo za osebe, ki opravljajo dejavnost priprave in prodaje jedi in pijač. Če te osebe (gostinci) iz žganja s plačano trošarino proizvedejo alkoholne pijače z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim načinom ali tehnologijo, jim za te pijače ni treba obračunati in plačati trošarino. Po veljavni ureditvi navedeni postopki štejejo za proizvodnjo alkoholnih pijač (proizvodnja zajema vse procese, ravnanja, opravila oziroma manipulacije, kot so npr. obdelava, predelava, dodelava, mešanje) in za tako pridobljeno novo alkoholno pijačo (npr. liker, medeno žganje, borovničevce) nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Zavezanec za plačilo trošarine obveznost za novo pijačo lahko poračuna s trošarino za žganje, ki ga uporabi kot vhodno surovino, oziroma uveljavlja vračilo, če je trošarino plačal za oba izdelka, torej finančnega učinka ni. Predlagana rešitev je za gostinca administrativna olajšava.

2. Tobačni izdelki

K 81. členu:

Opredelitev tobačnih izdelkov je povzeta po veljavni ureditvi. Za tobačne izdelke štejejo: cigarete,

cigare in cigarilosi ter tobak za kajenje. Za tobačne izdelke štejejo tudi novi izdelki, ki se uporabljajo kot nadomestek za tobačne izdelke in primerljivo zadovoljujejo potrebe in pričakovanja kadilcev, ne glede na vsebnost oziroma odsotnost tobaka. Podrobneje so opredeljeni v 85. členu. Za razliko od konvencionalnih izdelkov pri uporabi le-teh ne pride do procesa izgorevanja, zato predlagatelj uporabi termin vdihovanje namesto kajenje.

K 82. členu:

Opredelitev cigaret je povzeta po veljavni ureditvi.

K 83. členu:

Opredelitev cigar in cigarilosoov je povzeta po veljavni ureditvi in dopolnjena v skladu s spremembo pojasnjevalnih opomb kombinirane nomenklature k tarifni podštevilki 2402 10 00, objavljeno v Uradnem listu EU C št. 210, z dne 24. 7. 2013. Sprememba se nanaša na natančnejšo opredelitev zunanega ovoja, ki je iz naravnega tobaka in po novi ureditvi ne sme imeti dodatne plasti, ki bi ga ovijala. Posledično izdelek s takim ovijem ne bo obravnavan in obdavčen kot cigarilos, temveč kot cigareta.

K 84. členu:

Opredelitev tobaka za kajenje je povzeta po veljavni ureditvi.

K 85. členu:

Ta člen podrobneje opredeljuje novo kategorijo izdelkov, ki je skladno z 81. členom tega zakona uvrščena v skupino tobačnih izdelkov, in sicer: tobak za segrevanje in elektronske cigarete. Polnilo je predelan tobak ali tekočina, ki vsebuje nikotin. Glede na naravo uživanja (ne gre za izgorevanje oziroma kajenje, temveč za segrevanje polnila) so poimenovani kot izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja.

K 86. členu:

Obdavčitev konvencionalnih tobačnih izdelkov je povzeta po veljavni ureditvi, izdelki, namenjeni vdihovanju brez izgorevanja, so obdavčeni glede na vsebnost polnila, za nove izdelke, ki se ne morejo uvrstiti v 85. člen in so sproščeni v porabo po uveljavitvi tega zakona, pa je dano pooblastilo vladi, da določi trošarino, in sicer najmanj v višini trošarine za drobno rezani tobak. Za slednje je določena obveznost prijave drobnoprodajnih cen štiri mesece pred prvo sprostitvijo v porabo, za vse druge tobačne izdelke znaša rok prijave 15 dni pred sprostitvijo v porabo. S sistemskega vidika je prijavljanje drobnoprodajnih cen potrebno zaradi ugotavljanja tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret ter določanja specifične in proporcionalne trošarine, davčnemu organu pa omogoča izvajanje ustreznega nadzora. V primeru novih tobačnih izdelkov je rok prijave relativno dolg, saj mora vladi omogočiti preučitev izdelka in opredelitev glede obdavčitve.

Predlog zakona vladi dopušča presojo glede prilagoditve specifične trošarine ugotovljeni tehtani povprečni drobnoprodajni ceni cigaret, če se ta ne spremeni za več kot 20 %.

K 87. členu:

Obveznost označevanja tobačnih izdelkov s tobačnimi znamkami je povzeta po veljavni ureditvi. Za razliko od veljavne ureditve predlog zakona določa tudi obveznost označevanja tobačnih izdelkov s tobačno znamko v primeru prodaje na drobno. Tobačni izdelki so zakonito sproščeni v porabo oziroma prost promet, če je originalna embalaža opremljena s tobačno znamko. V praksi pa so se pojavljali primeri, ko so se tobačni izdelki (običajno gre za cigare) prodajali v trgovini na drobno po kosih (torej odprta originalna embalaža) brez tobačnih znamk, pri čemer je bila zunanja embalaža opremljena s tobačno znamko, a za posamezne kose ni dokazljivo, da izvirajo iz originalne embalaže, ki je bila predhodno na zakonit način sproščena v porabo. S predlagano dopolnitvijo bo za prodajo na drobno – če bo namen prodajati posamezni kos iz zavočka – moral biti vsak označen s tobačno znamko, če pa se bo prodajal zavoček v celoti, bo zadoščala ena tobačna znamka na originalni embalaži. Za elektronske cigarete zakon dopušča izjemo, ti izdelki se obravnavajo kot trošarinski izdelki le na domačem trgu in zanje ni zahtevano označevanje s tobačno znamko. Za te izdelke zakon določa poseben nadzor gibanja (101. člen), spremlja jih komercialni dokument, dejavnost trgovanja s temi

izdelki pa je pred njenim pričetkom treba prijaviti davčnemu organu, davčno obveznost pa plačati ob uvozu oziroma vnosu na ozemlje Slovenije.

3. Energenti in električna energija

K 88. členu:

Ta člen opredeljuje energente in električno energijo, ki so predmet trošarine v skladu z zakonom, če se porabijo za namene pogona ali ogrevanja. V tretjem odstavku so navedeni izdelki z navedbo tarifne oznake kombinirane nomenklature carinske tarife Uredbe 2658/87/EGS (v nadaljem besedilu: tarifne oznake), ki izhajajo iz Direktive 2003/96/ES. V četrtem odstavku so kot energenti definirani vsi drugi izdelki, ki se porabijo za namene pogona ali ogrevanja in so zato predmet trošarine. Šesti odstavek določa biogoriva. Osmi odstavek določa, kaj se šteje za električno energijo v skladu s kombinirano nomenklaturou carinske tarife.

Vsebina člena je enaka 53. členu veljavnega zakona. Posodobljene so tarifne oznake izdelkov.

K 89. členu:

V členu je opredeljena posebnost nadzora energentov, ki veljajo pri njihovi proizvodnji, predelavi, skladiščenju in gibanju.

Člen povzema vsebino 57.b člena veljavnega zakona.

Dodana je tudi določba v drugem odstavku, ki za trda goriva, tj. premoge, določa nadzor nad proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem, vnosom in uvozom, saj gre za energente, ki so predmet trošarine, čeprav so po veljavni ureditvi izvzeti iz trošarinskega nadzora.

K 90. členu:

Člen opredeljuje trošarinskega zavezanca za električno energijo in nastanek obveznosti za obračun trošarine.

V prvem odstavku, ki opredeljuje trošarinskega zavezanca za električno energijo, je v primerjavi z veljavno ureditvijo iz prvega odstavka 53.a člena določba spremenjena, in sicer je v predlogu zakona določeno, da je trošarinski zavezanec dobavitelj električne energije s sedežem v Sloveniji končnim odjemalcem v Sloveniji, za dobavo električne energije s strani dobavitelja, ki v Sloveniji nima sedeža, pa je določeno, da je trošarinski zavezanec končni odjemalec. Taka ureditev omogoča, da se lahko dobava električne energije končnim odjemalcem v Sloveniji vrši tudi s strani dobaviteljev, ki v Sloveniji nimajo sedeža ali stalne poslovne enote.

Glede na veljavni zakon je iz 55. člena veljavnega zakona v nov drugi odstavek prenesena oprostitvev za električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije in porabljeno za pokrivanje lastnih potreb. Navedena oprostitvev je umeščena v 53.a člen, saj gre za oprostitvev, ki ni vezana na pridobitev dovoljenja za oproščeno rabo energenta ali električne energije in od upravičenca ne terja priglasitvev davčnemu organu. Dodana je tudi določba, da se proizvajalci električne energije, ki so upravičeni do oprostitvev, ne priglasijo davčnemu organu kot proizvajalci trošarinskih izdelkov za pokrivanje lastnih potreb. Taka ureditev izhaja iz Direktive 2003/96/ES, na podlagi katere se lahko v nacionalni ureditvi določi oprostitvev za obračun in plačilo trošarine za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvu oziroma na napravah, ki se uporabljajo za lastno rabo oziroma za začasno oskrbo z električno energijo v primeru izpada ali motenj običajne oskrbe z električno energijo, vendar le pod pogojem, da je trošarina za energent, ki je bil porabljen za proizvodnjo električne energije v gospodinjstvu oziroma v napravah, ki se uporabljajo za začasno oskrbo z električno energijo, plačana. Tudi tem osebam, ki proizvajajo električno energijo za lastno porabo, se ni treba priglasiti kot trošarinski zavezanec.

V četrtem odstavku je glede na veljavni zakon dodan nastanek obveznosti za obračun trošarine v okviru proizvodnje električne energije. Obveznost za proizvajalca električne energije lahko poleg lastne porabe proizvedene električne energije nastane tudi pri dobavi te proizvedene količine

končnemu porabniku. V navedenem primeru ne gre za dobavo po prenosnem ali distribucijskem omrežju, temveč za neposredno prodajo proizvedene električne energije. Proizvajalec se s končnim uporabnikom dogovori za odjem električne energije ali pa mu jo proda kot shranjeno v hranilniku električne energije. V skladu z navedeno dopolnitvijo se v osmem odstavku člena določa tudi način obračuna trošarine za proizvajalca električne energije.

V šestem odstavku je dodan način obračunavanja trošarine za naprave za samooskrbo z električno energijo, ki so opredeljene s predpisom, ki ureja samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije. Samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije je proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov energije, za namen celotnega ali delnega pokrivanja lastnega odjema električne energije z napravo za samooskrbo. Imetnik naprave za samooskrbo z električno energijo je proizvajalec električne energije in je v skladu z drugim odstavkom 90. člena tega zakona za električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije in porabljeno za pokrivanje lastnih potreb trošarine oproščen. Naprava za samooskrbo z električno energijo lahko količino električne energije, ki je imetnik naprave ne porabi, odda v omrežje. Ko naprava ne proizvaja električne energije, le-to odjema iz omrežja. Dobavitelj električne energije za obračunsko obdobje imetniku naprave za samooskrbo z električno energijo obračuna trošarino za količino električne energije, ki je razlika med oddano in iz omrežja prevzeto količino električne energije. Ker gre za menjavo med oddano in prevzeto električno energijo, se obračuna trošarina le za količino prevzete električne energije, ki presega količino v omrežje oddane električne energije.

V zadnjem, devetem odstavku je določen način obračunavanja trošarine za električno energijo, katere poraba se ne odčitava mesečno, temveč na podlagi predvidene mesečne dobave. V navedenem primeru dobavitelj naknadno obračuna trošarino za razliko med dejansko oziroma neto (za naprave za samooskrbo z električno energijo) dobavljeno električno energijo in zaračunano predvideno mesečno dobavo. Glede na veljavni zakon je določba spremenjena tako, da se lahko dejansko porabljena električna energija ne poračunava enkrat letno, kot je v veljavnem zakonu, temveč najmanj enkrat letno. Dobavitelj lahko poračuna dejansko porabo večkrat znotraj enega leta.

Sama vsebina člena je povzeta po 53.a členu veljavnega zakona.

K 91. členu:

V členu je opredelitev trošarinskega zavezanca in nastanek obveznosti za zemeljski plin. Drugačna ureditev kot za druge energente izhaja že iz Direktive 2003/96/ES, ki določa, da obveznost za obračun trošarine nastane, ko je zemeljski plin odvzet iz omrežja. Tako kot pri električni energiji je za zemeljski plin ureditev režima odloga drugačna od splošne ureditve režima odloga plačila trošarine.

V prvem odstavku so določeni primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine za zemeljski plin in zavezanec za obračun trošarine. Glede na veljavni zakon je kot oseba, zavezana za obračun trošarine, dodan proizvajalec zemeljskega plina, ki zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb. Taka ureditev sledi razvoju proizvodnje zemeljskega plina v Sloveniji. Pri opredelitvi trošarinskega zavezanca za zemeljski plin je v primerjavi z veljavno ureditvijo iz prvega odstavka 53.b člena določba spremenjena, in sicer je v predlogu zakona določeno, da je trošarinski zavezanec dobavitelj zemeljskega plina s sedežem v Sloveniji končnim odjemalcem v Sloveniji, za dobavo zemeljskega plina s strani dobavitelja, ki v Sloveniji nima sedeža, pa je določeno, da je trošarinski zavezanec končni odjemalec. Taka ureditev omogoča, da se lahko dobava zemeljskega plina, končnim odjemalcem v Sloveniji vrši tudi s strani dobaviteljev, ki v Sloveniji nimajo sedeža ali stalne poslovne enote.

S šestim odstavkom se na novo ureja gibanje utekočinjenega in stisnjenega zemeljskega plina pri vnosu iz druge države članice v Slovenijo ali iz Slovenije v drugo državo članico. Ker v skladu z Direktivo 2003/96/ES za zemeljski plin ne velja trošarinski režim nadzora nad gibanjem, se v primeru gibanja izven cevovodov zemeljski plin v stisnjeni ali utekočinjeni obliki giba s plačano trošarino. Pri gibanju utekočinjenega ali stisnjenega zemeljskega plina je tako v skladu z 29. členom zakona določeno, da je treba gibanje najaviti in plačilo trošarine zavarovati.

V sedmem odstavku je določen način obračunavanja trošarine za zemeljski plin, ko se poraba ne odčitava mesečno, temveč na podlagi predvidene dobave. Določba je glede na veljavni zakon nova in ureja obračunavanje trošarine, ko se ta obračunava na podlagi predvidene dobave zemeljskega plina. Ureditev je enaka ureditvi, kot velja za električno energijo v skladu s 53.a členom, oziroma enaka, kot je v 90. členu tega zakona.

Ob navedenih spremembah v sedmem odstavku in določitvi novega zavezanca za obračun trošarine za zemeljski plin je vsebina člena enaka 53.b členu veljavnega zakona.

K 92. členu

Člen določa trošarinsko osnovo in znesek trošarine za energente in električno energijo.

Glede na veljavni zakon je v preglednici v tretjem odstavku, kjer so določeni energenti in znesek trošarine, črtan metan, ki je za namen poenostavitve spremljanja in obdavčevanja energenta združen z zemeljskim plinom, ki je po svojem bistvu v pretežnem deležu metan. S tem se uvaja pozitivna trošarina za namen rabe metana za ogrevanje, ki je zdaj trošarine oproščen. Količinska raba metana za ogrevanje je zanemarljiva. Za rabo metana za pogon je z uvrstitvijo energenta k zemeljskemu plinu določena nižja trošarina, saj je za metan za pogon določena višja trošarina kot za zemeljski plin za pogon.

V tretjem odstavku je v preglednici v 6. točki iz kurilnega olja črtana tarifna oznaka 2710 19 99, saj gre za energent, ki ni pod nadzorom in primarno ni namenjen za namene pogona ali ogrevanja. Če bi se tak izdelek uporabil za namene pogona ali ogrevanja, se obdavči v skladu s četrnim odstavkom tega člena. S tem je v zakonu ustrezno urejeno dejansko izvajanje postopkov z izdelki iz navedene tarifne oznake. V tabeli so posodobljene tarifne oznake izdelkov.

Delitev trošarine na poslovno in neposlovno rabo električne energije je nadomeščena s štirimi stopnjami porabe, oblikovanimi za letno količino porabe električne energije. Znesek trošarine se, glede na veljavni zakon, ohranja za I. do III. stopnjo odjema. Spreminja se znesek trošarine za IV. stopnjo odjema iz 3,05 na 1,8 eura za eno megavatno uro električne energije.

V četrtem odstavku je dodana določba, da se trošarina plačuje glede na namen porabe ne samo od drugih energentov iz 87. člena zakona, temveč tudi za vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo, in vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje. Vsebinska odstavka je skladna šestemu odstavku 54. člena veljavnega zakona.

S petim odstavkom je opredeljen način določitve trošarine za aditive, ki se dodajajo gorivom za pogonski namen, in energentom, ki se lahko porabijo ali ki so za pogon ali ogrevanje. Ureditev izhaja iz veljavnega zakona. Na novo je v odstavku opredeljen način določanja trošarine, če se izdelek lahko doda več vrstam energentov, ki imajo predpisane različne zneske trošarine (npr. plinsko olje in bencin). Za slednje se v primeru možnosti dodajanja izdelka več vrstam energentov določi višji znesek trošarine.

V šestem odstavku je za trda goriva, od katerih se trošarina obračunava glede na kalorično vrednost, določeno, da se v primeru kalorične vrednosti v razponu ali izražene v neto in bruto vrednosti za obračun trošarine upošteva bruto ali najvišja kalorična vrednost. Določba je v zakon umeščena z namenom jasnosti pri določanju trošarine za trda goriva, prav tako pa z namenom uskladitve z Direktivo 2003/96/ES.

V sedmem odstavku je za namen izvzetja nekaterih energentov iz nadzora nad gibanjem v Sloveniji določena nova poenostavljena ureditev. Za energente, ki se uporabljajo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, se šteje, da so sproščeni v porabo ob prejemu iz druge države članice oziroma ob uvozu oziroma odpremi iz trošarinskega skladišča oziroma ob končani

proizvodnji. Za tovrstne energente, ki se zaradi svojih specifičnih značilnosti in praviloma tudi višje nabavne cene ne uporabljajo za pogon in ne za ogrevanje (transformatorska olja, olja za elektroerozijo, tekoči vosek za sveče, beli špirit, ksileni, olja in tekočine za hidravlične namene, olja za honanje), ne nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji. Vsaka drugačna ureditev bi pomenila administrativne obremenitve tako za osebe, ki s tovrstnimi energenti trgujejo ali jih uporabljajo v proizvodnji (pridobitev dovoljenja za trošarinsko skladišče ali dovoljenja za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov), kot tudi za davčni organ. Če pa bi se ti energenti kljub temu porabili kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, mora oseba, ki jih je porabila kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, obračunati in plačati trošarino, predpisana pa je tudi sankcija. Z navedeno ureditvijo se tudi opravlja obveznost pridobitve dovoljenja za oproščenega uporabnika za osebe, ki nabavljajo energente, ki se ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje.

Glede na veljavni zakon se s predlogom besedila člena črta določba glede znižane vrednosti trošarine za zemeljski plin za pogonski namen, ki je veljala do 1. maja 2014. Po poteku prehodnega obdobja, v katerem je lahko Slovenija določila trošarino, nižjo od minimalne trošarine iz Direktive 2003/96/ES, je Vlada Republike Slovenije spremenila znesek trošarine z Uredbo o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente (Uradni list RS, št. 31/14). Črtane so tudi določbe od devetega do dvanajstega odstavka, ki določajo način porabe električne energije za poslovno in neposlovno rabo. Slednja delitev rabe električne energije je s predlogom zakona opuščena, nadomešča pa jo ureditev, ki določa trošarino glede na višino porabe električne energije.

Trošarina na električno energijo se v predlogu zakona določa glede na količino letne porabe električne energije. Po podatkih ministrstva, pristojnega za infrastrukturo, na podlagi zbranih podatkov o nakupu in prodaji električne energije, je bilo v decembru 2014 za električno energijo v Sloveniji 935.495 odjemnih mest. V letu 2014 je bilo končnim porabnikom na odjemna mesta dobavljeno 12.598.461 MWh električne energije. V prvem razredu z letno porabo električne energije do 20 MWh se tako zajemajo v večji meri gospodinjiski in manjši poslovni odjemalci, ki za opazovani mesec predstavljajo 97,6 odstotka vseh odjemalcev. Poraba v prvem razredu znaša 40 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije. V drugem razredu so zajeti poslovni odjemalci od 20 do 160 MWh, ki predstavljajo 1,9 odstotka vseh odjemalcev, njihova poraba pa predstavlja 11 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije. V tretjem razredu so zajeti večji poslovni odjemalci s porabo od 160 MWh do 10.000 MWh, ki predstavljajo 0,4 odstotka vseh odjemalcev, njihova poraba pa predstavlja 32 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije. Zadnji, četrti razred pa zajema odjem odjemalcev električne energije, ki so po svoji naravi energetske intenzivni in njihova letna poraba znaša nad 10.000 MWh. Ti predstavljajo le 0,01 odstotka vseh odjemalcev, poraba električne energije v tem razredu pa predstavlja 17 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije.

Delitev rabe električne energije na poslovno in neposlovno se opušča zaradi težav, ki so se izkazale v praksi pri dobaviteljih in distributerjih električne energije, in sicer pri razvrščanju odjemnih mest v poslovni in neposlovni odjem. Po opravljenih inšpekcijskih nadzorih pri distributerjih električne energije je bilo ugotovljeno, da so v poslovno in neposlovno porabo odjemna mesta uvrščena nedosledno. Uvrstitev odjemnega mesta v poslovno ali neposlovno rabo je bila nejasna za odjemalce iz Standardne klasifikacije dejavnosti, področja O, oddelka 84. – Dejavnost javne uprave in obrambe, dejavnost obvezne socialne varnosti in za odjemalce, ki so prijavljeni za gospodinjiski odjem, pa na odjemnem mestu opravljajo pridobitno dejavnost. Težave pri izvajanju so se izkazale tudi pri ugotavljanju rabe imetnika priključka, na primer na priključnem mestu imetnika priključka, ki plačuje trošarino za neposlovni odjem, se opravlja pridobitna dejavnost. Način določitve trošarine po količinskem odjemu električne energije izhaja iz Direktive 2003/96/ES. Oblikovanje trošarine na navedeni način uporabljajo tudi druge države članice. Morebitna že predlagana delitev odjema na gospodinjiski in ostali odjem ni v skladu z Direktivo 2003/96/ES. Predvideno je, da bo zaradi ureditve treba prilagoditi način umeščanja končnih porabnikov v posamezne razrede, zato je v prehodnih določbah predloga zakona določeno prehodno obdobje za uveljavitev določbe, in sicer do 1. oktobra 2016.

V devetem odstavku je določeno, da bo podrobnejši način uvrščanja končnega odjemalca v odjemno skupino električne energije opredeljen v podzakonskem aktu. V podzakonskem aktu se bo tudi objavil znesek trošarine za zemeljski plin, izražen v megavatni uri, ki je sedaj določen v eurih za kubični meter. V pripravi je uredba o trgu z zemeljskim plinom, ki bo določila oziroma spremenila način merjenja za zemeljski plin iz volumetrične enote v energijsko enoto. V skladu z usklajenim pretvornikom bo s podzakonskim aktom določen znesek trošarine v eurih na energijsko enoto.

K 93. členu:

Člen opredeljuje vračilo trošarine za industrijsko-komercialni namen. Vsebina prvega odstavka je povzeta po prvem odstavku 54.a člena veljavnega zakona, pri čemer sta črtani besedi »in strojogradnji«, s čimer se zakonska določba uskladi z Direktivo 2003/96/ES. Do vračila trošarine so tako upravičene osebe, ki so energent porabile za stroje in opremo, uporabljeno pri visokih in nizkih gradnjah. V prvem odstavku je dodan pogoj glede uveljavljanja vračila dela trošarine za stroje v gradbeništvu, in sicer tako, da je poraba goriva za stroje, ki se uporabljajo pri dejanskem opravljanju dejavnosti s področja »gradbeništvo«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

V drugem odstavku je za upravičence do vračila trošarine določena obveznost vodenja evidence o nabavi in porabi goriva ter hramba listin, na podlagi katerih je bila trošarina vrnjena. Dodan je pogoj za uveljavljanje vračila trošarine, za upravičence, ki nimajo sedeža v Sloveniji, da morajo zahtevku za vračilo trošarine predložiti dokazilo o opravljanju dejavnosti in pogodbo oziroma drugo dokazilo o opravljanju gradbenih del, na ozemlju Slovenije. Davčni organ namreč ne razpolaga s podatki, ali je upravičenec iz tuje države članice dejansko registriran za opravljanje dejavnosti gradbeništva in ali bo gorivo porabljeno za opravljanje dejavnosti v Sloveniji.

Tretji odstavek povzema vsebino drugega odstavka 54.a člena veljavnega zakona, pri čemer je dodano, da se zahtevek poleg v papirni, lahko vloži v elektronski obliki. Vlaganje zahtevka za vračilo trošarine v elektronski obliki je predvideno v začetku leta 2017.

K 94. členu:

Člen opredeljuje vračilo trošarine za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo. Ureditev je enaka 54.b členu veljavnega zakona. V drugem odstavku je besedilo dopolnjeno z opredelitvijo normative porabe, ki je prenesena iz veljavnega podzakonskega akta. V tretjem odstavku, ki določa rok za vložitev zahtevka za vračilo trošarine za fizične osebe, je rok z zdaj veljavnega (31. marec) podaljšan na 30. junij tekočega leta za preteklo leto, z namenom, da se ob daljšem roku zagotovi bolj enakomerno vlaganje zahtevkov in tudi, da imajo upravičenci dovolj časa, da pri pristojnih organih, ki vodijo register o namenu rabe kmetijskih površin in o gozdnih površinah, poskrbijo za ureditev evidenc, predvsem ko gre za zapuščinske postopke. Daljši rok za vlaganje zahtevkov omogoča bolj razpršeno vlaganje zahtevkov in s tem tudi krajši odzivni čas organa, ki odloča o zahtevkih. V praksi se zdaj veljavni rok za vložitev zahtevka odraža v zelo velikem številu zahtevkov, vloženih v marcu, kar povzroča, da se večina zahtevkov ne more rešiti v roku, ki je v postopkovnem predpisu določen za izdajo odločbe.

V besedilu člena je za agrarne skupnosti, ki po zakonu, ki ureja agrarne skupnosti niso samostojne pravne osebe in so skupnost fizičnih in pravnih oseb, dodano da lahko vračilo trošarine uveljavljajo člani agrarne skupnosti.

Glede načina vložitve zahtevka je tako za fizične kot za pravne osebe določena možnost vložitve zahtevka v pisni ali elektronski obliki. Listine, na podlagi katerih je bilo uveljavljano vračilo trošarine, se za fizične osebe predložijo le na zahtevo davčnega organa. Možnost elektronskega vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine in hramba listin sta urejeni v četrtem in petem odstavku člena. Vlaganje zahtevka za vračilo trošarine v elektronski obliki je predvideno v začetku leta 2017.

K 95. členu:

Člen opredeljuje vračilo trošarine za komercialni prevoz. Ureditev je enaka 54.č členu veljavnega

zakona, z odpravo pogoja, da mora biti gorivo, za katerega upravičenec zahteva vračilo trošarine, kupljeno z gotovino. Ta pogoj je bil črtan zaradi težav pri izvajanju predvsem pri uporabi predplačniških kartic, na katere so bila sredstva naložena tako z gotovinskimi vplačili kot s transakcijskega računa. Novost je tudi način vložitve zahtevka, in sicer je določeno, da se zahtevek lahko poleg v papirni, vloži tudi v elektronski obliki. Vlaganje zahtevka za vračilo trošarine v elektronski obliki je predvideno v začetku leta 2017.

K 96. členu:

Člen določa uporabo energentov, za katere se ne plača trošarin, če jih porabijo energetske intenzivna podjetja za proizvodnjo toplote za namen proizvodnje izdelkov ob pogoju, da je za energent izpolnjeno plačilo minimalne ravni obdavčitve iz tabele C iz priloge Direktive 2003/96/ES. Ureditev izhaja iz 17. člena Direktive 2003/96/ES, ki omogoča državam članicam, da za energetske intenzivna podjetja določijo nižjo obdavčitev energentov. Upravičenec lahko uveljavi oprostitev plačila trošarine ali kot vračilo plačane trošarine, ob pogoju da je za koledarsko leto, za katerega uveljavlja oprostitev oziroma vračilo, energetske intenzivno se dejavnost podjetja uvršča v področje »Predelovalne dejavnosti«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

V drugem odstavku je določen kriterij energetske intenzivnosti, ki izhaja iz direktive in velja, da je podjetje energetske intenzivno, če letni strošek nabave energentov in električne energije, nabavljeni ali proizvedeni v okviru dejavnosti, znaša najmanj 3 % letne proizvodne vrednosti. Strošek nabave energentov vključuje vse davke, razen odbitnega DDV. Proizvodna vrednost pomeni prihodke, vključno s subvencijami, povezanimi s ceno izdelka, povečano ali zmanjšano za spremembo zalog končnih in nedokončanih izdelkov ter blaga in storitev, nabavljenih za nadaljnjo prodajo, zmanjšano za nabave blaga ali storitev za nadaljnjo prodajo. O teh podatkih upravičenec poroča že v svojem letnem poročilu, ki ga predloži Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, do zadnjega dne meseca marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto. Podatke iz letnega poročila navede v obračunu ali zahtevku za vračilo trošarine. Obrazec ter način izpolnitve obračuna ali zahtevka za vračilo trošarine bo urejen v podzakonskem aktu.

V tretjem odstavku je določeno, da lahko upravičenec pridobi dovoljenje za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, ob pogoju da za preteklo koledarsko leto izpolnjuje kriterij energetske učinkovitosti. Lahko pa upravičenec med letom nabavlja energente s plačano trošarino in zanje naknadno uveljavi vračilo trošarine.

V četrtem odstavku so predpisani podatki, ki jih upravičenec navede v letnem obračunu ali zahtevku za vračilo trošarine. Za porabljeni energent navede podatke o znesku plačila trošarine in okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida, v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida. Če je izpolnjen pogoj plačila minimalne ravni obdavčitve s plačilom okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida, se upravičencu vrne ali oprosti celoten znesek trošarine. Če pa za energent okoljska dajatev ni bila plačana, se vrne upravičencu trošarina v znesku, ki presega minimalno raven obdavčitve oziroma v višini minimalne ravni obdavčitve nastane obveznost za plačilo trošarine, če je upravičenec med letom prejemal energent brez plačila trošarine.

V petem odstavku so določeni roki za vložitev obračuna oziroma zahtevka za vračilo trošarine in rok za plačilo trošarine, ki lahko nastane za oproščenega uporabnika.

Šesti odstavek določa, da se Oprostitev oziroma vračilo trošarine šteje za državno pomoč, dodeli se, če so izpolnjeni pogoji iz 44. člena Uredbe Komisije (ES) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26.6.2014, str. 1). Pogoji, ki v skladu z Evropsko uredbo veljajo neposredno, so da se pomoč ne dodeli, v primeru da je podjetje iz sektorja ribištva in ribogojstva, podjetje, ki je prejelo pomoč za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov, je podjetje v težavah ter podjetje, ki je naslovnik neporavnane naloge za izterjavo zaradi predhodne odločbe Evropske komisije, ki je pomoč razglasila za nezakonito in nezdružljivo s skupnim trgom. Davčni organ višino odobrene

državne pomoči sporoči ministrstvu, pristojnemu za finance, vsako leto najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

Podrobnejši pogoji ter način uveljavljanja oprostitve oziroma vračila trošarine bodo urejeni s podzakonskim predpisom, kar je določeno v sedmem odstavku.

K 97. členu:

Člen opredeljuje uporabo energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina. Ureditev povzema 55. člen veljavnega zakona.

V prvem odstavku se 2. točka veljavnega zakona deli na dve točki, in sicer tako, da se ločujeta oprostitve rabe energenta za proizvodnjo električne energije in rabe energenta za kogeneracijo, saj gre že po Direktivi 2003/96/ES za dve ločeni vrsti rabe, ki je trošarine oproščena oziroma lahko oproščena. Prva namreč velja za vse države članice, saj je namen oprostitve trošarine, da se trošarina ne obračuna za energent, ki se porabi za proizvodnjo električne energije, saj je obdavčena proizvedena električna energija. Druga raba pa je v skladu z Direktivo 2003/96/ES oproščena opcijsko, kar pomeni, da se lahko države članice odločijo, ali bodo za kogeneracijo oprostile energent, ki se porablja v kogeneraciji, ali proizvedeno električno energijo. Obdavčitev tako energenta, ki se porablja za proizvodnjo električne energije, kot tudi kogeneracije in obdavčitev proizvedene električne energije pa bi pomenila dvojno obdavčitev.

Nadalje se 4. točka prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona spreminja tako, da velja oprostitve plačila trošarine za energente, ki se porabijo za proizvodnjo energentov. Oproščena raba energentov kot surovina za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov je namreč opredeljena v 5. točki odstavka kot raba energenta za druge namene, ki ni pogon ali ogrevanje. Oproščena raba energenta za proizvodnjo električne energije pa je tudi že opredeljena v 2. točki odstavka. Navedena sprememba predstavlja uskladitev z Direktivo 2003/96/ES in bolj pregledno opredeljuje vrsto oproščene rabe energenta. Veljavna ureditev namreč v 3. točki prvega odstavka 55. člena združuje rabe, ki so opredeljene že v drugih točkah istega odstavka.

5. točka prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona je črtana in umeščena v zadnjo točko navedenega odstavka. Oprostitve za rabo energentov, ki so injicirani v plavže, se uvršča med dvojno rabo energenta.

V drugem odstavku je glede na veljavni zakon dodana oprostitve za električno energijo, ki se porabi za proizvodnjo električne energije. Oprostitve za porabo proizvedene električne energije iz obnovljivih virov pa je kot redakcijski popravek prenesena med izjeme od nastanka obveznosti za proizvedeno in porabljeno električno energijo v 90. člen predloga zakona.

V členu je dodan odstavek, ki določa, da se šteje poraba energenta za proizvodnjo električne energije ter skupno proizvodnjo toplotne in električne energije kot poraba goriva za ogrevanje. V navedenih primerih se uporabljajo različne tehnologije, v katerih zgorevanje energenta ni namenjeno za pogon naprave oziroma za namen gibanja naprave. Določba je v predlog zakona dodana z namenom nedvoumne obravnave uporabe energenta v primerih proizvodnje električne energije ter skupne proizvodnje toplotne in električne energije.

V člen je dodana določba za letalske in pomorske prevoznike s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki lahko brez plačila trošarine kupujejo pogonsko gorivo v Sloveniji. Oprostitve lahko uveljavljajo s predložitvijo listin o vpisu v ustrezen register v državi, v kateri so registrirani za opravljanje dejavnosti, in prevoznih listin, s katerih je razvidno, da gre za opravljanje pridobitne dejavnosti. Vsebina določbe je urejena v veljavnem podzakonskem aktu, ker pa gre za pogoj, na podlagi katerega lahko letalski ali pomorski prevoznik pridobi gorivo brez plačila trošarine, se določba prenaša v zakon.

V zadnjem odstavku je določeno, da so načini uveljavljanja oprostitve po členu določeni v

podzakonskem aktu.

K 98. členu:

V členu je določeno označevanje energentov. Člen je enak 56. členu veljavnega zakona. Posodobljene so tarifne oznake izdelkov.

K 99. členu:

V členu je določena uporaba označenih energentov. Člen je enak 57. členu veljavnega zakona. Dodan je nov, šesti odstavek, ki je prenos določbe iz prekrškovnih določb, ki so v četrtem in petem odstavku 71. člena veljavnega zakona. Določbi namreč nalagata način čiščenja rezervoarja, če se ugotovi nepravilna uporaba označenega energenta, kar je upravni in ne prekrškovni ukrep.

K 100. členu:

V členu je določena prodaja energentov za pogonski namen. Člen je enak 57.a členu veljavnega zakona.

XIX. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM, PLAČEVANJEM IN VRAČILI TROŠARINE TER POSEBNOSTI NADZORA NAD DOLOČENIMI IZDELKI

K 101. členu:

V členu je določen poseben nadzor nad proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem in gibanjem na območju Slovenije za mazalna olja, ki so energenti in izdelki iz tarifnih oznak 2710 19 91, 2710 19 99, 2710 20 90 in 3826 00 90, za obsežna tržna gibanja in tobačne liste, ki so izdelki iz tarifnih oznak 2401 10 in 2401 20 in niso trošarinski izdelek. Nadzor nad mazalnimi olji je določen v četrtem odstavku 57. b člena veljavnega zakona. S tem zakonom se dodaj še nadzor nad proizvodnjo ter gibanjem tobačnih listov.

Za predmetne izdelke, ki niso trošarinski izdelki v skladu s tem zakonom, je zaznano visoko tveganje za neplačilo trošarine, saj izdelki niso pod trošarinskim nadzorom, se pa lahko uporabijo za namene pogona ali ogrevanja ali za kajenje.

V drugem odstavku so določene obveznosti za osebe, ki proizvajajo, predelujejo, vnašajo ali uvažajo te izdelke, in sicer morajo navedeno dejavnost pred njenim začetkom prijaviti davčnemu organu, zagotoviti, da gibanja spremlja komercialni dokument, in voditi evidence. Podrobnejša pravila glede navedenih postopkov bodo določena v podzakonskem aktu.

K 102. členu:

V členu je opredeljen davčni organ kot organ, ki je pristojen za izvajanje nadzora nad določbami zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi, ter predpisov, v skladu s katerimi se nadzor izvaja. Člen z redakcijskimi in ostalimi smiselnimi popravki povzema nekatere določbe 61. člena veljavnega zakona, s tem da je izpuščena določba drugega odstavka veljavnega 61. člena, saj je že v prvem odstavku določeno, da se nadzor opravlja tudi po določilih zakona, ki ureja davčni postopek.

V drugem odstavku so podrobneje opredeljeni postopki in ravnanja, ki so lahko predmet nadzora. Gre za nadzore ob različnih dogodkih in dejavnostih v zvezi s trošarinskimi izdelki – tako v zvezi z njihovo proizvodnjo kot tudi gibanjem in porabo. Ob tem je med nadzorne naloge vključen tudi nadzor nad vodenjem predpisanih evidenc ter pravilnostjo obračunavanja in plačevanja trošarine.

V tretjem odstavku so določeni posebni nadzorni ukrepi, ki jih lahko odredi davčni organ, da zagotovi spoštovanje izvajanja določb tega zakona. Med njimi so obveznost obveščanja v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov, prisotnost uradne osebe v trošarinskem skladišču in namestitvev dodatnih merilnih naprav in drugo. Vsebina člena je v večji meri povzeta iz 51. člena Pravilnika o izvajanju zakona o trošarinah, vendar je zaradi narave materije določb prenesena v zakon.

XX. KAZENSKÉ DOLOČBE

K 103. členu:

V členu so opredeljeni trošarinski prekrški, ki niso hujše narave in so večinoma povezani z opustitvijo obveznosti obveščanja davčnega organa ali drugimi opustitvami, ki običajno nimajo materialnih posledic. Vsebina je povzeta po 69. členu veljavnega zakona, pri čemer so dodani nekateri prekrški, ki se nanašajo na neizpolnjevanje predpisanih obveznosti v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga (kršenje obveznosti preklica elektronskega trošarinskega dokumenta ter kršenje obveznosti obveščanja davčnega organa o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu oziroma v poročilu o prejemu, nespoštovanje določb v zvezi z uporabo nadomestnega postopka) in obveščanja davčnega organa o nameravanih aktivnostih. Med kršitelje je dodan tudi posameznik, saj je tudi ta lahko kršitelj določb zakona, predvsem v primeru prodaje na daljavo in odpreme ter prejema vina za male proizvajalce.

Glede višine globe za pravne osebe velja, da je ta določena v višjih razponih za pravno osebo, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo. Prav tako je globa za samostojnega podjetnika posameznika in za posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana v nižjem razponu od zneskov globe za pravne osebe. Razlika v višini globe v razponu velja tudi za odgovorne osebe, saj je za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana globa v nižjih višinah razpona od globe za odgovorne osebe pravne osebe in tudi za odgovorne osebe pravne osebe, ki se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

K 104. členu:

V členu so opredeljeni hujši trošarinski prekrški. Vsebina člena je povzeta po 68. členu veljavnega zakona, z nekaterimi redakcijskimi in vsebinskimi posodobitvami ter popravki. V ta člen so dodani tudi prekrški v zvezi z označenimi energenti, ki so v veljavnem zakonu opredeljeni v 71. členu. Iz prekrškovnih določb so glede na vsebino besedila tega predloga izločeni prekrški prodajalcev, ki ne vodijo ali na poziv davčnega organa ne predložijo evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola, kar je določeno v 70. členu veljavnega zakona. Glede na spremenjene določbe glede malih proizvajalcev žganja namreč zdaj ni več pomembno posedovanje kotla za proizvodnjo žganja, temveč je pomembna sama proizvodnja žganja, ki povzroči nastanek obveznosti za obračun trošarine.

Določba 5. točke prvega odstavka 68. člena veljavnega zakona je ustrezno terminološko popravljena, in sicer: glede na to, da se v tem predlogu ne navaja izraz »nezakonito«, se tudi v prekrškovnih določbah ne navaja, temveč se v 3. točki prvega odstavka tega člena predpisuje sankcija za kršenje predpisanih postopkov za trošarinske izdelke, ki jih je kršitelj uvozil, proizvedel, skladiščil, prevažal, nabavil ali kako drugače pridobil oziroma jih ima v lasti ali posesti ter zanje niso bili izvedeni predpisani postopki.

Kršitelji – posamezniki so vključeni že v prvi odstavek, saj nekatere kršitve, navedene v tem odstavku, veljajo tudi za kršitve posameznikov, ki nimajo statusa pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

Popravljeni so tudi zneski glob. Višina globe za pravne osebe je določena v višjih razponih za pravno osebo, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo. Prav tako je globa za samostojnega podjetnika posameznika in za posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana v nižjem razponu od zneskov globe za pravne osebe. Razlika v višini globe v razponu velja tudi za odgovorne osebe, saj je za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana globa v nižjih višinah razpona od globe za odgovorne osebe pravne osebe in tudi za odgovorne osebe pravne osebe, ki se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

K 105. členu:

V členu so opredeljeni prekrški, katerih narava je posebno huda. Gre za spremenjeno vsebino

72. člena veljavnega zakona, ki jo je bilo treba uskladiti z zakonom, ki ureja prekrške. Določba zato pojasni, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristiljubnosti, ter določa globe v različnih razponih za posameznike, pravne osebe, pravne osebe, ki se štejejo za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, samostojne podjetnike posameznike ali posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, ter za odgovorne osebe prav tako v različnih razponih.

K 106. členu:

V členu je določeno pooblastilo, da se v hitrem postopku izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe. V primeru ugotovljenega prikrajšanja trošarine se sme izreči globa, ki je sorazmerna višini prikrajšane trošarine, kar je določeno v 72.a členu veljavnega zakona. Za razliko od sedanje ureditve, po kateri je delež enak tako za pravno kot za fizično osebo, se v predlogu tega člena globa, izrečena z odločbo v hitrem prekrškovnem postopku, razlikuje v višini, in sicer je delež prikrajšane trošarine za pravno osebo določen v višini dvakratnika prikrajšane trošarine, za fizično osebo pa v višini prikrajšane trošarine. Izraz »neplačana trošarina« se nadomesti z bolj ustreznim izrazom »prikrajšana trošarina«, ki je širši in zajame tudi vračila ter odpuste plačila trošarine, če so bili uveljavljeni na podlagi neresničnih podatkov. Izrečena globa, ki je sorazmerna višini prikrajšane trošarine, ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe za posamezno vrsto storilcev in za posamezni prekršek, naveden v 103., 104. ali 105. členu tega predloga.

K 107. členu:

V členu je opredeljeno zastaranje postopka o prekrških, katerih narava je posebno huda. Vsebina je smiselno enaka kot v 72.b členu veljavnega zakona.

K 108. členu:

V členu je opredeljen odvzem predmetov, kar določa 68.a člen veljavnega zakona. Za razliko od sedanje ureditve, kjer velja odvzem predmetov, ki so predmet prekrška, samo za pravne osebe, so v predlogu tega člena določbe zapisane tako, da velja odvzem predmetov tudi za fizično osebo, saj se je veljavna določba pri izvajanju veljavnega zakona izkazala za pomanjkljivo. Člen tudi določa, kako ravnati v primeru, ko se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde. V tem primeru se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta, ki se določi glede na tržno vrednost predmeta na ozemlju Republike Slovenije.

XXI. POSEBNE DOLOČBE

K 109. členu:

V členu je opredeljena uporaba drugih predpisov, napotilo na uvrstitev izdelkov v kombinirano nomenklaturu carinske tarife ter način vročanja dokumentov.

V prvem odstavku člena je opredeljeno, da se v zvezi s pravnimi sredstvi in drugimi vprašanji procesne narave, ki niso urejene s tem zakonom, postopa po zakonu ki ureja davčni postopek in ki ureja finančno upravo in carinsko zakonodajo. V drugem odstavku je določeno, da glede uvrstitve izdelka, ki se lahko uvršča v dve ali več tarifnih oznak, odloči davčni organ, v skladu s predpisi in temeljnimi pravili, ki veljajo za uvrščanje blaga.

V tretjem do sedmem odstavku člena je opredeljen način vročanja dokumentov, ki v veljavnem zakonu ni urejeno oziroma se za vročanje uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek in zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Namen te določbe je celovito urediti vročanje dokumentov. Na podlagi tretjega odstavka se bodo tako vsi dokumenti, če se za vročanje ne bo uporabljal elektronski sistem za izmenjavo informacij na področju trošarin in okoljskih dajatev (e-TROD), ki v trenutni fazi razvoja in bo omogočal elektronsko poslovanje na področju vlaganja obračunov ter tudi vpisa oseb v evidenco trošarinskih zavezancev, v bodoče pa je predviden tudi za vračila trošarine, vročali elektronsko v skladu z ZDavP-2. 85.a člen ZDavP-2 opredeljuje elektronsko vročanje prek portala eDavki, tak način vročanja se šteje za osebno vročanje. V četrtem odstavku je določeno, da kadar osebam dokumentov

ni mogoče vročati elektronsko, se dokumenti vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, razen dovoljenj in odločb, izdanih v zvezi z dovoljenji, ki se zaradi pravne varnosti zavezanca vročajo osebno. Šteje se, da je vročitev v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, opravljena 15. dan od dneva odpreme. Če oseba, ki ji je bil vročen dokument v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, ne izpolni obveznosti, mu davčni organ vroči dokument z osebno vročitvijo. V šestem odstavku je določeno vročanje dokumentov v tujino. Če prejemnik ne zagotovi pogojev, za prejem po elektronskem sistemu davčnega organa, se mu vročajo dokumenti z navadno vročitvijo. Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, pa se v enostavnih zadevah, v katerih davčni organ ugotovi strankini zahtevi, če je elektronski naslov davčnemu organu predhodno sporočen, vročajo po elektronskih pošti. Namen te določbe je pospešitev postopkov v enostavnih zadevah, ki so podrobneje urejene v ZDavP-2 (81. in 82. člen), kjer se bo strankini zahtevi ugodilo, po drugi strani pa tudi znižanje stroškov organa. Pravna varnost zavezanca je v tem primeru zagotovljena s tem, da bo davčni organ vročal predmetne dokumente zavezancem po elektronski pošti le, če se bo zavezanec s tem strinjal in carinskemu organu sporočil za te namene svoj elektronski naslov.

K 110. členu:

V členu je določeno pooblastilo Vladi Republike Slovenije in ministru za finance. Vsebina je skladna z vsebino 66. člena veljavnega zakona.

XXII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 111. členu:

S členom se določa, da obveznost prijave v evidenco trošarinskih zavezancev ne velja za osebe, ki so v skladu z veljavnim zakonom že vpisane v evidenco trošarinskih zavezancev.

K 112. členu:

S členom se določa začetek uporabe nekaterih določb veljavnega zakona in novega zakona. Za malega proizvajalca žganja, ki ima v letu 2016 v lasti ali uporabi kotel za kuhanje žganja, mu davčni organ odmeri in trošarinsko obveznost v skladu s 45. členom veljavnega zakona. Ker gre pri načinu obračunavanja in plačevanja trošarine za malega proizvajalca žganja za novo ureditev, je treba določiti, da ta velja z novim davčnim obdobjem. Zakon se bo uporabljal od 1. avgusta 2016 dalje, z zakonom določeno davčno obdobje za obračun trošarine za malega proizvajalca žganja pa je od 1. maja do 30. aprila. V prehodni določbi je zato prvo davčno obdobje za obračun trošarine, po uveljavitvi zakona, določeno od 1. januarja do 30. aprila. Od 1. maja 2017 pa se trošarina obračuna v skladu z davčnim obdobjem, določenim v šestem odstavku 79. člena.

V drugem odstavku je določen začetek uporabe oprostitve trošarine za energetska intenzivna podjetja, ki se uporablja od 1. januarja 2017, od uveljavitve zakona pa do 31. decembra pa lahko upravičenci uveljavljajo oprostitve plačila trošarine v skladu z veljavnim zakonom, za rabo energenta, ki jih proizvajalec v svojih proizvodnih prostorih porabi za nadaljnjo predelavo oziroma proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije, v skladu s 3. točko prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona.

V četrtem odstavku je določena uporaba prvega odstavka 114. člena zakona, glede obveznosti popisa zaloga elektronskih cigaret, ki se začne uporabljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

V petem odstavku je določena uporaba načina obračunavanja trošarine za električno energijo, ki se po novi ureditvi obračunava po stopnjah, ki so določeni po letni količini odjema električne energije. Za namen prilagoditve novemu načinu obračunavanja trošarine, se nova ureditev uporablja s 1. oktobrom 2016, do tega roka pa se trošarina obračuna v skladu z veljavnim zakonom, tj. glede na poslovni ali neposlovni odjem električne energije.

K 113. členu:

V členu je davčnemu organu naloženo, da dovoljenja, izdana v skladu z veljavnim zakonom, pregleda in uskladi s tem zakonom v roku devetih mesecev po uveljavitvi zakona. Davčni organ, prej carinski, je

izdajal dovoljenja ter spremembe in popravke teh dovoljenj vse od začetka uveljavitve zakona (1999). Ker je od tega časa zakon večkrat noveliran, spremenila pa se je tudi vsebina dovoljenj zaradi sprememb v poslovanju imetnikov dovoljenj, je treba dovoljenja posodobiti in prilagoditi zakonskim določbam in dejanskemu stanju.

K 114. členu:

S tem členom se določa obveznost plačila trošarine za elektronske cigarete, ki so bile na trgu pred uveljavitvijo tega zakona, ko še niso bile opredeljene kot trošarinski izdelek. Osebe, ki imajo na zalogi oziroma prodajajo elektronske cigarete končnim potrošnikom ter uvozniki in trgovci na debelo, morajo na dan 30. junija 2016 opraviti popis zalog in do 10. avgusta 2016 plačati trošarino za elektronske cigarete.

Ta člen določa tudi, da se za opredelitev cigar in cigarilosoov največ tri mesece po uveljavitvi tega zakona uporablja določba 49. člena veljavnega zakona, za tiste tobačne izdelke, ki so na zalogi izven trošarinskega skladišča in se po veljavnem zakonu obdavčujejo kot cigarilosi, po novi definiciji pa bodo obdavčeni višje (enako kot cigarete, ker imajo dodatni zunanji ovoj) pa se določa obveznost poročuna trošarine.

K 115. členu

V členu je določena razveljavitev veljavnega zakona in njegovih podzakonskih predpisov, ki jih bodo po uveljavitvi novega zakona nadomestili novi. Podzakonski predpisi se po njihovem prenehanju uporabljajo do uveljavitve novih, ki bodo izdani po tem zakonu.

K 116. členu

V členu je za električno energijo za IV. stopnjo določen znesek trošarine, ki je nižji od zneska za ostale tri stopnje letne porabe električne energije in datum od katerega se uporablja nižji znesek trošarine, ki je 1. oktober 2016. Do tega roka se morajo spremenjenemu načinu obračunavanja trošarine za električno energijo prilagoditi dobavitelji električne energije.

K 117. členu

V členu sta določeni veljavnost zakona, in sicer petnajsti dan po datumu objave, in uporaba zakona, ki je 1. avgust 2016.

PRAVILNIK
o izvajanju Zakona o trošarinah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

Ta pravilnik podrobneje ureja izvajanje Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: ZTro-1).

2. člen
(uporaba pojmov)

Če ni s tem pravilnikom določeno drugače, pojem »davčni organ« pomeni Finančno upravo Republike Slovenije.

II. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN TROŠARINE

3. člen
(način dokazovanja uničenja oziroma nepovratne izgube)

(1) O nepovratni izgubi ali popolnem uničenju trošarinskih izdelkov zaradi njihove narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile mora biti davčni organ nemudoma obveščen, da lahko na kraju samem preveri dejansko stanje.

(2) Nepovratno izgubo ali popolno uničenje trošarinskih izdelkov, za katere v skladu s 1. in 2. točko osmega odstavka 6. člena ZTro-1 ne nastane obveznost za obračun trošarine, se dokazuje z listino, izdano s strani pristojnih organov oziroma drugo listino, ki jo davčni organ v postopku dokazovanja šteje kot ustrezno.

4. člen
(zapisnik o popisu drobno rezanega tobaka in cigaret ter način obračuna in plačila trošarine)

(1) Trgovec, ki ima drobno rezani tobak ali cigarete, za katere se zviša trošarina ali se zanje zviša drobnoprodajna cena, na zalogi izven trošarinskega skladišča, opravi popis drobno rezanega tobaka in cigaret ter davčnemu organu dostavi zapisnik o popisu, ki vsebuje vsaj podatke o trgovcu, vrsti ter količini posameznih cigaret oziroma drobno rezanega tobaka na zalogi, znesek trošarine, za katerega bo vložen obračun razlike trošarine ter kraj in datum popisa in podpis odgovorne.

(2) Zapisnik o popisu se predloži na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani davčnega organa.

(3) Obračun razlike trošarine za drobno rezani tobak in cigarete iz prejšnjega odstavka vsebuje vsaj podatke o trgovcu, vrsti ter količini posameznih cigaret oziroma drobno rezanega tobaka na zalogi, stara ter nova drobnoprodajna cena, znesek trošarine ter kraj in datum popisa in podpis odgovorne. se predloži na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani davčnega organa.

III. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

5. člen

(obračun trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu z ZTro-1 obračuna trošarino, predloži obračun trošarine za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine, v katerem za davčno obdobje sam ugotovi trošarinsko obveznost in jo izkaže v obračunu trošarine. Obračun trošarine vsebuje vsaj podatke o trošarinskem zavezancu oziroma plačniku trošarine in njegov status, davčno obdobje, vrsto ter količino trošarinskih izdelkov, znesek trošarine, podatke o vračilu trošarine ter skupno obveznost za plačilo ter ostale podatke, določene v obrazcu obračuna.

(2) Obračun trošarine se predloži davčnemu organu ločeno za posamezno skupino trošarinskih izdelkov, in sicer:

- za pivo na obrazcu za obračun TRO-ALK1,
- za alkohol in alkoholne pijače (razen piva) na obrazcu za obračun TRO-ALK2,
- za tobačne izdelke na obrazcu za obračun TRO-TOB,
- za energente na obrazcu za obračun TRO-E1,
- za energente – trda goriva na obrazcu za obračun TRO-E2,
- za električno energijo in zemeljski plin iz omrežja na obrazcu za obračun TRO-E3 ter
- za biogoriva na obrazcu za obračun TRO-ČBIO.

(3) Obračun trošarine se predloži na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani davčnega organa.

(4) Če imetnik trošarinskega skladišča predloži skupni obračun trošarine za vsa trošarinska skladišča, v obračunu navede na katera trošarinska skladišča se obračun nanaša.

IV. OPROSTITEV IN ODPUST PLAČILA TROŠARINE

6. člen

(oprostitev za male pošiljke)

(1) Fizična oseba iz 2. točke prvega odstavka 14. člena ZTro-1 lahko prejme od druge fizične osebe iz druge države članice ali tretje države oziroma tretjega ozemlja v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki niso komercialne narave, in vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za osebno rabo prejemnika ali njegove družine, brez plačila trošarine naslednje količine trošarinskih izdelkov:

- tobačni izdelki: 50 cigaret ali 25 cigarilosoov oziroma cigar, če ima vsaka maksimalno težo 3 grame, ali 10 cigar, ali 50 gramov tobaka za kajenje;
- alkohol in alkoholne pijače: do 1 litra alkoholne pijače, ki presega 22 vol.% alkohola, oziroma etilnega alkohola 80 vol.% in več, ali do 1 litra alkoholne pijače, ki ne presega 22 vol.% alkohola, oziroma penečega vina, ali 2 litra mirnega vina.

(2) Če količina prejetih trošarinskih izdelkov presega količine iz prvega odstavka tega člena, se trošarina plača od njihove celotne količine.

7. člen

(uveljavljanje oprostitve plačila trošarine pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja)

(1) Za trošarinske izdelke, ki so prodani potnikom, kateri jih iznesejo v svoji osebni prtljagi pri poletu ali morski plovbi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, lahko imetnik davka proste prodajalne uveljavi neposredna oprostitev, če so bili trošarinski izdelki v davka prosti prodajalni v režimu odloga in prodani potnikom, ki potujejo v tretje države ali na tretja ozemlja. Imetnik davka proste prodajalne davčnemu organu mesečno poroča o vrsti in količini trošarinskih izdelkov, za katere je uveljavljena oprostitev v skladu s 16. členom ZTro-1.

V. VRAČILO TROŠARINE

8. člen (vračilo trošarine)

- (1) Osebe iz prvega odstavka 19. člena ZTro-1 uveljavljajo pravico do vračila plačane trošarine s predložitvijo zahtevka davčnemu organu in kopij dokumentov, ki dokazujejo upravičenost do vračila trošarine.

- (2) Upravičenost do vračila trošarine za trošarinske izdelke, ki se izvozijo, se dokazuje s potrjenimi carinskimi dokumenti, ki dokazujejo, da so bili trošarinski izdelki dejansko iznešeni iz ozemlja Unije.

- (3) Upravičenec iz 3. in 4. točke prvega odstavka 19. člena ZTro-1 dokazuje upravičenost do vračila trošarine z evidencami o porabi trošarinskih izdelkov in z evidencami o vrsti in količini izdelanih proizvodov, če trošarinske izdelke uporabi v proizvodnji.

- (4) Izjemoma lahko davčni organ upravičencu iz 1. točke prvega odstavka 19. člena ZTro-1 odobri vračilo plačane trošarine tudi za trošarinske izdelke, ki jih imetniku trošarinskega skladišča prejemniki vrnejo, ker so postali neuporabni ali je njihova uporaba prepovedana, imetnik trošarinskega skladišča pa jih v trošarinskem skladišču uniči pod nadzorom davčnega organa.

(5) V zvezi z 2. točko prvega odstavka 19. člena ZTro pojem "izvozila" ne zajema začasnega izvoza trošarinskih izdelkov na oplemenitenje, začasnega izvoza z ATA zvezkom, izvoza trošarinskih izdelkov, ki so namenjeni, da bodo ponovno uvoženi v skladu s carinsko zakonodajo in ob ponovnem uvozu oproščeni dajatev ter iznosa domačih trošarinskih izdelkov iz ozemlja Unije z namenom, da bodo prepeljani do drugega kraja v Skupnosti preko tujega carinskega območja v okviru notranjega tranzitnega postopka, kot je opredeljen v carinski zakonodaji.

(6) Zahtevek za vračilo trošarine v skladu z 19. in 20. členom ZTro-1 vsebuje vsaj podatke o upravičencu, navedbo razlogov za vračilo trošarine, pravno podlago za vračilo, vrsto in količino trošarinskih izdelkov za katere se uveljavlja vračilo trošarine, znesek trošarine za vračilo ter podatke o plačani trošarini. Obrazec zahtevka za vračilo trošarine objavi davčni organ na svoji spletni strani.

VI. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV, SPROŠČENIH V PORABO

9. člen (napoved prejema in odpreme trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v komercialne namene)

(1) Napoved prejema in odpreme trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v komercialne namene vsebuje vsaj podatke o pošiljatelju in prejemniku trošarinskih izdelkov, datumu prejema, vrsti in količini trošarinskih izdelkov, zneskih trošarine po posameznih trošarinskih izdelkih ter skupni znesek trošarine, kraj in datum ter podpis odgovorne osebe. Za napoved prejema in odpreme trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v komercialne namene se vloži na obrazcu, objavljenem na spletni strani davčnega organa.

IX. TROŠARINSKI DOKUMENT

10. člen

(trošarinski dokument)

(1) Trošarinski dokument pošiljatelj v skladu s tretjim odstavkom 32. člena ZTro-1 izstavi v 5 izvodih, in sicer izvod številka 1 obdrži pošiljatelj; izvodi številka 2, 3 in 4 spremljajo pošiljko do prejemnika oziroma v primeru izvoza trošarinskih izdelkov do izstopnega carinskega organa, ki preveri pošiljko in na vseh izvodih potrdi prejem pošiljke ter obdrži izvod številka 2; izvod številka 3 prejemnik potrdi in vrne pošiljatelju; izvod številka 4 prejemnik predloži davčnemu organu.

(2) Trošarinski dokument iz prvega odstavka tega člena mora biti izpolnjen s tiskanimi črkami tako, da vnešenih podatkov ni mogoče brisati in črtati. Vsako prazno polje mora biti prečrtano tako, da ni mogoče ničesar dopisati.

(3) Obrazec trošarinskega dokumenta objavi davčni organ na svoji spletni strani.

(3) V primeru, ko davčni organ v skladu z drugim odstavkom 32. člena ZTro-1 za gibanja trošarinskih izdelkov med trošarinskimi skladišči oziroma obrati oproščenega uporabnika istega imetnika dovoljenja ali iz trošarinskega skladišča v davka prosto prodajalno istega imetnika dovoljenj ali kadar gre za večkratno pošiljanje istemu prejemniku odobri uporabo komercialnega dokumenta, ki vsebuje naslednje podatke:

- številko dokumenta;
- naziv pošiljatelja;
- davčno številko pošiljatelja;
- naziv prejemnika;
- davčno številko prejemnika;
- naziv prevoznika in registrsko številko vozila;
- oznako: "poenostavljen trošarinski dokument – prevoz trošarinskih izdelkov pod režimom odloga";
- vrsto in številko instrumenta za zavarovanje plačila trošarine;
- datum odpreme iz trošarinskega skladišča;
- odpremljene količine po vrsti trošarinskih izdelkov;
- datum, ko prejemnik prevzame pošiljko;
- prevzete količine trošarinskih izdelkov;
- podpis in pečat prejemnika.

11. člen

(poenostavljeni trošarinski dokument)

(4) Poenostavljen trošarinski dokument mora biti izstavljen v 3 izvodih, in sicer:

- izvod številka 1 obdrži pošiljatelj;
- izvoda številka 2 in 3 spremljata pošiljko do prejemnika;
- izvod številka 3 ob prejemu potrdi prejemnik in ga vrne pošiljatelju.

(6) Poenostavljen trošarinski dokument mora biti izpolnjen na način iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Obrazec poenostavljenega trošarinskega dokumenta objavi davčni organ na svoji spletni strani

X. RAČUNALNIŠKO PODPRT SISTEM

12. člen
(podatki v elektronskem trošarinskem dokumentu)

Med neobveznimi podatki, ki jih določa Uredba 684/2009/ES, mora pošiljatelj v elektronskem trošarinskem dokumentu izpolniti tudi:

- podatkovni element 12 b – identifikacijska številka za DDV,
- skupino podatkov 15 (a-g) – gospodarski subjekt: prvi prevoznik,
- podatkovni element 16 f – dodatne informacije, s podatki o kraju pretovora in nazivu novega prevoznika v primeru če se več pošiljk združi skupaj na eno prevozno sredstvo (zbirni prevoz).

13. člen
(potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice v posebnih primerih)

Začasno pooblaščenim prejemnikom in osebam iz 17. člena ZTro-1, ki v računalniško podprtem sistemu ne potrdijo prejema trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu, najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke trošarinskih izdelkov davčnemu organu predložijo pravilne podatke o prejeti pošiljki in pooblastilo za potrditev gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Na osnovi prejetih listin davčni organ v računalniško podprtem sistemu potrdi prejem trošarinskih izdelkov.

XI. TROŠARINSKO SKLADIŠČE

14. člen
(vloga za izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče)

(1) Vložnik vloži vlogo za izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče pri davčnem organu.

(2) Vloga vsebuje zlasti:

1. podatke o vložniku, in sicer: firmo, sedež in naslov, podatke o številu in lokaciji poslovnih in drugih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti in pridobivanje dohodkov; podatke o prostorih, ki so predvideni za trošarinsko skladišče; matično in davčno številko zavezanca;
2. podrobnejši opis trošarinske dejavnosti z navedbo vrste postopkov, ki se bodo opravljali v trošarinskem skladišču;
3. vrsto trošarinskih izdelkov po tarifnih oznakah kombinirane nomenklature carinske tarife, za katero se zahteva dovoljenje za trošarinsko skladišče;
4. podatke o običajnem obsegu ali predvidenem obsegu proizvedenih ali skladiščenih količin trošarinskih izdelkov po posameznih vrstah za obdobje 12 mesecev;
5. podatke o običajnem obsegu ali bodočem obsegu proizvedenih ali skladiščenih količin trošarinskih izdelkov, ki predstavljajo vhodne elemente trošarinske dejavnosti, po posameznih vrstah za obdobje 12 mesecev;
6. podatke o običajnem ali predvidenem obsegu proizvedenih ali skladiščenih količin trošarinskih izdelkov, ki predstavljajo vmesne izdelke trošarinske dejavnosti, po posameznih vrstah za obdobje 12 mesecev;
7. podatke o običajnem ali bodočem obsegu proizvedenih ali skladiščenih količin trošarinskih izdelkov, ki predstavljajo končne izdelke trošarinske dejavnosti, po posameznih vrstah za obdobje 12 mesecev;
8. podatke o opremi, potrebni za opravljanje trošarinske dejavnosti;
9. podatke o listinah, iz katerih so razvidni normativi porabe posameznih vrst trošarinskih izdelkov, po vrstah proizvodnje trošarinskih izdelkov;
10. podatke o primanjkljaju v proizvodnji in skladiščenju, po posameznih vrstah trošarinskih izdelkov;
11. opis dela računovodskega sistema;

12. način odpremljanja trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča, po vrstah odpreme in količinah odpremljenih trošarinskih izdelkov, po posameznih načinih odpreme (kot npr. cestni prevoz, železniški, ladijski, letalski: lastni, tuj; po ceveh; v cisternah, v steklenicah, v sodih ipd.);
13. izjavo, da vložnik vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva in potrdilo davčnega organa, da redno izpolnjuje davčne obveznosti, ki ne sme biti starejše od 30 dni;
14. izjavo, da zoper vložnika ni začel postopek stečaja ali likvidacije;
15. izjavo o instrumentu za zavarovanje plačila trošarine, ki bo predložen pred začetkom poslovanja;
16. ime osebe, ki bo odgovorna za delovanje trošarinskega skladišča, z overjenim podpisom in ime namestnika z overjenim podpisom;
17. ime osebe pri pravni osebi, z overjenim podpisom, in ime namestnika z overjenim podpisom, če je imetnik trošarinskega dovoljenja sklenil pogodbo o upravljanju trošarinskega skladišča z drugo osebo;
18. izjavo, da vložnik izpolnjuje pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov;
19. navedbo odgovornih oseb za poslovanje s trošarinskimi dokumenti.

15. člen **(podatki v dovoljenju za trošarinsko skladišče)**

V dovoljenju za trošarinsko skladišče se navedejo vsaj lokacija trošarinskega skladišča oziroma skladišč; pogoji za delovanje trošarinskega skladišča oziroma skladišč; vrste trošarinskih izdelkov, ki se lahko v trošarinskem skladišču proizvajajo, skladiščijo in odpremljajo; druge obveznosti imetnika dovoljenja do davčnega organa; način zavarovanja plačila trošarine.

16. člen **(veljavnost dovoljenja za trošarinsko skladišče)**

(1) Šteje se, da dovoljenje za trošarinsko skladišče ne velja, če davčni organ ne razpolaga z ustreznim instrumentom za zavarovanje plačila trošarine.

(2) Davčni organ najmanj enkrat v obdobju 24 mesecev preveri, ali imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče še izpolnjuje predpisane pogoje.

17. člen **(proizvodnja trošarinskih izdelkov)**

(1) V trošarinskem skladišču se lahko proizvajajo, obdelujejo, predelujejo in dodelujejo samo trošarinski izdelki, drugi izdelki pa le v primeru, če so stranski proizvod te dejavnosti. Zadrževanje drugih izdelkov v trošarinskem skladišču je dovoljeno le s posebnim dovoljenjem davčnega organa.

(2) V trošarinskem skladišču se lahko zadržujejo samo tiste surovine in polizdelki, ki so potrebni za proizvodnjo, obdelovanje, predelovanje in dodelovanje trošarinskih izdelkov. Zadrževanje drugih surovin oziroma polizdelkov v trošarinskem skladišču je dovoljeno le s posebnim dovoljenjem davčnega organa.

(3) V istem trošarinskem skladišču se lahko proizvaja samo ena skupina trošarinskih izdelkov, in sicer: skupina energentov, skupina alkohola in alkoholnih pijač ali skupina tobačnih izdelkov.

18. člen **(skladiščenje trošarinskih izdelkov)**

(1) V trošarinskem skladišču se lahko skladišči več skupin trošarinskih izdelkov, pod pogojem, da se skladiščijo ločeno, glede na skupino in vrsto trošarinskega izdelka. Zadrževanje drugih izdelkov je dovoljeno le s posebnim dovoljenjem davčnega organa.

(2) V trošarinskem skladišču, v katerem skladišči več imetnikov dovoljenj za trošarinsko skladišče, morajo biti prostori ločeni. V prostoru, kjer posamezni imetnik dovoljenja za trošarinsko

skladišče skladišči več skupin trošarinskih izdelkov, morajo biti trošarinski izdelki ločeni po skupinah in vrstah.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko, kadar to zahtevajo tehnološke posebnosti skladišča, davčni organ odobri, da se trošarinski izdelki skladiščijo skupaj, vendar le, če gre za enakovrstne trošarinske izdelke.

(4) Trošarinski izdelki se štejejo za enakovrstne v skladu s prejšnjim odstavkom, če so razvrščeni v isto štirimestno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife, imajo enako trgovsko kvaliteto in so enakih tehničnih karakteristik.

(5) V primeru iz tretjega odstavka tega člena so imetniki dovoljenj za trošarinsko skladišče solidarno odgovorni za plačilo trošarine in izpolnjevanje drugih obveznosti iz dovoljenja.

(6) V trošarinskem skladišču enega imetnika dovoljenja je dovoljeno skladiščiti trošarinske izdelke ene ali več oseb, ki niso imetniki dovoljenj za trošarinsko skladišče s posebnim dovoljenjem davčnega organa.

(7) Posebno dovoljenje se izda imetniku dovoljenja za trošarinsko skladišče, ki je odgovoren za izpolnjevanje vseh obveznosti iz dovoljenja, vključno s plačilom trošarine.

19. člen **(posebno dovoljenje)**

(1) Posebno dovoljenje iz prvega in drugega odstavka 16. člena in iz prvega in šestega odstavka 17. člena tega pravilnika lahko davčni organ izda le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ni ogrožen nadzor v trošarinskem skladišču;
- imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče nudi vsa potrebna jamstva za pravilno izvajanje obveznosti, ki izhajajo iz ZTro-1 in iz tega pravilnika.

(2) Davčni organ določi posebne nadzorne ukrepe ob izdaji dovoljenja po tem členu.

20. člen **(tehnični pogoji za trošarinsko skladišče)**

(1) V trošarinskem skladišču je lahko samo oprema, ki je potrebna za opravljanje trošarinske dejavnosti.

(2) Trošarinsko skladišče mora biti opremljeno z merili za ugotavljanje fizikalnih količin v predpisanih merskih enotah za posamezne trošarinske izdelke. Merila so lahko samostojna ali pa so povezana z drugo opremo, ki je nameščena v trošarinskem skladišču. Namestitev meril mora biti v takem obsegu, da je ugotavljanje količin zagotovljeno tako za trošarinske izdelke, ki so vmesni proizvodi trošarinskih dejavnosti, kakor tudi za proizvedene končne izdelke ter za izdelke, ki zapuščajo trošarinsko skladišče.

21. člen **(ocena pričakovane količinske odpreme)**

Imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče mora ob koncu vsakega leta oceniti pričakovano količinsko odpremo po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto in jo najkasneje do konca marca naslednjega leta predložiti davčnemu organu.

22. člen **(vodenje evidenc imetnika dovoljenja za trošarinsko skladišče)**

(1) V evidencah trošarinskih izdelkov v skladu s 3. točko prvega odstavka 45. člena ZTro-1 morajo biti zagotovljeni najmanj podatki o:

- stanju zalog trošarinskih izdelkov v začetku davčnega obdobja;
- izdelanih količinah trošarinskih izdelkov;
- nabavi trošarinskih izdelkov po ceni z vključeno trošarino;
- prevzemu trošarinskih izdelkov iz uvoza, iz drugih trošarinskih skladišč, iz obrata oproščenega uporabnika ter od drugih trošarinskih zavezancev;
- odpremi trošarinskih izdelkov drugemu trošarinskemu skladišču, oproščenemu uporabniku, v izvoz, diplomatskim in konzularnim predstavništvom ter mednarodnim organizacijam ter drugi odpremi trošarinskih izdelkov, ki so oproščeni plačila trošarine po 17. členu ZTro-1;
- uporabi trošarinskih izdelkov kot osnovnega materiala za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču, kot vzorcev za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;
- trošarinskih izdelkih, uporabljenih za namene trošarinskega nadzora ter za namene kontrole kvalitete, ki jo v trošarinskem skladišču opravljajo pooblašene osebe;
- uničenju trošarinskih izdelkov pod nadzorom davčnega organa; primanjkljaju, ki je nastal zaradi višje sile (razen kraje) ali je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov;
- denaturiranju alkohola v skladu s 72. členom ZTro-1;
- sprostitvi trošarinskih izdelkov v porabo, vključno s količinami za lastno rabo;
- stanju zalog trošarinskih izdelkov na koncu davčnega obdobja.

(2) Imetnik trošarinskega dovoljenja mora voditi evidence iz prejšnjega odstavka tako, da v vsakem trenutku izkazujejo stanje zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini ter zbirne podatke po skupinah trošarinskih izdelkov.

(3) Imetnik trošarinskega dovoljenja lahko sam izbere obliko in način vodenja evidenc, če takšno obliko in način odobri davčni organ.

(4) Imetnik dovoljenja mora voditi evidence v trošarinskem skladišču.

(5) Davčni organ lahko kadarkoli zahteva popis trošarinskih izdelkov imetnika dovoljenja za trošarinsko skladišče.

XIII. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

23. člen **(vloga za izdajo dovoljenja)**

(1) Vložnik vloži vlogo za izdajo dovoljenja pri davčnem organu.

(2) Vloga mora vsebovati zlasti:

1. podatke o vložniku, in sicer: firmo, sedež in naslov, število in lokacijo poslovnih in drugih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti in pridobivanje dohodkov; predvideno lokacijo obrata oproščenega uporabnika; matično in davčno številko vložnika;
2. podrobnejši opis dejavnosti, pri kateri se uporabljajo trošarinski izdelki in lokacija proizvodnje, kjer se bodo trošarinski izdelki uporabljali;
3. vrste in količine trošarinskih izdelkov, za katere se zahteva oprostitev plačila trošarine, ki so potrebni za proizvodnjo, določeno v 72. ali 94. členu ZTro-1, za obdobje proizvodnje, vendar ne za več kot 12 mesecev;
4. predvideni obseg proizvodnje izdelkov, pri kateri se uporabljajo trošarinski izdelki, za obdobje proizvodnje, vendar ne za več kot za 12-mesečno proizvodnjo;
5. opis prostorov (proizvodnih, skladiščnih ali podobnih), v katerih bodo trošarinski izdelki, nabavljeni brez plačila trošarine ter opis opreme, s katero se bo ugotavljala količina oziroma poraba trošarinskih izdelkov;
6. opis normativov porabe posameznih vrst trošarinskih izdelkov pri opravljanju dejavnosti;
7. podatke o listinah, iz katerih so razvidni primanjkljaji v proizvodnji in pri skladiščenju, po posameznih vrstah trošarinskih izdelkov;
8. izjavo, da vložnik vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva in potrdilo davčnega organa, da redno izpolnjuje davčne obveznosti, ki ne sme biti starejše od 30 dni;
9. izjavo, da zoper vložnika ni začel postopek stečaja ali likvidacije;
10. izjavo o instrumentu za zavarovanje plačila trošarine, ki bo predložen pred izdajo dovoljenja;
11. ime osebe, ki bo odgovorna za opravila v zvezi s trošarinskimi izdelki, ki se nabavljajo brez plačila trošarine, z overjenim podpisom, in ime namestnika, z overjenim podpisom.

24. člen
(nabava in poraba trošarinskih izdelkov)

(1) Oproščeni uporabnik zaprosi za odobritev nabave trošinskih izdelkov, ki jih bo uporabil za namene iz 72. in 94. člena ZTro-1, na obrazcu, objavljenem na spletni strani davčnega organa.

(2) Oproščeni uporabnik predloži davčnemu organu poročilo o trošarinskih izdelkih, ki jih je porabil za namene iz 72. in 94. člena ZTro na obrazcu, objavljenem na spletni strani davčnega organa, najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

25. člen
(vodenje evidenc)

(1) V evidencah o nakupu, gibanju in porabi trošarinskih izdelkov, ki jih v skladu s 4. točko prvega odstavka 49. člena ZTro-1 vodi oproščeni uporabnik, morajo biti zagotovljeni najmanj podatki o:

- stanju zalog trošarinskih izdelkov v začetku davčnega obdobja;
- prevzemu trošarinskih izdelkov iz uvoza, iz drugih trošarinskih skladišč, proizvodnje ter od drugih trošarinskih zavezancev;
- prejemu trošarinskih izdelkov iz druge države članice po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju;
- nabavi trošarinskih izdelkov po ceni z vključeno trošarino;
- prejetih količinah trošarinskih izdelkov v davčnem obdobju (zbirni podatki);
- odpremi trošarinskih izdelkov drugemu trošarinskemu skladišču;
- uporabi trošarinskih izdelkov za namene iz 72. ali 94. člena ZTro-1;
- uporabi trošarinskih izdelkov za druge namene, kot za namene iz 72. ali 94. člena ZTro-1;
- uporabi trošarinskih izdelkov kot vzorcev za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje, za namene davčnega nadzora, za namene kontrole kvalitete, ki jo v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču opravljajo pooblaščen osebe;
- uničenju trošarinskih izdelkov pod nadzorom davčnega organa, o primanjkljaju, ki je nastal zaradi višje sile (razen kraje) in tistem, ki je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov, za katerega proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni;
- odpremi po 72. in 94. členu ZTro (zbirni podatki);
- sprostitvi trošarinskih izdelkov v porabo, vključno s količinami trošarinskih izdelkov za lastno rabo;
- stanju zalog trošarinskih izdelkov na koncu davčnega obdobja.

(2) Oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov vodi evidence iz prejšnjega odstavka tako, da v vsakem trenutku kažejo stanje zalog trošarinskih izdelkov, po vrsti in količini ter zbirne podatke po skupinah trošarinskih izdelkov.

(3) Evidence zalog trošarinskih izdelkov oproščeni uporabnik predloži na razpolago davčnemu organu na njegovo zahtevo.

(4) Davčni organ lahko kadarkoli zahteva popis trošarinskih izdelkov v obratu oproščenega uporabnika.

26. člen

(veljavnost dovoljenja)

(1) Šteje se, da dovoljenje ne velja, če davčni organ ne razpolaga z ustreznim instrumentom za zavarovanje plačila trošarine.

(2) Davčni organ najmanj enkrat v obdobju 24 mesecev preveri, ali imetnik dovoljenja še izpolnjuje predpisane pogoje.

27. člen
(vloga za izdajo dovoljenja pooblaščenemu prejemniku)

(1) Vložnik vloži vlogo za izdajo dovoljenja pri davčnem organu.

(2) Vloga mora vsebovati zlasti:

1. podatke o vložniku, in sicer: firmo, sedež in naslov; matično in davčno številko;
2. vrsto trošarinskih izdelkov po tarifnih oznakah kombinirane nomenklature carinske tarife, ki jih bo prejemal v okviru opravljanja svoje dejavnosti, za katere zahteva dovoljenje;
3. podatke o predvidenem obsegu / količini trošarinskih izdelkov po posameznih vrstah, ki jih bo prejel v obdobju 12 mesecev;
4. opis dela računovodskega sistema;
5. način odpremljanja trošarinskih izdelkov (kot npr. cestni prevoz, železniški, ladijski, letalski: lastni, tuj; po ceveh; v cisternah, v steklenicah, v sodih ipd.);
6. izjavo, da vložnik vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva in potrdilo davčnega organa, da redno izpolnjuje davčne obveznosti, ki ne sme biti starejše od 30 dni;
7. izjavo, da zoper vložnika ni začel postopek stečaja ali likvidacije;
8. izjavo o instrumentu za zavarovanje plačila trošarine, ki bo predložen pred začetkom poslovanja;
9. ime osebe, ki bo odgovorna za poslovanje, z overjenim podpisom, in ime namestnika z overjenim podpisom;
10. izjavo, da vložnik izpolnjuje pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov;
11. navedbo odgovornih oseb za poslovanje s trošarinskimi dokumenti.

28. člen
(vodenje evidenc pooblaščenega prejemnika)

(1) V evidencah trošarinskih izdelkov v skladu s 4. točko prvega odstavka 52. člena ZTro-1 morajo biti zagotovljeni najmanj podatki o:

- vrsti in količini trošarinskih izdelkov, prejetih v režimu odloga po posameznih dobaviteljih ter dejanskih prejemnikih izdelkov;
- vrsti in količini trošarinskih izdelkov, prejetih na lokacijah neposredne dobave v skladu s 27. členom ZTro-1;
- dobavi diplomatskim in konzularnim predstavništvom ter mednarodnim organizacijam ali o drugi dobavi trošarinskih izdelkov, ki so oproščeni plačila trošarine po ZTro-1;
- uničenju trošarinskih izdelkov pod nadzorom davčnega organa, primanjkljaju, ki je nastal zaradi višje sile (razen kraje) ali je neločljivo povezan s prevozom izdelkov;
- skupnem prometu s trošarinskimi izdelki na koncu davčnega obdobja.

(2) Pooblaščen prejemnik mora voditi evidence iz prejšnjega odstavka tako, da v vsakem trenutku izkazujejo gibanje trošarinskih izdelkov po vrsti in količini ter zbirne podatke po skupinah trošarinskih izdelkov.

(3) Pooblaščen prejemnik lahko sam izbere obliko in način vodenja evidenc, če takšno obliko in način odobri davčni organ.

29. člen
(veljavnost dovoljenja za pooblaščenega prejemnika)

(1) Šteje se, da dovoljenje ne velja, če davčni organ ne razpolaga z ustreznim instrumentom za zavarovanje plačila trošarine.

(3) Davčni organ najmanj enkrat v obdobju 24 mesecev preveri, ali imetnik dovoljenja še izpolnjuje predpisane pogoje.

30. člen

(vloga za izdajo dovoljenja začasno pooblaščenemu prejemniku)

- (1) Vložnik vloži vlogo za izdajo dovoljenja pri davčnem organu.
- (2) Vloga za izdajo dovoljenja se vloži na obrazcu, ki ga davčni organ objavi na svoji spletni strani.

31. člen

(višina zavarovanja obveznosti začasno pooblaščenega prejemnika)

Obveznost zavarovanja plačila trošarine za izdelke, ki jih začasno pooblaščen prejemnik prejema v režimu odloga, določi davčni organ tako, da ustreza višini trošarinskega dolga za te izdelke.

XV. POOBLAŠČENI UVOZNIK

32. člen

(vloga za izdajo dovoljenja pooblaščenemu uvozniku)

- (1) Vložnik vloži vlogo za izdajo dovoljenja pri davčnem organu.

(2) Vloga za izdajo dovoljenja za pooblaščenega uvoznika vsebuje vsaj:

1. podatke o vložniku, in sicer: firmo, sedež in naslov; matično in davčno številko;
2. vrsto trošarinskih izdelkov po tarifnih oznakah kombinirane nomenklature carinske tarife, ki jih bo odpremljal v okviru opravljanja svoje dejavnosti, za katere zahteva dovoljenje;
3. opis delovanja računovodskega sistema;
4. način odpremljanja trošarinskih izdelkov (na primer cestni prevoz, železniški, ladijski, letalski, lastni, tuj, po ceveh, v cisternah, v steklenicah, v sodih);
5. izjavo, da vložnik vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva in potrdilo davčnega organa, da redno izpolnjuje davčne obveznosti, ki ne sme biti starejše od 30 dni;
6. izjavo, da zoper vložnika ni začel postopek stečaja ali likvidacije;
7. izjavo o instrumentu za zavarovanje plačila trošarine, ki bo predložen pred začetkom poslovanja;
8. ime osebe, ki bo odgovorna za poslovanje, z overjenim podpisom, in ime namestnika z overjenim podpisom;
9. izjavo, da vložnik izpolnjuje pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov;
10. navedbo odgovornih oseb za poslovanje s trošarinskimi dokumenti.

33. člen

(vodenje evidenc pooblaščenega uvoznika)

(1) V evidencah trošarinskih izdelkov v skladu z 2. točko prvega odstavka 55. člena ZTro-1 morajo biti zagotovljeni najmanj podatki o:

- vrsti in količini trošarinskih izdelkov, odpremljenih v režimu odloga po posameznih prejemnikih;
- carinskih dokumentih, na podlagi katerih so bili trošarinski izdelki, ki jih je odpremil pooblaščen uvoznik v režimu odloga, sproščeni v prost promet;
- uničenju trošarinskih izdelkov pod nadzorom davčnega organa, primanjkljaju, ki je nastal zaradi višje sile (razen kraje) ali je neločljivo povezan s prevozom izdelkov;
- skupnem prometu s trošarinskimi izdelki na koncu davčnega obdobja.

(2) Pooblaščen uvoznik mora voditi evidence iz prejšnjega odstavka tako, da v vsakem trenutku izkazujejo gibanje trošarinskih izdelkov po vrsti in količini ter zbirne podatke po skupinah trošarinskih izdelkov.

(3) Pooblaščenim uvoznikom lahko sam izbere obliko in način vodenja evidenc, če takšno obliko in način odobri davčni organ.

34. člen **(veljavnost dovoljenja za pooblaščenega uvoznika)**

(1) Šteje se, da dovoljenje ne velja, če davčni organ ne razpolaga z ustreznim instrumentom za zavarovanje plačila trošarine.

(2) Davčni organ najmanj enkrat v obdobju 24 mesecev preveri, ali imetnik dovoljenja še izpolnjuje predpisane pogoje.

XVI. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA IN INSTRUMENT ZAVAROVANJA PLAČILA TROŠARINE

35. člen **(instrumenti za zavarovanje plačila trošarine)**

(1) Plačilo trošarine lahko trošarinski zavezanec ali oseba, ki ji davčni organ naloži predložitev zavarovanja plačila trošarine v skladu z ZTro-1, zavaruje na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek in Pravilnikom o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09, 101/11, 24/12 in 32/12 – ZDavP-2E), če ni z ZTro-1 in s tem pravilnikom drugače določeno.

(2) Če je rok veljavnosti instrumenta za zavarovanje plačila trošarine potekel, trošarina, ki je bila zavarovana, pa še ni bila poravnana oziroma trošarinska obveznost še vedno lahko nastane, mora novo zavarovanje, ki ga položi imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma druga oseba, vsebovati klavzulo, da se iz nje lahko poplačajo tudi trošarinske obveznosti, ki so bile zavarovane s predhodnim instrumentom za zavarovanje.

(3) Oseba, ki je predložila instrument za zavarovanje plačila trošarine, se lahko sklicuje na zavarovanje naslednji delovni dan po dnevu, ko je pristojni carinski organ sprejel položeno zavarovanje kot ustrezno.

36. člen **(obveznosti, ki jih zavaruje imetnik trošarinskega skladišča)**

Z instrumenti za zavarovanje se v skladu s tem pravilnikom zavaruje:

- plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo ali skladiščijo v trošarinskem skladišču,
- plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo iz trošarinskega skladišča v režimu odloga,
- plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument za zavarovanje položen.

37. člen **(višina zavarovanja za trošarinske izdelke v trošarinskem skladišču)**

(1) Če davčni organ zahteva položitev instrumenta za zavarovanje plačila trošarine za izdelke v trošarinskem skladišču, je višina lahko nižja od zneska možnega trošarinskega dolga v davčnem obdobju, in sicer:

- zavarovanje za energente se določi v višini, ki ne presega 20% od zneska trošarine za navedene trošarinske izdelke, ki se v enotedenskem letnem povprečju proizvedejo ali skladiščijo v trošarinskem skladišču;
- zavarovanje za pivo, fermentirane pijače, vmesne pijače ali etilni alkohol se določi v višini, ki ne presega 10% od zneska trošarine za navedene trošarinske izdelke, ki se v dvoipolmesečnem letnem povprečju proizvedejo ali skladiščijo v trošarinskem skladišču;

- zavarovanje za tobačne izdelke se določi v višini, ki ne presega 10% od zneska trošarine za navedene trošarinske izdelke, ki se v dvomesečnem povprečju proizvedejo ali skladiščijo v trošarinskem skladišču.

(2) Če imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče dokaže daljše trajanje proizvodnje ali skladiščenja od ocenjenega, lahko davčni organ ustrezno zniža višino instrumenta za zavarovanje, vendar največ za 50%.

(3) Za gibanje trošarinskih izdelkov po ozemlju Slovenije zavarovanje plačila trošarine ni potrebno, če je zanje predpisana trošarina po stopnji 0 (nič)% ali v znesku 0 (nič) eurov.

38. člen

(obveznost zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo)

(1) Obveznost zavarovanja plačila trošarine za izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga plačila trošarine, določi davčni organ v višini možnega trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju.

(2) Ob predložitvi instrumenta za zavarovanje za najmanj enoletno časovno obdobje davčni organ lahko določi njegovo višino, ki je nižja od zneska možnega trošarinskega dolga v davčnem obdobju, ob pogoju, da je v celoti zavarovana vsaka posamezna odprema, in sicer:

- za energente v višini 20% od zneska trošarine v enotedenski povprečni odpremi iz trošarinskega skladišča;
- za pivo, fermentirane pijače, vmesne pijače ali etilni alkohol v višini 10% od zneska trošarine v dvomesečni povprečni odpremi iz trošarinskega skladišča;
- za tobačne izdelke v višini 10% od zneska trošarine v dvomesečni povprečni odpremi iz trošarinskega skladišča.

(3) Povprečna odprema iz prejšnjega odstavka se izračuna na osnovi podatkov za preteklo koledarsko leto. Osebi, ki še ni poslovala s trošarinskimi izdelki, se določi višina instrumenta zavarovanja za plačilo trošarine na podlagi pričakovane ocene odpreme.

39. člen

(zavarovanje obveznosti pooblaščenega prejemnika)

(1) Z instrumenti za zavarovanje se v skladu s tem pravilnikom zavaruje:

- plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen prejemnik prejema v režimu odloga,
- plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument za zavarovanje položen.

(2) Obveznost zavarovanja plačila trošarine za izdelke, ki se prejemajo pod režimom odloga plačila trošarine, določi carinski organ v višini možnega trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju.

(3) Ob predložitvi instrumenta za zavarovanje plačila trošarine za najmanj enoletno časovno obdobje carinski organ lahko določi njegovo višino, ki je nižja od zneska možnega trošarinskega dolga v davčnem obdobju, ob pogoju, da je v celoti zavarovana vsaka posamezna dobava, in sicer:

- za energente v višini 30% od zneska trošarine v mesečni povprečni dobavi;
- za pivo, fermentirane pijače, vmesne pijače ali etilni alkohol v višini 20% od zneska trošarine v dvomesečni povprečni dobavi;
- za tobačne izdelke v višini 20% od zneska trošarine v dvomesečni povprečni dobavi.

(4) Povprečna dobava iz prejšnjega odstavka se izračuna na osnovi podatkov za preteklo koledarsko leto. Osebi, ki še ni poslovala s trošarinskimi izdelki, se določi višina instrumenta zavarovanja za plačilo trošarine na podlagi pričakovane ocene dobave.

40. člen

(zavarovanje obveznosti pooblaščenega uvoznika)

(1) Z instrumenti za zavarovanje se v skladu s tem pravilnikom zavaruje:

- plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen uvoznik odpremlja v režimu odloga,
- plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument za zavarovanje položen.

(2) Obveznost zavarovanja plačila trošarine za izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga, določi davčni organ v višini možnega trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju.

(3) Ob predložitvi instrumenta za zavarovanje za najmanj enoletno časovno obdobje davčni organ lahko določi njegovo višino, ki je nižja od zneska možnega trošarinskega dolga v davčnem obdobju, ob pogoju, da je v celoti zavarovana vsaka posamezna odprema, in sicer:

- za energente v višini 20% od zneska trošarine v enotedenski povprečni odpremi iz trošarinskega skladišča;
- za pivo, fermentirane pijače, vmesne pijače ali etilni alkohol v višini 20% od zneska trošarine v dvomesečni povprečni odpremi;
- za tobačne izdelke v višini 20% od zneska trošarine v dvomesečni povprečni odpremi.

(3) Povprečna odprema iz prejšnjega odstavka se izračuna na osnovi podatkov za preteklo koledarsko leto. Osebi, ki še ni poslovala s trošarinskimi izdelki, se določi višina instrumenta zavarovanja za plačilo trošarine na podlagi pričakovane ocene odpreme.

41. člen

(zavarovanje obveznosti oproščenega uporabnika)

(1) Z instrumenti za zavarovanje se v skladu s tem pravilnikom zavaruje:

- plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki se prejemajo in skladiščijo v obratu oproščenega uporabnika,
- plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo iz obrata oproščenega uporabnika v režimu odloga, in
- plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument za zavarovanje položen.

(2) Obveznost zavarovanja za trošarinske izdelke, ki se prejemajo v obratu oproščenega uporabnika, davčni organ določi po prosti presoji ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

- vrsta oziroma občutljivost trošarinskih izdelkov;
- vrsta obrata oproščenega uporabnika;
- dosedanje poslovanje, ugled, zanesljivost in finančna stabilnost oproščenega uporabnika;
- obseg poslovanja oproščenega uporabnika;
- čas trajanja proizvodnje oziroma skladiščenja;
- vrsta, vsebina in način vodenja evidenc in knjigovodske dokumentacije;
- kontrola v obratu oproščenega uporabnika.

(3) Višina zahtevanega instrumenta za zavarovanje ne sme preseči celotnega možnega trošarinskega dolga v davčnem obdobju.

(4) Oproščenemu uporabniku se zavarovanje za trošarinske izdelke določi najmanj v višini 5% od predvidenega zneska trošarine.

42. člen
(prijava za vpis v register trošarinskih zavezancev)

Trošarinski zavezanci v skladu s 63. členom ZTro-1 prijavijo začetek opravljanja dejavnosti davčnemu organu na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani davčnega organa.

XVII. TROŠARINSKI IZDELKI

43. člen
(alkohol in alkoholne pijače)

(1) Imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče sme prodajati etilni alkohol in druge trošarinske izdelke iz 65. člena ZTro-1 (v nadaljnjem besedilu: alkohol) za namene iz 72. člena ZTro pod naslednjimi pogoji:

- da se alkohol prodaja na podlagi pisne naročilnice kupca, v kateri mora biti navedena vrsta in količina alkohola;
- da kupec pred prevzemom alkohola oziroma pred izdajo računa imetniku dovoljenja za trošarinsko skladišče predloži pisno izjavo, da bo alkohol uporabljal izključno za namene iz 72. člena ZTro-1 (navede ustrezno alineo oziroma odstavke);
- pisna izjava mora vsebovati predmet poslovanja oziroma številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje dejavnosti, ter ime organa, ki je izdal dovoljenje ter številko in datum dovoljenja davčnega organa, na podlagi katerega lahko kupuje alkohol brez plačila trošarine z opombo, da še ni izkoriščena količina trošarinskih izdelkov, na katero se nanaša dovoljenje;
- da imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče na računu vpiše klavzulo, da je bil alkohol prodan brez obračunane trošarine na podlagi pisne izjave kupca;
- da imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče hrani od kupca prejeto izjavo in kopijo računa o prodanem alkoholu kot knjigovodsko listino.

(2) Če se alkohol dobavlja na podlagi pogodbe o postopnih dobavah, je lahko pisna izjava po tem členu dana v prvi naročilnici ali v pogodbi o postopnih dobavah, pri poznejših dobavah pa se imetnik trošarinskega dovoljenja na računu sklicuje na številko in datum te naročilnice oziroma pogodbe, v kateri je dana taka pisna izjava.

(3) Imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče vodi evidenco kupcev po tem členu in evidenco o prodanih količinah z oprostitvijo, po vrstah alkohola.

(4) Uporaba alkohola pri proizvodnji zdravil je oproščena le, če gre za proizvodnjo tistih zdravil, ki ustrezajo definicij zdravil iz zakona, ki ureja področje zdravil.

44. člen
(denaturant)

(1) Denaturanti za namene oproščene uporabe v proizvodnji neprehrambenih izdelkov so sestavljeni iz:

- 4000 g izopropilnega alkohola (CAS št. 67-63-0), 500 g metiletilketona (CAS št. 78-93-3) in 2 g denatonium benzoata (CAS št. 3734-33-6); ali
- 0,8 g denatonium benzoata (CAS št. 3734-33-6) in 78,8 g t-butil alkohola (CAS št. 75-65-0); ali
- 5000 g izopropilnega alkohola (CAS št. 67-63-0) in 78,8 g t-butil alkohola (CAS št. 75-65-0); ali
- 39,5 g sintetičnega mošusa v ksilenu in 78,8 g t-butil alkohola (CAS št. 75-65-0) na hektoliter 100% etilnega alkohola.

(2) Če denaturanti iz prvega odstavka tega člena zaradi tehnoloških zahtev niso primerni za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov, lahko davčni organ dovoli uporabo drugih denaturantov.

(3) Davčni organ lahko odstopi od zahteve za denaturiranje, če uporaba denaturanta iz prvega ali drugega odstavka tega člena dokazljivo onemogoča uporabo etilnega alkohola v proizvodnem procesu ali če ima denaturiran alkohol v končnem izdelku škodljiv vpliv na zdravje.

(4) Popolni denaturant iz devetega odstavka 72. člena ZTro-1 je sestavljen iz:

- 500 g dietilftalata (CAS št. 84-66-2) in 78,8 g t-butil alkohola (CAS št. 75-65-0), in velja le v Republiki Sloveniji ali
 - 1580 g izopropilnega alkohola (CAS št. 67-63-0), 790 g t-butil alkohola (CAS št. 75-65-0) in 0,79 g denatonium benzoata (CAS št. 75-65-0), in velja v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, če je popolnoma denaturiran v Republiki Sloveniji ali
 - 3 litrov izopropilnega alkohola (IPA), 3 litrov metiletilketona (MEK) in 1 g denatonium benzoata in velja v vseh državah članicah,
- na hektoliter 100-odstotnega etilnega alkohola.

(5) Za alkohol, ki se vnese v Slovenijo iz druge države članice se šteje da je popolnoma denaturiran, če je denaturiran, v skladu z Izvedbeno Uredbo Komisije (EU) št. 162/2013 z dne 21. februarja 2013 o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 3199/93 o vzajemnem priznavanju postopkov za popolno denaturacijo alkohola za namene oprostitve plačila trošarine (UL L 49, z dne 22. 2. 2013, str. 55).

45. člen

(uporaba energentov in električne energije za namene iz 92. člena ZTro-1)

(1) Imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče oziroma trošarinski zavezanec za električno energijo oziroma zemeljski plin iz omrežja sme energente in električno energijo prodajati za namene iz prvega oziroma drugega odstavka 92. člena ZTro pod naslednjimi pogoji:

- da se energenti in električna energija prodajajo na podlagi pisne naročilnice kupca, v kateri mora biti navedena vrsta trošarinskih izdelkov, za energente pa tudi količina;
- da pred dobavo energentov in električne energije oziroma pred izdajo računa prejme pisno izjavo kupca, iz katere je razvidno, da bo energente in električno energijo uporabljal izključno za namene iz prvega oziroma drugega odstavka 92. člena ZTro (navede ustrezno točko);
- da pisna izjava kupca vsebuje predmet poslovanja oziroma številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje dejavnosti, ime organa, ki ga je izdal, ter številko in datum dovoljenja davčnega organa, na podlagi katerega lahko kupuje energente in električno energijo brez plačila trošarine. Izjava za nakup energentov mora vsebovati tudi opombo, da količina trošarinskih izdelkov, na katero se nanaša dovoljenje, še ni izkoriščena;
- da na računu vpiše klavzulo, da so bili energenti in električna energija prodani brez obračunane trošarine na podlagi pisne izjave kupca;
- da izjavo in kopijo računa o prodanih energentih in električni energiji, ki ju je prejel od kupca, hrani kot knjigovodsko listino.

(2) Če se energenti in električna energija dobavljajo na podlagi pogodbe o postopnih dobavah, je lahko pisna izjava kupca po tem členu priložena prvi naročilnici ali pogodbi o postopnih dobavah, pri poznejših dobavah pa se imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče oziroma trošarinski zavezanec za električno energijo na računu sklicuje na številko in datum te naročilnice oziroma pogodbe, ki ji je bila priložena pisna izjava.

(3) Energenti, ki se uporabijo kot pogonsko gorivo za namen iz 1. točke prvega odstavka 92. člena ZTro-1, se smejo odpremiti iz trošarinskega skladišča brez spremljajočega trošarinskega dokumenta le, če se odpremijo neposredno na letalo ali plovilo. Imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče mora voditi evidenco kupcev po tem členu in evidenco prodane količine z oprostitvijo po vrstah trošarinskih izdelkov ter kopije teh evidenc poslati davčnemu organu do konca naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(4) Če kupec kupuje energente – pogonsko gorivo za namen, določen v 1. točki prvega odstavka 92. člena ZTro-1, mora v pisni izjavi poleg podatkov iz tretje alineje prvega odstavka tega člena navesti še tip plovila oziroma letala (vključno s številko vpisa v ustrezen register), za katero kupuje pogonsko gorivo. Hraniti mora izdane račune, ki dokazujejo da bilo letalo oziroma plovilo dejansko uporabljeno za pridobitne namene.

(5) Poraba električne energije, proizvedene v obratu za proizvodnjo električne energije in porabljene za namene, ki niso povezani s proizvodnjo električne energije, se šteje za pokrivanje lastnih potreb in zanjo nastane v skladu s 3. točko prvega odstavka 86. člena ZTro-1 obveznost za obračun trošarine.

46. člen

(oprostitev za ribiška plovila)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena lahko fizične osebe, imetniki veljavnega ribolovnega dovoljenja, ki opravljajo ribiško dejavnost, uveljavijo pravico do uporabe pogonskega goriva za namene iz prvega odstavka 92. člena ZTro-1, na način vračila plačane trošarine.

(2) Količine pogonskih goriv, za katere uveljavljajo pravico do vračila trošarine, dokazujejo upravičenci iz prejšnjega odstavka z računi o nabavi ter s podatki o dejanski porabi, ki jo morajo voditi v posebni kontrolni knjižici.

(3) Kontrolna knjižica, ki je obvezen spremljajoči dokument vsake ribiškega plovila, mora imeti oštevilčene strani ter mora vsebovati naslednje podatke:

- tehnične podatke o motorju ter normativ o srednji porabi goriva na uro delovanja motorja;
- po datumih nabave vpisane nabavljene količine pogonskega goriva, z izkazano ceno oziroma vrednostjo;
- po datumih vpisane ure delovanja motorja in količine porabljenega pogonskega goriva.

(4) Zahtevek za vračilo trošarine lahko upravičenci vložijo pri davčnem organu do konca tekočega meseca za pretekli mesec.

47. člen

(izdaja tobačnih znamk)

(1) Naloge v zvezi z izdajo tobačnih znamk opravlja Ministrstvo za finance, Uprava Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljnjem besedilu: UJP).

(2) UJP sme prodati tobačne znamke osebi iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1.

(3) Osebe iz drugega odstavka 85. člena Ztro-1 naročajo tobačne znamke pri UJP najmanj za eno trimesečje, v skladu z načrtovanimi letnimi potrebami in so dolžne do zaključka leta prevzeti celotno količino tobačnih znamk, ki je izdelana po njihovem naročilu. Najmanjše število tobačnih znamk, ki jih lahko naročijo, je 20.000 kosov.

(4) UJP zagotavlja tobačne znamke, označene z zaporednimi števkami in črkovnimi oznakami. Tobačna znamka je lahko označena s posebno oznako osebe iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1.

(5) Tobačne znamke se tiskajo na belem papirju teže 70 gr/m², ki vsebuje ultra-vijolično zaščito. Izdelane so, skupaj z belim robom, v velikosti 20 x 44 mm.

(6) Glavna znamenja tobačne znamke so:

- tonsko podlago predstavlja računalniško izvedena vinjeta,
- v sredini je odtisnjen napis v treh vrsticah: REPUBLIKA / SLOVENIJA / TOBAČNA ZNAMKA,
- desno od napisa REPUBLIKA / SLOVENIJA je odtisnjen grb Republike Slovenije,
- v spodnjem levem kotu je oznaka, sestavljena iz dveh črk in lahko predstavlja oznako imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma uvoznika tobačnih izdelkov, v sredini je sedem mestna številčna oznaka, v desnem spodnjem kotu pa enomestna črkovna oznaka,
- celotna podoba je okvirjena z vzorčnim robom v temnejšem odtenku barve tonske podlage,
- celotno podobo tobačne znamke zaključuje milimetrski rob.

(7) Barvo tobačnih znamk določi UJP.

(8) Ministrstvo, pristojno za finance (v nadaljnjem besedilo: Ministrstvo za finance), pri izbiri tiskarja in dobavitelja tobačnih znamk v postopku javnega naročanja in izvajanja nadzora nad izdelavo papirja ter tiskanjem tobačnih znamk sodeluje z Banko Slovenije. Podrobnejši način izvajanja nalog se določi s pogodbo, ki jo z Banko Slovenije sklene minister ali ministrica, pristojna za finance.

48. člen

(vračanje ali uničenje tobačnih znamk)

(1) Če so tobačne znamke poškodovane in neuporabne in zato namenjene uničenju, mora oseba iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1 o tem obvestiti UJP in ji sporočiti količino tobačnih znamk, ki jih namerava uničiti ter navesti vzrok neuporabnosti.

(2) Za organizacijo in izvedbo uničenja tobačnih znamk je pristojna oseba iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1. Uničenje se opravi ob navzočnosti komisije v sestavi predstavnikov Ministrstva za finance, Finančne uprave Republike Slovenije in UJP (v nadaljevanju: komisija), ki jo imenuje UJP.

(3) Tobalne znamke, namenjene uničenju, morajo biti komisiji predložene na način, ki omogoča kontrolo.

(4) Če je poškodovana tobačna znamka sestavljena iz večih delov, se uničenje prizna samo tedaj, če ni dvomov o tem, da posamezni deli sestavljajo celoto.

(5) O uničenju tobačnih znamk komisija sestavi zapisnik, ki ga podpišejo člani komisije in pooblaščen oseba osebe iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1.

(6) Če oseba iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1 preneha opravljati dejavnost, zaradi katere je zavezana obračunavanju in plačevanju trošarine, mora v roku 30 dni od prenehanja opravljanja dejavnosti zagotoviti uničenje neuporabljenih tobačnih znamk. Uničenje se opravi ob navzočnosti komisije.

(7) Davčni organ lahko prizna uničenje tobačnih znamk na ozemlju druge države članice, če je postopek uničenja primerljiv s postopkom iz tega pravilnika. Za sprejemljivo dokazilo se šteje predložitev zapisnika o uničenju, ki ga potrdi pristojni nadzorni organ v drugi državi članici.

(8) Oseba iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1 lahko UJP vrne tobačne znamke, če ugotovi nepravilnosti, nastale pri izdaji ali tiskanju. Reklamacije lahko uveljavlja le za cel sveženj 20.000 kosov tobačnih znamk. Priznane reklamacije UJP uveljavlja pri izdelovalcu oziroma povzročitelju napake.

49. člen **(evidenca in kontrola)**

(1) Davčni organ lahko pri osebi iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1 opravi kontrolo evidence in popis tobačnih znamk.

(2) UJP pisno obvešča Ministrstvo za finance in Finančno upravo RS o količini izdanih tobačnih znamk posamezni osebi iz drugega odstavka 85. člena ZTro-1.

50. člen **(prijava drobnoprodajnih cen tobačnih izdelkov)**

Oseba iz desetega odstavka 84. člena Ztro-1 prijavi drobnoprodajne cene tobačnih izdelkov na obrazcu, ki ga davčni organ objavi na svoji spletni strani.

XX. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM, PLAČEVANJEM IN VRAČILI TROŠARINE TER NAD TROŠARINSKIMI IZDELKI

51. člen **(označevanje)**

(1) Plinsko olje, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje, mora vsebovati sredstvo za označevanje, ki vsebuje rdečo barvo, ki je topna v plinskem olju, v količini, ki zagotavlja pri beli svetlobi v sloju plinskega olja 2 cm s prostim očesom vidno barvno označenost in markirni indikator, katerega je mogoče ugotoviti samo s kemičnim testom. Označeno plinsko olje mora vsebovati najmanj 6,0 g in največ 9,0 g markirnega indikatorja "C. I. Solvent Yellow 124" s kemijsko oznako N – etil – N – [2 – (1 – izobutoksietoksi)etil] – 4 – (fenilazo) anilin, na 1000 litrov plinskega olja pri 15° C.

(2) Kerozin, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje, mora vsebovati sredstvo za označevanje, katerega je mogoče ugotoviti samo s kemičnim testom. Kerozin, označen s sredstvom za označevanje, mora vsebovati najmanj 6,0 g in največ 9,0 g markirnega indikatorja "C.I.Solvent Yellow 124" s kemijsko oznako N – etil – N – [2 – (1 – izobutoksietoksi)etil] – 4 – (fenilazo) anilin, na 1000 litrov kerozina pri 15° C.

(3) Vsebnost sredstva za označevanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se določa v skladu s Harmonizirano referenčno metodo Skupnosti za določanje evromarkerja (Solvent yellow 124), ki je objavljena na uradni spletni strani davčnega organa.

(4) Doziranje sredstva za označevanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se zagotovi z označevalno napravo, ki mora biti pred namestitvijo v trošarinskem skladišču tehnično pregledana in overjena pri ministrstvu, pristojnem za meroslovje, ter odobrena s strani davčnega organa in po potrebi plombirana. Davčni organ lahko izjemoma dovoli ročno doziranje sredstva za označevanje v trošarinskem skladišču pod nadzorom davčnega organa.

52. člen

(metoda za ugotavljanje prisotnosti sredstva za označevanje)

Prisotnost sredstva za označevanje v skladu s tretjim odstavkom 96. člena ZTro-1 se ugotavlja v skladu s Harmonizirano referenčno metodo Skupnosti za določanje evromarkerja (Solvent yellow 124) v plinskem olju in kerozinu.

XXI. POSEBNE DOLOČBE

53. člen

(uničenje pod nadzorom davčnega organa)

(1) Če so trošarinski izdelki neuporabni in zato namenjeni uničenju, mora trošarinski zavezanec oziroma oproščeni uporabnik oziroma oseba iz 7. točke prvega odstavka 19. člena ZTro-1 pisno obvestiti davčni organ o:

- vrsti in količini trošarinskih izdelkov, ki jih namerava uničiti;
- vzroku neuporabnosti;
- načinu, kraju in datumu uničenja.

(2) O uničenju trošarinskih izdelkov pod nadzorom davčnega organa se sestavi zapisnik, ki ga podpiše davčni uslužbenec in pooblaščen oseba trošarinskega zavezanca oziroma oproščenega uporabnika oziroma osebe iz 7. točke prvega odstavka 19. člena ZTro-1.

(3) Pri uničenju tobačnih izdelkov, opremljenih s tobačno znamko, sodeluje tudi komisija za uničenje tobačnih znamk iz drugega odstavka 48. člena tega pravilnika.

(4) Stroški uničenja trošarinskih izdelkov pod nadzorom davčnega organa bremenijo trošarinskega zavezanca oziroma oproščenega uporabnika oziroma osebo iz 7. točke prvega odstavka 19. člena ZTro-1.

PRAVILNIK
o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in
gozdarske mehanizacije

1. člen
(namen pravilnika)

Ta pravilnik določa način vračila trošarine za energente, porabljene za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (v nadaljnjem besedilu: gorivo) v skladu z 92. členom Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št....), način vračila trošarine, količine, za katere je mogoče uveljaviti vračilo, merila za določitev normativne porabe goriva, vsebino zahtevka za vračilo (v nadaljnjem besedilu: zahtevke) in potrebna dokazila.

2. člen
(merila za določitev normativne porabe goriva)

(1) Normativna poraba goriva se določi za koledarsko leto glede na površino in dejansko rabo kmetijskih in gozdnih zemljišč v Republiki Sloveniji v uporabi upravičenca, kakor ju izkazujejo grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) oziroma zemljiški kataster, ter znaša:

- 200 litrov na hektar njive ali vrta, trajnih rastlin na njivskih površinah, rastlinjaka, matičnjaka, trajnega travnika, barjanskega travnika in ekstenzivnega sadovnjaka;
- 420 litrov na hektar vinograda, intenzivnega sadovnjaka, hmeljišča, oljčnika ali drugega trajnega nasada;
- 50 litrov na hektar plantaže gozdnega drevja;
- 15 litrov na hektar kmetijskega zemljišča, poraslega z gozdnim drevjem;
- 15 litrov na hektar gozda.

(2) Za uveljavljanje pravice do vračila trošarine mora skupna normativna poraba goriva znašati vsaj 540 litrov za kmetijsko zemljišče in gozd oziroma vsaj 150 litrov za gozd.

3. člen
(določitev površine zemljišč)

(1) Kot površina kmetijskih zemljišč v uporabi se upošteva površina GERK pod posamezno vrsto dejanske rabe, kakor je za posamezno kmetijsko gospodarstvo evidentirana v registru kmetijskih gospodarstev pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo.

(2) Kot površina za gozd v uporabi se upošteva površina zemljišč, ki je po dejanski rabi v zemljiškem katastru opredeljena kot gozd, in je:

- v lasti ali uporabi kmetijskega gospodarstva, ki je pravna oseba, člani agrarnea skupnosti ali samostojni podjetnik posameznik oziroma v lasti ali uporabi nosilca in članov kmetijskega gospodarstva – kmetije ali
- v lasti ali uporabi osebe, ki ni kmetijsko gospodarstvo, in je pravna oseba, član agrarnea skupnosti, samostojni podjetnik posameznik ali fizična oseba – član kmečkega gospodinjstva.

(3) Za kmečko gospodinjstvo se šteje kmečko gospodinjstvo, kot je opredeljeno s predpisi o dohodnini.

4. člen
(uveljavljanje vračila za fizične osebe)

(1) Upravičenci, ki so fizične osebe in niso upravičenci kot samostojni podjetniki posamezniki, zahtevek predložijo davčnemu organu v papirni obliki z obrazcem, ki je objavljen na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije, ali v elektronski obliki.

(2) Za vračilo trošarine se upošteva povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen v preteklem letu, ki ga ugotovi minister za finance.

(3) Pri uveljavljanju vračila trošarine za gozd mora vlagatelj za kmetijsko gospodarstvo – kmetijo oziroma kmečko gospodinjstvo z več lastniki ali uporabniki gozda zahtevku za vračilo priložiti pooblastilo, z navedbo imena in priimka, naslova in davčne številke vseh lastnikov ali uporabnikov gozda ter njihovim podpisom.

(4) V primeru spremembe nosilca kmetijskega gospodarstva – kmetije v obdobju uveljavljanja vračila trošarine za posamezno koledarsko leto, se upravičenost do vračila prizna novemu nosilcu, če je bila ta oseba član tega kmetijskega gospodarstva na dan 30. junija leta, za katero se vračilo uveljavlja.

5. člen
(način uveljavljanja vračila za pravne osebe, člene agrarne skupnosti in samostojne podjetnike posameznike)

(1) Upravičenci, ki so pravne osebe, člani agrarne skupnosti ali samostojni podjetniki posamezniki, zahtevek predložijo davčnemu organu v papirni obliki z obrazcem, ki je objavljen na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije, ali v elektronski obliki.

(2) Za vračilo trošarine se upošteva povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen v mesecu za katerega se vračilo uveljavlja, ki ga ugotovi minister za finance. Če se v posameznem mesecu trošarina ne spremeni, se upošteva znesek trošarine, ki velja na prvi dan meseca, na katerega se zahtevek nanaša.

6. člen
(priznavanje računov)

(1) Za uveljavitev vračila fizičnim osebam se upoštevajo izvirniki računov o nabavi goriva. Ti se predložijo na zahtevo carinskega organa.

(2) Za uveljavitev vračila pravnim osebam, članom agrarne skupnosti in samostojnim podjetnikom posameznikom se upoštevajo računi oziroma kopije izvirnikov računov, ki se glasijo na upravičenca in se priložijo zahtevku. Šteje se, da se račun glasi na upravičenca, kadar so na njem navedeni ime in priimek oziroma naziv, naslov in davčna številka upravičenca.

(3) Upravičenec lahko kot račun za gorivo upošteva tudi račun za strojno storitev, ki mu jo je izvajalec opravil na zemljišču iz 2. člena tega pravilnika. Izvajalec storitve mora v tem primeru na izdanem računu navesti količino porabljenega goriva in dati izjavo, da sam za to količino goriva ne bo uveljavljal vračila trošarine.

7. člen
(vračilo)

(1) Za odločanje o vračilu trošarine pridobi davčni organ podatke:

- o nosilcu in članih njegovega kmetijskega gospodarstva ter površini kmetijskih zemljišč od ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, in
- o lastniku ali uporabniku gozda, članih kmečkega gospodinjstva ter o površini gozda od davčnega organa.

(2) Za odločanje o vračilu trošarine za zahteve za leto 2014 v skladu z 2.a členom tega pravilnika pridobi carinski organ, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, tudi podatke:

- o parcelni številki in katastrski občini za površine gozda iz druge alineje prvega odstavka tega člena od davčnega organa, in
- o parcelni številki, katastrski občini, površini gozda ter odstotku poškodovanosti gozda od Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

(3) Vračilo trošarine se upravičencu oziroma vlagatelju izplača na transakcijski račun.

8. člen (obrazec)

(1) Obrazec zahtevka in navodilo za izpolnjevanje obrazca zahtevka Finančna uprava RS objavi na svoji spletni strani.

(2) Obrazec vsebuje vsaj naslednje sestavine:

- Ime in priimek
- Davčna številka
- Identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva (KMG-MID)
- Naselje/ulica in hišna številka
- Poštna številka, kraj in država
- Številka transakcijskega računa
- Banka ali hranilnica in poslovna enota
- Leto, za katerega se uveljavlja Vračilo trošarine:
- Količina porabljenega goriva, za katero se zahteva vračilo (v litrih):
- Število računov o nabavi goriva, na podlagi katerih se uveljavlja vračilo
- Površina zemljišč po vrsti dejanske rabe
- Pooblastilo za uveljavljanje vračila trošarine za gozd (ime in priimek, naslov, davčna številka).

9. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 21/13, 54/14 in šš/16 ZTro-1).

10. člen (začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-ššš/2016
Ljubljana, dne dd. mm 2016
EVA 2016-1611-šššš

dr. Dušan Mramor l.r.
Minister
za finance

Na podlagi šestega odstavka 93. člena Zakona o trošarinah - 1 (Uradni list RS, št. šš/16) izdaja minister za finance

PRAVILNIK
o vračilu trošarine za komercialni prevoz

1. člen
(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa način vračila trošarine, carinski organ, ki je pristojen za vračilo, obrazec zahtevka za vračilo (v nadaljnjem besedilu: zahtevek) ter dokazila in evidence, ki jih mora voditi upravičenec za vračilo trošarine za plinsko olje iz prvega odstavka 93. člena Zakona o trošarinah - 1 (Uradni list RS, št. šš/16: zakon), ki se dokazljivo porabi kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz.

2. člen
(zahtevek)

(1) Upravičenec zahtevek predloži davčnemu organu v papirni obliki z obrazcem, ki je objavljen na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije, ali v elektronski obliki. Zahtevku se priloži dokazila iz prvega odstavka 3. člena oziroma prvega odstavka 5. člena tega pravilnika.

(2) Za vračilo trošarine se upošteva povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen, ki ga ugotovi minister za finance, za mesec za katerega se vračilo uveljavlja. Če se v posameznem mesecu trošarina ne spremeni, se upošteva znesek trošarine, ki velja na prvi dan meseca, na katerega se zahtevek nanaša.

3. člen
(dokazila in evidence)

(1) Na računu o nakupu plinskega olja iz tretjega odstavka 93. člena zakona morajo biti poleg podatkov, ki jih zahtevajo drugi predpisi, razvidni predvsem kraj ali druga identifikacija bencinskega servisa oziroma točilnega mesta, vrsta, količina in cena goriva, datum točenja ter registrska oznaka vozila, v katero je bilo gorivo točeno ali datum polnjenja v rezervoar internega servisa za točenje goriv iz prvega odstavka 4. člena tega pravilnika. Račun o nakupu plinskega olja se mora glasiti na upravičenca in se lahko predloži v izvirniku ali kopiji izvirnika.

(2) Upravičenci morajo v evidenci iz tretjega odstavka 93. člena zakona voditi podatke o vrsti in številu vozil, s katerimi razpolagajo, za posamezno vozilo za komercialni prevoz pa:

- registrsko oznako vozila,
- podatek o velikosti standardnega rezervoarja za pogonsko gorivo in povprečni porabi goriva ter podatek o velikosti in namenu uporabe dodatno nameščenih rezervoarjev na vozilu,

- količino in datum polnitve rezervoarja,
- število prevoženih kilometrov (po polnitvah in datumih).

4. člen **(interni servis za točenje goriv)**

(1) Če ima upravičenec interni servis za točenje goriv v skladu s pravilnikom, ki ureja tehnične zahteve za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivom, mora poleg evidence iz drugega odstavka prejšnjega člena:

- voditi evidenco o polnitvah v druga vozila in porabi za drug namen;
- voditi evidenco o nabavi goriva, ki vsebuje podatke o prostornini rezervoarja na internem servisu za točenje goriva, datumu in količini prejema goriva, ter evidenco o zalogi – razpoložljivi količini goriva (po datumu nabave in polnitve);
- zagotoviti evidentiranje količin goriva, ki se toči v vozila, na podlagi meril iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Za gorivo, točeno na internih servisih za točenje goriv, lahko uveljavlja vračilo trošarine za komercialni prevoz le imetnik tega internega servisa za točenje goriv. Vračilo trošarine lahko uveljavlja le za gorivo, ki ga je točil in dokazljivo porabil v vozilih, ki jih je sam uporabljal za komercialni prevoz. Za gorivo, ki je na zalogi ali je bilo polnjeno v druga vozila ali ni porabljeno za komercialni prevoz, nima pravice do vračila trošarine.

(3) Interni servis za točenje goriva mora biti opremljen z merilnimi napravami za točenje plinskega olja. Količina iztočenega goriva mora biti prikazana v merski enoti, kot je za gorivo predpisana z meroslovnimi predpisi.

5. člen **(upravičenec iz druge države članice EU ali EFTA)**

(1) Upravičenec iz druge države članice EU ali EFTA, ki zahteva vračilo trošarine, mora pristojnemu carinskemu organu poleg dokazil iz prvega odstavka 3. člena tega pravilnika predložiti tudi dokazilo o opravljanju dejavnosti in dokazilo o registraciji vozila. Upoštevata se dokazili, ki ju izda pristojni organ države, kjer ima upravičenec sedež.

(2) Upravičenec iz druge države članice EU ali EFTA dokazili iz prejšnjega odstavka predloži v enem od uradnih jezikov EU. Uradni prevod dokazil v slovenščino predloži le na zahtevo pristojnega organa.

(3) Če upravičenec iz tega člena zahteva vračilo trošarine na račun v tujini, stroški nakazila vračila bremenijo upravičenca.

6. člen **(pooblastilo)**

(1) Upravičenec lahko določi pooblaščenca, ki v njegovem imenu in za njegov račun uveljavlja pravico do vračila trošarine.

(2) Upravičenec mora organ pisno obvestiti o določitvi pooblaščenca in odpovedi pooblastila.

(3) Pooblastilo v pisni obliki mora vsebovati podatke o pooblastitelju, pooblaščenцу, obdobju, za katero pooblastilo velja, in obsegu pooblastila.

7. člen **(obrazec)**

(1) Obrazec zahtevka in navodilo za izpolnjevanje obrazca zahtevka Finančna uprava RS objavi na svoji spletni strani.

(2) Obrazec vsebuje vsaj naslednje sestavine:

- Ime/Naziv upravičenca
- Naslov/Sedež upravičenca
- Davčna številka
- Poštna številka, kraj in država
- Številka transakcijskega računa
- Banka ali hranilnica in poslovna enota
- Imetnik transakcijskega računa
- Leto oziroma trimesečje oziroma mesec za katerega se uveljavlja vračilo trošarine,
- Podatek ali se plinsko olje porabi za prevoz blaga ali potnikov,
- Količina porabljenega goriva, za katero se zahteva vračilo po mesecih (v litrih):
- Število računov o nabavi goriva, na podlagi katerih se uveljavlja vračilo
- Registrske oznake motornih vozil in količine porabljenega goriva za posamezno vozilo

8. člen **(prenehanje veljavnosti)**

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o vračilu trošarine za komercialni prevoz (Uradni list RS, št. 16/13 in šš/16 – ZTro-1).

9. člen **(začetek veljavnosti in uporabe)**

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-ššš/2016
Ljubljana, dne dd. mm 2016
EVA 2016-1611-šššš

dr. Dušan Mramor l.r.
Minister
za finance

Na podlagi četrtega odstavka 91. člena Zakona o trošarinah-1 (Uradni list RS, št. šš/16) izdaja minister za finance

PRAVILNIK
o vračilu trošarine za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen

1. člen
(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa način vračila trošarine, carinski organ pristojen za vračilo, vsebino zahtevka za vračilo in potrebna dokazila ter evidence, ki jih mora voditi upravičenec iz prvega odstavka 91. člena Zakona o trošarinah-1 (Uradni list RS, št. šš/16; zakon) za vračilo trošarine za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon statičnih delovnih strojev, strojev v gradbeništvu in strojogradnji, motornih tirnih vozil v železniškem prometu ter delovnih strojev v prometu na žičnicah in strojev ter naprav na smučiščih.

2. člen
(zahtevek)

(1) Upravičenec zahtevek predloži davčnemu organu v papirni obliki z obrazcem, ki je objavljen na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije, ali v elektronski obliki. Zahtevku se priloži računi o nabavljenem gorivu ter evidenca o nabavi in porabi goriva.

(2) Za vračilo trošarine se upošteva povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen, ki ga ugotovi minister za finance, za mesec za katerega se vračilo uveljavlja. Če se v posameznem mesecu trošarina ne spremeni, se upošteva znesek trošarine, ki velja na prvi dan meseca, na katerega se zahtevek nanaša.

3. člen
(dokazila in evidence)

(1) Na računu o nakupu goriva iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika morajo biti poleg podatkov, ki jih zahtevajo drugi predpisi, razvidni predvsem kraj ali druga identifikacija bencinskega servisa oziroma točilnega mesta, vrsta, količina in cena goriva ter datum točenja. Račun o nakupu goriva se lahko predloži v izvirniku ali kopiji izvirnika.

(2) V evidenci iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika mora upravičenec navesti:

- vrsto in število strojev v uporabi za namene iz prvega člena tega pravilnika;
- tehnične podatke o motorju stroja iz prejšnje alineje ter podatek proizvajalca o povprečni porabi goriva na uro delovanja stroja;
- po datumih vpisane ure delovanja motorja stroja in lokacija delovanja stroja;
- količino goriva po datumu nabave, vključno s številko izdanega računa;
- količino goriva po datumu polnitve v stroje;
- podatke o zalogi goriva na začetku in koncu meseca ter porabi v druge namene.

4. člen (obrazec)

(1) Obrazec zahtevka in navodilo za izpolnjevanje obrazca zahtevka Finančna uprava RS objavi na svoji spletni strani.

(2) Obrazec vsebuje vsaj naslednje sestavine:

- Ime/Naziv upravičenca
- Naslov/Sedež upravičenca
- Davčna številka
- Poštna številka, kraj in država
- Številka transakcijskega računa
- Banka ali hranilnica in poslovna enota
- Leto oziroma mesec za katerega se uveljavlja vračilo trošarine,
- Število strojev,
- Količina in vrsta porabljenega goriva, za katero se zahteva vračilo po mesecih (v litrih):
- Število računov o nabavi goriva, na podlagi katerih se uveljavlja vračilo

5. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Odredba o vračilu trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 16/13 in šš/16 – ZTro-1).

6. člen (začetek veljavnosti in uporabe)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-ššš/2016
Ljubljana, dne dd. mm 2016
EVA 2016-1611-šššš

dr. Dušan Mramor l.r.
Minister
za finance

Na podlagi četrtega odstavka 18. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. šš/16) izdaja minister za finance

PRAVILNIK
o največjem dopustnem primanjkljaju trošarinskih izdelkov

1. člen
(vsebina)

Ta pravilnik določa največji dopustni primanjkljaj pri skladiščenju ali prevozu trošarinskih izdelkov, ki so v režimu odloga plačila trošarine (v nadaljnjem besedilu: primanjkljaj), način ugotavljanja primanjkljaja, način uveljavljanja odpusta plačila trošarine in dokazila ter roke za predložitev zahtevka za odpust plačila trošarine.

2. člen
(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. »primanjkljaj« je izguba ali uničenje, ki nastane pri skladiščenju ali prevozu zaradi kala, razsipa ali razlitja trošarinskih izdelkov ali zaradi njihovih naravnih lastnosti (kemičnih, fizikalnih, bioloških),
2. »skladiščenje« je hramba trošarinskih izdelkov v prostorih ali rezervoarjih za skladiščenje od trenutka končane proizvodnje ali iztovarjanja s prevoznega sredstva do trenutka, ko se začne natovarjanje na prevozno sredstvo,
3. »prevozna sredstva« so vsa prevozna sredstva, ki se lahko uporabijo za prevoz trošarinskih izdelkov po cestnem (avtocisterna), železniškem (vagon, cisterna) in vodnem prometu (tanker, barža) ter cevovodi,
4. »prevoz« je premikanje trošarinskih izdelkov z ene lokacije na drugo s prevoznimi sredstvi, kar vključuje manipulacije, kot so natovarjanje, pretovarjanje, prečrpavanje, pretakanje in iztovarjanje,
5. »obračunska količina« je količina trošarinskih izdelkov, od katere se obračuna največji dopustni primanjkljaj.

3. člen
(upravičenec)

Določbe tega pravilnika veljajo za imetnika trošarinskega dovoljenja in oproščenega uporabnika (v nadaljnjem besedilu: upravičenec).

4. člen
(odpust plačila trošarine)

(1) Plačilo trošarine se lahko odpusti za primanjkljaj, za katerega upravičenec dokaže, da je neločljivo povezan s skladiščenjem in prevozom trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine, in sicer največ v višini primanjkljaja, izračunanega v skladu z 9. členom tega pravilnika.

(2) Upravičenec lahko uveljavlja pravico do odpusta plačila trošarine iz prejšnjega odstavka za:

- energente iz tretjega odstavka 90. člena Zakona o trošarinah -1 (Uradni list RS, št. šš/16 v nadaljnjem besedilu: zakon) in
- alkohol in alkoholne pijače iz 65. do 70. člena zakona.

(3) Za trošarinske izdelke, ki so že pakirani za prodajo na drobno, se plačilo trošarine iz naslova primanjkljaja ne odpusti.

5. člen

(ugotavljanje primanjkljaja pri skladiščenju)

(1) Za primanjkljaj pri skladiščenju se šteje primanjkljaj, ki je neizogiben kljub skrbnemu, strokovnemu ter tehnično pravilnemu postopku pri skladiščenju, in je nastal kot posledica:

- naravnih lastnosti trošarinskih izdelkov (izhlapevanje, krčenje, sušenje ali usedanje), kar se kaže na teži ali obsegu izdelkov,
- značilnosti opreme, ki se uporablja pri skladiščenju, ali
- vpliva okolice.

(2) Pri presoji upravičenosti zahtevka za odpust plačila trošarine zaradi primanjkljaja, ki je neločljivo povezan s skladiščenjem, carinski organ upošteva zlasti vrsto in tehnične značilnosti skladišča ali rezervoarja, trajanje skladiščenja, pogostost manipulacij s trošarinskimi izdelki in letni čas.

(3) Upravičenec zaradi uveljavljanja primanjkljaja iz prvega odstavka tega člena opravi popis zalog trošarinskih izdelkov v skladišču (v nadaljnjem besedilu: popis zalog) enkrat na leto, in sicer ob zaključku poslovnega leta. Namero za popis zalog najavi carinskemu organu najpozneje tri delovne dni pred popisom, carinski organ pa lahko sodeluje pri popisu zalog. Po opravljenem popisu zalog upravičenec sestavi zapisnik.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se popis zalog energentov opravi 30. septembra, razen če carinski organ soglaša s popisovanjem zalog na drug datum. Pri popisovanju zalog energentov mora biti obvezno navzoč carinski organ, ki zapisnik podpiše in s tem potrdi ugotovljeno dejansko stanje zalog.

(5) V skladišču upravičenca se lahko opravijo tudi izredni popisi zalog, in sicer na zahtevo carinskega organa ali na pobudo upravičenca.

6. člen

(ugotavljanje primanjkljaja pri prevozu)

(1) Za primanjkljaj pri prevozu se šteje primanjkljaj, ki je neizogiben kljub skrbnemu, strokovnemu ter tehnično pravilnemu postopku prevoza, in je nastal kot posledica:

- naravnih lastnosti trošarinskih izdelkov (izhlapevanje, krčenje, sušenje ali usedanje), ki se kažejo na teži ali obsegu izdelkov,
- značilnosti opreme, ki se uporablja pri prevozu, ali
- vpliva okolice.

(2) Pri presoji upravičenosti zahtevka za odpust plačila trošarine zaradi primanjkljaja, ki je neločljivo povezan s prevozom, carinski organ upošteva zlasti tehnične značilnosti prevoznega sredstva, pogostost manipulacij s trošarinskimi izdelki med prevozom, letni čas ter merilno negotovost instrumentov, ki jo za dani merilni instrument dopuščajo njegove specifikacije oziroma predpisi s področja meroslovja. Upoštevajo se le

rezultati meritev, opravljenih pri natovarjanju in iztovarjanju z merilnimi napravami v skladišču.

(3) Primanjkljaj pri prevozu se ugotavlja za vsako pošiljko posebej.

7. člen **(izračunavanje primanjkljaja)**

Primanjkljaj se izračunava:

- v tisti merski enoti, ki se sicer uporablja pri obračunu trošarine za posamezen trošarinski izdelek,
- v odstotku od obračunske količine, največ po stopnji, določeni v 9. členu tega pravilnika,
- ločeno za skladiščenje, prevoz po kopnem in prevoz po vodnih poteh ali cevovodih.

8. člen **(meritve)**

Meritve se opravljajo z merilnimi napravami, ki imajo odobritev tipa ali so overjene pri ministrstvu, pristojnem za meroslovje. Carinski organ lahko dovoli tudi uporabo meril, ki se v Republiki Sloveniji zaradi tehničnih ali drugih ovir ne overjajo, vendar so na podlagi izkustvenih faktorjev zanesljiva.

9. člen **(stopnje največjega dopustnega primanjkljaja)**

(1) Za primanjkljaj pri skladiščenju so določene letne stopnje, za primanjkljaj pri prevozu pa je določena stopnja primanjkljaja za posamezen prevoz.

(2) Stopnje za izračunavanje primanjkljaja za alkohol in alkoholne pijače znašajo:

	Alkohol in alkoholne pijače (65. do 70. člen zakona)	Skladiščenje (%)	Prevoz (%)
1.	pivo	0,5	0,5
2.	mirno vino	0,5	0,5
3.	peneče vino	0,5	0,5
4.	druge fermentirane pijače	0,5	0,5
5.	vmesne pijače	0,5	0,5
6.	etilni alkohol	0,5	0,5

(3) Stopnje za izračunavanje primanjkljaja za energente znašajo:

	Energenti (tretji odstavek 90. člena zakona)	Skladiščenje (%)	Prevoz po kopnem (%)	Prevoz po vodnih poteh ali cevovodih (%)
1.	motorni bencin			

1.1	letalski bencin	0,4 %	0,4 %	0,3 %
1.2	osvinčeni bencin	0,4 %	0,4 %	0,3 %
1.3	neosvinčeni bencin (ron<98)	0,4 %	0,4 %	0,3 %
1.4	neosvinčeni bencin (ron>98)	0,4 %	0,4 %	0,3 %
2.	plinsko olje			
2.1	plinsko olje za pogon	0,4 %	0,4 %	0,4 %
2.2	plinsko olje za ogrevanje	0,4 %	0,4 %	0,4 %
3.	utekočinjen naftni plin			
3.1	za pogonski namen	0,35 %	1 %	0,45 %
3.2	za gorivo za ogrevanje	0,35 %	1 %	0,45 %
4.	metan			
4.1	za pogonski namen	1,5 %	1 %	0,8 %
4.2	za gorivo za ogrevanje	1,5 %	1 %	0,8 %
5.	zemeljski plin			
5.1	za pogonski namen	0,2 %	1 %	0,8 %
5.2	za gorivo za ogrevanje	0,2 %	1 %	0,8 %
6.	kerozin			
6.1	za pogonski namen	0,3 %	0,3 %	0,3 %
6.2	za gorivo za ogrevanje	0,3 %	0,3 %	0,3 %
7.	kurilno olje	0,3 %	0,5 %	0,3 %
9.	trdo gorivo	1,5 %	0,5 %	1 %
10.	biogorivo	0,3 %	0,3 %	0,5 %

10. člen

(način in roki za uveljavljanje odpusta plačila trošarine za primanjkljaj pri skladiščenju)

Upravičenec uveljavlja odpust plačila trošarine za primanjkljaj, ki je nastal pri skladiščenju, z zahtevkom, ki ga vloži v 30 dneh po popisu zalog. K zahtevku za uveljavljanje odpusta plačila trošarine mora predložiti zapisnik o popisu zalog.

11. člen

(način in roki za uveljavljanje odpusta plačila trošarine za primanjkljaj pri prevozu)

Upravičenec uveljavlja odpust plačila trošarine za primanjkljaj, nastal pri prevozu, z mesečnim zahtevkom, ki ga vloži do 25. dne tekočega meseca za pretekli mesec.

12. člen

(način izračunavanja primanjkljaja)

(1) Obračunska količina, od katere se izračuna primanjkljaj pri skladiščenju, se izračuna po naslednji enačbi:

$$O = A + B + C$$

pri čemer je:

- O: obračunska količina pri skladiščenju v enotah, ki se uporabljajo pri obračunu trošarine posameznega trošarinskega izdelka (v nadaljnjem besedilu: v enoti mere),
- A: dejanska začetna zaloga,
- B: prejem v obdobju,
- C: izdaja v obdobju.

(2) Letni primanjkljaj pri skladiščenju se izračuna po naslednji enačbi:

$$P = O \times (S/365) \times D$$

pri čemer je:

- P: primanjkljaj pri skladiščenju v enoti mere,
- O: obračunska količina v enoti mere,
- S: letna stopnja primanjkljaja v odstotku,
- D: število dni v obdobju.

(3) Pri prevozu se za obračunsko količino upošteva količina trošarinskih izdelkov, izmerjena pri natovarjanju na prevozno sredstvo in ugotovljena z merilno napravo v skladišču. Količina primanjkljaja za posamezno pošiljko je zmnožek obračunske količine za posamezno pošiljko trošarinskih izdelkov in stopnje primanjkljaja za posamezno vrsto trošarinskih izdelkov.

13. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o največjem dopustnem primanjkljaju trošarinskih izdelkov (Uradni list RS, št. 44/13 in šš/16 – ZTro-1).

14. člen (začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-ššš/2016
Ljubljana, dne dd. mm 2016
EVA 2016-1611-šššš

dr. Dušan Mramor l.r.
Minister
za finance

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o trošarinah

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Excise Duty Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2015-1611-0022

ID predpisa

ZAKO7128

ID izjave

3 (3)

Datum izjave

14.03.2016

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	31992L0083	Council Directive 92/83/EEC of 19 October 1992 on the harmonization of the structures of excise duties on alcohol and alcoholic beverages	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2002-01-0255 Odredba o navedbi tarifnih oznak kombinirane nomenklature carinske tarife			
		2. 2002-01-0851 Odredba o zgornji meji količine vina za lastno rabo			
		3. 2004-01-2283 Pravilnik o izvajanju Zakona o trošarinah			
		4. 2004-01-0875 Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo)			
		5. 2004-01-4406 Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo)			
2.	31992L0084	Council Directive 92/84/EEC of 19 October 1992 on the approximation of the rates of excise duty on alcohol and alcoholic beverages	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2004-01-0875 Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo)			
		2. 2006-01-5239 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
3.	31995L0060	Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2004-01-2283 Pravilnik o izvajanju Zakona o trošarinah			
		2. 2004-01-0875 Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo)			
		3. 2004-01-4406 Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo)			
4.	32003L0096	Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2013-01-1853 Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida			
		2. 2003-01-5387 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o trošarinah			
		3. 2004-01-1855 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o trošarinah			
		4. 2004-01-4406 Zakon o trošarinah (uradno prečiščeno besedilo)			
		5. 2006-01-5239 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
		6. 2009-01-1981 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
		7. 2012-01-4317 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
		8. 2014-01-1321 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
5.	32006L0079	Direktiva Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošiljk blaga nekomercialnega značaja iz tretjih držav (kodificirana različica)	01.01.1979, 31.12.1981, 30.06.1986	01.01.1979	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2004-01-2283 Pravilnik o izvajanju Zakona o trošarinah			
		2. 2006-01-6166 Pravilnik o pogojih in načinu uveljavljanja oprostitve po 51. členu Zakona o davku na dodano vrednost			
		3. 2003-01-5387 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o trošarinah			
		4. 1998-01-4323 Zakon o trošarinah			
6.	32007L0074	Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav	01.12.2008	01.12.2008	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
		1. 2008-01-4903 Pravilnik o uveljavljanju oprostitve plačila davka na dodano vrednost in trošarin na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav			
7.	32008L0118	Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS	01.01.2010	01.01.2010	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2010-01-0804 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
		2. 2012-01-4317 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			
8.	32011L0064	Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke	01.05.2004, 01.05.2004, 01.05.2004, 01.05.2004, 01.05.2004, 01.05.2004, 01.01.2011,	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2014-01-1321 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah			

3.2) Uredbe/odločbe/sklepi, katerih izvrševanje neposredno ali posredno zagotavlja predlog akta

	CELEX oznaka predpisa	Naslov predpisa ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to uredbo/odločbo/sklep	Rok za uskladitev nacionalne zakonodaje	Rok, na katerega se nanaša uskladitev	Je za navedeni rok predlog tega akta v celoti usklajen z uredbo, sklepom ali odločbo? (obrazložitev)
1.	31992R3649	Uredba Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za porabo v državi članici odpreme			DA
		1. 2004-01-2283 Pravilnik o izvajanju Zakona o trošarinah			
		2. 2003-01-5387 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o trošarinah			
		3. 1998-01-4323 Zakon o trošarinah			
2.	32009R0684	Uredba Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine			DA
3.	32013R0952	Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije			NE Drugo: Prenos z drugim predpisom
		1. 2016-1611-0004 Zakon o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije			

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

Nove ugotovitve

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o trošarinah

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Excise Duty Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2015-1611-0022

ID predpisa

ZAKO7128

ID izjave

3 (3)

Datum izjave

14.03.2016

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	31992L0083	Council Directive 92/83/EEC of 19 October 1992 on the harmonization of the structures of excise duties on alcohol and alcoholic beverages
2.	31992L0084	Council Directive 92/84/EEC of 19 October 1992 on the approximation of the rates of excise duty on alcohol and alcoholic beverages
3.	31995L0060	Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina
4.	32003L0096	Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije
5.	32006L0079	Direktiva Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošiljk blaga nekomercialnega značaja iz tretjih držav (kodificirana različica)
6.	32007L0074	Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav
7.	32008L0118	Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS
8.	32011L0064	Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen, 1. odstavek	Člen 29, odstavek 1, celex 31992L0083 Člen 10, odstavek 1, celex 31992L0084 Člen 5, odstavek 1, celex 31995L0060 Člen 28, odstavek 3, celex 32003L0096 Člen 19, odstavek 1, celex 32007L0074 Člen 1, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 48, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 21, celex 32011L0064	se ne prenaša
2. člen, 1. odstavek	Člen 4, celex 32008L0118 Člen 5, celex 32008L0118	
2. člen, 2. odstavek	Člen 6, celex 32008L0118	
3. člen		
4. člen	Člen 2, celex 32008L0118	
5. člen, 1. odstavek	Člen 21, odstavek 5, celex 32003L0096 Člen 8, odstavek 1, celex 32008L0118	
6. člen, 1. odstavek	Člen 7, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 3, celex 32008L0118	
6. člen, 2. odstavek	Člen 7, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 3, celex 32008L0118	
6. člen, 3. odstavek	Člen 7, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 3, celex 32008L0118	
6. člen, 4. odstavek	Člen 7, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 7, odstavek 3, celex 32008L0118	
6. člen, 5. odstavek	Člen 10, odstavek 6, celex 32008L0118 Člen 38, odstavek 4, celex 32008L0118	
6. člen, 8. odstavek	Člen 7, odstavek 4, celex 32008L0118 Člen 37, celex 32008L0118	
6. člen, 9. odstavek	Člen 7, odstavek 4, celex 32008L0118 Člen 37, celex 32008L0118	
6. člen, 10. odstavek	Člen 9, odstavek 1, celex 32008L0118	
6. člen, 12. odstavek	Člen 7, odstavek 5, celex 32008L0118	
7. člen, 1. odstavek	Člen 32, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 32, odstavek 3, celex 32008L0118	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
7. člen, 3. odstavek	Člen 32, odstavek 2, celex 32008L0118	
7. člen, 5. odstavek	Člen 32, odstavek 4, celex 32008L0118	
8. člen		
9. člen, 1. odstavek	Člen 8, odstavek 1, celex 32008L0118	
9. člen, 2. odstavek	Člen 8, odstavek 1, celex 32008L0118	
9. člen, 3. odstavek	Člen 8, odstavek 2, celex 32008L0118	
10. člen	Člen 9, celex 32008L0118	
11. člen	Člen 9, celex 32008L0118	
12. člen	Člen 9, celex 32008L0118	
13. člen	Člen 7, odstavek 3, točka a, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 36, odstavek 2, točka 2, celex 32008L0118	
14. člen, 1. odstavek	Člen 24, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 1, celex 32006L0079 Člen 4, celex 32007L0074 Člen 32, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 32, odstavek 4, celex 32008L0118	
14. člen, 2. odstavek	Člen 24, odstavek 2, celex 32003L0096 Člen 32, odstavek 4, celex 32008L0118	
15. člen	Člen 14, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 14, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 14, odstavek 5, celex 32008L0118	
16. člen, 1. odstavek	Člen 14, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 14, odstavek 5, celex 32008L0118	
16. člen, 2. odstavek	Člen 14, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 14, odstavek 5, celex 32008L0118	
16. člen, 3. odstavek	Člen 14, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 14, odstavek 5, celex 32008L0118	
17. člen, 1. odstavek	Člen 12, celex 32008L0118	
17. člen, 2. odstavek	Člen 13, odstavek 1, celex 32008L0118	
17. člen, 5. odstavek	Člen 11, celex 32008L0118 Člen 12, odstavek 2, celex 32008L0118	
18. člen, 1. odstavek	Člen 27, odstavek 1, celex 31992L0083 Člen 27, odstavek 2, celex 31992L0083 Člen 11, celex 32008L0118 Člen 17, celex 32011L0064	
19. člen, 1. odstavek	Člen 25, celex 31992L0083 Člen 23, celex 32003L0096 Člen 11, celex 32008L0118	
20. člen, 1. odstavek	Člen 33, odstavek 6, celex 32008L0118 Člen 36, odstavek 5, celex 32008L0118	
20. člen, 2. odstavek	Člen 33, odstavek 6, celex 32008L0118 Člen 36, odstavek 5, celex 32008L0118	
21. člen, 6. odstavek	Člen 17, odstavek 3, celex 32008L0118	
22. člen, 1. odstavek	Člen 17, odstavek 1, točka a, alineja 1, celex 32008L0118	
23. člen	Člen 17, odstavek 1, točka a, celex 32008L0118	
24. člen, 1. odstavek	Člen 17, odstavek 1, točka a, celex 32008L0118 Člen 17, odstavek 1, točka b, celex 32008L0118	
25. člen, 1. odstavek	Člen 20, odstavek 1, celex 32008L0118	
25. člen, 2. odstavek	Člen 20, odstavek 2, celex 32008L0118	
26. člen, 1. odstavek	Člen 10, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 10, odstavek 2, celex 32008L0118	
26. člen, 2. odstavek	Člen 10, odstavek 4, celex 32008L0118	
26. člen, 3. odstavek	Člen 8, odstavek 1, točka a, celex 32008L0118	
26. člen, 4. odstavek	Člen 8, odstavek 1, točka a, celex 32008L0118	
26. člen, 7. odstavek	Člen 10, odstavek 5, celex 32008L0118	
26. člen, 8. odstavek	Člen 10, odstavek 3, celex 32008L0118	
26. člen, 9. odstavek	Člen 10, odstavek 4, celex 32008L0118	
26. člen, 10. odstavek	Člen 8, odstavek 2, celex 32008L0118	
27. člen, 1. odstavek	Člen 17, odstavek 2, celex 32008L0118	
28. člen	Člen 34, celex 32008L0118	
29. člen, 1. odstavek	Člen 33, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 4, celex 32008L0118 Člen 34, celex 32008L0118	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
29. člen, 2. odstavek	Člen 33, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 33, odstavek 4, celex 32008L0118 Člen 34, celex 32008L0118	
29. člen, 3. odstavek	Člen 35, odstavek 1, celex 32008L0118	
30. člen, 1. odstavek	Člen 36, odstavek 1, celex 32008L0118	
30. člen, 2. odstavek	Člen 36, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 36, odstavek 4, celex 32008L0118	
30. člen, 4. odstavek	Člen 36, odstavek 3, celex 32008L0118	
30. člen, 5. odstavek	Člen 36, odstavek 4, celex 32008L0118	
31. člen, 1. odstavek	Člen 38, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 38, odstavek 2, celex 32008L0118	
31. člen, 2. odstavek	Člen 38, odstavek 3, celex 32008L0118	
31. člen, 4. odstavek	Člen 38, odstavek 2, celex 32008L0118	
31. člen, 5. odstavek	Člen 38, odstavek 3, celex 32008L0118	
32. člen	Člen 30, celex 32008L0118	
33. člen	Člen 34, odstavek 1, celex 32008L0118	
34. člen	Člen 21, odstavek 1, celex 32008L0118	Omogoča se izvajanje Odločbe št. 1152/2003/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o informatizaciji gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov (UL L št. 162 z dne 1. 7. 2003 str. 5)
35. člen, 1. odstavek	Člen 21, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 21, odstavek 3, celex 32008L0118	
35. člen, 2. odstavek	Člen 21, odstavek 4, celex 32008L0118	
35. člen, 3. odstavek	Člen 21, odstavek 7, celex 32008L0118	
35. člen, 4. odstavek	Člen 21, odstavek 5, celex 32008L0118	
35. člen, 5. odstavek	Člen 21, odstavek 6, celex 32008L0118	
35. člen, 7. odstavek	Člen 21, odstavek 8, celex 32008L0118	
36. člen, 1. odstavek	Člen 24, odstavek 1, celex 32008L0118	
36. člen, 2. odstavek	Člen 24, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 24, odstavek 4, celex 32008L0118	
36. člen, 3. odstavek	Člen 24, odstavek 3, celex 32008L0118 Člen 24, odstavek 4, celex 32008L0118	
36. člen, 4. odstavek	Člen 24, odstavek 2, celex 32008L0118	
37. člen	Člen 25, celex 32008L0118	
38. člen	Člen 29, odstavek 2, celex 32008L0118	
39. člen, 1. odstavek	Člen 26, odstavek 1, celex 32008L0118	
39. člen, 2. odstavek	Člen 26, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 26, odstavek 3, celex 32008L0118	
39. člen, 3. odstavek	Člen 26, odstavek 4, celex 32008L0118	
39. člen, 4. odstavek	Člen 26, odstavek 5, celex 32008L0118	
40. člen	Člen 27, odstavek 1, celex 32008L0118	
41. člen	Člen 27, odstavek 2, celex 32008L0118	
42. člen, 1. odstavek	Člen 28, odstavek 2, celex 32008L0118	
43. člen, 1. odstavek	Člen 15, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 16, odstavek 1, celex 32008L0118	
44. člen, 1. odstavek	Člen 16, odstavek 1, celex 32008L0118	
45. člen, 1. odstavek	Člen 15, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 16, odstavek 2, celex 32008L0118	
46. člen		
47. člen	Člen 27, odstavek 1, celex 31992L0083 Člen 27, odstavek 2, celex 31992L0083 Člen 2, odstavek 4, celex 32003L0096 Člen 6, celex 32003L0096 Člen 14, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 15, odstavek 1, točka d, celex 32003L0096 Člen 9, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 11, odstavek 2, celex 32008L0118	
48. člen		
49. člen		
50. člen	Člen 19, odstavek 1, celex 32008L0118	
51. člen		
52. člen, 1. odstavek	Člen 19, odstavek 2, celex 32008L0118	
53. člen, 1. odstavek	Člen 19, odstavek 1, celex 32008L0118	
53. člen, 2. odstavek	Člen 19, odstavek 2, celex 32008L0118	
53. člen, 3. odstavek	Člen 19, odstavek 3, celex 32008L0118	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
54. člen	Člen 4, odstavek 10, celex 32008L0118	
55. člen		
56. člen		
57. člen		
58. člen, 1. odstavek	Člen 16, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 18, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 18, odstavek 3, celex 32008L0118	
58. člen, 2. odstavek	Člen 16, odstavek 2, celex 32008L0118	
58. člen, 3. odstavek	Člen 16, odstavek 2, celex 32008L0118	
58. člen, 4. odstavek	Člen 18, odstavek 4, točka b, celex 32008L0118	
58. člen, 5. odstavek	Člen 16, odstavek 2, celex 32008L0118 Člen 18, odstavek 2, celex 32008L0118	
58. člen, 6. odstavek	Člen 16, odstavek 2, celex 32008L0118	
59. člen	Člen 18, celex 32008L0118	
60. člen		
61. člen		
62. člen		
63. člen		
64. člen		
65. člen, 1. odstavek	Člen 2, celex 31992L0084	
66. člen	Člen 2, celex 31992L0083	
67. člen, 1. odstavek	Člen 8, odstavek 1, celex 31992L0083	
67. člen, 2. odstavek	Člen 8, odstavek 2, celex 31992L0083	
68. člen, 1. odstavek	Člen 12, odstavek 1, celex 31992L0083	
68. člen, 2. odstavek	Člen 12, odstavek 2, celex 31992L0083	
69. člen	Člen 17, celex 31992L0083	
70. člen	Člen 20, celex 31992L0083	
71. člen, 1. odstavek	Člen 9, odstavek 1, celex 31992L0083 Člen 21, celex 31992L0083	
71. člen, 2. odstavek	Člen 3, odstavek 1, celex 31992L0084 Člen 4, celex 31992L0084 Člen 5, celex 31992L0084 Člen 6, celex 31992L0084	
72. člen, 1. odstavek	Člen 27, odstavek 1, celex 31992L0083 Člen 27, odstavek 2, celex 31992L0083	
72. člen, 2. odstavek	Člen 27, odstavek 2, celex 31992L0083	
72. člen, 3. odstavek	Člen 27, odstavek 2, celex 31992L0083	
72. člen, 4. odstavek	Člen 24, odstavek 1, celex 31992L0083	
72. člen, 5. odstavek	Člen 27, odstavek 6, celex 31992L0083	
72. člen, 9. odstavek	Člen 27, odstavek 1, celex 31992L0083	
73. člen, 1. odstavek	Člen 40, odstavek 3, celex 32008L0118	
73. člen, 2. odstavek	Člen 40, odstavek 3, celex 32008L0118	
74. člen, 1. odstavek	Člen 40, odstavek 1, celex 32008L0118	
75. člen	Člen 40, odstavek 2, celex 32008L0118	
76. člen, 1. odstavek	Člen 10, celex 31992L0083	
76. člen, 3. odstavek	Člen 10, celex 31992L0083	
77. člen, 1. odstavek	Člen 4, celex 31992L0083	
77. člen, 2. odstavek	Člen 4, celex 31992L0083	
78. člen, 1. odstavek	Člen 6, celex 31992L0083	
78. člen, 3. odstavek	Člen 6, celex 31992L0083	
79. člen, 1. odstavek	Člen 22, odstavek 1, celex 31992L0083	
79. člen, 2. odstavek	Člen 22, odstavek 1, celex 31992L0083	
80. člen, 1. odstavek	Člen 2, odstavek 1, celex 32011L0064 Člen 2, odstavek 2, celex 32011L0064	
80. člen, 2. odstavek	Člen 1, odstavek 3, točka a, celex 32008L0118	
81. člen, 1. odstavek	Člen 3, odstavek 1, celex 32011L0064	
81. člen, 2. odstavek	Člen 2, odstavek 2, celex 32011L0064	
81. člen, 3. odstavek	Člen 3, odstavek 2, celex 32011L0064	
82. člen, 1. odstavek	Člen 4, odstavek 1, celex 32011L0064	
82. člen, 2. odstavek	Člen 4, odstavek 3, celex 32011L0064	
83. člen, 1. odstavek	Člen 5, odstavek 1, celex 32011L0064	
83. člen, 2. odstavek	Člen 2, odstavek 2, celex 32011L0064	
83. člen, 3. odstavek	Člen 5, odstavek 2, celex 32011L0064	
84. člen		

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
85. člen	Člen 7, odstavek 1, celex 32011L0064 Člen 8, odstavek 2, celex 32011L0064 Člen 8, odstavek 4, celex 32011L0064 Člen 9, celex 32011L0064 Člen 10, odstavek 2, celex 32011L0064 Člen 14, odstavek 1, točka a, celex 32011L0064 Člen 14, odstavek 2, celex 32011L0064 Člen 15, odstavek 1, celex 32011L0064	
86. člen, 1. odstavek	Člen 39, odstavek 1, celex 32008L0118 Člen 39, odstavek 4, celex 32008L0118 Člen 16, odstavek 1, celex 32011L0064	
86. člen, 2. odstavek	Člen 39, odstavek 2, celex 32008L0118	
87. člen, 1. odstavek	Člen 1, celex 32003L0096	
87. člen, 2. odstavek	Člen 2, odstavek 5, celex 32003L0096	
87. člen, 3. odstavek	Člen 2, odstavek 1, celex 32003L0096	
87. člen, 4. odstavek	Člen 2, odstavek 3, celex 32003L0096	
87. člen, 5. odstavek	Člen 16, odstavek 1, celex 32003L0096	
87. člen, 6. odstavek	Člen 16, odstavek 1, celex 32003L0096	
87. člen, 8. odstavek	Člen 2, odstavek 2, celex 32003L0096	
88. člen, 1. odstavek	Člen 20, odstavek 1, celex 32003L0096	
88. člen, 2. odstavek	Člen 20, odstavek 2, celex 32003L0096	
89. člen, 2. odstavek	Člen 15, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 21, odstavek 5, celex 32003L0096	
89. člen, 4. odstavek	Člen 21, odstavek 5, celex 32003L0096	
90. člen, 3. odstavek	Člen 21, odstavek 5, celex 32003L0096	
91. člen, 2. odstavek	Člen 12, odstavek 2, celex 32003L0096	
91. člen, 3. odstavek	Člen 4, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 5, celex 32003L0096 Člen 7, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 9, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 10, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 12, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 16, odstavek 1, celex 32003L0096	
91. člen, 4. odstavek	Člen 2, odstavek 3, celex 32003L0096	
91. člen, 5. odstavek	Člen 2, odstavek 3, celex 32003L0096	
92. člen, 1. odstavek	Člen 6, celex 32003L0096 Člen 8, celex 32003L0096	
93. člen, 1. odstavek	Člen 6, celex 32003L0096 Člen 8, celex 32003L0096	
94. člen, 1. odstavek	Člen 6, celex 32003L0096 Člen 7, odstavek 2, celex 32003L0096	
94. člen, 2. odstavek	Člen 7, odstavek 3, celex 32003L0096	
95. člen, 1. odstavek	Člen 17, odstavek 1, točka a, celex 32003L0096	
95. člen, 2. odstavek	Člen 17, odstavek 1, točka a, celex 32003L0096	
95. člen, 3. odstavek	Člen 6, celex 32003L0096	
95. člen, 4. odstavek	Člen 17, odstavek 1, točka a, celex 32003L0096	
96. člen, 1. odstavek	Člen 2, odstavek 4, točka b, celex 32003L0096 Člen 14, odstavek 1, celex 32003L0096 Člen 15, odstavek 1, točka d, celex 32003L0096 Člen 21, odstavek 3, celex 32003L0096	
96. člen, 2. odstavek	Člen 2, odstavek 4, točka b, celex 32003L0096 Člen 14, odstavek 1, točka a, celex 32003L0096	
96. člen, 3. odstavek	Člen 14, odstavek 1, točka b, celex 32003L0096 Člen 14, odstavek 1, točka c, celex 32003L0096	
96. člen, 4. odstavek	Člen 2, odstavek 4, točka b, celex 32003L0096	
96. člen, 5. odstavek	Člen 2, odstavek 4, točka b, celex 32003L0096	
96. člen, 8. odstavek	Člen 6, celex 32003L0096	
97. člen	Člen 1, odstavek 1, celex 31995L0060 Člen 2, celex 31995L0060	
98. člen	Člen 3, celex 31995L0060	
99. člen	Člen 3, celex 31995L0060	
100. člen		
101. člen		
102. člen		
103. člen	Člen 3, celex 31995L0060	
104. člen		
105. člen		
106. člen		
107. člen		
108. člen		

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
109. člen		
110. člen		
111. člen	Člen 7, odstavek 4, celex 32011L0064	
112. člen		
113. člen		
114. člen		
115. člen		
116. člen		